

**PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE**

967

Temeljem članka 13. stavka (3) Zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 40/15) i članka 4. stavka (1) i (2) Pravilnika o dodjeli sredstava interventne tekuće pričuve od 17.06.2015. godine, broj 01-50-1463-8/15, član Predsjedništva Bosne i Hercegovine donosi

**ODLUKU
O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA
TEKUĆE PRIČUVE**

Članak 1.

(Predmet odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće proračunske pričuve Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu, u iznosu od 1.500,00 KM Srpskoj pravoslavnoj crkvenoj općini u Svodnoj, općina Novi Grad, kao podrška i pomoć za završetak radova na izgradnji spomen hrama Svetog proroka Ilije u Svodnoj.

Članak 2.

(Nadležnost za realizaciju)

Za realiziranje ove odluke zaduženo je Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine sukladno Zakonu o financiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na žiro račun Srpske pravoslavne crkvene općine u Svodnoj, općina Novi Grad.

Članak 3.

(Izvjешće o namjenskom utrošku sredstava)

Obvezuje se Srpska pravoslavna crkvena općina u Svodnoj, da dostavi izvješće o namjenskom utroši dodijeljenih sredstava.

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-02-2-1557-47/15

28. listopada 2015. godine
Sarajevo

Član Predsjedništva BiH
Dr. **Mladen Ivanić**, v. r.

На основу члана 13. става 3. Закона о Буџету институција Босна и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину ("Службени гласник БиХ", број 40/15) и члана 4. става (1) и (2) Правилника о додјели средстава интервентне текуће резерве од 17.06.2015. године, број 01-50-1-1463-8/15, члан Председништва Босне и Херцеговине доноси

**ODLUKU
O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA
TEKUĆE REZERVE**

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Одобравају се средства за интервентно кориштење текуће буџетске резерве Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, у износу од 1.500,00 КМ Српској православној црквеној општини у Сводној, општина Нови Град, као подршка и помоћ за завршетак радова на изградњи спомен храма Светог пророка Илије у Сводној.

Члан 2.

(Надлежност за реализацију)

За реализацију ове одлуке задужено је Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине у складу са Законом о финансирању институција Босне и Херцеговине, а

Обавезује се Српски православни манастир Каљина да достави извјештај о намјенском утршку додијељених средстава.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 04-02-2-1557-55/15

29. октобра 2015. године

Сарајево

Члан Предсједништва БиХ

Др **Младен Иванић**, с. р.

На основу члана 13. става (3) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину ("Службени гласник БиХ", број 40/15) и члана 4. става (1) и (2) Правилника о додјели средстава интервентне текуће резерве од 17.06.2015. године, број 01-50-1-1463-8/15, члан Предсједништва Босне и Херцеговине доноси

**ODLUKU
O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA
TEKUĆE REZERVE**

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Одобравају се средства за интервентно кориштење текуће буџетске резерве Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, у износу од 1.500,00 КМ, Српском православном манастиру Калјина опћина Sokolac, као подршка и помоћ за завршетак радова на изградњи храма.

Члан 2.

(Надлежност за реализацију)

За реализацију ове одлуке задужено је Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине у складу са Законом о финансирању институција Босне и Херцеговине, а уплату ће извршити на žиро рачун Српског православног манастира Калјина опћина Sokolac.

Члан 3.

(Извјешај о намјенском трошку средстава)

Обавезује се Српски православни манастир Калјина да достави извјештај о намјенском трошку додјелијених средстава.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 04-02-2-1557-55/15

29. октобра 2015. године

Сарајево

Члан Предсједништва БиХ

Др **Младен Иванић**, с. р.

969

Темелјем чланка 13. ставка (3) Закона о Прорачуну институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину ("Службени гласник БиХ", број 40/15) и чланка 4. ставка (1) и (2) Правилника о додјели средстава интервентне текуће причуве од 17.06.2015. године, број 01-50-1-1463-8/15, члан Предсједништва Босне и Херцеговине доноси

**ODLUKU
O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA
TEKUĆE PRIČUVE**

Чланак 1.

(Предмет одлуке)

Одобравају се средства за интервентно кориштење текуће прорачунске причуве Прорачуна институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, у износу од 2.000,00 КМ Планинарском друштву "Бјела Гора"

Требиње, као потпора и помоћ за реализацију пројекта уређења и обилежавања шумских стаза на подручју планинског масива Оријен и Бјела Гора.

Чланак 2.

(Надлежност за реализацију)

За реализацију ове одлуке задужено је Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине сукладно Закону о финансирању институција Босне и Херцеговине, а уплату ће извршити на žиро рачун Планинарског друштва "Бјела Гора" Требиње.

Чланак 3.

(Извјешће о намјенском трошку средстава)

Обавезује се Планинарско друштво "Бјела Гора" Требиње да достави извјешће о намјенском трошку додјелијених средстава.

Чланак 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 04-02-2-1557-56/15

29. listopada 2015. године

Сарајево

Члан Предсједништва БиХ

Др **Младен Иванић**, в. р.

На основу члана 13. става (3) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину ("Службени гласник БиХ", број 40/15) и члана 4. става (1) и (2) Правилника о додјели средстава интервентне текуће резерве од 17.06.2015. године, број 01-50-1-1463-8/15, члан Предсједништва Босне и Херцеговине доноси

**ODLUKU
O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA
TEKUĆE REZERVE**

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Одобравају се средства за интервентно кориштење текуће буџетске резерве Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, у износу од 2.000,00 КМ Планинарском друштву "Бјела Гора" Требиње као подршка и помоћ за реализацију пројекта уређења и обилежавања шумских стаза на подручју планинског масива Оријен и Бјела Гора.

Члан 2.

(Надлежност за реализацију)

За реализацију ове одлуке задужено је Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине у складу са Законом о финансирању институција Босне и Херцеговине, а уплату ће извршити на жиро рачун Планинарског друштва "Бјела Гора" Требиње.

Члан 3.

(Извјештај о намјенском трошку средстава)

Обавезује се Планинарско друштво "Бјела Гора" Требиње да достави извјештај о намјенском трошку додјелијених средстава.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 04-02-2-1577-56/15

29. октобра 2015. године

Сарајево

Члан Предсједништва БиХ

Др **Младен Иванић**, с. р.

Na osnovu člana 13. stava (3) Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 40/15) i člana 4. stava (1) i (2) Pravilnika o dodjeli sredstava interventne tekuće rezerve od 17.06.2015. godine, broj 01-50-1-1463-8/15, član Predsjedništva Bosne i Hercegovine donosi

ODLUKU O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE REZERVE

Član 1.
(Predmet odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće budžetske rezerve Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu, u iznosu od 2.000,00 KM, Planinarskom društvu "Bijela Gora" Trebinje kao podrška i pomoć za realizaciju projekta uređenja i obilježavanja šumskih staza na području planinskog masiva Orijen i Bijela Gora.

Član 2.
(Nadležnost za realizaciju)

Za realizaciju ove odluke zaduženo je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na žiro račun Planinarskog društva "Bijela Gora" Trebinje.

Član 3.
(Izvjешaj o namjenskom utrošku sredstava)

Obavezuje se Planinarsko društvo "Bijela Gora" Trebinje da dostavi izvještaj o namjenskom utrošku dodijeljenih sredstava.

Član 4.
(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-02-2-1557-56/15
29. oktobra 2015. godine
Sarajevo

Član Predsjedništva BiH
Dr. **Mladen Ivanić**, s. r.

970

Temeljem članka 13. stavka (3) Zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 40/15) i članka 4. stavka (1) i (2) Pravilnika o dodjeli sredstava interventne tekuće prihuve od 17.06.2015. godine, broj 01-50-1-1463-8/15, član Predsjedništva Bosne i Hercegovine donosi

ODLUKU O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE PRIČUVE

Članak 1.
(Predmet odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće proračunske pričuve Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu, u iznosu od 2.000,00 KM JU Osnovna škola "Jovan Cvijic" iz Banje Luke, kao potpora i pomoć za sanaciju dijela škole.

Članak 2.
(Nadležnost za realizaciju)

Za realiziranje ove odluke zaduženo je Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine sukladno Zakonu o financiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na žiro račun JU Osnovna škola "Jovan Cvijić" iz Banje Luke.

Članak 3.

(Izvjješće o namjenskom utrošku sredstava)

Obvezuje se JU Osnovna škola "Jovan Cvijić" iz Banje Luke da dostavi izvješće o namjenskom utrošku dodijeljenih sredstava.

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-02-2-1557-57/15
29. listopada 2015. godine
Sarajevo

Član Predsjedništva BiH
Dr. **Mladen Ivanić**, v. r.

На основу члана 13. става (3) Закона о Буџету институција Босна и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину ("Службени гласник БиХ", број 40/15) и члана 4. става (1) и (2) Правилника о дојели средстава интервентне текуће резерве од 17.06.2015. године, број 01-50-1-1463-8/15, члан Предсједништва Босне и Херцеговине доноси

ОДЛУКУ О ИНТЕРВЕНТНОМ КОРИШТЕЊУ СРЕДСТАВА ТЕКУЋЕ РЕЗЕРВЕ

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Одобравају се средства за интервентно кориштење текуће буџетске резерве Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, у износу од 2.000,00 КМ ЈУ Основна школа "Јован Цвијић" из Бањалуке, као подршка и помоћ за санацију дијела школе.

Члан 2.

(Надлежност за реализацију)

За реализaciju ove odluke zaduzeno je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na jiro račun JU Osnovna škola "Jovan Cvijić" iz Bañaluke.

Члан 3.

(Извјештај о намјенском утрошку средстава)

Обавезује се ЈУ Основна школа "Јован Цвијић" из Бањалуке да достави извјештај о намјенском утршку додијељених средстава.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 04-02-2-1557-57/15
29. октобра 2015. године
Сарајево

Члан Предсједништва БиХ
Др Младен Иванић, с. р.

Na osnovu člana 13. stava (3) Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 40/15) i člana 4. stava (1) i (2) Pravilnika o dodjeli sredstava interventne tekuće rezerve od 17.06.2015. godine, broj 0150-1-1463-8/15, član Predsjedništva Bosne i Hercegovine donosi

ODLUKU O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE REZERVE

Član 1.
(Predmet odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće budžetske rezerve Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu, u iznosu od 2.000,00 KM JU Osnovna škola "Jovan Cvijić" iz Banje Luke, kao podrška i pomoć za sanaciju dijela škole.

Član 2.
(Nadležnost za realizaciju)

Za realizaciju ove odluke zaduženo je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na žiro račun JU Osnovna škola "Jovan Cvijić" iz Banje Luke.

Član 3.
(Izvještaj o namjenskom utrošku sredstava)

Obavezuje se JU Osnovna škola "Jovan Cvijić" iz Banje Luke da dostavi izvještaj o namjenskom utrošku dodijeljenih sredstava.

Član 4.
(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-02-2-1557-57/15
29. oktobra 2015. godine
Sarajevo

Član Predsjedništva BiH
Dr. **Mladen Ivanić**, s. r.

VIJEĆE MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE

971

Na temelju članka 8. Sporazuma o znanstveno-tehnološkoj suradnji između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 6/09) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 23. sjednici održanoj 15. rujna 2015. godine, donijelo je

ODLUKU O IMENOVANJU ČLANOVA MJEŠOVITOG POVJERENSTVA ZA ZNANSTVENO-TEHNOLOGIJSKU SURADNJU IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE CRNE GORE

Članak 1.
(Predmet odluke)

Ovom odlukom imenuju se članovi Mješovitog povjerenstva za znanstveno-tehnološku suradnju između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore (u daljnjem tekstu: Mješovito povjerenstvo), s ciljem provođenja Sporazuma o znanstveno-tehnološkoj suradnji između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 6/09).

Članak 2.
(Članovi Mješovitog povjerenstva i imenovanje)

- (1) U Mješovito povjerenstvo imenuju se četiri člana.
- (2) Članovi Mješovitog povjerenstva imenuju se na pet godina, a po isteku tog vremena mogu biti ponovno imenovani.

Članak 3.
(Sastav Mješovitog povjerenstva)

- (1) U Mješovito povjerenstvo imenuju se:

- a) Biljana Čamur Veselinović, Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - b) Siniša Marčić, Ministarstvo nauke i tehnologije Republike Srpske;
 - c) Jasmin Branković, Federalno ministarstvo obrazovanja i nauke;
 - d) Igor Bašić - Šutić, Ministarstvo vanjskih poslova Bosne i Hercegovine.
- (2) Za tajnika Mješovitog povjerenstva imenuje se Mirjana Nikolić, Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine.

Članak 4.

(Zadatak Mješovitog povjerenstva)

Zadatak Mješovitog povjerenstva je da se, zajedno sa članovima Mješovitog povjerenstva koje je imenovala Vlada Crne Gore, stara o provođenju Sporazuma o znanstveno-tehnološkoj suradnji između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore.

Članak 5.

(Izvješće o radu)

Članovi Mješovitog povjerenstva o svom radu podnose izvješće Vijeću ministara Bosne i Hercegovine najmanje jedanput u tri godine, a po potrebi i češće.

Članak 6.

(Prestanak važenja)

Stupanjem na snagu ove odluke prestaje važiti Odluka o imenovanju Mješovitog povjerenstva za znanstveno-tehnološku suradnju između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore ("Službeni glasnik BiH", br. 28/12 i 24/14).

Članak 7.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 166/15
15. rujna 2015. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. **Denis Zvizdić**, v. r.

Na osnovu člana 8. Sporazuma o naučno-tehnološkoj saradnji između Savjeta ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 6/09) i člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Savjet ministara Bosne i Hercegovine, na 23. sjednici održanoj 15. septembra 2015. godine, donio je

ODLUKU O IMENOVANJU ČLANOVA MJEŠOVITE KOMISIJE ZA NAUČNO-TEHNOLOŠKU SARADNJU IZMEĐU SAVJETA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE CRNE GORE

Član 1.

(Predmet odluke)

Ovom odlukom imenuju se članovi Mješovite komisije za naučno-tehnološku saradnju između Savjeta ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore (u daljem tekstu: Mješovita komisija), s ciljem provođenja Sporazuma o naučno-tehnološkoj saradnji između Savjeta ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 6/09).

Član 2.

(Članovi Mješovite komisije i imenovanje)

- (1) U Mješovitu komisiju imenuju se četiri člana.

Члан 3.

- ## Члан 4

Члан 5.

Члан 6.

Члан 7.

Član 1.

- ### Član 3.

- ## Član 4.

Član 5.

Član 6.

Član 7.

Temeljem članka 8. stavak (7) Zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 40/15) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 28. sjednici održanoj 22.10.2015. godine, donijelo je

**ODLUKU
O DODJELI SREDSTAVA ZA SUFINANCIRANJE
PROJEKTA OBILJEŽAVANJA EUROPSKOG DANA
BORBE PROTIV TRGOVINE LJUDIMA,
18. LISTOPADA**

Članak 1.

(Предмет Одлуке)

- (1) Овом одлуком додјелјују се средства за суфинансирање пројекта обилежавања Европског дана борбе против трговине људима, 18. listopada, FONDACIJI LARA Bijeljina, у износу 9.900 КМ.
- (2) Укупна расположива средства за суфинансирање пројекта обилежавања Европског дана борбе против трговине људима, 18. listopada, за 2015. годину износе 9.900 КМ, и додјелјују се из прорачуна Министарства сигурности за 2015. годину с позиције "Текући грантови".

Članak 2.

(Извјешће о утрошку средстава)

Сукладно чланку 8. став (8) Закона о Прорачуну институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, корисник средстава из чланка 1. став (1) ове одлуке дужан је извјешће о намјенском утрошку додјелjenih средстава према Обрасту за нарaтивно извјешће и Обрасту за финансијско извјешће доставити Министарству сигурности, у роковима прописаним чланком 22. Закона о финансирању институција Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 и 32/13).

Članak 3.

(Реализација Одлуке)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине и Министарство сигурности Босне и Херцеговине.

Članak 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

VM број 167/15
22. listopada 2015. године
Сарајево

Предсједатељ
Вјеча министара БиХ
Dr. Denis Zvizdić, v. r.

На основу члана 8. став (7) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину ("Службени гласник БиХ", број 40/15) и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), на приједлог Министарства безбједности Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине, на 28. сједници одржаној 22.10.2015. године, донио је

**ODLUKU
O DODJELI SREDSTAVA ZA SUFINANSIRANJE
PROJEKTA OBILJEŽAVANJA EVROPSKOG DANA
BORBE PROTIV TRGOVINE LJUDIMA,
18. OKTOBRA**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

- (1) Овом одлуком додјелјују се средства за суфинансирање пројекта обилежавања Европског дана борбе против трговине људима, 18. октобра, FONDACIJI LARA Бијељина, у износу 9.900 КМ.
- (2) Укупна расположива средства за суфинансирање пројекта обилежавања Европског дана борбе против

трговине људима, 18. октобра, за 2015. годину износе 9.900 КМ, и додјелјују се из буџета Министарства безбједности за 2015. годину са позиције "Текући грантови".

Члан 2.

(Извјештај о утрошку средстава)

У складу са чланом 8. став (8) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, корисник средстава из члана 1. став (1) ове одлуке дужан је извјештај о намјенском утрошку додјелjenih средстава према Обрасту за нарaтивно извјештај и Обрасту за финансијски извјештај доставити Министарству безбједности, у роковима прописаним чланом 22. Закона о финансирању институција Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 и 32/13).

Члан 3.

(Реализација Одлуке)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине и Министарство безбједности Босне и Херцеговине.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 167/15
22. октобра 2015. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Др Денис Звиздић, с. р.

На основу члана 8. став (7) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину ("Службени гласник БиХ", број 40/15) и члана 17. Закона о Вјечу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), на приједлог Министарства сигурности Босне и Херцеговине, Вјече министара Босне и Херцеговине, на 28. сједници одржаној 22.10.2015. године, донијело је

**ODLUKU
O DODJELI SREDSTAVA ZA SUFINANSIRANJE
PROJEKTA OBILJEŽAVANJA EVROPSKOG DANA
BORBE PROTIV TRGOVINE LJUDIMA, 18. OKTOBRA**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

- (1) Овом одлуком додјелјују се средства за суфинансирање пројекта обилежавања Европског дана борбе против трговине људима, 18. октобра, FONDACIJI LARA Bijeljina, у износу 9.900 КМ.
- (2) Укупна расположива средства за суфинансирање пројекта обилежавања Европског дана борбе против трговине људима, 18. октобра, за 2015. годину износе 9.900 КМ, и додјелјују се из буџета Министарства сигурности за 2015. годину са позиције "Текући грантови".

Члан 2.

(Извјештај о утрошку средстава)

У складу са чланом 8. став (8) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, корисник средстава из члана 1. став (1) ове одлуке дужан је извјештај о намјенском утрошку додјелjenih средстава према Обрасту за нарaтивно извјештај и Обрасту за финансијски извјештај доставити Министарству сигурности, у роковима прописаним чланом 22. Закона о финансирању

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. **Denis Zvizdić**, s. r.

974

Temeljem članka 7. stavak (3) Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu ("Službeni glasnik BiH", br. 27/04, 63/04, 35/05 i 49/09) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 30. sjednici održanoj 05.11.2015. godine, donijelo je

RJEŠENJE**O IMENOVANJU DIREKTORA
DRŽAVNE AGENCIJE ZA ISTRAGE I ZAŠTITU**

1. PERICA STANIĆ imenuje se za direktora Državne agencije za istrage i zaštitu na mandatni period od četiri godine.
2. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.
3. Rješenje se objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 168/15
5. studenoga 2015. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Dr. Denis Zvizdić, v. r.

Na osnovu člana 7. stav (3) Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu ("Službeni glasnik BiH", br. 27/04, 63/04, 35/05 i 49/09) i člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Savjet ministara Bosne i Hercegovine, na 30. sjednici održanoj 05.11. 2015. godine, donio je

RJEŠENJE**O IMENOVANJU DIREKTORA
DRŽAVNE AGENCIJE ZA ISTRAGE I ZAŠTITU**

1. ПЕРИЦА СТАНИЋ, именује се за директора Државне агенције за истраге и заштиту на мандатни период од четири године.
2. Ово рјешење ступа на снагу даном доношења.
3. Рјешење се објављује у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 168/15
5. новембра 2015. године
Сарајево

Председавајући
Савјета министара БиХ
Др Денис Звиздић, с. р.

Na osnovu člana 7. stav (3) Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu ("Službeni glasnik BiH", br. 27/04, 63/04, 35/05 i 49/09) i člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 30. sjednici održanoj 05.11.2015. godine, donijelo je

RJEŠENJE**O IMENOVANJU DIREKTORA
DRŽAVNE AGENCIJE ZA ISTRAGE I ZAŠTITU**

1. PERICA STANIĆ, imenuje se za direktora Državne agencije za istrage i zaštitu na mandatni period od četiri godine.
2. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.
3. Rješenje se objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 168/15
5. novembra 2015. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. Denis Zvizdić, s. r.

**MINISTARSTVO CIVILNIH POSLOVA
BOSNE I HERCEGOVINE**

975

Na temelju članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa člankom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te prema zaključcima Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa 16. sjednice, održane dana 23.7.2015. godine, a u svezi sa odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i prema članku 4. Memoranduma o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za razdoblje 2016.-2018. godina, ministar civilnih poslova donio je

RJEŠENJE**O IMENOVANJU VRŠITELJA DUŽNOSTI ČLANOVA
UPRAVNOG I NADZORNOG ODBORA
NACIONALNE I UNIVERZITETSKE BIBLIOTEKE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 1) Ovim rješenjem imenuju se vršitelji dužnosti upravnog i nadzornog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njegovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, s ciljem zaštite pokretne i nepokretne imovine, odnosno imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine.
- 2) Za vršitelje dužnosti članova Upravnog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Adnan Husić - predsjednik;
 - b) mr. Elvir Resić - član;
 - c) Halid Kadrić - član;
 - d) Merima Arslankadić - član iz reda zaposlenih;
 - e) Nevenka Hajdarović - član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršitelje dužnosti članova Nadzornog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) mr. Samir Lokvančić - član;
 - b) Džeko Šefkija - član;
 - c) Krilić Hatidža - član iz reda zaposlenih.
- 4) Upravni odbor Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine obavlja sljedeće poslove:
 - a) imenuje vršitelja dužnosti ravnatelja Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine;
 - b) raspisuje natječaj za imenovanje ravnatelja Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine;
 - c) poduzima potrebne radnje s ciljem postizanja financijske i organizacijske konsolidacije Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine;
 - d) podnosi godišnje izvješće o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - e) poduzima i sve druge radnje sukladno internim pravilima Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine.
- 5) Nadzorni odbor Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine poduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na

- tromjesečnoj razini ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvješće.
- 6) Imenovani vršitelji dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine obavljaju poslove u skladu sa principima, načelima i obavezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz područja uprave na razini institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine. Vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine u obvezi su da tijesno međusobno surađuju i aktivno sudjeluju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog rješenja vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine u obvezi su sudjelovati na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obujmu koji je prijeko potreban, za što su posebice odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
 - 7) Upravni i nadzorni odbor Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog rješenja, tijesno surađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitetu i uspješnost njihovog rada, kao i obvezu informirati ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog rješenja.
 - 8) Mandat imenovanih vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja pravnog statusa Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
 - 9) Svi vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihovo godišnje izvješće o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
 - 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
 - a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - b) sukladno propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršitelj dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
 - 11) Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
 - 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu ovo rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih tijela Bosne i Hercegovine.

Образложење

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.7.2015. godine dalo suglasnost ministru civilnih poslova BiH da u suradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim ministarstvima iz područja kulture, kao i drugim zainteresiranim

javno - pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sustavnog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od općeg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktualnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa.

Na temelju navedenog dana 15.9.2015. godine potpisan je Memorandum o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za razdoblje 2016.-2018. godina, gdje je u članku 4. utvrđeno da potpisnici ovog memoranduma dogovaraju da će osigurati učešće u radu ustanova kulture BiH, kroz svoje imenovane ili izabrane predstavnike, u upravljačkim tijelima ustanova kulture BiH ili drugim radnim tijelima, što će naknadno biti detaljnije dogovoreno.

Na temelju dostavljenih prijedloga, te sukladno odredbama članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u svezi sa člankom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te u svezi s odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, doneseno je predmetno rješenje.

Покла о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вјећу при Вјећу министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, сукладно Тарифном броју 2. Закона о административним таксима ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15
04. студеноса 2015. године
Сарајево

Министар
Мр. Адил Османовић, в. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Савјета министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23. јула 2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дано у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА НАЦИОНАЛНЕ И УНИВЕРЗИТЕТСКЕ БИБЛИОТЕКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Националне и универзитетске

- библиотеке Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Аднан Хусић - председник;
 - b) мр. Елвир Ресић - члан;
 - c) Халид Кадрић - члан;
 - d) Мерима Арсланкадић - члан из реда запослених;
 - e) Невенка Хајдаровић - члан из реда запослених.
 - 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине именују се:
 - a) мр Самир Локванчић - члан;
 - b) Џеко Шефкија - члан;
 - c) Крилић Хатица - члан из реда запослених.
 - 4) Управни одбор Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине обавља следеће послове:
 - a) именује вршиоца дужности директора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине;
 - c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине.
 - 5) Надзорни одбор Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтјев министра цивилних послова, подноси извјештај.
 - 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине у обавези су да тијесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је пријекно потребан, за што су посебно одговорни председници управног и надзорног одбора.
 - 7) Управни и надзорни одбор Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог рјешења, тијесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложи све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
 - 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
 - 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине се разрјешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разријешити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољавајући начин.
 - 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у следећим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоређених прихода у Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - b) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршилац дужности члана управног или надзорног одбора.
 - 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
 - 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних органа Босне и Херцеговине.

Образложење

Савјет министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дао сагласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно - правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуелних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, гдје је у члану 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће обезбиједити учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те у складу са одредбама члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Поука о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Савјету министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, у складу са Тарифним бројем 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15
04. новембра 2015. године
Сарајево

Министар
Мр Адил Османовић, с. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Вијећа министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23.7.2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.09.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Memoranduma о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА НАЦИОНАЛНЕ И УНИВЕРЗИТЕТСКЕ БИБЛИОТЕКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Adnan Husić - predsjednik;
 - b) mr. Elvir Resić - član;
 - c) Halid Kadrić - član;
 - d) Merima Arslankadić - član iz reda zaposlenih;
 - e) Nevenka Hajdarović - član iz reda zaposlenih.
- 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине именују се:
 - a) mr. Samir Lokvančić - član;
 - b) Džeko Šefkija - član;
 - c) Krilić Hatidža - član iz reda zaposlenih.
- 4) Управни одбор Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине обавља слjedeће послове:
 - a) именује вршиоца дужности директора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине;
 - c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине.
- 5) Надзorni одбор Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтев министра цивилних послова, подноси извјештај.
- 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине у обавези су да тјесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је пријекто потребан, за што су посебно одговорни предсједници управног и надзорног одбора.
- 7) Управни и надзorni одбор Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог рјешења, тјесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
- 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
- 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине се разријешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разријешити и прије истека мандата уколико, по ocјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољјавујући начин.

- 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršioći dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
- ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - u skladu sa propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršilac dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
- 11) Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i biće objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
- 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu ovo rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.7.2015. godine dalo saglasnost ministru civilnih poslova BiH da u saradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim ministarstvima iz oblasti kulture, kao i drugim zainteresovanim javno - pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sistematskog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od općeg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktuelnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa.

Na osnovu navedenog dana 15.09.2015. godine potpisan je Memorandum o razumijevanju s ciljem podrške radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016.-2018. godina, gdje je u članu 4. utvrđeno da potpisnici ovog memoranduma dogovaraju da će obezbijediti učešće u radu ustanova kulture BiH, kroz svoje imenovane ili izabrane predstavnike, u upravljačkim tijelima ustanova kulture BiH ili drugim radnim tijelima, što će naknadno biti detaljnije dogovoreno.

Na osnovu dostavljenih prijedloga, te u skladu sa odredbama člana 61. stav 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te u vezi sa odredbama člana 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba člana 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 03.09.2015. godine, dato u skladu sa članom V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, doneseno je predmetno rješenje.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja može se uložiti žalba Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana objavljivanja istog, uz plaćanje takse u iznosu od 10 KM, u skladu sa Tarifnim brojem 2. Zakona o administrativnim taksama ("Službeni glasnik BiH", br. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 i 98/12).

Broj 01-35-5-1032/15
04. novembra 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Mr. Adil Osmanović, s. r.

976

Na temelju članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te prema zaključcima Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa 16. sjednice, održane dana 23.7.2015. godine, a u vezi sa odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i prema članku 4. Memoranduma o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za razdoblje 2016.-2018. godina, ministar civilnih poslova donio je

RJEŠENJE

O IMENOVANJU VRŠITELJA DUŽNOSTI ČLANOVA UPRAVNOG I NADZORNOG ODBORA BIBLIOTEKE ZA SLIJEPE I SLABOVIDNE OSOBE BOSNE I HERCEGOVINE

- Ovim rješenjem imenuju se vršitelji dužnosti upravnog i nadzornog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njegovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, s ciljem zaštite pokretne i nepokretne imovine, odnosno imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine.
- Za vršitelje dužnosti članova Upravnog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - Amira Redžić - predsjednica;
 - Vedrana Grebo - član;
 - Jasminka Đuliman - član iz reda zaposlenih.
- Za vršitelje dužnosti članova Nadzornog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - Emina Osmanović - predsjednica;
 - Indira Hodžić - član;
 - Belma Čajdrić - član iz reda zaposlenih.
- Upravni odbor Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine obavlja sljedeće poslove:
 - imenuje vršitelja dužnosti ravnatelja Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine;
 - raspisuje natječaj za imenovanje ravnatelja Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine;
 - poduzima potrebne radnje s ciljem postizanja finansijske i organizacijske konsolidacije Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine;
 - podnosi godišnje izvješće o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - poduzima i sve druge radnje sukladno internim pravilima Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine.
- Nadzorni odbor Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine poduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnoj razini ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvješće.
- Imenovani vršitelji dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i

Hercegovine obavljaju poslove sukladno principima, načelima i obvezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz području uprave na razini institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine. Vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine u obvezi su da tijesno međusobno surađuju i aktivno sudjeluju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog rješenja vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine u obvezi su sudjelovati na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obujmu koji je prijeko potreban, za što su posebice odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.

- 7) Upravni i nadzorni odbor Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog rješenja, tijesno surađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tomu pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitetu i uspješnost njihovog rada, kao i obvezu informirati ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog rješenja.
- 8) Mandat imenovanih vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja pravnog statusa Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
- 9) Svi vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihovo godišnje izvješće o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
- 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
 - a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - b) sukladno propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršitelj dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
- 11) Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
- 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tomu pogledu ovo rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih tijela Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.7.2015. godine dalo suglasnost ministru civilnih poslova BiH da u suradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim ministarstvima iz područja kulture, kao i drugim zainteresiranim javno - pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sustavnog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od općeg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktualnih pitanja

(upravljačkih, administrativnih i finansijskih) na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa.

Na temelju navedenog dana 15.9.2015. godine potpisan je Memorandum o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za razdoblje 2016.-2018. godina, gdje je u članku 4. utvrđeno da potpisnici ovog memoranduma dogovaraju da će osigurati učešće u radu ustanova kulture BiH, kroz svoje imenovane ili izabrane predstavnike, u upravljačkim tijelima ustanova kulture BiH ili drugim radnim tijelima, što će naknadno biti detaljnije dogovoreno.

Na temelju dostavljenih prijedloga, te sukladno odredbama članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u svezi sa člankom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te u svezi s odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, doneseno je predmetno rješenje.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog rješenja može se uložiti žalba Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana objavljivanja istog, uz plaćanje takse u iznosu od 10 KM, sukladno Tarifnom broju 2. Zakona o administrativnim taksama ("Službeni glasnik BiH", br. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 i 98/12).

Broj 01-35-5-1032/15

04. studenoga 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Mr. Adil Osmanović, v. r.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Савјета министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23. јула 2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА БИБЛИОТЕКЕ ЗА СЛИЈЕПА И СЛАБОВИДНА ЛИЦА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Библиотеке за сљепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне

- и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Амира Реџић - председница;
 - b) Ведрана Гребо - члан;
 - c) Јасминка Ђулиман - члан из реда запослених.
 - 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Емина Османовић - председница;
 - b) Индира Хоџић - члан;
 - c) Белма Чајдрић - члан из реда запослених.
 - 4) Управни одбор Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине обавља следеће послове:
 - a) именује вршиоца дужности директора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине;
 - c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине.
 - 5) Надзорни одбор Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтјев министра цивилних послова, подноси извјештај.
 - 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине у обавези су да тијесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је приједо потребан, за што су посебно одговорни председници управног и надзорног одбора.
 - 7) Управни и надзорни одбор Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог рјешења, тијесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
 - 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
 - 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине се разрјешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разријешити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољавајући начин.
 - 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у следећим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоредених прихода у Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - b) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршилац дужности члана управног или надзорног одбора.
 - 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
 - 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово Рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних органа Босне и Херцеговине.

Образложење

Савјет министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дао сагласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно - правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуелних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, гдје је у члану 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће обезбиједити учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те у складу са одредбама члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04,

45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Поука о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Савјету министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, у складу са Тарифним бројем 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15
04. новембра 2015. године
Сарајево

Министар
Мр Адил Османовић, с. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Вијећа министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23.7.2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.09.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Memoranduma о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

RJEŠENJE

O IMENOVANJU VRŠIOCA DUŽNOSTI ČLANOVA UPRAVNOG I NADZORNOG ODBORA BIBLIOTEKE ZA SLIJEPA I SLABOVIDNA LICA BOSNE I HERCEGOVINE

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дућности управног и надзорног одбора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дућности чланова Управног одбора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Амира Редџић - предсједница;
 - b) Ведрана Гребо - члан;
 - c) Јасминка Ђулиман - члан из реда запослених.
- 3) За вршиоце дућности чланова Надзорног одбора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Емина Османовић - предсједница;
 - b) Индира Ходџић - члан;
 - c) Белма Џајдрић - члан из реда запослених.
- 4) Управни одбор Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине обавља слjedeће послове:
 - a) именује вршиоца дућности директора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине;
 - c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине.
- 5) Надзорни одбор Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесећном нивоу или у свако вријеме на захтев министра цивилних послова, подноси извјештај.
- 6) Именовани вршиоци дућности чланова надзорног и управног одбора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине. Вршиоци дућности чланова управног и надзорног одбора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине у обавези су да тјесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог Рјешења вршиоци дућности чланова управног и надзорног одбора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је пријекто потребан, за што су посебно одговорни предсједници управног и надзорног одбора.
- 7) Управни и надзорни одбор Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог Рјешења, тјесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог Рјешења.
- 8) Мандат именованих вршиоца дућности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
- 9) Сви вршиоци дућности чланова управног и надзорног одбора Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине се разријеђају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разријеђити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољјавачући начин.
- 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дућности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у слjedeћим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоредених прихода у Библиотеке за сlijепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;

- Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i prema članku 4. Memoranduma o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za razdoblje 2016.-2018. godina, ministar civilnih poslova donio je

RJEŠENJE

- 1) Ovim rješenjem imenuju se vršitelji dužnosti upravnog i nadzornog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njegovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, s ciljem zaštite pokretne i nepokretne imovine, odnosno imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine.
- 2) Za vršitelje dužnosti članova Upravnog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Josip Muselimović - predsjednik;
 - b) Prof. dr. Dino Abazović - član;
 - c) Igor Bošnjak - član;
 - d) Maja Abdomerović - član iz reda zaposlenih;
 - e) Mihret Alibašić - član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršiocje dužnosti članova Nadzornog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Sonja Mušić - predsjednica;
 - b) Senaid Buljubašić - član;
 - c) Rasim Kadić - član.
- 4) Upravni odbor Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine obavlja sljedeće poslove:
 - a) imenuje vršitelja dužnosti ravnatelja Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine;
 - b) raspisuje konkurs za imenovanje ravnatelja Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine;
 - c) poduzima potrebne radnje s ciljem postizanja financijske i organizacijske konsolidacije Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine;
 - d) podnosi godišnje izvješće o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - e) poduzima i sve druge radnje sukladno internim pravilima Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine.
- 5) Nadzorni odbor Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine poduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnoj razini ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvješće.
- 6) Imenovani vršitelji dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine obavljaju poslove sukladno principima, načelima i obvezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz području uprave na razini institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine. Vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine u obvezi su da tijesno međusobno surađuju i aktivno sudjeluju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog rješenja vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine u obvezi su da sudjeluju na sjednicama

Na osnovu dostavljenih prijedloga, te u skladu sa odredbama člana 61. stav 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te u vezi sa odredbama člana 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba člana I. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 03.09.2015. godine, dato u skladu sa članom V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, doneseno je predmetno rješenje.

Protiv ovog rješenja može se uložiti žalba Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana objavljivanja istog, uz plaćanje takse u iznosu od 10 KM, u skladu sa Tarifnim brojem 2. Zakona o administrativnim taksama ("Službeni glasnik BiH", br. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 i 98/12).

Ministar
Mr. Adil Osmanović, s. r.

977

Na temelju članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa člankom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te prema zaključcima Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa 16. sjednice, održane dana 23.7.2015. godine, a u vezi sa odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike

- sastancima i svim drugim formama непосредне комуникације у објуму који је пријекко потребан, за што су посебне одговорни предсједници управног и надзорног одбора.
- 7) Управни и надзорни одбор Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог рјешења, тјесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у тому погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитету и успјешност њиховог рада, као и обвезу информирања ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
 - 8) Мандат именованих вршитеља дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
 - 9) Сви вршитељи дужности чланова управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине се разрјешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихово годишње извјешће о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разрјешити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољјавујући начин.
 - 10) За рад у управном и надзорном одбору вршитељи дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у слједећим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоређених прихода у Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - b) сукладно прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршитељ дужности члана управног или надзорног одбора.
 - 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и бит ће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
 - 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у тому погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законотворним актом надлежних тијела Босне и Херцеговине.

Образложење

Вјеће министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дало сугласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из подручја културе, као и другим заинтересованим јавно - правним субјектима у БиХ, припреми приједлог саставног и цјеловитог рјешења за установе културе од опћег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуалних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем потпоре раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за раздобље 2016.-2018. година, гдје је у чланку 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће осигурати учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те сукладно одредбама чланка 61. ставак 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у свежи са чланком 15. Закона о министарствима и другим тијелима управе БиХ ("Службени гласник

БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у свежи с одредбама чланка 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба чланка 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 3.9.2015. године, дато сукладно чланку V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Покла о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вјећу при Вјећу министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, сукладно Тарифном броју 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15

04. студеноса 2015. године
Сарајево

Министар
Мр. Адил Османовић, в. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Савјета министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23. јула 2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА УМЈЕТНИЧКЕ ГАЛЕРИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Јосип Муселимовић - предсједник;
 - b) Проф. др Дино Абазовић - члан;
 - c) Игор Бошњак - члан;
 - d) Маја Абдомеровић - члан из реда запослених;
 - e) Михрет Алибашић - члан из реда запослених.
- 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Соња Мушић - предсједница;
 - b) Сенаид Буљубашић - члан;
 - c) Расим Кадић - члан.

- 4) Управни одбор Умјетничке галерије Босне и Херцеговине обавља следеће послове:
 - a) именује вршиоца дужности директора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине;
 - c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Умјетничке галерије Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Умјетничке галерије Босне и Херцеговине.
- 5) Надзорни одбор Умјетничке галерије Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтјев министра цивилних послова, подноси извјештај.
- 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Умјетничке галерије Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине у обавези су да тијесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је пријекто потребан, за што су посебно одговорни предсједници управног и надзорног одбора.
- 7) Управни и надзорни одбор Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог рјешења, тијесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
- 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
- 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине се разрјешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разрјешити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољавајући начин.
- 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у следећим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоређених прихода у Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - b) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршилац дужности члана управног или надзорног одбора.
- 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
- 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних органа Босне и Херцеговине.

Образложење

Савјет министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дао сагласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно - правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуелних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, гдје је у члану 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће обезбиједити учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те у складу са одредбама члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Поука о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Савјету министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, у складу са Тарифним бројем 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15

04. новембра 2015. године
Сарајево

Министар
Мр Адил Османовић, с. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Вијећа министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23.7.2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установима ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Вишег представника за Босну и Херцеговину од 03.09.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Memoranduma о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА
УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА
УМЈЕТНИЧКЕ ГАЛЕРИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Јосип Муслимовић - предсједник;
 - b) Проф. др. Дино Абазовић - члан;
 - c) Игор Бошњак - члан;
 - d) Маја Абдомеровић - члан из реда запослених;
 - e) Милет Албашић - члан из реда запослених.
- 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Сонја Мушић - предсједница;
 - b) Сенаид Буљубашић - члан;
 - c) Расим Кодић - члан.
- 4) Управни одбор Умјетничке галерије Босне и Херцеговине обавља слjedeће послове:
 - a) именује вршиоца дужности директора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине;
 - c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Умјетничке галерије Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;

- e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Умјетничке галерије Босне и Херцеговине.
- 5) Надзорни одбор Умјетничке галерије Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесежном нивоу или у свако вријеме на захтев министра цивилних послова, подноси извјештај.
- 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Умјетничке галерије Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине у обавези су да тјесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је пријекто потребан, за што су посебно одговорни предсједници управног и надзорног одбора.
- 7) Управни и надзорни одбор Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог Рјешења, тјесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
- 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
- 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине се разријешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разријешити и прије истека мандата уколико, по ocјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољјавујући начин.
- 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у слjedeћим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоређених прихода у Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - b) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршилац дужности члана управног или надзорног одбора.
- 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
- 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних органа Босне и Херцеговине.

**O IMENOVANJU VRŠITELJA DUŽNOSTI ČLANOVA
UPRAVNOG I NADZORNOG ODBORA
ZEMALJSKOG MUZEJA BOSNE I HERCEGOVINE**

Na temelju članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa člankom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te prema zaključcima Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa 16. sjednice, održane dana 23.7.2015. godine, a u vezi sa odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i prema članku 4. Memoranduma o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za razdoblje 2016.-2018. godina, ministar civilnih poslova, donio je

- 1) Ovim rješenjem imenuju se vršioci dužnosti upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, s ciljem zaštite pokretne i nepokretne imovine, odnosno imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine.
- 2) Za vršitelja dužnosti članova Upravnog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Mirsad Purivatra – predsjednik;
 - b) Ivica Šarić – član;
 - c) Zijad Softić – član;
 - d) Svjetlana Kakeš – član;
 - e) Zoran Bibanović – član;
 - f) Marica Filipović – član iz reda zaposlenih;
 - g) dr. Amra Hamzabegović – član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršitelja dužnosti članova Nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Habibija Edina – predsjednica;
 - b) Edin Kučuković – član;
 - c) Ana Marić – član iz reda zaposlenih.
- 4) Upravni odbor Zemaljskog muzeja BiH obavlja sljedeće poslove:
 - a) imenuje vršitelja dužnosti ravnatelja Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - b) raspisuje konkurs za imenovanje ravnatelja Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - c) poduzima potrebne radnje s ciljem postizanja financijske i organizacijske konsolidacije Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - d) podnosi godišnje izvješće o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - e) poduzima i sve druge radnje sukladno internim pravilima Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine.
- 5) Nadzorni odbor Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine poduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnoj razini ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvješće.
- 6) Imenovani vršitelji dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine obavljaju poslove sukladno principima, načelima i obvezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz područja uprave na razini institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine. Vršitelj dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine u obavezi su da tijesno međusobno sarađuju i aktivno učestvuju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog Rješenja vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine u obvezi su sudjelovati na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obujmu koji je prijeko potreban, za što su posebice odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
- 7) Upravni i nadzorni odbor Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog Rješenja, tijesno sarađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tomu pogledu imaju pravo da predlože

- све оно што може побољшати квалитету и успјешност њиховог рада, као и обвзу информирати ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
- 8) Мандат именованих вршитеља дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања њиховог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
 - 9) Сви вршитељи дужности чланова управног и надзорног одбора Земалског музеја Босне и Херцеговине се разријеђају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихово годишње извјешће о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разријеђити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољавајући начин.
 - 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у слjedeћим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоређених прихода Земалског музеја Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - b) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршитељ дужности члана управног или надзорног одбора.
 - 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и бит ће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
 - 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних тијела Босне и Херцеговине.

Образложење

Вјеће министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дало сугласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из подручја културе, као и другим заинтересованим јавно – правним субјектима у БиХ, припреми приједлог уставног и cjеловитог рјешења за установе културе од опћег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуалних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На темељу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем потпоре раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за раздобље 2016.-2018. година, гдје је у чланку 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће осигурати учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На темељу достављених приједлога, те сукладно одредбама чланка 61. ставак 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у сљедећем са чланком 15. Закона о министарствима и другим тијелима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12 и 6/13), те у сљедећем са одредбама чланка 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике БиХ", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредба чланка 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 3.9.2015. године, дато сукладно чланку V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Покла о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вјећу при Вјећу министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, сукладно Тарифном броју 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15
04. студеноса 2015. године
Сарајево

Министар
Мр. Адил Османовић, в. г.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12 и 6/13), те према закључцима Савјета министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23. јула 2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова, донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА ЗЕМАЉСКОГ МУЗЕЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Земалског музеја Босне и Херцеговине на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Земалског музеја Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Мирсад Пуриватра – председник;
 - b) Ивица Шариф – члан;
 - c) Зијад Софтић - члан;
 - d) Дубравко Ловреновић – члан;
 - e) Зоран Бибановић – члан;
 - f) Марица Филиповић - члан из реда запослених;
 - g) др Амра Хамзабеговић - члан из реда запослених.
- 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Земалског музеја Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Хабибија Едина – председница;
 - b) Един Кучуковић - члан;
 - c) Ана Марић - члан из реда запослених.
- 4) Управни одбор Земалског музеја БиХ обавља сљедеће послове:
 - a) именује вршиоца дужности директора Земалског музеја Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Земалског музеја Босне и Херцеговине;

- c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Земаљског музеја Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Земаљског музеја Босне и Херцеговине.
- 5) Надзорни одбор Земаљског музеја Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Земаљског музеја Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтјев министра цивилних послова, подноси извјештај.
- 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Земаљског музеја Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Земаљског музеја Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Земаљског музеја Босне и Херцеговине у обавези су да тијесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Земаљског музеја Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је приједлогу потребан, за што су посебно одговорни предсједници управног и надзорног одбора.
- 7) Управни и надзорни одбор Земаљског музеја Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог Рјешења, тијесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
- 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања њиховог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
- 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Земаљског музеја Босне и Херцеговине се разрјешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разријешити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољавајући начин.
- 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у сљедећим случајевима:
- a) уколико се оствари вишак нераспоређених прихода Земаљског музеја Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;

- b) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршилац дужности члана управног или надзорног одбора.
- 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
- 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних органа Босне и Херцеговине.

Образложење

Савјет министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дао сагласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно – правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуелних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, гдје је у члану 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће обезбједити учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те у складу са одредбама члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12 и 6/13), те у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике БиХ", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Поука о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Савјету министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, у складу са Тарифним бројем 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15

04. новембра 2015. године
Сарајево

Министар
Мр Адил Османовић, с. р.

Na osnovu člana 61. stav 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12 i 6/13), te prema zaključcima Vijeća

ministara Bosne i Hercegovine sa 16. sjednice, održane dana 23.7.2015. godine, a u vezi sa odredbama člana 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike BiH", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba člana 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 03.09.2015. godine, dato u skladu sa članom V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i prema članu 4. Memoranduma o razumijevanju s ciljem podrške radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016.-2018. godina, ministar civilnih poslova, donio je

RJEŠENJE

O IMENOVANJU VRŠIOCA DUŽNOSTI ČLANOVA UPRAVNOG I NADZORNOG ODBORA ZEMALJSKOG MUZEJA BOSNE I HERCEGOVINE

- 1) Ovim rješenjem imenuju se vršioci dužnosti upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, s ciljem zaštite pokretne i nepokretne imovine, odnosno imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine.
- 2) Za vršioca dužnosti članova Upravnog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Mirsad Purivatrat – predsjednik;
 - b) Ivica Šarić – član;
 - c) Zijad Softić – član;
 - d) Dubravko Lovrenović – član;
 - e) Zoran Bibanović – član;
 - f) Marica Filipović - član iz reda zaposlenih;
 - g) dr. Amra Hamzabegović - član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršioca dužnosti članova Nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Habibija Edina – predsjednica;
 - b) Edin Kučuković - član;
 - c) Ana Marić - član iz reda zaposlenih.
- 4) Upravni odbor Zemaljskog muzeja BiH obavlja sljedeće poslove:
 - a) imenuje vršioca dužnosti direktora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - b) raspisuje konkurs za imenovanje direktora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - c) preduzima potrebne radnje s ciljem postizanja finansijske i organizacione konsolidacije Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - d) podnosi godišnji izvještaj o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - e) preduzima i sve druge radnje u skladu sa internim pravilima Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine.
- 5) Nadzorni odbor Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine preduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnom nivou ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvještaj.
- 6) Imenovani vršioci dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine obavljaju poslove u skladu sa principima, načelima i obavezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz oblasti uprave na nivou institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine. Vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine u obavezi su da tijesno međusobno sarađuju i aktivno učestvuju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog Rješenja vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine u obavezi su da učestvuju na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obimu koji je prijeko potreban, za što su posebno odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
- 7) Upravni i nadzorni odbor Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog Rješenja, tijesno sarađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitet i uspješnost njihovog rada, kao i obavezu da informišu ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog Rješenja.
- 8) Mandat imenovanih vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
- 9) Svi vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihov godišnji izvještaj o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
- 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
 - a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - b) u skladu sa propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršilac dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
- 11) Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja i biće objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
- 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu ovo Rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.07.2015. godine dalo saglasnost ministru civilnih poslova BiH da u saradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim ministarstvima iz oblasti kulture, kao i drugim zainteresovanim javno – pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sistematskog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od općeg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktuelnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa.

Na osnovu navedenog dana 15.09.2015. godine potpisan je Memorandum o razumijevanju s ciljem podrške radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016.-2018. godina, gdje je u članu 4. utvrđeno da potpisnici ovog memoranduma dogovaraju da će obezbijediti učešće u radu ustanova kulture BiH, kroz svoje imenovane ili izabrane predstavnike, u upravljačkim tijelima ustanova kulture BiH ili drugim radnim tijelima, što će naknadno biti detaljnije dogovoreno.

Na osnovu dostavljenih prijedloga, te u skladu sa odredbama člana 61. stav 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12 i 6/13), te u vezi sa odredbama člana 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike BiH", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba člana 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 03.09.2015. godine, dato u skladu sa članom V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, doneseno je predmetno rješenje.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja može se uložiti žalba Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana objavljivanja istog, uz plaćanje takse u iznosu od 10 KM, u skladu sa Tarifnim brojem 2. Zakona o administrativnim taksama ("Službeni glasnik BiH", br. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 i 98/12).

Broj 01-35-5-1032/15

04. novembra 2015. godine

Sarajevo

Ministar

Mr. Adil Osmanović, s. r.

979

Na temelju članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa člankom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te prema zaključcima Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa 16. sjednice, održane dana 23.7.2015. godine, a u vezi sa odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i prema članku 4. Memoranduma o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za razdoblje 2016.-2018. godina, ministar civilnih poslova donio je

RJEŠENJE

O IMENOVANJU VRŠITELJA DUŽNOSTI ČLANOVA UPRAVNOG I NADZORNOG ODBORA HISTORIJSKOG MUZEJA BOSNE I HERCEGOVINE

- 1) Ovim rješenjem imenuju se vršitelji dužnosti upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njegovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, s ciljem zaštite pokretne i nepokretne imovine, odnosno imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine.
- 2) Za vršitelje dužnosti članova Upravnog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Edin Veladžić - predsjednik;
 - b) Biserka Tanović Sužnjević - član;
 - c) Adnandin Jašarević - član;
 - d) Amar Karapuš - član iz reda zaposlenih;
 - e) Esad Hadžihasanović - član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršitelje dužnosti članova Nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Smajović Vildana - predsjednica;

- b) Sanja Zagorac - Jozić - član;
 - c) Svjetlana Hadžirović - član iz reda zaposlenih.
- 4) Upravni odbor Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine obavlja sljedeće poslove:
 - a) imenuje vršitelja dužnosti ravnatelja Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - b) raspisuje natječaj za imenovanje ravnatelja Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - c) poduzima potrebne radnje s ciljem postizanja financijske i organizacione konsolidacije Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine;
 - d) podnosi godišnje izvješće o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - e) poduzima i sve druge radnje sukladno internim pravilima Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine.
 - 5) Nadzorni odbor Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine poduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnoj razini ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvješće.
 - 6) Imenovani vršitelji dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine obavljaju poslove u skladu sa principima, načelima i obavezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz oblasti uprave na razini institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine. Vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine u obavezi su da tijesno međusobno surađuju i aktivno sudjeluju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog rješenja vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine u obvezi su da sudjeluju na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obujmu koji je prijeko potreban, za što su posebice odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
 - 7) Upravni i nadzorni odbor Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog rješenja, tijesno surađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitetu i uspješnost njihovog rada, kao i obvezu informirati ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog rješenja.
 - 8) Mandat imenovanih vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja pravnog statusa Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
 - 9) Svi vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihovo godišnje izvješće o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
 - 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
 - a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;

- b) сукладно прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршитељ дужности члана управног или надзорног одбора.
- 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и бит ће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
- 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним закондавним актом надлежних тијела Босне и Херцеговине.

Образложење

Вјеће министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дало сугласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из подручја културе, као и другим заинтересираним јавно - правним субјектима у БиХ, припреми приједлог саставног и цјеловитог рјешења за установе културе од опћег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуалних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На темељу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем потпоре раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за раздобље 2016.-2018. година, гдје је у чланку 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће осигурати учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На темељу достављених приједлога, те сукладно одредбама чланка 61. ставак 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у сљедећем са чланком 15. Закона о министарствима и другим тијелима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у сљедећем са одредбама чланка 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредба чланка 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Вишег представника за Босну и Херцеговину од 3.9.2015. године, дато сукладно чланку V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Полка о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вјећу при Вјећу министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, сукладно Тарифном броју 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15

04. студенга 2015. године
Сарајево

Министар
Мр. Адил Османовић, в. г.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Савјета министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23. јула 2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцего-

вине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Вишег представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА ИСТОРИЈСКОГ МУЗЕЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Един Велацић - председник;
 - b) Бисерка Тановић Сужњевић - члан;
 - c) Аднандин Јашаревић - члан;
 - d) Амар Карапуш - члан из реда запослених;
 - e) Есад Хаџихасановић - члан из реда запослених.
- 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Смајовић Вилдана - председница;
 - b) Сања Загорац - Јозић - члан;
 - c) Свјетлана Хаџировић - члан из реда запослених.
- 4) Управни одбор Историјског музеја Босне и Херцеговине обавља сљедеће послове:
 - a) именује вршиоца дужности директора Историјског музеја Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Историјског музеја Босне и Херцеговине;
 - c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Историјског музеја Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Историјског музеја Босне и Херцеговине.
- 5) Надзорни одбор Историјског музеја Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтјев министра цивилних послова, подноси извјештај.
- 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Историјског музеја Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине у обавези су да тијесно међусобно сарађују и активно учествују у свим плани-

раним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог Рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је пријеко потребан, за што су посебно одговорни предсједници управног и надзорног одбора.

- 7) Управни и надзорни одбор Историјског музеја Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог рјешења, тијесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
- 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Историјског музеја Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
- 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине се разрјешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разрјешити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољавајући начин.
- 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у следећим случајевима:
 - а) уколико се оствари вишак нераспоређених прихода у Историјског музеја Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - б) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршилац дужности члана управног или надзорног одбора.
- 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
- 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних органа Босне и Херцеговине.

Образложење

Савјет министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дао сагласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно – правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуелних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и

Херцеговину за период 2016.-2018. година, гдје је у члану 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће обезбиједити учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те у складу са одредбама члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Поука о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Савјету министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, у складу са Тарифним бројем 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15
04. новембра 2015. године
Сарајево

Министар
Мр Адил Османовић, с. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Вјећа министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23.7.2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.09.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА ИСТОРИЈСКОГ МУЗЕЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине именују се:
 - а) Edin Veladžić - predsjednik;

- b) Biserka Tanović Sužnjević - član;
c) Adnandin Jašarević - član;
d) Amar Karapuš - član iz reda zaposlenih;
e) Esad Hadžihasanović - član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršioci dužnosti članova Nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine imenuju se:
a) Smajović Vildana - predsjednica;
b) Sanja Zagorac - Jozić - član;
c) Svjetlana Hadžirović - član iz reda zaposlenih.
- 4) Upravni odbor Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine obavlja sljedeće poslove:
a) imenuje vršioca dužnosti direktora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine;
b) raspisuje konkurs za imenovanje direktora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine;
c) preduzima potrebne radnje s ciljem postizanja finansijske i organizacione konsolidacije Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine;
d) podnosi godišnji izvještaj o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
e) preduzima i sve druge radnje u skladu sa internim pravilima Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine.
- 5) Nadzorni odbor Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine preduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnom nivou ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvještaj.
- 6) Imenovani vršioci dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine obavljaju poslove u skladu sa principima, načelima i obavezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz oblasti uprave na nivou institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine. Vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine u obavezi su da tijesno međusobno sarađuju i aktivno učestvuju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog Rješenja vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine u obavezi da učestvuju na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obimu koji je prijeko potreban, za što su posebno odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
- 7) Upravni i nadzorni odbor Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog Rješenja, tijesno sarađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitet i uspješnost njihovog rada, kao i obavezu da informišu ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog rješenja.
- 8) Mandat imenovanih vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja pravnog statusa Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
- 9) Svi vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihov godišnji izvještaj o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
- 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
b) u skladu sa propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršilac dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
- 11) Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i biće objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
- 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu ovo rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.07.2015. godine dalo saglasnost ministru civilnih poslova BiH da u saradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim ministarstvima iz oblasti kulture, kao i drugim zainteresovanim javno - pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sistematskog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od općeg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktuelnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa.

Na osnovu navedenog dana 15.09.2015. godine potpisan je Memorandum o razumijevanju s ciljem podrške radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016.-2018. godina, gdje je u članu 4. utvrđeno da potpisnici ovog memoranduma dogovaraju da će obezbijediti učešće u radu ustanova kulture BiH, kroz svoje imenovane ili izabrane predstavnike, u upravljačkim tijelima ustanova kulture BiH ili drugim radnim tijelima, što će naknadno biti detaljnije dogovoreno.

Na osnovu dostavljenih prijedloga, te u skladu sa odredbama člana 61. stav 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te u vezi sa odredbama člana 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba člana 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 03.09.2015. godine, dato u skladu sa članom V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, doneseno je predmetno rješenje.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja može se uložiti žalba Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana objavljivanja istog, uz plaćanje takse u iznosu od 10 KM, u skladu sa Tarifnim brojem 2. Zakona o administrativnim taksama ("Službeni glasnik BiH", br. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 i 98/12).

Broj 01-35-5-1032/15
04. novembra 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Mr. Adil Osmanović, s. r.

980

Na temelju članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te prema zaključcima Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa 16. sjednice, održane dana 23.7.2015. godine, a u vezi sa odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i prema članku 4. Memoranduma o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016.-2018. godina, ministar civilnih poslova donio je

RJEŠENJE

**O IMENOVANJU VRŠITELJA DUŽNOSTI ČLANOVA
UPRAVNOG I NADZORNOG ODBORA MUZEJA
KNJIŽEVNOSTI I POZORIŠNE UMJETNOSTI BOSNE I
HERCEGOVINE**

- 1) Ovim rješenjem imenuju se vršitelji dužnosti upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, s ciljem zaštite pokretne i nepokretne imovine, odnosno imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine.
- 2) Za vršitelje dužnosti članova Upravnog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Ammar Mirasčija - predsjednik;
 - b) Ramiz Kadić - član;
 - c) Minela Alić - član;
 - d) Aida Ključić - član iz reda zaposlenih;
 - e) Tamara Sarajlić - Slavnić - član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršitelje dužnosti članova Nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Mustafa Resić - predsjednik;
 - b) Amra Hasagić - član;
 - b) Amina Abdičević - član iz reda zaposlenih.
- 4) Upravni odbor Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine obavlja sljedeće poslove:
 - a) imenuje vršitelja dužnosti ravnatelja Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine;
 - b) raspisuje natječaj za imenovanje ravnatelja Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine;
 - c) poduzima potrebne radnje s ciljem postizanja financijske i organizacijske konsolidacije Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine;
 - d) podnosi godišnje izvješće o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - e) poduzima i sve druge radnje sukladno internim pravilima Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine.
- 5) Nadzorni odbor Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine poduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, a

prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnoj razini ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvješće.

- 6) Imenovani vršitelji dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine obavljaju poslove u skladu sa principima, načelima i obavezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz oblasti uprave na nivou institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine. Vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine u obvezi su da tijesno međusobno surađuju i aktivno sudjeluju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog rješenja vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine u obvezi su da sudjeluju na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obujmu koji je prijeko potreban, za što su posebno odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
- 7) Upravni i nadzorni odbor Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog Rješenja, tijesno surađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitetu i uspješnost njihovog rada, kao i obavezu informirati ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog rješenja.
- 8) Mandat imenovanih vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja pravnog statusa Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
- 9) Svi vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihovo godišnje izvješće o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
- 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
 - a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Muzeju književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - b) sukladno propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršitelj dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
- 11) Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
- 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu ovo rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.7.2015. godine dalo suglasnost ministru civilnih poslova BiH da u suradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim

министарствима из подручја културе, као и другим заинтересираним јавно – правним субјектима у БиХ, припреми приједлог системног и cjеловитог рјешења за установе културе од опћег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуалних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем потпоре раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за раздобље 2016.-2018. година, гдје је у чланку 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће осигурати учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те сукладно одредбама чланка 61. ставак 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у свежи са чланком 15. Закона о министарствима и другим тијелима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у свежи с одредбама чланка 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба чланка 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 3.9.2015. године, дато сукладно чланку V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Покла о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Вијећу министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, сукладно Тарифном броју 2. Закона о административним таксима ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15

04. студеноса 2015. године
Сарајево

Министар

Мр. Адил Османовић, в. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Савјета министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23. јула 2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА МУЗЕЈА КЊИЖЕВНОСТИ И ПОЗОРИШНЕ УМЈЕТНОСТИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Музеја књижевности и позори-

шне умјетности Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.

- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине именују се:
 - а) Аммар Мирасчија - председник;
 - б) Рамиз Кадић - члан;
 - в) Минела Алић - члан;
 - г) Аида Кључић - члан из реда запослених;
 - д) Тамара Сарајлић - Славнић - члан из реда запослених.
- 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине именују се:
 - а) Мустафа Ресић - председник;
 - б) Амра Хасагић - члан;
 - в) Амина Абдичевић - члан из реда запослених.
- 4) Управни одбор Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине обавља следеће послове:
 - а) именује вршиоца дужности директора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине;
 - б) расписује конкурс за именовање директора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине;
 - в) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине;
 - г) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - д) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине.
- 5) Надзорни одбор Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтјев министра цивилних послова, подноси извјештај.
- 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине у обавези су да тијесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог Рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим

- формама непосредне комуникације у обиму који је пријеко потребан, за што су посебно одговорни предсједници управног и надзорног одбора.
- 7) Управни и надзорни одбор Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог Рјешења, тијесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложи све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог Рјешења.
 - 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
 - 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине се разрјешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разрјешити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољавајући начин.
 - 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у сљедећим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоредених прихода у Музеју књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - b) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршилац дужности члана управног или надзорног одбора.
 - 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
 - 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово рјешење се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних органа Босне и Херцеговине.

Образложење

Савјет министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дао сагласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са ентитетским министарствима, те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно – правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуелних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, гдје је у члану 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће обезбиједити учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким

тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те у складу са одредбама члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Поука о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Савјету министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, у складу са Тарифним бројем 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15
04. новембра 2015. године
Сарајево

Министар
Мр Адил Османовић, с. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Вијећа министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23.7.2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.09.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ И НАДЗОРНОГ ОДБОРА МУЗЕЈА КЊИЖЕВНОСТИ И ПОЗОРИШНЕ УМЈЕТНОСТИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног и надзорног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Ammar Mirasčija - predsjednik;
 - b) Ramiz Kadić - član;
 - c) Minela Alić - član;

- d) Aida Ključić - član iz reda zaposlenih;
e) Tamara Sarajlić - Slavnić - član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršioca dužnosti članova Nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine imenuju se:
- a) Mustafa Resić - predsjednik;
b) Amra Hasagić - član;
b) Amina Abdičević - član iz reda zaposlenih.
- 4) Upravni odbor Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine obavlja sljedeće poslove:
- a) imenuje vršioca dužnosti direktora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine;
b) raspisuje konkurs za imenovanje direktora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine;
c) preduzima potrebne radnje s ciljem postizanja finansijske i organizacione konsolidacije Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine;
d) podnosi godišnji izvještaj o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
e) preduzima i sve druge radnje u skladu sa internim pravilima Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine.
- 5) Nadzorni odbor Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine preduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnom nivou ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvještaj.
- 6) Imenovani vršioci dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine obavljaju poslove u skladu sa principima, načelima i obavezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz oblasti uprave na nivou institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine. Vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine u obavezi su da tijesno međusobno sarađuju i aktivno učestvuju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog Rješenja vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine u obavezi su da učestvuju na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obimu koji je prijeko potreban, za što su posebno odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
- 7) Upravni i nadzorni odbor Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog rješenja, tijesno sarađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitet i uspješnost njihovog rada, kao i obavezu da informišu ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog rješenja.
- 8) Mandat imenovanih vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja pravnog statusa Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
- 9) Svi vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihov godišnji izvještaj o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
- 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
- a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Muzeju književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
b) u skladu sa propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršilac dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
- 11) Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i biće objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
- 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu ovo rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.07.2015. godine dalo saglasnost ministru civilnih poslova BiH da u saradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim ministarstvima iz oblasti kulture, kao i drugim zainteresovanim javno – pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sistematskog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od općeg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktuelnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa.

Na osnovu navedenog dana 15.09.2015. godine potpisan je Memorandum o razumijevanju s ciljem podrške radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016.-2018. godina, gdje je u članu 4. utvrđeno da potpisnici ovog memoranduma dogovaraju da će obezbijediti učešće u radu ustanova kulture BiH, kroz svoje imenovane ili izabrane predstavnike, u upravljačkim tijelima ustanova kulture BiH ili drugim radnim tijelima, što će naknadno biti detaljnije dogovoreno.

Na osnovu dostavljenih prijedloga, te u skladu sa odredbama člana 61. stav 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te u vezi sa odredbama člana 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba člana 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 03.09.2015. godine, dato u skladu sa članom V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, doneseno je predmetno rješenje.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja može se uložiti žalba Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana objavljivanja istog, uz plaćanje takse u iznosu od 10 KM, u skladu sa Tarifnim brojem 2. Zakona o administrativnim taksama

("Službeni glasnik BiH", br. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 i 98/12).

Broj 01-35-5-1032/15
04. novembra 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Mr. Adil Osmanović, s. r.

981

Na temelju članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 62/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te prema zaključcima Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa 16. sjednice, održane dana 23.7.2015. godine, a u vezi sa odredbama članka 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba članka 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 3.9.2015. godine, dato sukladno članku V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i prema članku 4. Memoranduma o razumijevanju s ciljem potpore radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za razdoblje 2016.-2018. godina, ministar civilnih poslova donio je

RJEŠENJE
O IMENOVANJU VRŠITELJA DUŽNOSTI ČLANOVA
UPRAVNOG ODBORA KINOTEKE
BOSNE I HERCEGOVINE

- 1) Ovim rješenjem imenuju se vršitelji dužnosti upravnog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njegovog pravnog statusa, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, s ciljem zaštite pokretne i nepokretne imovine, odnosno imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine.
- 2) Za vršitelja dužnosti članova Upravnog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Edin Salihagić - predsjednik;
 - b) Dženan Jusufović - član;
 - c) Asim Muftić - član iz reda zaposlenih.
- 3) Za vršitelja dužnosti članova Nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine imenuju se:
 - a) Maida Duranović – predsjednica;
 - b) Svjetlana Kakeš - član;
 - c) Mirjana Nikolić - član.
- 4) Upravni odbor Kinoteke Bosne i Hercegovine obavlja sljedeće poslove:
 - a) imenuje vršitelja dužnosti ravnatelja Kinoteke Bosne i Hercegovine;
 - b) raspisuje natječaj za imenovanje ravnatelja Kinoteke Bosne i Hercegovine;
 - c) poduzima potrebne radnje s ciljem postizanja financijske i organizacijske konsolidacije Kinoteke Bosne i Hercegovine;
 - d) podnosi godišnje izvješće o svom radu na usvajanje Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - e) poduzima i sve druge radnje u skladu sa internim pravilima Kinoteke Bosne i Hercegovine.
- 5) Nadzorni odbor Kinoteke Bosne i Hercegovine poduzima sve potrebne radnje u pogledu nadzora i kontrole rada upravnog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine, a prema internim pravilima te o navedenom, na tromjesečnoj razini ili u svako vrijeme na zahtjev ministra civilnih poslova, podnosi izvješće.

- 6) Imenovani vršitelji dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine obavljaju poslove sukladno principima, načelima i obvezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz području uprave na razini institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Kinoteke Bosne i Hercegovine. Vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine u obvezi su da tijesno međusobno surađuju i aktivno sudjeluju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog rješenja vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine u obvezi su da sudjeluju na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obujmu koji je prijeko potreban, za što su posebice odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
- 7) Upravni i nadzorni odbor Kinoteke Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog Rješenja, tijesno surađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tomu pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitet i uspješnost njihovog rada, kao i obvezu da informiraju ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog rješenja.
- 8) Mandat imenovanih vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja pravnog statusa Kinoteke Bosne i Hercegovine, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
- 9) Svi vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihovo godišnje izvješće o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
- 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršitelji dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
 - a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Kinoteke Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - b) u skladu sa propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršitelj dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
- 11) Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
- 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tomu pogledu ovo rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih tijela Bosne i Hercegovine.

Obrazložjenje

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.7.2015. godine dalo suglasnost ministru civilnih poslova BiH da u suradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim ministarstvima iz područja kulture, kao i drugim zainteresiranim javno - pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sustavnog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od općeg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktualnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем потпоре раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за раздобље 2016.-2018. година, гдје је у чланку 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће осигурати учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те суkladно одредбама чланка 61. ставак 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у свежи са чланком 15. Закона о министарствима и другим тијелима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у свежи с одредбама чланка 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба чланка 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 3.9.2015. године, дато суkladно чланку V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно рјешење.

Попука о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Вијећу министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 КМ, суkladно Тарифном броју 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15
04. студеноса 2015. године
Сарајево

Министар
Мр. Адил Османовић, в. г.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Савјета министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23. јула 2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од опћег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА КИНТЕКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.

- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине именују се:
 - а) Един Салихагић - предсједник;
 - б) Џенан Јусуфовић - члан;
 - в) Асим Муфтић - члан из реда запослених.
- 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине именују се:
 - а) Маида Дурановић - предсједница;
 - б) Свјетлана Какеш - члан;
 - в) Мирјана Николић - члан.
- 4) Управни одбор Кинотеке Босне и Херцеговине обавља следеће послове:
 - а) именује вршиоца дужности директора Кинотеке Босне и Херцеговине;
 - б) расписује конкурс за именовање директора Кинотеке Босне и Херцеговине;
 - в) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Кинотеке Босне и Херцеговине;
 - г) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - д) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Кинотеке Босне и Херцеговине.
- 5) Надзорни одбор Кинотеке Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтјев министра цивилних послова, подноси извјештај.
- 6) Именовани вршиоци дужности чланова надзорног и управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине обављају послове у складу са принципима, начелима и обавезама утврђеним у позитивним прописима из области управе на нивоу институција Босне и Херцеговине и интерним актима Кинотеке Босне и Херцеговине. Вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине у обавези су да тијесно међусобно сарађују и активно учествују у свим планираним активностима, а све са циљем заштите имовине као и других имовинских права Босне и Херцеговине. Ради реализације задатака из овог рјешења вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине у обавези су да учествују на сједницама, састанцима и свим другим формама непосредне комуникације у обиму који је пријеко потребан, за што су посебно одговорни предсједници управног и надзорног одбора.
- 7) Управни и надзорни одбор Кинотеке Босне и Херцеговине, у обављању задатака из овог рјешења, тијесно сарађују са Министарством цивилних послова Босне и Херцеговине, те у том погледу имају право да предложе све оно што може побољшати квалитет и успјешност њиховог рада, као и обавезу да информишу ово министарство о свим чињеницама битним за потпуно извршавање овог рјешења.
- 8) Мандат именованих вршиоца дужности чланова управног и надзорног одбора траје од дана именовања до коначног рјешавања правног статуса Кинотеке Босне и Херцеговине, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.
- 9) Сви вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине се разрјешавају уколико Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине не усвоји њихов годишњи извјештај о

раду, док се сваки члан управног или надзорног одбора може разријешити и прије истека мандата уколико, по оцјени Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, обавља своје послове на незадовољавајући начин.

- 10) За рад у управном и надзорном одбору вршиоци дужности чланова управног и надзорног одбора могу добити новчану награду у сљедећим случајевима:
 - a) уколико се оствари вишак нераспоређених прихода у Кинотеке Босне и Херцеговине, уз одобрење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - b) у складу са прописима и правилима институције БиХ о награђивању из које долази вршилац дужности члана управног или надзорног одбора.
- 11) Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ".
- 12) Рјешење се доноси на привременој основи ради заштите имовине, имовинских и других права Босне и Херцеговине, те у том погледу ово се не може тумачити на начин којим се прејудуцира коначни правни статус установа културе БиХ, који тек треба да се утврди релевантним законодавним актом надлежних органа Босне и Херцеговине.

Образложење

Савјет министара БиХ је на својој 16. сједници одржаној 23.7.2015. године дао сагласност министру цивилних послова БиХ да у сарадњи са енитетским министарствима, те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно – правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и cjеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешења актуелних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса.

На основу наведеног дана 15.9.2015. године потписан је Меморандум о разумијевању с циљем подршке раду

установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, гдје је у члану 4. утврђено да потписници овог меморандума договарају да ће обезбиједити учешће у раду установа културе БиХ, кроз своје именоване или изабране представнике, у управљачким тијелима установа културе БиХ или другим радним тијелима, што ће накнадно бити детаљније договорено.

На основу достављених приједлога, те у складу са одредбама члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.9.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, донесено је предметно.

Поука о правном лијеку

Против овог рјешења може се уложити жалба Жалбеном вијећу при Савјету министара Босне и Херцеговине у року од 15 дана од дана објављивања истог, уз плаћање таксе у износу од 10 KM, у складу са Тарифним

бројем 2. Закона о административним таксама ("Службени гласник БиХ", бр. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 98/12).

Број 01-35-5-1032/15
04. новембра 2015. године
Сарајево

Министар
Мр Адил Османовић, с. р.

На основу члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), а у вези са чланом 15. Закона о министарствима и другим органима управе БиХ ("Службени гласник БиХ", број 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), те према закључцима Вјећа министара Босне и Херцеговине са 16. сједнице, одржане дана 23.7.2015. године, а у вези са одредбама члана 25. и 34. Уредбе са законском снагом о установама ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", бр. 6/1992), које остају на правној снази по сили одредаба члана 1. и Анекса II Устава Босне и Херцеговине и према мишљењу Високог представника за Босну и Херцеговину од 03.09.2015. године, дато у складу са чланом V Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и према члану 4. Меморандума о разумијевању с циљем подршке раду установа културе од општег значаја и користи за Босну и Херцеговину за период 2016.-2018. година, министар цивилних послова донио је

РЈЕШЕЊЕ О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА КИНОТЕКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Овим рјешењем именују се вршиоци дужности управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине, на привременој основи, до коначног рјешавања његовог правног статуса, који утврђује Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, с циљем заштите покретне и непокретне имовине, односно имовинских и других права Босне и Херцеговине.
- 2) За вршиоце дужности чланова Управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Edin Salihagić - predsjednik;
 - b) Dženan Jusufović - član;
 - c) Asim Muftić - član iz reda zaposlenih.
- 3) За вршиоце дужности чланова Надзорног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине именују се:
 - a) Maida Duranović – predsjednica;
 - b) Svjetlana Kakeš - član;
 - c) Mirjana Nikolić - član.
- 4) Управни одбор Кинотеке Босне и Херцеговине обавља сљедеће послове:
 - a) именује вршиоца дужности директора Кинотеке Босне и Херцеговине;
 - b) расписује конкурс за именовање директора Кинотеке Босне и Херцеговине;
 - c) предузима потребне радње с циљем постизања финансијске и организационе консолидације Кинотеке Босне и Херцеговине;
 - d) подноси годишњи извјештај о свом раду на усвајање Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине;
 - e) предузима и све друге радње у складу са интерним правилима Кинотеке Босне и Херцеговине.
- 5) Надзорни одбор Кинотеке Босне и Херцеговине предузима све потребне радње у погледу надзора и контроле рада управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине, а према интерним правилима те о наведеном, на тромјесечном нивоу или у свако вријеме на захтјев министра цивилних послова, подноси извјештај.

- 6) Imenovani vršioci dužnosti članova nadzornog i upravnog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine obavljaju poslove u skladu sa principima, načelima i obavezama utvrđenim u pozitivnim propisima iz oblasti uprave na nivou institucija Bosne i Hercegovine i internim aktima Kinoteke Bosne i Hercegovine. Vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine u obavezi su da tijesno međusobno sarađuju i aktivno učestvuju u svim planiranim aktivnostima, a sve sa ciljem zaštite imovine kao i drugih imovinskih prava Bosne i Hercegovine. Radi realizacije zadataka iz ovog rješenja vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine u obavezi su da učestvuju na sjednicama, sastancima i svim drugim formama neposredne komunikacije u obimu koji je prijeko potreban, za što su posebno odgovorni predsjednici upravnog i nadzornog odbora.
- 7) Upravni i nadzorni odbor Kinoteke Bosne i Hercegovine, u obavljanju zadataka iz ovog Rješenja, tijesno sarađuju sa Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu imaju pravo da predlože sve ono što može poboljšati kvalitet i uspješnost njihovog rada, kao i obavezu da informišu ovo ministarstvo o svim činjenicama bitnim za potpuno izvršavanje ovog rješenja.
- 8) Mandat imenovanih vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora traje od dana imenovanja do konačnog rješavanja pravnog statusa Kinoteke Bosne i Hercegovine, koji utvrđuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
- 9) Svi vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine se razrješavaju ukoliko Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine ne usvoji njihov godišnji izvještaj o radu, dok se svaki član upravnog ili nadzornog odbora može razriješiti i prije isteka mandata ukoliko, po ocjeni Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, obavlja svoje poslove na nezadovoljavajući način.
- 10) Za rad u upravnom i nadzornom odboru vršioci dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora mogu dobiti novčanu nagradu u sljedećim slučajevima:
 - a) ukoliko se ostvari višak neraspoređenih prihoda u Kinoteke Bosne i Hercegovine, uz odobrenje Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine;
 - b) u skladu sa propisima i pravilima institucije BiH o nagrađivanju iz koje dolazi vršilac dužnosti člana upravnog ili nadzornog odbora.
- 11) Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i biće objavljeno u "Službenom glasniku BiH".
- 12) Rješenje se donosi na privremenoj osnovi radi zaštite imovine, imovinskih i drugih prava Bosne i Hercegovine, te u tom pogledu ovo rješenje se ne može tumačiti na način kojim se prejudicira konačni pravni status ustanova kulture BiH, koji tek treba da se utvrdi relevantnim zakonodavnim aktom nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj 23.07.2015. godine dalo saglasnost ministru civilnih poslova BiH da u saradnji sa entitetskim ministarstvima, te kantonalnim ministarstvima iz oblasti kulture, kao i drugim zainteresovanim javno – pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sistematskog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od općeg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktuelnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa.

Na osnovu navedenog dana 15.09.2015. godine potpisan je Memorandum o razumijevanju s ciljem podrške radu ustanova kulture od općeg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016.-2018. godina, gdje je u članu 4. utvrđeno da potpisnici ovog memoranduma dogovaraju da će obezbijediti učešće u radu ustanova kulture BiH, kroz svoje imenovane ili izabrane predstavnike, u upravljačkim tijelima ustanova kulture BiH ili drugim radnim tijelima, što će naknadno biti detaljnije dogovoreno.

Na osnovu dostavljenih prijedloga, te u skladu sa odredbama člana 61. stav 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), a u vezi sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), te u vezi sa odredbama člana 25. i 34. Uredbe sa zakonskom snagom o ustanovama ("Službeni list Republike Bosne i Hercegovine", br. 6/1992), koje ostaju na pravnoj snazi po sili odredaba člana 1. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine i prema mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 03.09.2015. godine, dato u skladu sa članom V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, doneseno je predmetno rješenje.

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja može se uložiti žalba Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana objavljivanja istog, uz plaćanje takse u iznosu od 10 KM, u skladu sa Tarifnim brojem 2. Zakona o administrativnim taksama ("Službeni glasnik BiH", br. 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 i 98/12).

Broj 01-35-5-1032/15
04. novembra 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Mr. Adil Osmanović, s. r.

SREDIŠNJE IZBORNO POVJERENSTVO BOSNE I HERCEGOVINE

982

Središnje izborno povjerenstvo Bosne i Hercegovine sukladno članku 4.23 stavak (1) Izbornoga zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 i 7/14) objavljuje

OVJERENE KANDIDACIJSKE LISTE ZA SUDJELOVANJE NA PRIJEVREMENIM IZBORIMA ZA NAČELNIKA OPĆINE BOSANSKO GRAHOVO I OPĆINE MILIĆI KOJI SE ODRŽAVAJU 06.12.2015. GODINE

Središnje izborno povjerenstvo Bosne i Hercegovine je sukladno članku 2.9 stavak (1) točka 6. Izbornoga zakona Bosne i Hercegovine, a u svezi s Poglavljem I. Prijevremeni izbori Pravilnika o načinu provedbe izbora u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 37/14 i 38/14), ovjerilo kandidacijske liste i kandidate političkih subjekata za sudjelovanje na prijevremenim izborima za načelnika Općine Bosansko Grahovo i Općine Milići, koji se održavaju 06.12.2015. godine. Imena kandidata političkih subjekata bit će tiskana na glasačkom listiću

Broj 06-1-07-3-1212/15
10. studenoga 2015. godine
Sarajevo

Predsjednik
Dr. Ahmet Šantić, v. r.

(084) BOSANSKO GRAHOVO**НАЧЕЛНИК****00515 SAVEZ NEZAVISNIH SOCIJALDEMOKRATA – SNSD****1. KUPREŠANIN DUŠKO****01770 SALIĆ DRAGAN – NEOVISNI KANDIDAT****(185) MILIĆI****НАЧЕЛНИК****00515 SAVEZ NEZAVISNIH SOCIJALDEMOKRATA – SNSD****1. LAZAREVIĆ MOMIR****00018 SDS – SRPSKA DEMOKRATSKA STRANKA****1. RADIĆ MILOŠ**

Централна изборна комисија Босне и Херцеговине у складу са чланом 4.23 став (1) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 и 7/14) објављује

**ОБЈЕРЕНЕ КАНДИДАТСКЕ ЛИСТЕ
ЗА УЧЕСТВОВАЊЕ НА ПРИЈЕВРЕМЕНИМ
ИЗБОРИМА ЗА НАЧЕЛНИКА ОПШТИНЕ
БОСАНСКО ГРАХОВО И ОПШТИНЕ МИЛИЋИ КОЈИ
СЕ ОДРЖАВАЈУ 06.12.2015. ГОДИНЕ**

Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је у складу са чланом 2.9 став (1) тачка 6. Изборног закона Босне и Херцеговине, а у вези са Поглављем I. Пријевремени избори Правилника о начину спровођења избора у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 37/14 и 38/14), овјерила кандидатске листе и кандидате политичких субјеката за учествовање на пријевременим изборима за начелника Општине Босанско Грахово и Општине Милићи, који се одржавају 06.12.2015. године. Имена кандидата политичких субјеката биће одштампана на гласачком листићу.

Број 06-1-07-3-1212/15
10. новембра 2015. године
Сарајево

Предсједник
Др Ахмет Шантић, с. р.

(084) БОСАНСКО ГРАХОВО**НАЧЕЛНИК****00515 САВЕЗ НЕЗАВИСНИХ СОЦИЈАЛДЕМОКРАТА - СНСД****1. КУПРЕШАНИН ДУШКО****01770 САЛИЋ ДРАГАН - НЕЗАВИСНИ КАНДИДАТ****(185) МИЛИЋИ****НАЧЕЛНИК****00515 САВЕЗ НЕЗАВИСНИХ СОЦИЈАЛДЕМОКРАТА - СНСД****1. ЛАЗАРЕВИЋ МОМИР****00018 СДС - СРПСКА ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА****1. РАДИЋ МИЛОШ**

Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine u skladu sa članom 4.23 stav (1) Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 i 7/14) objavljuje

**ОБЈЕРЕНЕ КАНДИДАТСКЕ ЛИСТЕ
ЗА УЧЕШЋЕ НА ПРИЈЕВРЕМЕНИМ ИЗБОРИМА ЗА
НАЧЕЛНИКА ОПĆИНЕ БОСАНСКО ГРАХОВО И
ОПĆИНЕ МИЛИЋИ КОЈИ СЕ ОДРЖАВАЈУ 06.12.2015.
ГОДИНЕ**

Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine je u skladu sa članom 2.9 stav (1) tačka 6. Izbornog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa Poglavljem I. Prijevremeni izbori Pravilnika o načinu provođenja izbora u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 37/14 i 38/14), ovjerila kandidatske liste i kandidate političkih subjekata za učešće na prijevremenim izborima za načelnika Općine Bosansko Grahovo i Općine Milići, koji se održavaju 06.12.2015. godine. Imena kandidata političkih subjekata bit će odštampana na glasačkom listiću.

Број 06-1-07-3-1212/15
10. новембра 2015. године
Сарајево

Предсједник
Др. Ахмет Шантић, с. р.

(084) BOSANSKO GRAHOVO**НАЧЕЛНИК****00515 SAVEZ NEZAVISNIH SOCIJALDEMOKRATA – SNSD****1. KUPREŠANIN DUŠKO****01770 SALIĆ DRAGAN – NEZAVISNI KANDIDAT****(185) MILIĆI****НАЧЕЛНИК****00515 SAVEZ NEZAVISNIH SOCIJALDEMOKRATA – SNSD****1. LAZAREVIĆ MOMIR****00018 SDS – SRPSKA DEMOKRATSKA STRANKA****1. RADIĆ MILOŠ**

**POVJERENSTVO ZA OČUVANJE
NACIONALNIH SPOMENIKA
BOSNE I HERCEGOVINE**

983

Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika, na temelju članka 39. stav 3. Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", br. 4/03, 33/03, 31/06, 99/06 i 53/11), a u vezi sa člankom V. stavak 3. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, na 66. sjednici održanoj od 4. do 6. studenog 2015. godine, donijelo je

ODLUKU**I.**

- (1) Za dobra kulturno-povijesnog naslijeđa uvrštena na Spisak dobara, koji je sastavni dio ove odluke, produžava se režim zaštite iz članka V. stavak 3. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.
- (2) Režim zaštite u smislu stavka (1) ove točke produžava se do donošenja konačne odluke Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika o proglašenju predloženog dobra nacionalnim spomenikom ili o odbijanju prijedloga za proglašenje.

II.

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

Број 03.1-02.9-63/15
4. студенога 2015. године
Сарајево

Предсједатељка Повјеренства
Љилјана Шево, в. р.

Комисија за очување националних споменика, на основу члана 39. став 3. Пословника о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", бр. 4/03, 33/03, 31/06, 99/06 и 53/11), а у вези са чланом V став 3. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, на 66. сједници одржаној од 4 до 6. новембра 2015. године, донијела је

ОДЛУКУ

I

- (1) За добра културно-историјског наслијеђа уврштена на Списак добара, који је саставни дио ове одлуке, продужава се режим заштите из члана V став 3. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.
- (2) Режим заштите у смислу става (1) ове тачке продужава се до доношења коначне одлуке Комисије за очување националних споменика о проглашењу предложеног добра националним спомеником или о одбијању приједлога за проглашење.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 03.1-02.9-63/15

4. новембра 2015. године
Сарајево

Предсједавајућа Комисије
Љиљана Шево, с. р.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovu člana 39. stav 3. Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", br. 4/03, 33/03, 31/06, 99/06 i 53/11), a u vezi sa članom V stav 3. Aneksa 8. Općeg okvирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, на 66. сједници одржаној од 4. до 6. новембра 2015. године, донијела је

ОДЛУКУ

I

- (1) За добра културно-историјског наслијеђа уврштена на Списак добара, који је саставни дио ове одлуке, продужава се режим заштите из члана V став 3. Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.
- (2) Режим заштите у смислу става (1) ове тачке продужава се до доношења коначне одлуке Комисије за очување националних споменика о проглашењу предложеног добра националним спомеником или о одбијању приједлога за проглашење.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 03.1-02.9-63/15

4. новембра 2015. године
Сарајево

Предсједavajuća Комисије
Љиљана Шево, с. р.

СПИСАК

КУЛТУРНО-ИСТОРИЈСКИХ ДОБАРА ЗА КОЈА СЕ ПРОДУЖАВА РЕЖИМ ЗАШТИТЕ ИЗ ЧЛАНА V СТАВ 3. АНЕКСА 8. ОПШТЕГ ОКВИРНОГ СПОРАЗУМА ЗА МИР У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

1. Православна гробље у Горњем Зовику, Калајције, Брчко
2. Млинови и ступе у Требињу на 22 локалитета
3. Цркве у насељеним мјестима Грмљани, Седлари и Пољице, Требиње

4. Стамбена кућа породице Махмутспахић у улици VIII бр. 14, Орашје
5. Некропола стећака на Хрешу, Источни Стари Град Сарајево
6. Старе млинице у насељеном мјесту Баљци, Билећа
7. Турбе Сијерчић бега, Вишеград
8. Џамија у Одаку у насељу Доња Пресјеница, Трново
9. Некрополе са стећцима и нишанима на локалитетима Баре, Отијешево, Крижевац и Гребље у насељу Доња Пресјеница, Трново
10. Културни пејзаж села Ледићи, Трново
11. Некропола у близини села Гурдићи, Олово
12. Градина Либ, Томиславград
13. Гмајна у мјесној заједници Глиница, Велика Кладуша
14. Зграда Музеја "Касина" са лапидаријумом, Зворник
15. Стара болница на Фетији, сада стамбени објект, Зворник
16. Зворничка синагога, Зворник
17. Вила Андраша Скибара, Зворник
18. Кућа Бела Фишера, Зворник
19. Кућа Арона Хажона и Нахмана, Зворник
20. Јеврејско гробље на локалитету Метеризи, Зворник
21. Зграда Општине (котара-среза), Зворник
22. Зграда хотела "Виен" сада Дрина, Зворник
23. Зграда бивше банке, а сада Цивилне заштите и зграда до ње на јужној страни у којој је сада апотека Атом, Зворник
24. Старо турско гробље на локалитету Маџарево брдо у Миљевини, Фоча
25. Кула Бећир-паше Ченгића у Ратајима, Фоча
26. Породична кућа Исака Самоковлије у Сарајеву
27. Културни пејзаж села Зачула, Равно
28. Ускотрачна пруга са пратећим објектима на релацији Сарајево-Пале-Прача-Вишеград
29. Нишани-мезар Ибрахим-аге у Смољући, Лукавац.

Предсједавајућа Комисије
Љиљана Шево, с. р.

984

На основу чланка 7. Одлуке о Повјеренству за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", бр. 1/02 и 10/02), Повјеренство за очување националних споменика, на 61. сједници одржаној од 1. до 3. травња 2014. године, донијело је

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПОСЛОВНИКА О РАДУ ПОВЈЕРЕНСТВА ЗА ОЧУВАЊЕ НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА

Чланак 1.

У Пословнику о раду Повјеренства за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", бр. 4/03, 33/03, 31/06, 99/96 и 53/11), у чланку 10. иза ставка 1. додаје се нови ставак 2. који гласи:

"Изузетно, у случају спријечености осталих чланова Повјеренства, предсједатељ може овласти извршног дућносника да обавља поједине послове из чланка 9. овог пословника".

Чланак 2.

Иза чланка 16. додаје се нови чланак 16а. који гласи:

"Чланак 16а.

Изузетно од чланка 16. ставак 1. овог пословника, Повјеренство може и изван сједнице, усуглашавањем путем електронске поште, донијети одлуке, закључке и друге списе из чланка 33. овог пословника, изузев одлука о националним споменицима (одлуке о проглашењу и њихове измјене, допуне или

ukidanje, negativne odluke, odluke o privremenim granicama nacionalnog spomenika i sl.).

Zahtjev za usuglašavanje putem elektronske pošte u smislu prethodnog stavka dostavlja izvršni dužnosnik ili, po njegovom ovlaštenju, pomoćnici izvršnog dužnosnika ili drugi ovlašteni suradnik.

Članovi Povjerenstva dužni su dostaviti odgovor na zahtjev za usuglašavanje u roku od pet dana od dana dostavljanja, a istekom tog perioda će se smatrati da su suglasni sa prijedlogom iako nisu dostavili odgovor.

Izuzetno od prethodnog stavka, u slučaju kada članu Povjerenstva iz opravdanih razloga nije dostupan internet, rok iz prethodnog stavka se može produžiti na prijedlog izvršnog dužnosnika, ili se od člana Povjerenstva može zahtijevati odgovor telefonskim putem. O usmenom odgovoru sačinjava se službena zabilješka".

Članak 3.

U članku 20. st. 1. i 2. riječ "deset" zamjenjuje se riječju "sedam".

Članak 4.

U članku 23. stavak 1. iza riječi "dužnosnika" dodaje se zarez i riječi: "pomoćnici izvršnog dužnosnika".

U stavku 2. riječi: "zainteresirane stranke" zamjenjuju se riječima "'zainteresirane osobe iz članka 37. stavak 1. ovog poslovnika".

Članak 5.

U članku 24. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"Izuzetno, uz suglasnost svih članova Povjerenstva, sjednica Povjerenstva može se održati i ako su prisutna tri člana Povjerenstva, s time da se putem elektronske pošte, skypea, "videomosta" ili na drugi sličan način, pribavi mišljenje ostalih članova Povjerenstva o svim točkama dnevnog reda koja su neposredno vezana za nacionalne spomenike. Ukoliko član Povjerenstva daje mišljenje putem skypea ili "videomosta", potrebno je da to mišljenje naknadno dostavi i pismenim putem".

Članak 6.

U članku 25. stavak 2. iza riječi "članova" dodaje se riječ: "Povjerenstva".

Članak 7.

U članku 28. riječi: "mora biti detaljnije razmotreno" zamjenjuje se riječima: "će biti detaljnije razmotreno na jednoj od narednih sjednica Povjerenstva, a na osnovu rezultata dodatne istrage, odnosno novih podataka ili dokumentacije."

Članak 8.

U članku 34. stavak 1. mijenja se i glasi:

"Odluke o proglašenju dobara nacionalnim spomenicima, odluke o privremenim granicama nacionalnih spomenika, odluke kojima se utvrđuje da dobro ne ispunjava kriterije za proglašenje nacionalnim spomenikom, odluke kojima se odluke o proglašenju mijenjaju, dopunjavaju, ispravljaju ili stavljaju izvan snage, kao i odluke o produženju režima zaštite iz članka 39. stavka 3. ovog poslovnika objavljuju se u "Službenom glasniku BiH" (dispozitiv odluke) i na službenoj web-stranici Povjerenstva (kompletna odluka sa obrazloženjem)".

Članak 9.

U članku 35. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"Povjerenstvo vodi Listu podnesenih peticija koja se objavljuje na službenoj web-stranici Povjerenstva. Lista sadrži sljedeće podatke: naziv dobra, podnositelj peticije, datum podnošenja peticije i način rješavanja peticije (proglašeno dobro, donesena negativna odluka, peticija odbačena, peticija povučena, produžen režim zaštite i dr.)".

Dosadašnji st. 2. i 3. postaju st. 3. i 4.

U stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: "u službenim glasilima Bosne i Hercegovine, entiteta i Distrikta Brčko" mijenjaju se i glase: "na službenoj web-stranici Povjerenstva."

U stavku 5. koji postaje stavak 6. riječ "odlučiti" zamjenjuje se riječima: "donijeti zaključak".

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

"Povjerenstvo će donijeti zaključak o odbacivanju peticije i u sljedećim slučajevima:

- za dobra za koja se nedvojbeno može utvrditi da su nastala nakon 1991. godine, a za koja u peticiji nisu navedeni i dokumentacijom potvrđeni podatci koji svjedoče o izuzetnoj vrijednosti tog dobra (umjetničkoj, estetskoj, simboličkoj i sl.);
- ako se iz peticije ne može utvrditi ko je podnositelj;
- ako podnositelj peticije na zahtjev Povjerenstva ne otkloni nedostatke u peticiji u utvrđenom roku;
- ako je za isto dobro ranije podnesena peticija ili dobro već ima status nacionalnog spomenika (proglašeno odlukom Povjerenstva ili je uvršteno na Privremenu listu nacionalnih spomenika BiH)".

Članak 10.

Iza članka 35. dodaje se novi članak 35a. koji glasi:

"Članak 35a.

Ako podnositelj peticije podnese pismeni zahtjev za povlačenje peticije, Povjerenstvo će donijeti zaključak o obustavljanju postupka proglašenja dobra nacionalnim spomenikom.

Izuzetno od prethodnog stavka, Povjerenstvo može odlučiti o odbijanju zahtjeva za povlačenje peticije ako procijeni da se radi o dobru izuzetne povijesne, umjetničke, simboličke ili druge vrijednosti".

Članak 11.

U članku 37. na kraju stavka 1. dodaje se nova rečenica: "Stav zainteresiranih osoba nije obavezujući za Povjerenstvo".

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"Ako je vlasnik predloženog nacionalnog spomenika nepoznat, ili je nepoznata adresa vlasnika, Povjerenstvo će objaviti obavještenje o pokretanju postupka proglašenja u "Službenom glasniku BiH" ili putem objavljivanja na oglasnoj ploči nadležne općine".

Članak 12.

Iza članka 39. dodaju se novi čl. 39a. i 39b. koji glase:

"Članak 39a.

Povjerenstvo vodi Listu ugroženih nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine i utvrđuje hitne mjere zaštite spomenika.

Kriteriji za utvrđivanje najugroženijih spomenika su:

- spomenik nije bio potpuno srušen u tijekom rata, tako da je integritet dobra moguće očuvati zahvatima koji su priznati u znanosti;
- spomenik predstavlja rijedak ili jedinstven primjerak određenog tipa ili stila;
- spomenik ima izrazito veliku vrijednost;
- spomenik ima veliki značaj za obnovu građanskog povjerenja i za implementaciju mirovnog sporazuma u Bosni i Hercegovini;
- opasnost uzrokovana ljudskim djelovanjem ili djelovanjem prirode predstavlja prijetnju da spomenik izgubi svoja najznačajnija svojstva ili da u potpunosti nestane.

Kriteriji za skidanje sa Liste iz stavka 1. ovog članka su:

- prestanak okolnosti zbog kojih je spomenik bio ugrožen;
- osigurana su sredstva za intervencije na spomeniku;

- dobro je nepovratno izgubilo svojstva koja su ga kvalificirala da bude proglašen nacionalnim spomenikom.

Članak 39b.

Povjerenstvo će donijeti interna pravila kojima će se detaljnije regulirati postupanje sa peticijama, postupak uvrštavanja spomenika na Listu najugroženih spomenika, monitoringa najugroženijih spomenika i skidanja sa Liste, praćenje provođenja odluka o proglašenju te druga pitanja vezana za proglašenje i zaštitu nacionalnih spomenika.

Spisom iz prethodnog stavka utvrdit će se obrasci peticija, odluka o proglašenju dobara nacionalnim spomenicima, odluka kojima se utvrđuje da dobro ne ispunjava kriterije za proglašenje, odluka kojima se odluke o proglašenju mijenjaju, dopunjavaju ili stavljaju izvan snage, te drugih spisa koje Povjerenstvo donosi u vezi sa nacionalnim spomenicima".

Članak 13.

Članak 40a. mijenja se i glasi:

"Povjerenstvo može odlučiti o izmjeni ili dopuni ranije donesene odluke o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom u sljedećim slučajevima:

- a) ako naknadno sazna ili dobije činjenice, podatke ili dokumentaciju kojima nije raspolagala u momentu donošenja odluke (podatci su postojali, ali nisu bili dostupni Povjerenstvu). Pod činjenicom ili podatkom u smislu ove točke ne smatra se planiranje ili izvođenje novih građevinskih ili sličnih zahvata;
- b) ako je stanje spomenika izmijenjeno usljed dosljedno provedenih mjera zaštite utvrđenim odlukom o proglašenju nacionalnog spomenika;
- c) ako je stanje spomenika izmijenjeno usljed nezakonito ili nestručno provedenih radova ili u drugim slučajevima koji su u suprotnosti sa mjerama zaštite utvrđenim odlukom o proglašenju nacionalnog spomenika;
- d) ako je potrebno dodatno precizirati mjere zaštite ili druge odredbe odluke ili izvršiti usklađivanje odluka sa međunarodnim spisima ili standardima;
- e) u drugim slučajevima, na osnovu zaključka Povjerenstva o opravdanoj potrebi izmjene ili dopune odluke.

Postupak donošenja izmjena i dopuna odluka u slučajevima iz prethodnog stavka vrši se na način i u postupku propisanom za donošenje odluke o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom (obavezno pribavljanje stavova zainteresiranih osoba iz članka 37. stavak 1. ovog poslovnika). Postupak može pokrenuti Povjerenstvo po službenoj dužnosti ili zainteresirana osoba podnošenjem obrazloženog pismenog zahtjeva.

Sadržaj odluke iz stavka 1 ovog člana, kao i obrazloženja te odluke, bit će utvrđen internim spisom iz članka 39b. ovog poslovnika".

Članak 14.

Iza članka 40a. dodaje se novi članak 40b. koji glasi:

"Članak 40b.

Povjerenstvo može odlučiti ukinuti status nacionalnog spomenika ako utvrdi da je spomenik naknadnim nezakonitim ili nestručnim intervencijama, ili usljed prirodnih ili tehničkih katastrofa izgubio svojstva koja su ga kvalificirala da bude proglašen nacionalnim spomenikom.

Postupak ukidanja statusa nacionalnog spomenika u smislu prethodnog stava vrši se na način i u postupku propisanom za donošenje odluke o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom (obavezno pribavljanje stavova zainteresiranih osoba iz članka 37. stavak 1. ovog poslovnika). Postupak može pokrenuti zainteresirana osoba ili Povjerenstvo po službenoj dužnosti.

Sadržaj odluke iz stavka 1. ovog članka, kao i obrazloženja te odluke, bit će utvrđen internim spisom iz članka 39b. ovog poslovnika".

Članak 15.

Članak 41. mijenja se i glasi:

"Tajništvo dostavlja odluku o utvrđivanju nacionalnog spomenika nadležnom zemljišnoknjižnom uredu radi upisa zabilježbe o proglašenju u zemljišne knjige".

Članak 16.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 03.1-2.14-43/14-7

1. travnja 2014. godine
Sarajevo

Predsjedateljica Povjerenstva
Ljiljana Ševo, v. r.

На темељу члана 7 Одлуке о Комисији за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", бр. 1/02 и 10/02), Комисија за очување националних споменика, на 61. сједници одржаној од 1. до 3. априла 2014. године, донијела је

ОДЛУКУ О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПОСЛОВНИКА О РАДУ КОМИСИЈЕ ЗА ОЧУВАЊЕ НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА

Члан 1.

У Пословнику о раду Комисије за очување националних споменика ("Службени гласник БиХ", бр. 4/03, 33/03, 31/06, 99/96 и 53/11), у члану 10. иза става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

"Изузетно, у случају спријечености осталих чланова Комисије, председавајући може овластити извршног функционера да обавља поједине послове из члана 9. овог пословника".

Члан 2.

Иза члана 16. додаје се нови члан 16а. који гласи:

"Члан 16а.

Изузетно од члана 16. став 1. овог пословника, Комисија може и ван сједнице, усаглашавањем путем е-маила, донијети одлуке, закључке и друге акте из члана 33. овог пословника, изузев одлука о националним споменицима (одлуке о проглашењу и њихове измјене, допуне или укидање, негативне одлуке, одлуке о привременим границама националног споменика и сл.).

Захтјев за усаглашавање путем е-маила у смислу претходног става доставља извршни функционер или, по његовом овлаштењу, помоћници извршног функционера или други овлаштени сарадник.

Чланови Комисије дужни су да доставе одговор на захтјев за усаглашавање у року од пет дана од дана достављања, а истеком тог периода ће се сматрати да су сагласни са приједлогом иако нису доставили одговор.

Изузетно од претходног става, у случају када члану Комисије из оправданих разлога није доступан интернет, рок из претходног става се може продужити на приједлог извршног функционера, или се од члана Комисије може да захтијева одговор телефонским путем. О усменом одговору сачињава се службена забиљешка".

Члан 3.

У члану 20. ст. 1. и 2. ријеч "десет" замјењује се ријечју "седам".

Члан 4.

У члану 23. став 1. иза ријечи "функционера" додаје се зарез и ријечи: "помоћници извршног функционера".

У ставу 2 ријечи: "заинтересоване странке" замјењују се ријечима "заинтересована лица из члана 37. став 1. овог пословника".

Члан 5.

У члану 24. иза става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

"Изузетно, уз сагласност свих чланова Комисије, сједница Комисије може да се одржи и ако су присутна три члана Комисије, с тим да се путем е-маила, скупа, "видеомоста" или на други сличан начин, прибави мишљење осталих чланова Комисије о свим тачкама дневног реда која су непосредно везана за националне споменике. Уколико члан Комисије даје мишљење путем скупа или "видеомоста", потребно је да то мишљење накнадно достави и писменим путем".

Члан 6.

У члану 25. став 2. иза ријечи "чланова" додаје се ријеч: "Комисије".

Члан 7.

У члану 28. ријечи: "мора бити детаљније размотрено" замјењује се ријечима: "ће да буде детаљније размотрено на једној од наредних сједница Комисије, а на темељу резултата додатног истраживања, односно нових података или документације."

Члан 8.

У члану 34. став 1. мијења се и гласи:

"Одлуке о проглашењу добара националним споменицима, одлуке о привременим границама националних споменика, одлуке којима се утврђује да добро не испуњава критерије за проглашење националним спомеником, одлуке којима се одлуке о проглашењу мијењају, допуњавају, исправљају или стављају ван снаге, као и одлуке о продужењу режима заштите из члана 39. став 3. овог пословника објављују се у "Службеном гласнику БиХ" (диспозитив одлуке) и на службеној веб-страници Комисије (комплетна одлука са образложењем)".

Члан 9.

У члану 35. иза става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

"Комисија води Листу поднесених петиција која се објављује на службеној веб-страници Комисије. Листа садржи следеће податке: назив добра, подносилац петиције, датум подношења петиције и начин рјешавања петиције (проглашено добро, донесена негативна одлука, петиција одбачена, петиција повучена, продужен режим заштите и др.)".

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

У ставу 4. који постаје став 5. ријечи: "у службеним гласилима Босне и Херцеговине, ентитета и Дистрикта Брчко" мијењају се и гласе: "на службеној веб-страници Комисије."

У ставу 5. који постаје став 6. ријеч "одлучити" замјењује се ријечима: "донијети закључак".

Иза става 6. додаје се нови став 7. који гласи:

"Комисија ће донијети закључак о одбацивању петиције и у следећим случајевима:

- за добра за која се недвојбено може да утврди да су настала након 1991. године, а за која у петицији нису наведени и документацијом потврђени подаци који свједоче о изузетној вриједности тог добра (умјетничкој, естетској, симболичкој и сл.);

- ако се из петиције не може да утврди ко је подносилац;
- ако подносилац петиције на захтјев Комисије не отклони недостатке у петицији у утврђеном року;
- ако је за исто добро раније поднесена петиција или добро већ има статус националног споменика (проглашено одлуком Комисије или је уврштено на Привремену листу националних споменика БиХ)".

Члан 10.

Иза члана 35. додаје се нови члан 35а. који гласи:

"Члан 35а.

Ако подносилац петиције поднесе писмени захтјев за повлачење петиције, Комисија ће да донесе закључак о обустављању поступка проглашења добра националним спомеником.

Изузетно од претходног става, Комисија може да одлучи о одбијању захтјева за повлачење петиције ако процијени да се ради о добру изузетне хисторијске, умјетничке, симболичке или друге вриједности".

Члан 11.

У члану 37. на крају става 1. додаје се нова реченица: "Став заинтересованих лица није обавезујући за Комисију".

Иза става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

"Ако је власник предложеног националног споменика непознат, или је непозната адреса власника, Комисија ће да објави обавјештење о покретању поступка проглашења у "Службеном гласнику БиХ" или путем објављивања на огласној табели надлежне општине".

Члан 12.

Иза члана 39. додају се нови чл. 39а. и 39б. који гласе:

"Члан 39а.

Комисија води Листу угрожених националних споменика Босне и Херцеговине и утврђује хитне мјере заштите споменика.

Критеријуми за утврђивање најугроженијих споменика су:

- споменик није био потпуно срушен у току рата, тако да је интегритет добра могуће очувати захватима који су признати у науци;
- споменик представља риједак или јединствен примјерак одређеног типа или стила;
- споменик има изразито велику вриједност;
- споменик има велики значај за обнову грађанског повјерења и за имплементацију мировног споразума у Босни и Херцеговини;
- опасност узрокована људским дјеловањем или дјеловањем природе представља пријетњу да споменик изгуби своја најзначајнија својства или да у потпуности нестане.

Критеријуми за скидање са Листе из става 1 овог члана су:

- престанак околности због којих је споменик био угрожен;
- обезбијеђена су средства за интервенције на споменику;
- добро је неповратно изгубило својства која су га квалификовала да буде проглашен националним спомеником.

Члан 39б.

Комисија ће да донесе интерна правила којима ће се детаљније регулисати поступање са петицијама, поступак уврштавања споменика на Листу најугрожених споменика, мониторинга најугроженијих споменика и скидања са Листе,

праћење провођења одлука о проглашењу те друга питања везана за проглашење и заштиту националних споменика.

Актом из претходног става утврдиће се обрасци петиција, одлука о проглашењу добара националним споменицима, одлука којима се утврђује да добро не испуњава критеријуме за проглашење, одлука којима се одлуке о проглашењу мијењају, допуњавају или стављају ван снаге, те других аката које Комисија доноси у вези са националним споменицима".

Члан 13.

Члан 40а. мијења се и гласи:

"Комисија може одлучити о измјени или допуни раније донесене одлуке о проглашењу добра националним спомеником у следећим случајевима:

- а) ако накнадно сазна или добије чињенице, податке или документацију којима није располагала у моменту доношења одлуке (подаци су постојали, али нису били доступни Комисији). Под чињеницом или податком у смислу ове тачке не сматра се планирање или извођење нових грађевинских или сличних захвата;
- б) ако је стање споменика измијењено услед досљедно проведених мјера заштите утврђеним одлуком о проглашењу националног споменика;
- ц) ако је стање споменика измијењено услед незаконито или нестручно проведених радова или у другим случајевима који су у супротности са мјерама заштите утврђеним одлуком о проглашењу националног споменика;
- д) ако је потребно додатно прецизирати мјере заштите или друге одредбе одлуке или извршити усклађивање одлука са међународним актима или стандардима;
- е) у другим случајевима, на темељу закључка Комисије о оправданој потреби измјене или допуне одлуке.

Поступак доношења измјена и допуна одлука у случајевима из претходног става врши се на начин и у поступку прописаном за доношење одлуке о проглашењу добра националним спомеником (обавезно прибављање ставова заинтересованих лица из члана 37. став 1. овог пословника). Поступак може покренути Комисија по службеној дужности или заинтересовано лице подношењем образложеног писменог захтјева.

Садржај одлуке из става 1. овог члана, као и образложења те одлуке, биће утврђен интерним актом из члана 39б. овог пословника".

Члан 14.

Иза члана 40а. додаје се нови члан 40б. који гласи:

"Члан 40б.

Комисија може да одлучи да укине статус националног споменика ако утврди да је споменик накнадним незаконитим или нестручним интервенцијама, или услед природних или техничких катастрофа изгубио својства која су га квалификовала да буде проглашен националним спомеником.

Поступак укидања статуса националног споменика у смислу претходног става врши се на начин и у поступку прописаном за доношење одлуке о проглашењу добра националним спомеником (обавезно прибављање ставова заинтересованих лица из члана 37. став 1. овог пословника). Поступак може да покрене заинтересовано лице или Комисија по службеној дужности.

Садржај одлуке из става 1. овог члана, као и образложења те одлуке, биће утврђен интерним актом из члана 39б. овог пословника".

Члан 15.

Члан 41. мијења се и гласи:

"Секретаријат доставља одлуку о утврђивању националног споменика надлежном земљишнокњижном уреду ради уписа забиљежбе о проглашењу у земљишне књиге".

Члан 16.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 03.1-2.14-43/14-7

1. априла 2014. године

Сарајево

Предједавајућа Комисије

Љиљана Шево, с. р.

Na osnovi člana 7. Odluke o Komisiji za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", br. 1/02 i 10/02), Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na 61. sjednici održanoj od 1. do 3. aprila 2014. godine, donijela je

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA POSLOVNIKA O RADU KOMISIJE ZA OČUVANJE NACIONALNIH SPOMENIKA

Član 1.

U Poslovniku o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika ("Službeni glasnik BiH", br. 4/03, 33/03, 31/06, 99/96 i 53/11), u članu 10. iza stava 1 dodaje se novi stav 2 koji glasi:

"Izuzetno, u slučaju spriječenosti ostalih članova Komisije, predsjedavajući može ovlastiti izvršnog funkcionera da obavlja pojedine poslove iz člana 9. ovog poslovnika".

Član 2.

Iza člana 16. dodaje se novi član 16a. koji glasi:

"Član 16a.

Izuzetno od člana 16. stav 1 ovog poslovnika, Komisija može i izvan sjednice, usaglašavanjem putem e-maila, donijeti odluke, zaključke i druge akte iz člana 33. ovog poslovnika, izuzev odluka o nacionalnim spomenicima (odluke o proglašenju i njihove izmjene, dopune ili ukidanje, negativne odluke, odluke o privremenim granicama nacionalnog spomenika i sl.).

Zahtjev za usaglašavanje putem e-maila u smislu prethodnog stava dostavlja izvršni funkcioner ili, po njegovom ovlaštenju, pomoćnici izvršnog funkcionera ili drugi ovlašteni saradnik.

Članovi Komisije dužni su dostaviti odgovor na zahtjev za usaglašavanje u roku od pet dana od dana dostavljanja, a istekom tog perioda će se smatrati da su saglasni sa prijedlogom iako nisu dostavili odgovor.

Izuzetno od prethodnog stava, u slučaju kada članu Komisije iz opravdanih razloga nije dostupan internet, rok iz prethodnog stava se može produžiti na prijedlog izvršnog funkcionera, ili se od člana Komisije može zahtijevati odgovor telefonskim putem. O usmenom odgovoru sačinjava se službena zabilješka".

Član 3.

U članu 20. st. 1 i 2 riječ "deset" zamjenjuje se riječju "sedam".

Član 4.

U članu 23. stav 1 iza riječi "funkcionera" dodaje se zarez i riječi: "pomoćnici izvršnog funkcionera".

U stavu 2 riječi: "zainteresirane stranke" zamjenjuju se riječima ""zainteresirana lica iz člana 37. stav 1 ovog poslovnika".

Član 5.

U članu 24. iza stava 1 dodaje se novi stav 2 koji glasi:

"Izuzetno, uz saglasnost svih članova Komisije, sjednica Komisije može se održati i ako su prisutna tri člana Komisije, s tim da se putem e-maila, skypea, "videomosta" ili na drugi sličan način, pribavi mišljenje ostalih članova Komisije o svim tačkama dnevnog reda koja su neposredno vezana za nacionalne spomenike. Ukoliko član Komisije daje mišljenje putem skypea ili "videomosta", potrebno je da to mišljenje naknadno dostavi i pismenim putem".

Član 6.

U članu 25. stav 2 iza riječi "članova" dodaje se riječ: "Komisije".

Član 7.

U članu 28. riječi: "mora biti detaljnije razmotreno" zamjenjuje se riječima: "će biti detaljnije razmotreno na jednoj od narednih sjednica Komisije, a na osnovi rezultata dodatnog istraživanja, odnosno novih podataka ili dokumentacije."

Član 8.

U članu 34. stav 1 mijenja se i glasi:

"Odluke o proglašenju dobara nacionalnim spomenicima, odluke o privremenim granicama nacionalnih spomenika, odluke kojima se utvrđuje da dobro ne ispunjava kriterije za proglašenje nacionalnim spomenikom, odluke kojima se odluke o proglašenju mijenjaju, dopunjavaju, ispravljaju ili stavljaju van snage, kao i odluke o produženju režima zaštite iz člana 39. stav 3 ovog poslovnika objavljuju se u "Službenom glasniku BiH" (dispozitiv odluke) i na službenoj web-stranici Komisije (kompletna odluka sa obrazloženjem)".

Član 9.

U članu 35. iza stava 1 dodaje se novi stav 2 koji glasi:

"Komisija vodi Listu podnesenih peticija koja se objavljuje na službenoj web-stranici Komisije. Lista sadrži sljedeće podatke: naziv dobra, podnosilac peticije, datum podnošenja peticije i način rješavanja peticije (proglašeno dobro, donesena negativna odluka, peticija odbačena, peticija povučena, produžen režim zaštite i dr.)."

Dosadašnji st. 2 i 3 postaju st. 3 i 4.

U stavu 4 koji postaje stav 5 riječi: "u službenim glasilima Bosne i Hercegovine, entiteta i Distrikta Brčko" mijenjaju se i glase: "na službenoj web-stranici Komisije."

U stavu 5 koji postaje stav 6 riječ "odlučiti" zamjenjuje se riječima: "donijeti zaključak".

Iza stava 6 dodaje se novi stav 7 koji glasi:

"Komisija će donijeti zaključak o odbacivanju peticije i u sljedećim slučajevima:

- za dobra za koja se nedvojbeno može utvrditi da su nastala nakon 1991. godine, a za koja u peticiji nisu navedeni i dokumentacijom potvrđeni podaci koji svjedoče o izuzetnoj vrijednosti tog dobra (umjetničkoj, estetskoj, simboličkoj i sl.);
- ako se iz peticije ne može utvrditi ko je podnosilac;
- ako podnosilac peticije na zahtjev Komisije ne otkloni nedostatke u peticiji u utvrđenom roku;
- ako je za isto dobro ranije podnesena peticija ili dobro već ima status nacionalnog spomenika (proglašeno odlukom Komisije ili je uvršteno na Privremenu listu nacionalnih spomenika BiH)".

Član 10.

Iza člana 35. dodaje se novi član 35a. koji glasi:

"Član 35a.

Ako podnosilac peticije podnese pismeni zahtjev za povlačenje peticije, Komisija će donijeti zaključak o obustavljanju postupka proglašenja dobra nacionalnim spomenikom.

Izuzetno od prethodnog stava, Komisija može odlučiti o odbijanju zahtjeva za povlačenje peticije ako procijeni da se radi o dobru izuzetne historijske, umjetničke, simboličke ili druge vrijednosti".

Član 11.

U članu 37. na kraju stava 1 dodaje se nova rečenica: "Stav zainteresiranih lica nije obavezujući za Komisiju".

Iza stava 1 dodaje se novi stav 2 koji glasi:

"Ako je vlasnik predloženog nacionalnog spomenika nepoznata adresa vlasnika, Komisija će objaviti obavještenje o pokretanju postupka proglašenja u "Službenom glasniku BiH" ili putem objavljivanja na oglasnoj ploči nadležne općine".

Član 12.

Iza člana 39. dodaju se novi čl. 39a. i 39b. koji glase:

"Član 39a.

Komisija vodi Listu ugroženih nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine i utvrđuje hitne mjere zaštite spomenika.

Kriteriji za utvrđivanje najugroženijih spomenika su:

- spomenik nije bio potpuno srušen u toku rata, tako da je integritet dobra moguće očuvati zahvatima koji su priznati u nauci;
- spomenik predstavlja rijedak ili jedinstven primjerak određenog tipa ili stila;
- spomenik ima izrazito veliku vrijednost;
- spomenik ima veliki značaj za obnovu građanskog povjerenja i za implementaciju mirovnog sporazuma u Bosni i Hercegovini;
- opasnost uzrokovana ljudskim djelovanjem ili djelovanjem prirode predstavlja prijetnju da spomenik izgubi svoja najznačajnija svojstva ili da u potpunosti nestane.

Kriteriji za skidanje sa Liste iz stava 1 ovog člana su:

- prestanak okolnosti zbog kojih je spomenik bio ugrožen;
- osigurana su sredstva za intervencije na spomeniku;
- dobro je nepovratno izgubilo svojstva koja su ga kvalificirala da bude proglašen nacionalnim spomenikom.

Član 39b.

Komisija će donijeti interna pravila kojima će se detaljnije regulirati postupanje sa peticijama, postupak uvrštavanja spomenika na Listu najugroženih spomenika, monitoringa najugroženijih spomenika i skidanja sa Liste, praćenje provođenja odluka o proglašenju te druga pitanja vezana za proglašenje i zaštitu nacionalnih spomenika.

Aktom iz prethodnog stava utvrdit će se obrasci peticija, odluka o proglašenju dobara nacionalnim spomenicima, odluka kojima se utvrđuje da dobro ne ispunjava kriterije za proglašenje, odluka kojima se odluke o proglašenju mijenjaju, dopunjavaju ili stavljaju van snage, te drugih akata koje Komisija donosi u vezi sa nacionalnim spomenicima".

Član 13.

Član 40a. mijenja se i glasi:

"Komisija može odlučiti o izmjeni ili dopuni ranije donesene odluke o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom u sljedećim slučajevima:

- a) ako naknadno sazna ili dobije činjenice, podatke ili dokumentaciju kojima nije raspolagala u momentu donošenja odluke (podaci su postojali, ali nisu bili dostupni Komisiji). Pod činjenicom ili podatkom u smislu ove tačke ne smatra se planiranje ili izvođenje novih građevinskih ili sličnih zahvata;
- b) ako je stanje spomenika izmijenjeno usljed dosljedno provedenih mjera zaštite utvrđenim odlukom o proglašenju nacionalnog spomenika;
- c) ako je stanje spomenika izmijenjeno usljed nezakonito ili nestručno provedenih radova ili u drugim slučajevima koji su u suprotnosti sa mjerama zaštite utvrđenim odlukom o proglašenju nacionalnog spomenika;
- d) ako je potrebno dodatno precizirati mjere zaštite ili druge odredbe odluke ili izvršiti usklađivanje odluka sa međunarodnim aktima ili standardima;
- e) u drugim slučajevima, na osnovi zaključka Komisije o opravdanosti potrebi izmjene ili dopune odluke.

Postupak donošenja izmjena i dopuna odluka u slučajevima iz prethodnog stava vrši se na način i u postupku propisanom za donošenje odluke o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom (obavezno pribavljanje stavova zainteresiranih lica iz člana 37. stav 1 ovog poslovnika). Postupak može pokrenuti Komisija po službenoj dužnosti ili zainteresirano lice podnošenjem obrazloženog pismenog zahtjeva.

Sadržaj odluke iz stava 1 ovog člana, kao i obrazloženja te odluke, bit će utvrđen internim aktom iz člana 39b. ovog poslovnika".

Član 14.

Iza člana 40a. dodaje se novi član 40b. koji glasi:

"Član 40b.

Komisija može odlučiti ukinuti status nacionalnog spomenika ako utvrdi da je spomenik naknadnim nezakonitim ili nestručnim intervencijama, ili usljed prirodnih ili tehničkih katastrofa izgubio svojstva koja su ga kvalificirala da bude proglašen nacionalnim spomenikom.

Postupak ukidanja statusa nacionalnog spomenika u smislu prethodnog stava vrši se na način i u postupku propisanom za donošenje odluke o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom (obavezno pribavljanje stavova zainteresiranih lica iz člana 37. stav 1 ovog poslovnika). Postupak može pokrenuti zainteresirano lice ili Komisija po službenoj dužnosti.

Sadržaj odluke iz stava 1 ovog člana, kao i obrazloženja te odluke, bit će utvrđen internim aktom iz člana 39b. ovog poslovnika".

Član 15.

Član 41. mijenja se i glasi:

"Sekretariat dostavlja odluku o utvrđivanju nacionalnog spomenika nadležnom zemljišnoknjižnom uredu radi upisa zabilježbe o proglašenju u zemljišne knjige".

Član 16.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 03.1-2.14-43/14-7

1. aprila 2014. godine

Sarajevo

Predsjedavajuća Komisije

Ljiljana Ševo, s. r.

KONKURENCIJSKO VIJEĆE BOSNE I HERCEGOVINE

985

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na temelju članka 25. stavak (1) točka e), članka 42. stavak (1) točka d), a u

svezi sa čl. 12., 14., 16. i 18. Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), rješavajući po Prijavi koncentracije gospodarskog subjekta Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska, zaprimljenoj dana 30. rujna 2015. godine pod brojem: 05-26-1-032-II/15, na 111. (stojedanaestoj) sjednici održanoj dana 26. listopada 2015. godine, donijelo je

RJEŠENJE

- Ocjenjuje se dopuštenom koncentracija koja će nastati stjecanjem kontrole gospodarskog subjekta Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska, nad gospodarskim subjektom Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/b, drugi kat, 1013 Budimpešta, Republika Mađarska, kupovinom 100,00% vlasničkih udjela od gospodarskog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Pariz, Republika Francuska.
- Ovo Rješenje o koncentraciji se upisuje u Registar koncentracija.
- Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Konkurencijsko vijeće) je zaprimilo, dana 30. rujna 2015. godine pod brojem: 05-26-1-032-II/15, Prijavu koncentracije (u daljnjem tekstu: Prijava) gospodarskog subjekta Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska, podnesenu putem Odvjetničkog ortačkog društva Janković, Popović & Mitić, Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd, Republika Srbija (punomoć izdana u Budimpešti, dana 3. srpnja 2015. godine) (u daljnjem tekstu: Podnositelj prijave ili Messer Mađarska), kojom namjerava kupiti 100,00% vlasničkih udjela u gospodarskom subjektu Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/b, drugi kat, 1013 Budimpešta, Republika Mađarska (u daljnjem tekstu: Air Liquide Mađarska) od gospodarskog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Pariz, Republika Francuska.

Konkurencijsko vijeće, sukladno odredbi članka 16. stavak (4) Zakona o konkurenciji (u daljnjem tekstu: Zakon), je objavilo Obavijest o dostavljenoj Prijavi (akt broj: 05-26-1-032-1 -11/15) u dnevnim novinama, dana 7. listopada 2015. godine, u kojoj su objavljeni podatci o namjeravanoj koncentraciji, te su pozvane sve zainteresirane strane na dostavljanje pisanih komentara u svezi provođenja iste. Na predmetnu Obavijest nisu dostavljeni pisani komentari.

Nakon kompletiranja Prijave Konkurencijsko vijeće je izdalo Potvrdu o kompletnoj i urednoj Prijavi, u smislu članka 30. stavak (3) Zakona, aktom broj: 05-26-1-032-3-II/14 dana 26. listopada 2015. godine.

Podnositelj prijave u Prijavi je naveo, sukladno članku 30. stavak (2) Zakona, da je istu podnio i nadležnim tijelima za ocjenu koncentracije u Republici Srbiji, Republici Crnoj Gori, Republici Mađarskoj i Republici Albaniji.

Konkurencijsko vijeće u postupku ocjene dopuštenosti predmetne koncentracije je utvrdilo slijedeće činjenice:

Prijava je podnesena u zakonom utvrđenom roku, u smislu članka 16. stavak (1) Zakona.

1. Sudionici koncentracije

Sudionici koncentracije su gospodarski subjekt Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska i gospodarski subjekt Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Pariz, Republika Francuska (a predmet koncentracije je gospodarski subjekt Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/b, drugi kat, 1013 Budimpešta, Republika Mađarska).

2. Gospodarski subjekt Messer Mađarska

Gospodarski subjekt Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska (skraćeni naziv: Messer Hungarogáz Kft), registriran u Registru gospodarskih društava Republike Mađarske pod brojem: 01-09-725341, sa upisanim kapitalom od (.)**¹ KM (HUF (.)**), je član (matično društvo) gospodarskog subjekta Messer Group GmbH, Sulzbach, Messer-Platz 1, 65812 Bad Solden am Taunus, Savezna Republika Njemačka (registriran u Općinskom sudu u Frankfurtu na Majni pod brojem: HRB 73307).

Temeljne registrirane djelatnosti gospodarskog subjekta Messer Mađarska su proizvodnja i promet/prodaja tehničkih, medicinskih i specifičnih plinova i prateće opreme.

2.1. Povezana društva gospodarskog subjekta Messer Mađarska u Bosni i Hercegovini

Gospodarski subjekt Messer Mađarska ima vlasničke udjele u gospodarskom subjektu:

- **Plin Sarajevo dioničko društvo za proizvodnju, promet i distribuciju tehničkih plinova i inženjering Sarajevo**, Rajlovačka bb, 71000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: Plin Sarajevo), je registriran u Općinskom sudu u Sarajevu pod brojem: 65-02-009-10-542 (JIB 4200517440004), sa upisanim temeljnim kapitalom od (.)**KM, i sa 100,00% vlasničkih udjela gospodarskog subjekta Messer Mađarska - ne djeluje aktivno na tržištu temeljne registrirane djelatnosti, a prihod ostvaruje iznajmljivanjem vlastitih nekretnina - ukupan prihod u 2014. godini je iznosio (.)**KM;
- **Messer Tehnoplín preduzeće za proizvodnju, promet i distribuciju tehničkih i medicinskih plinova i pripadajuće opreme i inženjering usluge d.o.o. Sarajevo**, Rajlovačka bb, 71000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: Messer Tehnoplín), je registriran u Općinskom sudu u Sarajevu pod brojem: 65010429-11 (JEB 4200350720000), sa upisanim temeljnim kapitalom od (.)**KM, i sa 51,00% vlasničkih udjela gospodarskog subjekta Messer Mađarska i 41,00% vlasničkih udjela gospodarskog subjekta Plin Sarajevo - pretežite registrirane djelatnosti su proizvodnja i pružanje inženjering usluga, usluga servisa i održavanje opreme (u Sarajevu ima punionicu plina, a podružnice za prodaju plina u bocama su u Sarajevu, Sočkovcu (općina Petrovo), Bihaću i Banja Luci) - ukupan prihod u 2014. godini je iznosio (.)**KM;
- **Messer BH Gas d.o.o. za proizvodnju i promet industrijskim i medicinskim gasovima i pratećom opremom Sarajevo**, Rajlovačka bb, 71000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: Messer BH Gas), je registriran u Općinskom sudu u Sarajevu pod brojem: 65-01-0045-

07 (JIB: 4201271040008), sa upisanim temeljnim kapitalom od (.)**KM, i sa 100,00% vlasničkih udjela gospodarskog subjekta Messer Tehnogas Akcionarsko društvo za proizvodnju i promet tehničkih i medicinskih gasova i prateće opreme Beograd, Banjički put 61, 11000 Beograd, Republika Srbija (registriran pod matičnim brojem: 07011458, porezni broj: 100000002942) - pretežite registrirane djelatnosti su proizvodnja i prodaja tehničkih plinova (kisik, argon, ugljen dioksid) - ima proizvodne pogone u krugu gospodarskog subjekta Arcelor Mittal d.o.o. Zenica, kao i u Sočkovcu (općina Petrovo) - ukupan prihod u 2014. godini je iznosio (.)**KM;

- **Messer Mostar Plin d.o.o.**, Rodoč bb, 88000 Mostar (u daljnjem tekstu: Messer Mostar Plin), je registriran u Općinskom sudu u Mostaru pod brojem: 1-9271 (JEB: 4227070860006), sa upisanim temeljnim kapitalom od (.)**KM, i sa 100,00% vlasničkih udjela gospodarskog subjekta Messer Group GmbH, Sulzbach, Messer-Platz 1, 65812 Bad Solden am Taunus, Savezna Republika Njemačka (JIB: 4209392900005) - pretežite registrirane djelatnosti su maloprodaja i veleprodaja plina u bocama - ukupan prihod u 2014. godini je iznosio (.)**KM.

3. Gospodarski subjekt Air Liquide Mađarska

Gospodarski subjekt Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/b, drugi kat, 1013 Budimpešta, Republika Mađarska, je registriran u Registru gospodarskih društava Republike Mađarske pod brojem: 01-09-685663, sa upisanim kapitalom (.)**KM (HUF (.)**), i sa 100,00% vlasničkih udjela gospodarskog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Pariz, Republika Francuska, odnosno gospodarskog subjekta Air Liquide S.A., Quai d'Orsay 75, Pariz, Republika Francuska.

Temeljne registrirane djelatnosti gospodarskog subjekta Air Liquide Mađarska su promet/prodaja tehničkih gasova u bocama i prateće opreme.

Gospodarski subjekt Air Liquide Mađarska nema vlasničke udjele u gospodarskim subjektima u Bosni i Hercegovini, niti ostvaruje prihode prodajom roba i/ili usluga u Bosni i Hercegovini.

4. Obveza prijave koncentracije

Obveza prijave koncentracije gospodarskih subjekata, u smislu članka 14. stavak (1) točke a) i b) Zakona, postoji ako ukupni godišnji prihodi sudionika koncentracije ostvareni prodajom roba i/ili usluga na svjetskom tržištu iznose 100.000.000,00 KM, po završnom računu u godini koja je prethodila predmetnoj koncentraciji, i da ukupan prihod svakog od najmanje dva gospodarska subjekta sudionika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000,00 KM, ili ako je zajednički tržišni udjel sudionika koncentracije na mjerodavnom tržištu veći od 40,0%.

Ukupni godišnji prihodi sudionika koncentracije (i njihovih povezanih gospodarskih subjekata), na dan 31. prosinca 2014. godine:

Tablica 1.

KM	Messer Group	Messer Mađarska	Air Liquide Mađarska
Svijet	(.)**	(.)**	(.)**
Bosna i Hercegovina	(.)** *	(.)** *	(.)**

Izvor: podatci iz Prijave; * ukupni prihodi povezanih gospodarskih subjekata umanjani za prihode ostvarene u međusobnoj razmjeni

¹ (.)** - podatci predstavljaju poslovnu tajnu, u smislu članka 38. Zakona o konkurenciji

Godišnji prihodi sudionika koncentracije predstavljaju ukupne prihode (bez poreza na dodanu vrijednost i drugih poreza koji se izravno odnose na sudionike koncentracije na tržištu Bosne i Hercegovine), u smislu članka 9. točka h) Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija gospodarskih subjekata.

Sukladno članku 14. stavak (2) Zakona u ukupni godišnji prihod sudionika koncentracije u Bosni i Hercegovini (gospodarskog subjekta Messer Group, odnosno gospodarskog subjekta Messer Mađarska) su umanjeni za prihode ostvarene u međusobnoj razmjeni.

Prema iznesenim podacima (Tablica 1.) sudionici koncentracije ispunjavaju uvjet ukupnog godišnjeg prihoda na svjetskom tržištu, iz članka 14. stavak (1) točka a) Zakona, ali ne ispunjavaju uvjet ukupnog prihoda u Bosni i Hercegovini, iz članka 14. stavak (1) točka b) Zakona (jer gospodarski subjekt Air Liquide Mađarska nema prihode ostvarene u Bosni i Hercegovini), ali sudionici koncentracije su ispunili drugi uvjet iz članka 14. stavak (1) točka b) Zakona jer imaju preko 40,00% udjela na mjerodavnom tržištu (podatci iz Tablice 2.), te su na temelju iznesenih podataka sudionici koncentracije bili obvezni prijaviti koncentraciju.

5. Pravni temelj i pravni oblik koncentracije

Pravni temelj koncentracije, u smislu članka 30. stavak (1) točka a) Zakona i članka 9. točka f) alineja 4. Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija gospodarskih subjekata, predstavlja Ugovor o kupoprodaji dionica (u daljnjem tekstu: Ugovor), sklopljen, dana 15. rujna 2015. godine, između ovlaštenih zastupnika gospodarskog subjekta Messer Hungarogáz Kft i gospodarskog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A..

Sukladno odredbama predmetnog Ugovora, gospodarski subjekt Messer Mađarska namjerava od gospodarskog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A. kupiti 100,00% vlasničkih udjela u gospodarskom subjektu Air Liquide Mađarska.

Pravni oblik koncentracije smatra se stjecanje kontrole jednog gospodarskog subjekta (Messer Mađarska) nad drugim gospodarskim subjektom (Air Liquide Mađarska), sukladno članku 12. stavak (1) točka a) alineja 1. Zakona.

6. Pravni okvir ocjene koncentracije

Konkurencijsko vijeće u postupku ocjene koncentracije je primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06 i 34/10), te Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija gospodarskih subjekata ("Službeni glasnik BiH", broj 30/10).

Konkurencijsko vijeće, na temelju članka 43. stavak (7) Zakona, je koristilo sudsku praksu Europskog suda i odluke Europske komisije, posebice kriterije i standarde iz Obavijesti Europske komisije o izračunu ukupnog prihoda sukladno Uredbi Vijeća (EEZ) broj: 4064/89 o kontroli koncentracije gospodarskih subjekata.

7. Mjerodavno tržište koncentracije

Mjerodavno tržište koncentracije, u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, čini tržište određenih proizvoda/usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta u proizvodnom smislu, mjerodavno tržište obuhvaća sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uvjetima, imajući u vidu posebno njihove bitne značajke, kvalitetu, uobičajenu namjenu, način uporabe, uvjete prodaje i cijene.

Prema članku 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu obuhvaća cjelokupan

ili dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekt djeluje u prodaji i/ili kupovini mjerodavnog proizvoda podjednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuje od uvjeta tržišne konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

Uzimajući u obzir pretežite registrirane djelatnosti sudionika koncentracije, kao mjerodavno tržište proizvoda i/ili usluga je utvrđeno tržište proizvodnje/prodaje plina u bocama.

Budući da jedan od sudionika koncentracije (gospodarski subjekt Messer Mađarska) proizvodi/prodaje svoje proizvode na području cijele Bosne i Hercegovine, kao mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu je utvrđeno tržište Bosne i Hercegovine.

Slijedom iznesenoga, pod mjerodavnim tržištem predmetne koncentracije smatrat će se tržište proizvodnje/prodaje plina u bocama na teritoriju Bosne i Hercegovine.

7.1. Analiza mjerodavnog tržišta koncentracije

Tržišni udjeli sudionika koncentracije i glavnih konkurenata na mjerodavnom tržištu, u 2014. godini:

Tablica 2.

R.b.	Naziv gospodarskog subjekta	Tržišni udjel (%)
1.	Messer Mađarska* - Messer Tehnoplín - Messer Mostar Plín	(..)** (..)** (..)**
2.	Tehnogas a.d. Laktaši (dio SOL Group)	(..)**
3.	Linde Gas BH d.o.o. Zenica (dio LINDE Group)	(..)**
4.	Kompanija Milojević Gilje - Gas d.o.o. Bijeljina	(..)**
5.	Ostali (Istrabenz d.o.o. Breza i Kras d.o.o. Laktaši (dio LINDE Group)	(..)**
6.	Air Liquide Mađarska	(..)**
	UKUPNO	100,00
	Ukupno (1+6)	(..)**

Izvor: podatci iz Prijave; analiza podataka Konkurencijskog vijeća; *uključuje podatke povezanih društava u sastavu gospodarskog subjekta Messer Group

Prema podacima (Tablica 2.) gospodarski subjekt Messer Mađarska na mjerodavnom tržištu ima udjel (..)**%, dok gospodarski subjekt Air Liquide Mađarska nema tržišni udjel na mjerodavnom tržištu.

8. Ocjena koncentracije

Konkurencijsko vijeće analizom podataka (Tablice 1.-2.) je ocijenilo da provođenjem predmetne koncentracije neće doći do povećanja tržišnog udjela sudionika predmetne koncentracije na mjerodavnom tržištu, odnosno neće doći do stvaranja niti jačanja njihovog vladajućeg položaja, budući da gospodarski subjekt (predmet koncentracije) Air Liquide Mađarska isključivo posluje na tržištu Republike Mađarske, te ne ostvaruje prihode od prodaje roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine.

Slijedom iznesenoga, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da predmetna koncentracija ne sprječava, ograničava niti narušava tržišnu konkurenciju na mjerodavnom tržištu, te je donijelo odluku kao u izreci ovog Rješenja, u smislu članka 18. stavak (2) točka a) Zakona.

9. Administrativna pristojba

Podnositelj prijave, sukladno članku 2. Tarifni broj 107. stavak (1) točka d) alineja 1) Odluke o visini administrativnih pristojbi u svezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", br. 30/06 i 18/11), na ovo Rješenje je dužan platiti administrativnu pristojbu u ukupnom iznosu od 2.500,00 KM u korist Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.

10. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja nije dozvoljen priziv.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u vremenskom roku od 30 dana od dana primitka, odnosno objave ovog Rješenja.

Broj 05-26-1-032-5-II/15
26. listopada 2015. godine
Sarajevo

Predsjednica
Mr. **Arijana**
Regoda-Dražić, v. r.

Конкурентски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) тачка д), а у вези са чл. 12., 14., 16. и 18. Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта *Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Будимпешта*, Република Мађарска, запримљеној дана 30. септембра 2015. године под бројем 05-26-1-032-II/15, на 111. (стоједанаестој) сједници одржаној дана 26. октобра 2015. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

- Оцјењује се допуштеном концентрацијом која ће настати стицањем контроле привредног субјекта *Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Будимпешта*, Република Мађарска, над привредним субјектом *Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/6, други спрат, 1013 Будимпешта*, Република Мађарска, куповином 100,00% власничких учешћа од привредног субјекта *Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Париз*, Република Француска.
- Ово Рјешење о концентрацији се уписује у Регистар концентрација.
- Ово Рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкурентски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкурентски савјет) је запримио, дана 30. септембра 2015. године под бројем 05-26-1-032-II/15, Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава) привредног субјекта *Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Будимпешта*, Република Мађарска, поднесеном путем Адвокатског ортакчког друштва Јанковић, Поповић & Митић, Владимира Поповића 6, 11070 Београд, Република Србија (пуномоћ издана у Будимпешти, дана 3. јула 2015. године) (у даљем тексту: Подносилац пријаве или *Messer* Мађарска), којом намјерава купити 100,00% власничких учешћа у привредном субјекту *Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/6, други спрат, 1013 Будимпешта*, Република Мађарска (у даљем тексту: *Air Liquide* Мађарска) од привредног субјекта *Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Париз*, Република Француска.

Конкурентски савјет, у складу са одредбом члана 16. став (4) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон), је објавио Обавјештење о достављеној Пријави (акт број: 05-26-1-032-1-II/15) у дневним новинама, дана 7. октобра 2015. године, у којој су објављени подаци о намјерованој концентрацији, те су позване све заинтересоване стране на достављање писаних коментара у вези провођења исте. На предметно Обавјештење нису достављени писани коментари.

Након комплетирања Пријаве Конкурентски савјет је издао Потврду о комплетној и уредној Пријави, у смислу члана 30. став (3) Закона, актом број: 05-26-1-032-3-II/14 дана 26. октобра 2015. године.

Подносилац пријаве у Пријави је навео, у складу са чланом 30. став (2) Закона, да је исту поднио и надлежним тијелима за оцјену концентрације у Републици Србији, Републици Црној Гори, Републици Мађарској и Републици Албанији.

Конкурентски савјет у поступку оцјене допуштености предметне концентрације је утврдио следеће чињенице:

Пријава је поднесена у законом утврђеном року, у смислу члана 16. став (1) Закона.

1. Учесници концентрације

Учесници концентрације су привредни субјекат *Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Будимпешта*, Република Мађарска и привредни субјекат *Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Париз*, Република Француска (а предмет концентрације је привредни субјекат *Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/6, други спрат, 1013 Будимпешта*, Република Мађарска).

2. Привредни субјекат *Messer* Мађарска

Привредни субјекат *Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Будимпешта*, Република Мађарска (скраћени назив: *Messer Hungarogáz Kft*), регистрован у Регистру привредних друштава Републике Мађарске под бројем 01-09-725341, са уписаним капиталом од (...)***¹ КМ (ХУФ (...)**), је члан (матично друштво) привредног субјекта *Messer Group GmbH, Sulzbach, Messer-Platz 1, 65812 Bad Soden am Taunus*, Савезна Република Њемачка (регистрован у Општинском суду у Франкфурту на Мајни под бројем ХРБ 73307).

Основне регистроване дјелатности привредног субјекта *Messer* Мађарска су производња и промет/продаја техничких, медицинских и специфичних плинава и пратеће опреме.

2.1. Повезана друштва привредног субјекта *Messer* Мађарска у Босни и Херцеговини

Привредни субјекат *Messer* Мађарска има власничка учешћа у привредном субјекту:

- **Плин Сарајево дионичко друштво за производњу, промет и дистрибуцију техничких плинава и инжињеринг Сарајево**, Рајловачка бб, 71000 Сарајево (у даљем тексту: Плин Сарајево), је регистрован у Општинском суду у Сарајеву под бројем 65-02-009-10-542 (ЈИБ 4200517440004), са уписаним основним капиталом од (...)***КМ, и са 100,00% власничких учешћа привредног субјекта *Messer* Мађарска - не дјелује активно на тржишту основне регистроване дјелатности, а приход остварује изнајмљивањем властитих некретнина - укупан приход у 2014. години је износио (...)***КМ;
- ***Messer Tehnoplín* предузеће за производњу, промет и дистрибуцију техничких и медицинских плинава и припадајуће опреме и инжињеринг услуге д.о.о. Сарајево**, Рајловачка бб, 71000 Сарајево (у даљем тексту: *Messer Tehnoplín*), је регистрован у Општинском суду у Сарајеву под

¹ (...)***подаци представљају пословну тајну, у смислу члана 38. Закона о конкуренцији

бројем 65010429-11 (ЈИБ 4200350720000), са уписаним основним капиталом од (...)**КМ, и са 51,00% власничких учешћа привредног субјекта *Messer* Мађарска и 41,00% власничких учешћа привредног субјекта Плин Сарајево - претежне регистроване дјелатности су производња и пружање инжињеринг услуга, услуга сервиса и одржавање опреме (у Сарајеву има пунионицу плина, а подружнице за продају плина у боцама су у Сарајеву, Сочковцу (општина Петрово), Бихаћу и Бања Луци) - укупан приход у 2014. години је износио (...)**КМ;

- **Мессер БХ Гас д.о.о. за производњу и промет индустријским и медицинским гасовима и пратећом опремом Сарајево**, Рајловачка бб, 71000 Сарајево (у даљем тексту: Мессер БХ Гас), је регистрован у Општинском суду у Сарајеву под бројем 65-01-0045-07 (ЈИБ: 4201271040008), са уписаним основним капиталом од (...)**КМ, и са 100,00% власничких учешћа привредног субјекта Мессер Техногас Акционарско друштво за производњу и промет техничких и медицинских гасова и пратеће опреме Београд, Бањички пут 61, 11000 Београд, Република Србија (регистрован под матичним бројем 07011458, порезни број: 100000002942) - претежне регистроване дјелатности су производња и продаја течних плина (кисик, аргон, угљен диоксид) - има производне погоне у кругу привредног субјекта *Arcelor Mittal* д.о.о. Зеница, као и у Сочковцу (општина Петрово) - укупан приход у 2014. години је износио (...)**КМ;
- **Мессер Мостар Плин д.о.о.**, Родоч бб, 88000 Мостар (у даљем тексту: Мессер Мостар Плин), је регистрован у Општинском суду у Мостару под бројем 1-9271 (ЈИБ: 4227070860006), са уписаним основним капиталом од (...)**КМ, и са 100,00% власничких учешћа привредног субјекта *Messer Group GmbH, Sulzbach, Messer-Platz 1, 65812 Bad Solder am Taunus*, Савезна Република Њемачка (ЈИБ: 4209392900005) - претежне регистроване дјелатности су малопродаја и велепродаја плина у боцама - укупан приход у 2014. години је износио (...)**КМ.

3. Привредни субјекат *Air Liquide* Мађарска

Привредни субјекат *Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/б*, други спрат, 1013 Будимпешта, Република Мађарска, је регистрован у Регистру привредних друштава Републике Мађарске под бројем 01-09-685663, са уписаним капиталом (...)**КМ (ХУФ (...)**), и са 100,00% власничких учешћа привредног субјекта *Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Париз*, Република Француска, односно привредног субјекта *Air Liquide S.A., Quai d'Orsay 75*, Париз, Република Француска.

Основне регистроване дјелатности привредног субјекта *Air Liquide* Мађарска су промет /продаја техничких гасова у боцама и пратеће опреме.

Привредни субјекат *Air Liquide* Мађарска нема власничка учешћа у привредним субјектима у Босни и Херцеговини, нити остварује приходе продајом роба и/или услуга у Босни и Херцеговини.

4. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације привредних субјеката, у смислу члана 14. став (1) тачке а) и б) Закона, постоји ако

укупни годишњи приходи учесника концентрације остварени продајом роба и/или услуга на свјетском тржишту износи 100.000.000,00 КМ, по завршном рачуну у години која је претходила предметној концентрацији, и да укупан приход сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом роба и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ, или ако је заједничко тржишно учешће учесника концентрације на релевантном тржишту веће од 40,0%.

Укупни годишњи приходи учесника концентрације (и њихових повезаних привредних субјеката), на дан 31. децембра 2014. године:

Табела 1.

КМ	<i>Messer Group</i>	<i>Messer</i> Мађарска	<i>Air Liquide</i> Мађарска
Свијет	(..)**	(..)**	(..)**
Босна и Херцеговина	(..)** *	(..)** *	(..)**

Извор: подаци из Пријаве; *укупни приходи повезаних привредних субјеката умањени за приходе остварене у међусобној размјени

Годишњи приходи учесника концентрације представљају укупне приходе (без пореза на додану вриједност и других пореза који се директно односе на учеснике концентрације на тржишту Босне и Херцеговине), у смислу члана 9. тачка х) Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката.

У складу са чланом 14. став (2) Закона у укупни годишњи приход учесника концентрације у Босни и Херцеговини (привредног субјекта *Messer Group*, односно привредног субјекта *Messer* Мађарска) су умањени за приходе остварене у међусобној размјени.

Према изнесеним подацима (Табела 1.) учесници концентрације испуњавају услов укупног годишњег прихода на свјетском тржишту, из члана 14. став (1) тачка а) Закона, али не испуњавају услов укупног прихода у Босни и Херцеговини, из члана 14. став (1) тачка б) Закона (јер привредни субјекат *Air Liquide* Мађарска нема приходе остварене у Босни и Херцеговини), али учесници концентрације су испунили други услов из члана 14. став (1) тачка б) Закона јер имају преко 40,00% учешћа на релевантном тржишту (подаци из Табеле 2.), те су на основу изнесених података учесници концентрације били обавезни пријавити концентрацију.

5. Правни основ и правни облик концентрације

Правни основ концентрације, у смислу члана 30. став (1) тачка а) Закона и члана 9. тачка ф) алинеја 4. Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката, представља Уговор о купопродаји акција (у даљем тексту: Уговор), склопљен, дана 15. септембра 2015. године, између овлашћених заступника привредног субјекта *Messer Hungarogáz Kft* и привредног субјекта *Air Liquide Eastern Europe S.A.*

У складу са одредбама предметног Уговора, привредни субјекат *Messer* Мађарска намјерава од привредног субјекта *Air Liquide Eastern Europe S.A.* купити 100,00% власничких учешћа у привредном субјекту *Air Liquide* Мађарска.

Правни облик концентрације сматра се стицање контроле једног привредног субјекта (*Messer* Мађарска) над другим привредним субјектом (*Air Liquide* Мађарска), у складу са чланом 12. став (1) тачка а) алинеја 1. Закона.

6. Правни оквир оцјене концентрације

Конкурентски савет у поступку оцјене концентрације је примијенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник

БиХ", бр. 18/06 и 34/10), те Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката ("Службени гласник БиХ", број 30/10).

Конкурентски савјет, на основу члана 43. став (7) Закона, је користио судску праксу Европског суда и одлуке Европске комисије, посебно критеријуме и стандарде из Обавјештења Европске комисије о израчуна укупног прихода у складу са Уредбом Савјета (ЕЕЗ) број: 4064/89 о контроли концентрације привредних субјеката.

7. Релевантно тржиште концентрације

Релевантно тржиште концентрације, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа/услуга које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта у производном смислу, релевантно тржиште обухваћа све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјенивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухваћа целокупну или дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјект дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Узимајући у обзир претежне регистроване дјелатности учесника концентрације, као релевантно тржиште производа и/или услуга је утврђено тржиште производње/продаје плина у боцама.

Будући да један од учесника концентрације (привредни субјект *Messer* Мађарска) производи/продаје своје производе на подручју цијеле Босне и Херцеговине, као релевантно тржиште у географском смислу је утврђено тржиште Босне и Херцеговине.

Слиједом изнесенога, под релевантним тржиштем предметне концентрације сматраће се тржиште производње/продаје плина у боцама на територији Босне и Херцеговине.

7.1. Анализа релевантног тржишта концентрације

Тржишна учешћа учесника концентрације и главних конкурената на релевантном тржишту, у 2014. години:

Табела 2.

Р.б.	Назив господарског субјекта	Тржишно учешће (%)
1.	Messer Мађарска* - Мессер Техноплин - Мессер Мостар Плин	(..)** (..)** (..)**
2.	Техногас а.д. Лакташи (дио СОЛ Гроуп)	(..)**
3.	Линде Гас БХ д.о.о. Зеница (дио <i>LINDE Group</i>)	(..)**
4.	Компанија Милојевић Гиље - Гас д.о.о. Бијељина	(..)**
5.	Остали (Истрабенз д.о.о. Бреза и Крас д.о.о. Лакташи (дио <i>LINDE Group</i>))	(..)**
6.	Air Liquide Мађарска	(..)**
	УКУПНО	100,00
	Укупно (1+6)	(..)**

Извор: подаци из Пријаве; анализа података Конкурентског савјета;

*укључује податке повезаних друштава у саставу привредног субјекта Мессер Гроуп

Према подацима (Табела 2.) привредни субјект *Messer* Мађарска на релевантном тржишту има учешће (..)**%, док

привредни субјект *Air Liquide* Мађарска нема тржишно учешће на релевантном тржишту.

8. Оцјена концентрације

Конкурентски савјет анализом података (Табеле 1.-2.) је оцијенио да провођењем предметне концентрације неће доћи до повећања тржишног учешћа учесника предметне концентрације на релевантном тржишту, односно неће доћи до стварања нити јачања њиховог доминантног положаја, будући да привредни субјект (предмет концентрације) *Air Liquide* Мађарска искључиво послује на тржишту Републике Мађарске, те не остварује приходе од продаје роба и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине.

Слиједом изнесенога, Конкурентски савјет је утврдио да предметна концентрација не спрјечава, ограничава нити нарушава тржишну конкуренцију на релевантном тржишту, те је донио одлуку као у диспозитив овог Рјешења, у смислу члана 18. став (2) тачка а) Закона.

9. Административна такса

Подносилац пријаве, у складу са чланом 2. Тарифни број 107. став (1) тачка д) алинеја 1) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкурентским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06 и 18/11), на ово Рјешење је дужан платити административну таксу у укупном износу од 2.500,00 КМ у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

10. Поука о правном лијеку

Против овога Рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у временском року од 30 дана од дана пријема, односно објаве овога Рјешења.

Број 05-26-1-032-5-II/15
26. октобра 2015. године
Сарајево

Предсједница
Мр **Аријана**
Регода-Дражић, с. р.

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na osnovu člana 25. stav (1) tačka e), člana 42. stav (1) tačka d), a u vezi sa čl. 12., 14., 16. i 18. Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), rješavajući po Prijavi koncentracije privrednog subjekta Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska, zaprimljenoj dana 30. septembra 2015. godine pod brojem: 05-26-1-032-II/15, na 111. (stojedanaestoj) sjednici održanoj dana 26. oktobra 2015. godine, donijelo je

RJEŠENJE

- Ocjenjuje se dopuštenom koncentracija koja će nastati sticanjem kontrole privrednog subjekta Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska, nad privrednim subjektom Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/b, drugi sprat, 1013 Budimpešta, Republika Mađarska, kupovinom 100,00% vlasničkih udjela od privrednog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Pariz, Republika Francuska.
- Ovo Rješenje o koncentraciji se upisuje u Registar koncentracija.
- Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Konkurencijsko vijeće) je zaprimilo, dana 30. septembra 2015. godine pod brojem: 05-26-1-032-II/15, Prijavu koncentracije (u daljem tekstu: Prijava) privrednog subjekta Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska, podnesenu putem Advokatskog ortačkog društva Janković, Popović & Mitić, Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd, Republika Srbija (punomoć izdana u Budimpešti, dana 3. jula 2015. godine) (u daljem tekstu: Podnosilac prijave ili Messer Mađarska), kojom namjerava kupiti 100,00% vlasničkih udjela u privrednom subjektu Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/b, drugi sprat, 1013 Budimpešta, Republika Mađarska (u daljem tekstu: Air Liquide Mađarska) od privrednog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Pariz, Republika Francuska.

Konkurencijsko vijeće, u skladu sa odredbom člana 16. stav (4) Zakona o konkurenciji (u daljem tekstu: Zakon), je objavilo Obavijest o dostavljenoj Prijavi (akt broj: 05-26-1-032-I- 11/15) u dnevnim novinama, dana 7. oktobra 2015. godine, u kojoj su objavljeni podaci o namjeravanoj koncentraciji, te su pozvane sve zainteresovane strane na dostavljanje pisanih komentara u vezi provođenja iste. Na predmetnu Obavijest nisu dostavljeni pisani komentari.

Nakon kompletiranja Prijave Konkurencijsko vijeće je izdalo Potvrdu o kompletnoj i urednoj Prijavi, u smislu člana 30. stav (3) Zakona, aktom broj: 05-26-1-032-3-II/14 dana 26. oktobra 2015. godine.

Podnosilac prijave u Prijavi je naveo, u skladu sa članom 30. stav (2) Zakona, da je istu podnio i nadležnim tijelima za ocjenu koncentracije u Republici Srbiji, Republici Crnoj Gori, Republici Mađarskoj i Republici Albaniji.

Konkurencijsko vijeće u postupku ocjene dopuštenosti predmetne koncentracije je utvrdilo slijedeće činjenice:

Prijava je podnesena u zakonom utvrđenom roku, u smislu člana 16. stav (1) Zakona.

1. Učesnici koncentracije

Učesnici koncentracije su privredni subjekt Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska i privredni subjekt Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Pariz, Republika Francuska (a predmet koncentracije je privredni subjekt Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/b, drugi sprat, 1013 Budimpešta, Republika Mađarska).

2. Privredni subjekt Messer Mađarska

Privredni subjekt Messer Hungarogáz Ipari Gázgyártó és Forgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság, Váci út 117, 1044 Budimpešta, Republika Mađarska (skraćeni naziv: Messer Hungarogáz Kft), registrovan u Registru privrednih društava Republike Mađarske pod brojem: 01-09-725341, sa upisanim kapitalom od (...) ** KM (HUF (...)), je član (matično društvo) privrednog subjekta Messer Group GmbH, Sulzbach, Messer-Platz 1, 65812 Bad Solden am Taunus, Savezna Republika Njemačka (registrovan u Općinskom sudu u Frankfurtu na Majni pod brojem: HRB 73307).

Osnovne registrovane djelatnosti privrednog subjekta Messer Mađarska su proizvodnja i promet/prodaja tehničkih, medicinskih i specifičnih plinova i prateće opreme.

2.1. Povezana društva privrednog subjekta Messer Mađarska u Bosni i Hercegovini

Privredni subjekt Messer Mađarska ima vlasničke udjele u privrednom subjektu:

- **Plin Sarajevo dioničko društvo za proizvodnju, promet i distribuciju tehničkih plinova i inženjering Sarajevo**, Rajlovačka bb, 71000 Sarajevo (u daljem tekstu: Plin Sarajevo), je registrovan u Općinskom sudu u Sarajevu pod brojem: 65-02-009-10-542 (JIB 4200517440004), sa upisanim osnovnim kapitalom od (...) **KM, i sa 100,00% vlasničkih udjela privrednog subjekta Messer Mađarska - ne djeluje aktivno na tržištu osnovne registrovane djelatnosti, a prihod ostvaruje iznajmljivanjem vlastitih nekretnina - ukupan prihod u 2014. godini je iznosio (...) **KM;
- **Messer Tehnoplín preduzeće za proizvodnju, promet i distribuciju tehničkih i medicinskih plinova i pripadajuće opreme i inženjering usluge d.o.o. Sarajevo**, Rajlovačka bb, 71000 Sarajevo (u daljem tekstu: Messer Tehnoplín), je registrovan u Općinskom sudu u Sarajevu pod brojem: 65010429-11 (JIB 4200350720000), sa upisanim osnovnim kapitalom od (...) **KM, i sa 51,00% vlasničkih udjela privrednog subjekta Messer Mađarska i 41,00% vlasničkih udjela privrednog subjekta Plin Sarajevo - pretežne registrovane djelatnosti su proizvodnja i pružanje inženjering usluga, usluga servisa i održavanje opreme (u Sarajevu ima punionicu plina, a podružnice za prodaju (...) ** - podaci predstavljaju poslovnu tajnu, u smislu člana 38. Zakona o konkurenciji plina u bocama su u Sarajevu, Sočkovcu (općina Petrovo), Bihaću i Banja Luci) - ukupan prihod u 2014. godini je iznosio (...) **KM;
- **Messer BH Gas d.o.o. za proizvodnju i promet industrijskim i medicinskim gasovima i pratećom opremom Sarajevo**, Rajlovačka bb, 71000 Sarajevo (u daljem tekstu: Messer BH Gas), je registrovan u Općinskom sudu u Sarajevu pod brojem: 65-01- 0045-07 (JIB: 4201271040008), sa upisanim osnovnim kapitalom od (...) **KM, i sa 100,00% vlasničkih udjela privrednog subjekta Messer Tehnogas Akcionarsko društvo za proizvodnju i promet tehničkih i medicinskih gasova i prateće opreme Beograd, Banjički put 61, 11000 Beograd, Republika Srbija (registrovan pod matičnim brojem: 07011458, porezni broj: 100000002942) - pretežne registrovane djelatnosti su proizvodnja i prodaja tečnih plinova (kisik, argon, ugljen dioksid) - ima proizvodne pogone u krugu privrednog subjekta Arcelor Mittal d.o.o. Zenica, kao i u Sočkovcu (općina Petrovo) - ukupan prihod u 2014. godini je iznosio (...) **KM;
- **Messer Mostar Plin d.o.o.**, Rodoč bb, 88000 Mostar (u daljem tekstu: Messer Mostar Plin), je registrovan u Općinskom sudu u Mostaru pod brojem: 1-9271 (JIB: 4227070860006), sa upisanim osnovnim kapitalom od (...) **KM, i sa 100,00% vlasničkih udjela privrednog subjekta Messer Group GmbH, Sulzbach, Messer-Platz 1, 65812 Bad Solden am Taunus, Savezna Republika Njemačka (JIB: 4209392900005) - pretežne registrovane djelatnosti su maloprodaja i veleprodaja plina u bocama - ukupan prihod u 2014. godini je iznosio (...) **KM.

¹ (...) ** - podaci predstavljaju poslovnu tajnu, u smislu člana 38. Zakona o konkurenciji

3. Privredni subjekt Air Liquide Mađarska

Privredni subjekt Air Liquide Hungary Ipari Gáztermelő Korlátolt Felelősségű Társaság, Krisztina krt 39/b, drugi sprat, 1013 Budimpešta, Republika Mađarska, je registrovan u Registru privrednih društava Republike Mađarske pod brojem: 01-09-685663, sa upisanim kapitalom (..) **KM (HUF (..) **), i sa 100,00% vlasničkih udjela privrednog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A., Rue Cognacq-Jay 6, 75007 Pariz, Republika Francuska, odnosno privrednog subjekta Air Liquide S.A., Quai d'Orsay 75, Pariz, Republika Francuska.

Osnovne registrovane djelatnosti privrednog subjekta Air Liquide Mađarska su promet /prodaja tehničkih gasova u bocama i prateće opreme.

Privredni subjekt Air Liquide Mađarska nema vlasničke udjele u privrednim subjektima u Bosni i Hercegovini, niti ostvaruje prihode prodajom roba i/ili usluga u Bosni i Hercegovini.

4. Obaveza prijave koncentracije

Obaveza prijave koncentracije privrednih subjekata, u smislu člana 14. stav (1) tačke a) i b) Zakona, postoji ako ukupni godišnji prihodi učesnika koncentracije ostvareni prodajom roba i/ili usluga na svjetskom tržištu iznose 100.000.000,00 KM, po završnom računu u godini koja je prethodila predmetnoj koncentraciji, i da ukupan prihod svakog od najmanje dva privredna subjekta učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000,00 KM, ili ako je zajednički tržišni udio učesnika koncentracije na relevantnom tržištu veći od 40,0%.

Ukupni godišnji prihodi učesnika koncentracije (i njihovih povezanih privrednih subjekata), na dan 31. decembra 2014. godine:

Tabela 1.

KM	Messer Group	Messer Mađarska	Air Liquide Mađarska
Svjiet	(..) **	(..) **	(..) **
Bosna i Hercegovina	(..) ** *	(..) ** *	(..) **

Izvor: podaci iz Prijave; *ukupni prihodi povezanih privrednih subjekata umanjani za prihode ostvarene u međusobnoj razmjeni

Godišnji prihodi učesnika koncentracije predstavljaju ukupne prihode (bez poreza na dodanu vrijednost i drugih poreza koji se direktno odnose na učesnike koncentracije na tržištu Bosne i Hercegovine), u smislu člana 9. tačka h) Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija privrednih subjekata.

U skladu sa članom 14. stav (2) Zakona u ukupni godišnji prihod učesnika koncentracije u Bosni i Hercegovini (privrednog subjekta Messer Group, odnosno privrednog subjekta Messer Mađarska) su umanjani za prihode ostvarene u međusobnoj razmjeni.

Prema iznesenim podacima (Tabela 1.) učesnici koncentracije ispunjavaju uslov ukupnog godišnjeg prihoda na svjetskom tržištu, iz člana 14. stav (1) tačka a) Zakona, ali ne ispunjavaju uslov ukupnog prihoda u Bosni i Hercegovini, iz člana 14. stav (1) tačka b) Zakona (jer privredni subjekt Air Liquide Mađarska nema prihode ostvarene u Bosni i Hercegovini), ali učesnici koncentracije su ispunili drugi uslov iz člana 14. stav (1) tačka b) Zakona jer imaju preko 40,00% udjela na relevantnom tržištu (podaci iz Tabele 2.), te su na osnovu iznesenih podataka učesnici koncentracije bili obavezni prijaviti koncentraciju.

5. Pravni osnov i pravni oblik koncentracije

Pravni osnov koncentracije, u smislu člana 30. stav (1) tačka a) Zakona i člana 9. tačka f) alineja 4. Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija

privrednih subjekata, predstavlja Ugovor o kupoprodaji dionica (u daljem tekstu: Ugovor), sklopljen, dana 15. septembra 2015. godine, između ovlaštenih zastupnika privrednog subjekta Messer Hungarogáz Kft i privrednog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A..

U skladu sa odredbama predmetnog Ugovora, privredni subjekt Messer Mađarska namjerava od privrednog subjekta Air Liquide Eastern Europe S.A. kupiti 100,00% vlasničkih udjela u privrednom subjektu Air Liquide Mađarska.

Pravni oblik koncentracije smatra se sticanje kontrole jednog privrednog subjekta (Messer Mađarska) nad drugim privrednim subjektom (Air Liquide Mađarska), u skladu sa članom 12. stav (1) tačka a) alineja 1. Zakona.

6. Pravni okvir ocjene koncentracije

Konkurencijsko vijeće u postupku ocjene koncentracije je primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06 i 34/10), te Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija privrednih subjekata ("Službeni glasnik BiH", broj 30/10).

Konkurencijsko vijeće, na osnovu člana 43. stav (7) Zakona, je koristilo sudsku praksu Evropskog suda i odluke Evropske komisije, posebno kriterije i standarde iz Obavijesti Evropske komisije o izračunu ukupnog prihoda u skladu sa Uredbom Vijeća (EEZ) broj: 4064/89 o kontroli koncentracije privrednih subjekata.

7. Relevantno tržište koncentracije

Relevantno tržište koncentracije, u smislu člana 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, čini tržište određenih proizvoda/usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti na određenom geografskom tržištu.

Prema odredbi člana 4. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta u proizvodnom smislu, relevantno tržište obuhvaća sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uslovima, imajući u vidu posebno njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajenu namjenu, način upotrebe, uslove prodaje i cijene.

Prema članu 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište u geografskom smislu obuhvaća cjelokupnu ili dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojoj privredni subjekt djeluje u prodaji i/ili kupovini relevantnog proizvoda podjednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuje od uslova tržišne konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

Uzimajući u obzir pretežne registrovane djelatnosti učesnika koncentracije, kao relevantno tržište proizvoda i/ili usluga je utvrđeno tržište proizvodnje/prodaje plina u bocama.

Budući da jedan od učesnika koncentracije (privredni subjekt Messer Mađarska) proizvodi/prodaje svoje proizvode na području cijele Bosne i Hercegovine, kao relevantno tržište u geografskom smislu je utvrđeno tržište Bosne i Hercegovine.

Slijedom iznesenoga, pod relevantnim tržištem predmetne koncentracije smatrat će se tržište proizvodnje/prodaje plina u bocama na teritoriji Bosne i Hercegovine.

7.1. Analiza relevantnog tržišta koncentracije

Tržišni udjeli učesnika koncentracije i glavnih konkurenata na relevantnom tržištu, u 2014. godini:

Tablica 2.

R.b.	Naziv privrednog subjekta	Tržišni udio (%)
1.	Messer Mađarska* - Messer Tehnoplín - Messer Mostar Plín	(..) ** (..) ** (..) **
2.	Tehnogas a.d. Laktaši (dio SOL Group)	(..) **
3.	Linde Gas BH d.o.o., Zenica (dio LINDE Group)	(..) **

4.	Kompanija Milojević Gilje - Gas d.o.o. Bijeljina	(..)**
5.	Ostali (Istrabenz d.o.o. Breza i Kras d.o.o. Laktaši (dio LINDE Group)	(..)**
6.	Air Liquide Mađarska	(..)**
	UKUPNO	100,00
	Ukupno (1+6)	(..)**

Izvor: podaci iz Prijave; analiza podataka Konkurencijskog vijeća; *uključuje podatke povezanih društava u sastavu privrednog subjekta Messer Group

Prema podacima (Tabela 2.) privredni subjekt Messer Mađarska na relevantnom tržištu ima udjel (..)**%, dok privredni subjekt Air Liquide Mađarska nema tržišni udjel na relevantnom tržištu.

8. Ocjena koncentracije

Konkurencijsko vijeće analizom podataka (Tabele 1.-2.) je ocijenilo da provođenjem predmetne koncentracije neće doći do povećanja tržišnog udjela učesnika predmetne koncentracije na relevantnom tržištu, odnosno neće doći do stvaranja niti jačanja njihovog dominantnog položaja, budući da privredni subjekt (predmet koncentracije) Air Liquide Mađarska isključivo posluje na tržištu Republike Mađarske, te ne ostvaruje prihode od prodaje roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine.

Slijedom iznesenoga, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da predmetna koncentracija ne sprječava, ograničava niti narušava tržišnu konkurenciju na relevantnom tržištu, te je donijelo odluku kao u dispozitivu ovog Rješenja, u smislu člana 18. stav (2) tačka a) Zakona.

9. Administrativna taksa

Podnosilac prijave, u skladu sa članom 2. Tarifni broj 107. stav (1) tačka d) alineja 1) Odluke o visini administrativnih taksi u vezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", br. 30/06 i 18/11), na ovo Rješenje je dužan platiti administrativnu taksu u ukupnom iznosu od 2.500,00 KM u korist Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

10. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Rješenja nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u vremenskom roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objave ovoga Rješenja.

Broj 05-26-1-032-5-II/15
26. oktobra 2015. godine
Sarajevo

Predsjednica
Mr. **Arijana**
Regoda-Dražić, s. r.

VIJEĆE ZA DRŽAVNU POTPORU BOSNE I HERCEGOVINE

986

Na temelju članka 12. stavak (7) Zakona o sustavu državne potpore u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12) i članka 193. Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), rješavajući u postupku ocjene usklađenosti državne potpore s propisima o državnoj potpori, pokrenutom na temelju Zahtjeva Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona za odobrenje državne potpore korisniku Javno poduzeće "Međunarodni aerodrom Tuzla" d.o.o. Živinice, za pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini, Vijeće za državnu potporu Bosne i Hercegovine na 37. sjednici, održanoj 21. listopada 2015. godine, donijelo je sljedeće

RJEŠENJE

1. Odobrava se *ex post* državna potpora koja je dodijeljena korisniku Javno poduzeće "Međunarodni aerodrom Tuzla" d.o.o. Živinice u obliku subvencije u iznosu od 330.000,00 KM za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa,

jer je sukladna Zakonu o sustavu državne potpore u Bosni i Hercegovini.

2. Ovo Rješenje bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

1. Zahtjev za pokretanje postupka

Vijeće za državnu potporu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće) zaprimilo je 4. 5. 2015. godine, pod brojem: UP/1 03-26-1-28/15, Zahtjev Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona, akt broj: 05/1-05-8515-1/15 od 21. 4. 2015., za odobrenje državne potpore u obliku subvencije u iznosu od 330.000,00 KM korisniku Javno poduzeće "Međunarodni aerodrom Tuzla" d.o.o. Živinice (u daljnjem tekstu: JP "Aerodrom Tuzla") za pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini. Uz Zahtjev podnositelj je dostavio:

- popunjen Obrazac za prijavu programa državne potpore u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Obrazac prijave),
- Izvod iz Proračuna Tuzlanskog kantona za 2014. godinu - potrošačko mjesto 22010002 JP "Aerodrom Tuzla" ("Službene novine Tuzlanskog kantona", broj 16/14),
- Bilancu stanja JP "Aerodrom Tuzla" na dan 31.12.2014. godine,
- Bilancu uspjeha JP "Aerodrom Tuzla" za razdoblje 1.1.2014. do 31.12.2014. godine,
- Rješenje Općinskog suda u Tuzli o izmjenama podataka JP "Aerodrom Tuzla", broj: 032-0-Reg-14-001242 od 8.8.2014. godine,
- Obavijest Federalnog zavoda za statistiku o razvrstavanju pravne osobe prema klasifikaciji djelatnosti, broj: 07-32.5-935/14 od 18.8.2014. godine, za JP "Aerodrom Tuzla",
- Potvrdu Direkcije za civilno zrakoplovstvo BiH za aerodrom za javnu uporabu, No: E-7-A-003, izdanu JP "Aerodrom Tuzla" 1. 6. 2009. godine,
- Rješenje Direkcije za civilno zrakoplovstvo BiH, broj: 02-29-2-UP1-103-6/09 od 1.6.2009. godine,
- Zahtjev JP "Aerodrom Tuzla" za subvenciju iz Proračuna Tuzlanskog kantona za 2014. godinu, broj: 01/164/13 od 18.10.2013. godine,
- Odluku o izmjeni i dopuni Odluke o odobravanju sredstava u operativnom planu Proračuna Tuzlanskog kantona za razdoblje 1.1.-31.3.2014. godine, broj: 07/1-14-9022/14 od 14.4.2014. godine,
- Odluku o odobravanju sredstava u operativnom planu Proračuna Tuzlanskog kantona za razdoblje 1.4.-31.6.2014. godine, broj: 07/1-14-9065/14 od 15.4.2014. godine,
- Odluku o odobravanju sredstava u operativnom planu Proračuna Tuzlanskog kantona za razdoblje 1.7.-31.9.2014. godine, broj: 07/1-14-16570/14 od 18.7.2014. godine,
- Izvješće o poslovanju JP "Međunarodni aerodrom Tuzla" d.o.o. za razdoblje 1.1.- 31.12.2014. godine,
- Izvješće JP "Aerodrom Tuzla" o zračnom transportu za 2012. godinu i
- Izvješće JP "Aerodrom Tuzla" o zračnom transportu za 2013. godinu.

U smislu članka 14. stavak (1) Zakona o sustavu državne potpore u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: Zakon), Federalno ministarstvo financija je svojim aktom dalo konsultativno mišljenje, broj: 06-14-2108/15 od 24.4.2015. godine, na prijavu državne potpore od Ministarstva trgovine,

turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona za dodjelu subvencije JP "Aerodrom Tuzla", te uz to mišljenje dostavilo Vijeću navedene privitke i Obrazac prijave, shodno odredbi članka 12. stavak (2) Zakona.

Vijeće je po službenoj dužnosti sa službene internetske stranice Vlade Tuzlanskog kantona www.vladatk.kim.ba pribavilo Zakon o osnivanju Javnog poduzeća "Međunarodni aerodrom Tuzla".

Vijeće je za potrebe postupka ostvarilo uvid u Rješenje Vijeća, broj: UP/I 07-26-1-13-6/14 od 29. prosinca 2014. godine, i u sljedeće akte na temelju kojih je navedeno Rješenje doneseno:

- Izvod iz Proračuna Federacije BiH za 2014. godinu - Razdjel 18 - Federalno ministarstvo prometa i komunikacija ("Službene novine Federacije BiH", broj 99/14),
- Bilacu uspjeha JP "Aerodrom Tuzla" za 2013. godinu i
- Podatke iz Zrakoplovnih informacija - AIP Bosne i Hercegovine o vremenu otvorenosti Međunarodnog aerodroma Tuzla dobivene od Agencije za pružanje usluga u zračnoj plovidbi BiH.

2. Primijenjeni propisi

Vijeće je u postupku, osim Zakona, uzelo u obzir propise Bosne i Hercegovine i propise Europske unije. Relevantni primijenjeni propisi BiH su: Uredba o namjeni, kriterijima i uvjetima za dodjelu državne potpore u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj 99/13) (u daljnjem tekstu: Uredba), Zakon o zrakoplovstvu BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 39/09), Zakon o osnivanju Javnog poduzeća "Međunarodni aerodrom Tuzla" ("Službene novine Tuzlanskog kantona", br. 1/98, 6/98, 11/05 i 9/10) i Pravilnik o uvjetima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora ("Službeni glasnik BiH", br. 28/05, 20/11 i 76/14).

Sukladno odredbi članka 3. Uredbe kojom je propisano da se državna potpora dodjeljuje ako program ili pojedinačni projekt državne potpore zadovoljava uvjete propisane ovom uredbom, člankom 36. stavak 2. Privremenog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima, potpisanog 16. lipnja 2008. godine između Europske zajednice, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane ("Službeni glasnik BiH", broj 5/08 - izdanje Međunarodni ugovori) (u daljnjem tekstu: Privremeni sporazum) i člankom 71. stavak 2. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europske zajednice i BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 10/08 - izdanje Međunarodni ugovori) (u daljnjem tekstu: SSP), Vijeće je obvezno prilikom ocjene zahtjeva za dodjelu državne potpore primjenjivati ne samo pravo BiH nego na odgovarajući način primijeniti i kriterije i uvjete koji proizlaze iz primjene konkurencijskih pravila važećih u Zajednici i instrumenata za tumačenje koje su usvojile institucije Zajednice. Osim Uredbom, obveza primjene navedenih kriterija i uvjeta Vijeću je propisana odredbom članka 36. stavak 1. točka (c) Privremenog sporazuma (članak 71. SSP-a) koja glasi: Konkurencija i druge ekonomske odredbe "1. Sljedeće je nespojivo s propisnim funkcioniranjem ovog Sporazuma, u mjeri u kojoj može utjecati na trgovinu između Zajednice i Bosne i Hercegovine: (c) svaka državna potpora kojom se narušava ili prijeti narušavanju konkurencije davanjem prednosti određenim poduzećima ili određenim proizvodima.", te stavkom 2. istoga članka koji glasi: "2. Svaka praksa suprotna ovom članku ocjenjivat će se na temelju kriterija koji proizlaze iz primjene konkurencijskih pravila važećih u Zajednici, posebice čl. 81., 82., 86. i 87. Ugovora o osnivanju Europske zajednice (u daljnjem tekstu: "Ugovor o EZ") i instrumenata za tumačenje koje su usvojile institucije Zajednice."

Kako Uredbom nisu propisani kriteriji i uvjeti za dodjelu državne potpore za upravljanje aerodromima, Vijeće je u konkretnom slučaju, shodno članku 36. stavak 2. Privremenog sporazuma, uzelo u obzir i sljedeće propise Europske unije u vezi s dodjelom državne potpore aerodromima i zračnim prijevoznicima:

- Komunikaciju Komisije - Smjernice o državnoj potpori aerodromima i zračnim prijevoznicima (Službeni list Europske unije, serija C, broj 99, 4.4.2014.) [dalje: Komunikacija Komisije (2014/C 99/03)],
- Odluku Komisije od 20. prosinca 2011. o primjeni članka 106. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na državnu potporu u obliku naknade za pružanje javnih usluga koje se dodjeljuju određenim poduzetnicima kojima je povjereno obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa (Službeni list Europske unije, serija L, broj 7, 11.1.2012.) [dalje: Odluka Komisije 2012/21/EU],
- Presudu Europskog suda od 24. srpnja 2003. godine u slučaju "Altmark" [Case C-280/00, Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark judgment) (Službeni list Europske unije, serija C, 226, 20.9.2003.)].

3. Utvrđivanje činjenica

Na temelju dostavljenih podataka, Vijeće je u postupku utvrdilo sljedeće:

Nadležna tijela Bosne i Hercegovine i Federacije BiH povjerila su JP "Aerodrom Tuzla" obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa. JP "Aerodrom Tuzla" osnovano je Zakonom o osnivanju Javnog poduzeća "Međunarodni aerodrom Tuzla", čijim je člankom 1. utvrđeno da je riječ o pružanju usluga za funkcioniranje Aerodroma u Tuzli i vršenja drugih pratećih djelatnosti osniva JP "Aerodrom Tuzla" čija je djelatnost od posebnog interesa za Tuzlanski kanton. Člankom 15. istoga Zakona propisano je da Vlada Tuzlanskog kantona ima pravo kontrole ispunjavanja javnih interesa i zadataka zbog kojih je osnovano poduzeće, racionalnosti njegovoga poslovanja, namjenskog trošenja sredstava i poslovnog uspjeha.

Potvrda Direkcije za civilno zrakoplovstvo BiH za aerodrom za javnu uporabu, No: E-7-A-003 (u daljnjem tekstu: Potvrda za aerodrom), izdana JP "Aerodrom Tuzla", predstavlja akt na temelju kojega je navedenom poduzeću, kao operatoru Međunarodnog aerodroma Tuzla, povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa u razdoblju od 1. 1. 2014. do 31. 12. 2014. godine, sukladno Zakonu o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine i Pravilniku o uvjetima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora. Navedena potvrda izdana je JP "Aerodrom Tuzla" na temelju Rješenja kojim je utvrđeno da JP "Aerodrom Tuzla" ispunjava uvjete za izdavanje potvrde aerodromskog operatora za javnu uporabu na neograničeno razdoblje, koje je Direkcija za civilno zrakoplovstvo BiH (u daljnjem tekstu: BHDCA) donijela odlučujući po zahtjevu JP "Aerodrom Tuzla" kao aerodromskog operatora Međunarodnog aerodroma Tuzla. Naime, shodno odredbama članka 5. Pravilnika o uvjetima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora, za aerodrom kome je izdana potvrda za javnu uporabu u Zrakoplovnim informacijama AIP-a BiH mora biti navedeno vrijeme otvorenosti i aerodrom mora za vrijeme otvorenosti biti dostupan svim osobama pod istim uvjetima. Sukladno Potvrdi za aerodrom, Rješenju BHDCA o ispunjenosti uvjeta za izdavanje potvrde aerodromskog operatora za javnu uporabu i podacima iz Zrakoplovnih informacija AIP-a BiH, Međunarodni aerodrom Tuzla otvoren je za javni zračni promet tijekom cijele godine i

mora biti dostupan svim osobama pod istim uvjetima, i to: ponedjeljkom i petkom od 7.30 do 9.30 sati, utorkom i subotom od 8.00 do 19.00 sati i srijedom i nedjeljom od 15.00 do 18.00 sati.

Člankom 3. Pravilnika o uvjetima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora propisano je da termin "potvrda za aerodrom" predstavlja potvrdu za rad aerodroma izdanu od odgovarajuće zrakoplovne vlasti, a da je "aerodromski operator" svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja aerodromom. Odredbama članka 7. stavak (2) istoga Pravilnika određeno je da je imatelj potvrde za aerodrom - operator aerodroma za javnu uporabu ujedno i vlasnik potvrde. Dok je člankom 8. istoga Pravilnika propisano da je vlasnik potvrde za aerodrom obavezan poduzeti sve neophodne radnje i mjere kako bi aerodrom i zračni prostor koji čini sastavni dio aerodroma bio siguran za uporabu, te osigurati da aerodromski objekti, oprema i zaposleno osoblje rade sukladno uvjetima i pravilima potvrde za aerodrom.

Sukladno čl. 37. i 38. Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine, međunarodni i domaći zračni saobraćaj u BiH dopušten je samo aerodromima čiji operatori imaju potvrdu za aerodrom izdanu od BHDCA, a da je jedan od uvjeta za dobivanje potvrde da je podnositelj zahtjeva operator aerodroma. Dok je člankom 40. istoga Zakona propisano da potvrdom za aerodrom njen nositelj stiče pravo upravljanja aerodromom na komercijalnoj osnovi i da utvrđuje naknade za korištenje aerodroma i njegovih instalacija i objekata.

Proračunom Tuzlanskog kantona za 2014. godinu Tuzlanski kanton obvezao se da će financijski podržati JP "Aerodrom Tuzla" u 2014. godini u iznosu od 330.000,00 KM za pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini.

Budući da, sukladno odredbama članka 36. Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine, entiteti Bosne i Hercegovine imaju pravo i odgovornost za izgradnju i upravljanje aerodromima, te svoje navedeno pravo mogu prenijeti na bilo koju fizičku ili pravnu osobu, Vlada Federacije BiH je sredstvima iz proračuna Federacije BiH za 2014. godinu financijski podržala JP "Aerodrom Tuzla" u 2014. godini u iznosu od 430.000,00 KM. Navedena financijska sredstva odobrena su Rješenjem Vijeća, broj: UP/I 07-26-1-13-6/14 od 29. prosinca 2014. godine, kao državna potpora za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa.

Shodno odredbama točke 72. Komunikacije Komisije (2014/C 99/03), moguće je da se u opravdanim slučajevima cijelo upravljanje nekim aerodromom smatra uslugama od općeg ekonomskog interesa, odnosno da to može biti slučaj kada bi dio područja koje aerodrom opskrbljuje bez toga aerodroma bio izoliran od ostatka Unije do te mjere da bi to sprječavalo njegov socijalni i gospodarski razvoj, te da bi takva procjena trebala uzeti u obzir druge načine prijevoza, posebice brze željeznice ili pomorske veze koje se opskrbljuju trajektima i da u takvim slučajevima javna tijela mogu nametnuti obvezu pružanja javne usluge aerodromu kako bi se osiguralo da aerodrom ostane otvoren za komercijalni promet.

Sukladno odredbama točke 75. Komunikacije Komisije, državna potpora u obliku naknade za javne usluge izuzeta je od obveze prijavljivanja predviđene u članku 108. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) ako su ispunjeni zahtjevi postavljeni u Odluci Komisije 2012/21/EU.

Odredbama članka 2. stavak (1) točka e) i članka 3. Odluke Komisije 2012/21/EU propisano je da je državna potpora u obliku naknada za pružanje usluga od općeg ekonomskog interesa za aerodrome, u kojima prosječni godišnji promet u razdoblju od dvije (2) financijske godine koje prethode godini u kojoj je povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa ne prelazi 200 000 putnika, izuzeta od obveze

prijavljivanja predviđene u članku 108. stavak 3. UFEU-a ako su ispunjeni uvjeti postavljeni u ovoj Odluci.

Navedeni uvjeti propisani u istoj Odluci koje treba ispuniti kako bi se osiguralo ispunjavanje uvjeta navedenih u članku 106. stavak (2) UFEU-a odnose se na ovlaštenje za povjeravanje pružanja usluga od općeg ekonomskog interesa, iznos naknade, nadzor prekomjerne naknade i mogućnost njezinog povrata. U članku 4. iste Odluke navodi se sljedeće: "Obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa povjerava se predmetnom poduzetniku na temelju jednoga ili više pravnih akata, o čijem obliku može odlučiti svaka država članica. Taj akt ili akti moraju sadržavati, naročito:

- (a) sadržaj i trajanje obveza pružanja javne usluge;
- (b) poduzetnika i, kada je primjereno, predmetno državno područje;
- (c) vrstu svih isključivih ili posebnih prava koja je tom poduzetniku dodijelilo za to nadležno tijelo;
- (d) opis mehanizma naknade i parametre za obračun, kontrolu i reviziju naknade;
- (e) mjere za izbjegavanje i povrat moguće prekomjerne naknade; i
- (f) pozivanje na ovu Odluku".

Nadalje, u članku 5. iste Odluke propisane su odredbe o iznosu naknade za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa, u kojima, među ostalim, stoji da iznos naknade ne smije premašiti iznos neophodan za pokrivanje neto troškova koji su nastali prilikom izvršenja obveze pružanja javnih usluga, uključujući razumnu dobit (stavak 1.), te da se, ako su djelatnosti predmetnog poduzetnika ograničene na usluge od općeg ekonomskog interesa, mogu uzeti u obzir svi njegovi troškovi (stavak 3. točka a).

Člankom 6. iste Odluke propisan je nadzor s ciljem izbjegavanja prekomjerne naknade.

Prema izvješćima JP "Aerodrom Tuzla" o zračnom transportu za 2012. i 2013. godinu, u 2012. godini Međunarodni aerodrom Tuzla imao je promet od 4.529 putnika, a u 2013. godini promet od 61.564 putnika.

4. JP "Aerodrom Tuzla" - status, vlasnička struktura i poslovanje

Gospodarski subjekt JP "Aerodrom Tuzla" upisan je u sudskom registru Općinskog suda u Tuzli pod matičnim brojem subjekta upisa (MBS): 1-9924, JIB: 4209372030004, kao društvo s ograničenom odgovornošću sa sjedištem u Živinicama, Gornje Dubrave bb.

Osnovna djelatnost JP "Aerodrom Tuzla" su, prije svega, usluge u zračnom prometu, te djelatnosti pobliže opisane u sudskom registru kod subjekta upisa JP "Aerodrom Tuzla": zračni prijevoz putnika, zračni prijevoz robe, skladištenje robe, pretovar tereta, djelatnosti kateringa itd.

Upisani i uplaćeni osnovni kapital JP "Aerodrom Tuzla" iznosi 10.000,00 KM, a njegov osnivač i vlasnik je Tuzlanski kanton s udjelom od 100% u osnovnom upisanom kapitalu.

Ukupan neto gubitak JP "Aerodrom Tuzla" u 2013. godini iznosi 119.231,00 KM, a u 2014. godini iznosi 75.424,00 KM.

Prema kategorizaciji iz točke 118. a) Komunikacije Komisije (2014/C 99/03), s prometom od 4.529 putnika u 2012. godini i 61.564 putnika u 2013. godini na Međunarodnom aerodromu Tuzla, JP "Aerodrom Tuzla" upravlja kategorijom aerodroma s godišnjim prometom do 200.000 putnika, iz čega proizlazi da navedeni gospodarski subjekt u velikoj mjeri neće moći pokriti svoje kapitalne troškove.

5. Donošenje odluke

Vijeće je na 37. sjednici, održanoj 21.10.2015. godine, razmatralo Zahtjev Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja

Tuzlanskog kantona. Prilikom donošenja odluke, Vijeće je uzelo u obzir cjelokupnu dokumentaciju.

Budući da je Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona dodijelilo državnu potporu, sadržanu u predmetnom zahtjevu za odobrenje državne potpore, u obliku subvencije u iznosu od 330.000,00 KM korisniku JP "Aerodrom Tuzla" u 12 (dvanaest) tranši u razdoblju od 5.3.2014. do 2.12.2014. godine, Vijeće je provelo postupak *ex post* odobrenja, sukladno članku 12. stavak (7) Zakona.

Naime, Vijeće je prvenstveno tijekom postupka trebalo utvrditi je li državna potpora u obliku subvencije korisniku JP "Aerodrom Tuzla", koja se odnosi na pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini, predstavlja državnu potporu iz članka 3. stavak (1) Zakona.

Prilikom utvrđivanja je li državna potpora u obliku subvencije za pokriće dijela troškova poslovanja JP "Aerodrom Tuzla" u 2014. godini predstavlja državnu potporu, Vijeće je razmotrilo jesu li ispunjeni svi uvjeti iz članka 3. stavak (1) Zakona, odnosno je li riječ o transferu državnih sredstava; je li sredstva predstavljaju pomoć koja korisniku potpore donose ekonomsku prednost koju on ne bi ostvario kroz svoje redovno i normalno poslovanje; dodjeljuju li se predložena sredstva korisniku na selektivnoj osnovi i da li dodjelom predloženih sredstava postoji mogućnost narušavanja tržišne konkurencije davanjem prednosti na tržištu korisniku državne potpore, posebice u mjeri u kojoj to može utjecati na ispunjavanje međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine iz ovoga područja.

U konkretnom slučaju, utvrđeno je da naknada predstavlja državnu potporu, jer su ispunjeni svi uvjeti iz članka 3. stavak (1) Zakona. Naime, riječ je o transferu sredstava iz proračuna Tuzlanskog kantona, sredstva donose ekonomsku prednost koju korisnik ne bi mogao ostvariti kroz redovno i normalno poslovanje, sredstva se dodjeljuju na selektivnoj osnovi, postoji mogućnost narušavanja tržišne konkurencije na širem tržištu koje čini tržište BiH i Europske unije.

Međutim, u točki 67. Komunikacije Komisije navedeno je da, bez obzira na ispunjavanje svih uvjeta prema kojima se naknada smatra državnom potporom, prema presudi Europskog suda u slučaju "Altmark", koja čini presedan u tom pogledu, naknada za obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa ne predstavlja državnu potporu pod pretpostavkom da su ispunjena sljedeća četiri uvjeta iz navedene odredbe Komunikacije Komisije:

- poduzetniku koji prima naknadu mora zaista biti povjereno ispunjavanje konkretnih javnih usluga i te usluge moraju biti jasno određene,
- parametri na temelju kojih se naknada obračunava moraju se unaprijed utvrditi na objektivan i transparentan način,
- naknada ne smije prelaziti ono što je potrebno za pokrivanje svih ili dijela troškova nastalih prilikom izvršenja obveza javne usluge, uzimajući u obzir relevantne prihode i razumne dobiti za izvršenje tih obveza, te
- poduzetnik koji se zadužuje za ispunjavanje usluge od općeg interesa mora biti odabran putem postupka javnih nabava, a ukoliko poduzetnik koji treba izvršavati obveze javnih usluga, u konkretnom slučaju, nije odabran sukladno postupku javne nabave koji bi omogućio odabir ponuđača koji bi takve usluge mogao pružiti po najpovoljnijim uvjetima, visina potrebne naknade mora se odrediti na temelju analize troškova koji bi pri izvršavanju tih obveza nastali u tipičnom poduzetniku kojim se dobro upravlja, uzimajući u obzir relevantne prihode i razumnu dobit od izvršavanja tih obveza.

Vijeće je, primjenom navedenih uvjeta iz presude "Altmark" na JP "Aerodrom Tuzla", utvrdilo da nisu ispunjeni svi uvjeti da se u konkretnom slučaju naknada ne smatra državnom potporom, jer navedeni gospodarski subjekt za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa nije izabran postupkom javne nabave.

Budući da naknada koja se odnosi na obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa predstavlja državnu potporu, Vijeće je u daljnjem razmatranju utvrdilo da ona ne potpada pod odredbe članka 5. Zakona kojim se propisuje opća zabrana davanja državne potpore koja narušava ili bi mogla narušiti tržišnu konkurenciju davanjem prednosti na tržištu korisnicima državne potpore bez obzira na oblik državne potpore u mjeri u kojoj to može utjecati na ispunjenje preuzetih međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine iz Privremenog sporazuma, te da se u konkretnom slučaju može primijeniti članak 6. Zakona kojim su propisana izuzeća od opće zabrane, odnosno dozvoljene državne potpore.

Sukladno odredbama točke 72. Komunikacije Komisije (2014/C 99/03) kojim je propisano da je moguće da se u opravdanim slučajevima cijelo upravljanje nekim aerodromom smatra uslugama od općeg ekonomskog interesa, Vijeće je najprije u postupku utvrđivalo je li u konkretnom slučaju postoji mogućnost primjene izuzeća na temelju članka 6. stavak (1) točka c) Zakona, koji se odnosi na državne potpore pravnim i fizičkim licima kojima je, sukladno posebnim pravilima, povjereno obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa ili dodijeljeno isključivo pravo obavljanja određenih djelatnosti ako bi u slučaju nepostojanja takve potpore ove osobe bile onemogućene u obavljanju posebnih zadataka koji su im povjereni i pod uvjetom da je državna potpora samo naknada za obavljanje i provedbu tih zadataka i pod uvjetom da se time u većoj mjeri ne narušava tržišna konkurencija i ispunjavanje preuzetih međunarodnih obveza.

Da bi se na državnu potporu, koja je u obliku subvencije namijenjena korisniku JP "Aerodrom Tuzla", moglo primijeniti izuzeće iz članka 6. stavak (1) točka c) Zakona, potrebno je ispuniti uvjete navedene u čl. 2., 3., 4., 5. i 6. Odluke Komisije 2012/21/EU, kako to proizlazi iz točke 75. Komunikacije Komisije.

Vijeće je u postupku utvrdilo da Zakon o osnivanju Javnog poduzeća "Međunarodni aerodrom Tuzla" predstavlja prvi pravni akt na temelju kojega je JP "Aerodrom Tuzla", kao operatoru Međunarodnog aerodroma Tuzla povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa. Potvrda za aerodrom izdana JP "Aerodrom Tuzla" predstavlja drugi pravni akt na temelju kojega je JP "Aerodrom Tuzla", kao operatoru Međunarodnog aerodroma Tuzla, povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa u razdoblju od 1. 1. 2014. do 31. 12. 2014. godine, sukladno Zakonu o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine i Pravilniku o uvjetima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora. Navedeno proizlazi iz članka 5. Pravilnika o uvjetima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora i Rješenja BHDCA o ispunjenosti uvjeta za izdavanje potvrde aerodromskog operatora za javnu upora, u kojima se navodi da aerodrom kome je izdana potvrda za javnu uporabu, u konkretnom slučaju Međunarodni aerodrom Tuzla, mora u vrijeme otvorenosti, a to je, prema podacima iz Zrakoplovnih informacija AIP-a BiH, tijekom cijele godine, i to: ponedjeljkom i petkom u vremenu od 7.30 do 9.30 sati, utorkom i subotom od 8.00 do 19.00 sati i srijedom i nedjeljom od 15.00 do 18.00 sati, biti dostupan svim osobama pod istim uvjetima, odnosno biti otvoren za javni promet.

Također je, sukladno Pravilniku o uvjetima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora i Potvrdi za aerodrom, zaključeno da je operator Međunarodnog aerodroma Tuzla,

odnosno pravna osoba koja njime upravlja, JP "Aerodrom Tuzla", jer mu je BHDCA izdao potvrdu za aerodrom kojom je utvrđena njegova sposobnost za izvođenje operacija na aerodromu za javni promet, te je kao imatelj potvrde za aerodrom - operator aerodroma za javnu uporabu ujedno i vlasnik potvrde, u smislu članka 7. stavak (2) ovog Pravilnika, pa je u tom svojstvu, sukladno članku 8. istoga Pravilnika, obavezan poduzeti sve neophodne radnje i mjere kako bi aerodrom i zračni prostor koji čini sastavni dio aerodroma bio siguran za uporabu, te osigurati da aerodromski objekti, oprema i zaposleno osoblje rade sukladno uvjetima i pravilima Potvrde za aerodrom.

Da je JP "Aerodrom Tuzla", kao imatelj potvrde za aerodrom, operator Međunarodnog aerodroma Tuzla, odnosno da ima pravo njime upravljati proizlazi i iz čl. 37., 38. i 40. Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine, kojima je propisano da je međunarodni i domaći zračni promet u BiH dozvoljen samo aerodromima čiji operatori imaju potvrdu za aerodrom izdanu od BHDCA, da je jedan od uvjeta za dobivanje potvrde da je podnositelj zahtjeva operator aerodroma, te da s potvrdom za aerodrom njen nositelj stiče pravo da upravlja aerodromom na komercijalnoj osnovi i da utvrđuje naknade za korištenje aerodroma i njegovih instalacija i objekata.

Treći pravni akt kojim je JP "Aerodrom Tuzla" povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa u 2014. godini predstavlja Proračun Federacije BiH za 2014. godinu kojim se Vlada Federacije BiH obvezala da će finansijski podržati JP "Aerodrom Tuzla" u 2014. godini u iznosu od 430.000,00 KM za pokriće njegovih troškova poslovanja, jer, sukladno odredbama članka 36. Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine, entiteti BiH imaju pravo i odgovornost za izgradnju i upravljanje aerodromima, te ovo svoje pravo mogu prenijeti na bilo koju fizičku ili pravnu osobu. Međutim, budući da navedena sredstva nisu dovoljna za pokriće troškova poslovanja JP "Aerodrom Tuzla", što proizlazi iz Balance uspjeha za 2014. godinu, Tuzlanski kanton se kao njegov osnivač obavezao da će ga finansijski podržati u 2014. godini u iznosu od 330.000,00 KM. Navedena finansijska sredstva isplaćena su iz Proračuna Tuzlanskog kantona za 2014. godinu, koji predstavlja četvrti pravni akt kojim je JP "Aerodrom Tuzla" povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa u 2014. godini.

Iz navedenoga proizlazi da se cjelokupno upravljanje Međunarodnim aerodromom Tuzla, povjereno JP "Aerodrom Tuzla", smatra uslugom od općeg ekonomskog interesa, jer da Vlada Federacije BiH i Tuzlanski kanton ne financiraju njegov rad, JP "Aerodrom Tuzla" ne bi moglo poslovati zbog malog prometa, pa bi u tom slučaju područje Federacije BiH, koje pokriva Međunarodni aerodrom Tuzla, tj. područje Tuzlanskog kantona, bez navedenoga aerodroma bilo izolirano od Europske unije, jer nije povezano s Unijom brzim željeznicama ili pomorskim vezama što bi sprječavalo kako gospodarski i socijalni razvoj toga područja tako i gospodarski i socijalni razvoj cijele Federacije BiH. Navedeno je sukladno odredbama točke 72. Komunikacije Komisije (2014/C 99/03).

Također, Vijeće je na temelju bilanci uspjeha za 2013. i 2014. godinu predmetnog gospodarskog subjekta utvrdilo da iznos naknade ne premašuje iznos koji je nužan za pokrivanje troškova koji su nastali prilikom izvršavanja obveze pružanja javnih usluga, uzimajući u obzir relevantne prihode i razumnu dobit prilikom ispunjavanja navedenih obveza, odnosno da nije bilo prekomjerne naknade, jer je JP "Aerodrom Tuzla", i pored navedenih subvencija Vlade Federacije BiH i Tuzlanskog kantona, poslovalo u 2014. godini s gubitkom od 75.424,00 KM. Također, navedeni gospodarski subjekt poslova je s gubitkom i u prethodnim godinama, tako da njegov gubitak u 2012. godini iznosi 142.638 KM, a u 2013. godini iznosi 119.231 KM, što dokazuje da on ne može vlastitim sredstvima i sredstvima iz

proračuna Federacije BiH i Tuzlanskog kantona pokriti troškove koji proizlaze iz obveze obavljanja usluge od općeg ekonomskog interesa, odnosno troškove kompletnog poslovanja, jer su djelatnosti predmetnog poduzetnika ograničene na usluge od općeg ekonomskog interesa. Navedeno je sukladno odredbama članka 5. Odluke Komisije.

Na kraju, Vijeće je, s obzirom na to da promet putnika u 2012. iznosi 4.529 putnika, a u 2013. godini 61.564 putnika, utvrdilo da državna potpora koja je dodijeljena u obliku subvencije korisniku JP "Aerodrom Tuzla" za pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini ne narušava u većoj mjeri konkurenciju i ispunjavanje međunarodnih obveza BiH, kao i da ispunjava uvjete propisane odredbama članka 2. stavak (1) točka e) i članka 3. Odluke Komisije 2012/21/EU kojima je propisano da je državna potpora u obliku naknada za pružanje usluga od općeg ekonomskog interesa za aerodrome, u kojima prosječni godišnji promet u periodu od dvije (2) finansijske godine koje prethode godini u kojoj je povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa ne prelazi 200.000 putnika, izuzeta od obveze o prijavljivanju predviđene u članku 108. stavak 3. UFEU-a ako su ispunjeni uvjeti postavljeni u ovoj odluci.

Slijedom navedenoga, Vijeće je u postupku utvrdilo da je na državnu potporu u obliku subvencije koja je dodijeljena JP "Aerodrom Tuzla", i to u iznosu od 330.000,00 KM, moguće primijeniti izuzeće iz članka 6. stavak (1) točka c) Zakona koje se odnosi na državnu potporu namijenjenu obavljanju usluga od općeg ekonomskog interesa, odnosno da je riječ o dozvoljenoj državnoj potpori koju nije potrebno prijavljivati Vijeću na odobrenje.

Međutim, budući da je Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona podnijelo zahtjev za ocjenu državne potpore, Vijeće je, sukladno navedenom, odlučilo kao u dispozitivu ovoga Rješenja.

Uputa o pravnom lijeku

Ovo Rješenje je konačno u upravnom postupku i protiv njega nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka ovoga Rješenja.

Broj UP/I 03-26-1-28-1/15
21. listopada 2015. godine
Istočno Sarajevo

Predsjedateljica
Vijeća za državnu potporu BiH
Mira Vujeva, v. r.

На основу члана 12. став (7) Закона о систему државне помоћи у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 10/12) и члана 193. Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), рјешавајући у поступку оцјене усклађености државне помоћи са прописима о државној помоћи, покренуто на основу Захтјева Министарства трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона за одобрење државне помоћи кориснику Јавно предузеће "Међународни аеродром Тузла" д.о.о. Живинице, за покриће дијела његових трошкова пословања у 2014. години, Савјет за државну помоћ Босне и Херцеговине на 37. сједници, одржаној 21. октобра 2015. године, донио је следеће

РЈЕШЕЊЕ

1. Одобрава се *ex post* државна помоћ која је додијељена кориснику Јавно предузеће "Међународни аеродром Тузла" д.о.о. Живинице у облику субвенције у износу од 330.000,00 KM за обављање услуге од општег

економског интереса, јер је у складу са Законом о систему државне помоћи у Босни и Херцеговини.

2. Ово рјешење биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

1. Захтјев за покретање поступка

Савјет за државну помоћ Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савјет) запримио је 04. 05. 2015. године, под бројем: УП/І 03-26-1-28/15, Захтјев Министарства трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона, акт број: 05/1-05-8515-1/15 од 21. 04. 2015., за одобрење државне помоћи у облику субвенције у износу од 330.000,00 КМ кориснику Јавно предузеће "Међународни аеродром Тузла" д.о.о. Живинице (у даљем тексту: ЈП "Аеродром Тузла") за покриће дијела његових трошкова пословања у 2014. години. Уз Захтјев подносилац је доставио:

- попуњен Образац за пријаву програма државне помоћи у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Образац пријаве),
- Извод из Буџета Тузланског кантона за 2014. годину - потрошачко мјесто 22010002 ЈП "Аеродром Тузла" ("Службене новине Тузланског кантона", број 16/14),
- Биланс стања ЈП "Аеродром Тузла" на дан 31.12.2014. године,
- Биланс успјеха ЈП "Аеродром Тузла" за период 01.01.2014. до 31.12.2014. године,
- Рјешење Општинског суда у Тузли о измјенама података ЈП "Аеродром Тузла", број: 032-0-Рег-14-001242 од 08.08.2014. године,
- Обавјештење Федералног завода за статистику о разврставању правног лица према класификацији дјелатности, број: 07-32.5-935/14 од 18.08.2014. године, за ЈП "Аеродром Тузла",
- Потврду Дирекције за цивилно ваздухопловство БиХ за аеродром за јавну употребу, Но: Е-7-А-003, издату ЈП "Аеродром Тузла" 01.06.2009. године,
- Рјешење Дирекције за цивилно ваздухопловство БиХ, број: 02-29-2-УП1-103-6/09 од 01.06.2009. године,
- Захтјев ЈП "Аеродром Тузла" за субвенцију из Буџета Тузланског кантона за 2014. годину, број: 01/1164/13 од 18.10.2013. године,
- Одлуку о измјени и допуни Одлуке о одобравању средстава у оперативном плану Буџета Тузланског кантона за период 01.01.-31.03.2014. године, број: 07/1-14-9022/14 од 14.04.2014. године,
- Одлуку о одобравању средстава у оперативном плану Буџета Тузланског кантона за период 01.04.-31.06.2014. године, број: 07/1-14-9065/14 од 15. 04. 2014. године,
- Одлуку о одобравању средстава у оперативном плану Буџета Тузланског кантона за период 01.07.-31.09.2014. године, број: 07/1-14-16570/14 од 18.07.2014. године,
- Извјештај о пословању ЈП "Међународни аеродром Тузла" д.о.о. за период 01.01.-31.12.2014. године,
- Извјештај ЈП "Аеродром Тузла" о ваздушном транспорту за 2012. годину и
- Извјештај ЈП "Аеродром Тузла" о ваздушном транспорту за 2013. годину.

У смислу члана 14. став (1) Закона о систему државне помоћи у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Закон),

Федерално министарство финансија је својим актом дало консултативно мишљење, број: 06-14-2108/15 од 24.04.2015. године, на пријаву државне помоћи од Министарства трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона за додјелу субвенције ЈП "Аеродром Тузла", те уз то мишљење доставило Савјету наведене прилоге и Образац пријаве, сходно одредби члана 12. став (2) Закона.

Савјет је по службеној дужности са службене интернет-странице Владе Тузланског кантона www.vladatk.kim.ba прибавило Закон о оснивању Јавног предузећа "Међународни аеродром Тузла".

Савјет је за потребе поступка остварио увид у Рјешење Савјета, број: УП/І 07-26-1-13-6/14 од 29. децембра 2014. године, и у сљедеће акте на основу којих је наведено рјешење донесено:

- Извод из Буџета Федерације БиХ за 2014. годину - Раздјел 18 - Федерално министарство промета и комуникација ("Службене новине Федерације БиХ", број 99/14),
- Биланс успјеха ЈП "Аеродром Тузла" за 2013. годину и
- Податке из Ваздухопловних информација - АИП Босне и Херцеговине о времену отворености Међународног аеродрома Тузла добијене од Агенције за пружање услуга у ваздушној пловидби БиХ.

2. Примјењени прописи

Савјет је у поступку, осим Закона, узео у обзир прописе Босне и Херцеговине и прописе Европске уније. Релевантни примјењени прописи БиХ су: Уредба о намјени, критеријумима и условима за додјелу државне помоћи у Федерацији БиХ ("Службене новине Федерације БиХ", број 99/13) (у даљем тексту: Уредба), Закон о ваздухопловству БиХ ("Службени гласник БиХ", број 39/09), Закон о оснивању Јавног предузећа "Међународни аеродром Тузла" ("Службене новине Тузланског кантона", бр. 1/98, 6/98, 11/05 и 9/10) и Правилник о условима и начину издавања потврде аеродромског оператора ("Службени гласник БиХ", бр. 28/05, 20/11 и 76/14).

У складу са одредбом члана 3. Уредбе којом је прописано да се државна помоћ додјељује ако програм или појединачни пројекат државне помоћи задовољава услове прописане овом уредбом, чланом 36. став 2. Привременог споразума о трговини и трговинским питањима, потписаног 16. јуна 2008. године између Европске заједнице, са једне стране, и Босне и Херцеговине, са друге стране ("Службени гласник БиХ", број 5/08 - издање Међународни уговори) (у даљем тексту: Привремени споразум) и чланом 71. став 2. Споразума о стабилизацији и придруживању између Европске заједнице и БиХ ("Службени гласник БиХ", број 10/08 - издање Међународни уговори) (у даљем тексту: ССП), Савјет је обавезан да приликом ојене захтјева за додјелу државне помоћи примјењује не само право БиХ него да на одговарајући начин примјени и критеријуме и услове који произлазе из примјене конкуренцијских правила важећих у Заједници и инструмената за тумачење које су усвојиле институције Заједнице. Осим Уредбом, обавеза примјене наведених критеријума и услова Савјету је прописана одредбом члана 36. став 1. тачка (ц) Привременог споразума (члан 71. ССП-а) која гласи: Конкуренција и друге економске одредбе "1. Сљедеће је неспојиво са прописним функционисањем овог споразума, у мјери у којој може да утиче на трговину између Заједнице и Босне и Херцеговине: (ц) свака државна помоћ којом се нарушава или пријети нарушавању конкуренције давањем предности одређеним

предузећима или одређеним производима.", те ставом 2. истог члана који гласи: "2. Свака пракса супrotna овом члану оцјењиваће се на основу критеријума који произлазе из примјене конкуренцијских правила важећих у Заједници, посебно чл. 81., 82., 86. и 87. Уговора о оснивању Европске заједнице (у даљем тексту: "Уговор о ЕЗ") и инструмената за тумачење које су усвојиле институције Заједнице."

Како Уредбом нису прописани критеријуми и услови за додјелу државне помоћи за управљање аеродромима, Савјет је у конкретном случају, сходно члану 36. став 2. Привременог споразума, узео у обзир и сљедеће прописе Европске уније у вези са додјелом државне помоћи аеродромима и ваздушним превозницима:

- Комуникацију Комисије - Смјернице о државној помоћи аеродромима и ваздушним превозницима (Службени лист Европске уније, серија Ц, број 99, 04. 04. 2014.) [даље: Комуникација Комисије (2014/Ц 99/03)],
- Одлуку Комисије од 20. децембра 2011. о примјени члана 106. став 2. Уговора о функционисању Европске уније на државну помоћ у облику накнаде за пружање јавних услуга које се додјељују одређеним предузетницима којима је повјерено обављање услуга од општег економског интереса (Службени лист Европске уније, серија Ј, број 7, 11. 01. 2012.) [даље: Одлука Комисије 2012/21/ЕУ],
- Пресуду Европског суда од 24. јула 2003. године у случају "Алтмарк" [Case C-280/00, Altmark Trans GmbH and Regierungsprasidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark judgment) (Службени лист Европске уније, серија Ц, 226, 20. 09. 2003.).]

3. Утврђивање чињеница

На основу достављених података, Савјет је у поступку утврдио сљедеће:

Надлежни органи Босне и Херцеговине и Федерације БиХ повјерили су ЈП "Аеродром Тузла" обављање услуге од општег економског интереса. ЈП "Аеродром Тузла" основано је Законом о оснивању Јавног предузећа "Међународни аеродром Тузла", чијим чланом 1. је утврђено да је ријеч о пружању услуга за функционисање Аеродрома у Тузли и вршења других пратећих дјелатности оснива ЈП "Аеродром Тузла" чија је дјелатност од посебног интереса за Тузлански кантон. Чланом 15. истог закона прописано је да Влада Тузланског кантона има право контроле испуњавања јавних интереса и задатака због којих је основано предузеће, рационалности његовог пословања, намјенског трошења средстава и пословног успјеха.

Потврда Дирекције за цивилно ваздухопловство БиХ за аеродром за јавну употребу, Но: Е-7-А-003 (у даљем тексту: Потврда за аеродром), издата ЈП "Аеродром Тузла", представља акт на основу кога је наведеном предузећу, као оператору Међународног аеродрома Тузла, повјерено обављање услуге од општег економског интереса у периоду од 01.01.2014. до 31.12.2014. године, у складу са Законом о ваздухопловству Босне и Херцеговине и Правилником о условима и начину издавања потврде аеродромског оператора. Наведена потврда издата је ЈП "Аеродром Тузла" на основу Рјешења којим је утврђено да ЈП "Аеродром Тузла" испуњава услове за издавање потврде аеродромског оператора за јавну употребу на неограничен период, које је Дирекција за цивилно ваздухопловство БиХ (у даљем тексту: БХДЦА) донијела одлучујући по захтјеву ЈП "Аеродром Тузла" као аеродромског оператора Међународног

аеродрома Тузла. Наиме, сходно одредбама члана 5. Правилника о условима и начину издавања потврде аеродромског оператора, за аеродром коме је издата потврда за јавну употребу у Ваздухопловним информацијама АИП-а БиХ мора да буде наведено вријеме отворености и аеродром мора за вријеме отворености да буде доступан свим особама под истим условима. У складу са Потврдом за аеродром, Рјешењем БХДЦА о испуњености услова за издавање потврде аеродромског оператора за јавну употребу и подацима из Ваздухопловних информација АИП-а БиХ, Међународни аеродром Тузла отворен је за јавни ваздушни саобраћај током цијеле године и мора да буде доступан свим особама под истим условима, и то: понедељком и петком од 7.30 до 9.30 часова, уторком и суботом од 8.00 до 19.00 часова и сриједом и недјељом од 15.00 до 18.00 часова.

Чланом 3. Правилника о условима и начину издавања потврде аеродромског оператора прописано је да термин "потврда за аеродром" представља потврду за рад аеродрома издату од одговарајуће ваздухопловне власти, а да је "аеродромски оператор" свако физичко или правно лице које управља аеродромом. Одредбама члана 7. став (2) истог правилника одређено је да је ималац потврде за аеродром - оператор аеродрома за јавну употребу уједно и власник потврде. Док је чланом 8. истог правилника прописано да је власник потврде за аеродром обавезан да предузме све неопходне радње и мјере како би аеродром и ваздушни простор који чини саставни дио аеродрома био безбједан за употребу, те да обезбједи да аеродромски објекти, опрема и запослено особље раде у складу са условима и правилима потврде за аеродром.

У складу са чл. 37. и 38. Закона о ваздухопловству Босне и Херцеговине, међународни и домаћи ваздушни саобраћај у БиХ дозвољен је само аеродромима чији оператори имају потврду за аеродром издату од БХДЦА, а да је један од услова за добијање потврде да је подносилац захтјева оператор аеродрома. Док је чланом 40. истог закона прописано да потврдом за аеродром њен носилац стиче право да управља аеродромом на комерцијалној основи и да утврђује накнаде за кориштење аеродрома и његових инсталација и објеката.

Буџетом Тузланског кантона за 2014. годину Тузлански кантон обавезао се да ће финансијски подржати ЈП "Аеродром Тузла" у 2014. години у износу од 330.000,00 КМ за покриће дијела његових трошкова пословања у 2014. години.

С обзиром на то да, у складу са одредбама члана 36. Закона о ваздухопловству Босне и Херцеговине, ентитети Босне и Херцеговине имају право и одговорност за изградњу и управљање аеродромима, те своје наведено право могу да пренесу на било које физичко или правно лице, Влада Федерације БиХ је средствима из буџета Федерације БиХ за 2014. годину финансијски подржала ЈП "Аеродром Тузла" у 2014. години у износу од 430.000,00 КМ. Наведена финансијска средства одобрена су Рјешењем Савјета, број: УП/И 07-26-1-13-6/14 од 29. децембра 2014. године, као државна помоћ за обављање услуге од општег економског интереса.

Сходно одредбама тачке 72. Комуникације Комисије (2014/Ц 99/03), могуће је да се у оправданим случајевима цијело управљање неким аеродромом сматра услугама од општег економског интереса, односно да то може бити случај када би дио подручја које аеродром снабдијева без тог аеродрома био изолован од остатка Уније до те мјере да би то спречавало његов социјални и привредни развој, те да би таква процјена требала да узме у обзир друге начине превоза, посебно брзе жељезнице или поморске везе које се

снабдијевају трајектима и да у таквим случајевима јавна тијела могу да наметну обавезу пружања јавне услуге аеродрому како би се обезбиједило да аеродром остане отворен за комерцијални саобраћај.

У складу са одредбама тачке 75. Комуникације Комисије, државна помоћ у облику накнаде за јавне услуге изузета је од обавезе пријављивања предвиђене у члану 108. став 3. Уговора о функционисању Европске уније (у даљем тексту: УФЕУ) ако су испуњени захтјеви постављени у Одлуци Комисије 2012/21/EУ.

Одредбама члана 2. став (1) тачка е) и члана 3. Одлуке Комисије 2012/21/EУ прописано је да је државна помоћ у облику накнада за пружање услуга од општег економског интереса за аеродроме, у којима просјечни годишњи саобраћај у периоду од двије (2) финансијске године које претходе години у којој је повјерено обављање услуге од општег економског интереса не прелази 200 000 путника, изузета од обавезе пријављивања предвиђене у члану 108. став 3. УФЕУ-а ако су испуњени услови постављени у овој одлуци.

Наведени услови прописани у истој одлуци које треба испунити како би се обезбиједило испуњавање услова наведених у члану 106. став (2) УФЕУ-а односе се на овлаштење за повјеравање пружања услуга од општег економског интереса, износ накнаде, надзор прекомјерне накнаде и могућност њеног поврата. У члану 4. исте одлуке наводи се следеће: "Обављање услуге од општег економског интереса повјерава се предметном предузетнику на основу једног или више правних аката, о чијем облику може да одлучи свака држава чланица. Тај акт или акти морају да садрже, нарочито:

- (а) садржај и трајање обавеза пружања јавне услуге;
- (б) предузетника и, када је примјерено, предметно државно подручје;
- (ц) врсту свих искључивих или посебних права која је том предузетнику додијелило за то надлежно тијело;
- (д) опис механизма накнаде и параметре за обрачун, контролу и ревизију накнаде;
- (е) мјере за избјегавање и поврат могуће прекомјерне накнаде; и
- (ф) позивање на ову одлуку".

Надаље, у члану 5. исте одлуке прописане су одредбе о износу накнаде за обављање услуге од општег економског интереса, у којима, између осталог, стоји да износ накнаде не смије да премашује износ који је неопходан за покривање нето трошкова који су настали приликом извршавања обавеза пружања јавних услуга, укључујући разумну добит (став 1.), те да се, ако су дјелатности предметног предузетника ограничене на услуге од општег економског интереса, могу узети у обзир сви његови трошкови (став 3. тачка а).

Чланом 6. исте одлуке прописан је надзор с циљем избјегавања прекомјерне накнаде.

Према извјештајима ЈП "Аеродром Тузла" о ваздушном транспорту за 2012. и 2013. годину, у 2012. години Међународни аеродром Тузла имао је промет од 4.529 путника, а у 2013. години промет од 61.564 путника.

4. ЈП "Аеродром Тузла" - статус, власничка структура и пословање

Привредни субјекат ЈП "Аеродром Тузла" уписан је у судском регистру Општинског суда у Тузли под матичним бројем субјекта уписа (МБС): 1-9924, ЈИБ: 4209372030004, као друштво са ограниченом одговорношћу са сједиштем у Живиницама, Горње Дубраве бб.

Основна дјелатност ЈП "Аеродром Тузла" су, прије свега, услуге у ваздушном саобраћају, те дјелатности поближе описане у судском регистру код субјекта уписа ЈП "Аеродром Тузла": ваздушни превоз путника, ваздушни превоз робе, складиштење робе, претовар терета, дјелатности кетеринга итд.

Уписани и уплаћени основни капитал ЈП "Аеродром Тузла" износи 10.000,00 КМ, а његов оснивач и власник је Тузлански кантон са удјелом од 100% у основном уписаном капиталу.

Укупан нето губитак ЈП "Аеродром Тузла" у 2013. години износи 119.231,00 КМ, а у 2014. години износи 75.424,00 КМ.

Према категоризацији из тачке 118. а) Комуникације Комисије (2014/Ц 99/03), са прометом од 4.529 путника у 2012. години и 61.564 путника у 2013. години на Међународном аеродрому Тузла, ЈП "Аеродром Тузла" управља категоријом аеродрома са годишњим прометом до 200.000 путника, из чега произлази да наведени привредни субјекат у великој мјери неће моћи покрити своје капиталне трошкове.

5. Доношење одлуке

Савјет је на 37. сједници, одржаној 21.10.2015. године, разматрао Захтјев Министарства трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона. Приликом доношења одлуке, Савјет је узео у обзир цјелокупну документацију.

С обзиром на то да је Министарство трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона додијелило државну помоћ, садржану у предметном захтјеву за одобрење државне помоћи, у облику субвенције у износу од 330.000,00 КМ кориснику ЈП "Аеродром Тузла" у 12 (дванаест) транши у периоду од 05. 03. 2014. до 02.12.2014. године, Савјет је провео поступак *ex post* одобрења, у складу са чланом 12. став (7) Закона.

Наиме, Савјет је првенствено током поступка требао да утврди да ли државна помоћ у облику субвенције кориснику ЈП "Аеродром Тузла", која се односи на покриће дијела његових трошкова пословања у 2014. години, представља државну помоћ из члана 3. став (1) Закона.

Приликом утврђивања да ли државна помоћ у облику субвенције за покриће дијела трошкова пословања ЈП "Аеродром Тузла" у 2014. години представља државну помоћ, Савјет је размотрио јесу ли испуњени сви услови из члана 3. став (1) Закона, односно да ли је ријеч о трансферу државних средстава; да ли средства представљају помоћ која кориснику помоћи доноси економску предност коју он не би остварио кроз своје редовно и нормално пословање; да ли се предложена средства додјељују кориснику на селективној основи и да ли додјелом предложених средстава постоји могућност нарушавања тржишне конкуренције давањем предности на тржишту кориснику државне помоћи, нарочито у мјери у којој то може да утиче на испуњавање међународних обавеза Босне и Херцеговине из ове области.

У конкретном случају, утврђено је да накнада представља државну помоћ, јер су испуњени сви услови из члана 3. став (1) Закона. Наиме, ријеч је о трансферу средстава из буџета Тузланског кантона, средства доноси економску предност коју корисник не би могао да оствари кроз редовно и нормално пословање, средства се додјељују на селективној основи, постоји могућност нарушавања тржишне конкуренције на ширем тржишту које чини тржиште БиХ и Европске уније.

Међутим, у тачки 67. Комуникације Комисије наведено је да, без обзира на испуњавање свих услова према којима се накнада сматра државном помоћи, према пресуди Европског

суда у случају "Алтмарк", која чини преседан у том погледу, накнада за обављање услуга од општег економског интереса не представља државну помоћ под претпоставком да су испуњена следећа четири услова из наведене одредбе Комуникације Комисије:

- а) предузетнику који прима накнаду мора заиста да буде повјерено испуњавање конкретних јавних услуга и те услуге морају да буду јасно одређене,
- б) параметри на основу којих се накнада обрачунава морају се унапријед утврдити на објективан и транспарентан начин,
- ц) накнада не смије да прелази оно што је потребно за покривање свих или дијела трошкова насталих приликом извршавања обавеза јавне услуге, узимајући у обзир релевантне приходе и разумне добити за извршење тих обавеза, те
- д) предузетник који се задужује за испуњавање услуге од општег интереса мора да буде одабран путем поступка јавних набавки, а уколико предузетник који треба да извршава обавезе јавних услуга, у конкретном случају, није одабран у складу са поступком јавне набавке који би омогућио одабир понуђача који би такве услуге могао да пружи по најповољнијим условима, висина потребне накнаде мора се одредити на основу анализе трошкова који би при извршавању тих обавеза настали у типичном предузетнику којим се добро управља, узимајући у обзир релевантне приходе и разумну добит од извршавања тих обавеза.

Савјет је, примјеном наведених услова из пресуде "Алтмарк" на ЈП "Аеродром Тузла", утврдио да нису испуњени сви услови да се у конкретном случају накнада не сматра државном помоћи, јер наведени привредни субјекат за обављање услуге од општег економског интереса није изабран поступком јавне набавке.

С обзиром на то да накнада која се односи на обављање услуге од општег економског интереса представља државну помоћ, Савјет је у даљем разматрању утврдио да она не потпада под одредбе члана 5. Закона којим се прописује општа забрана давања државне помоћи која нарушава или би могла да наруши тржишну конкуренцију давањем предности на тржишту корисницима државне помоћи без обзира на облик државне помоћи у мјери у којој то може да утиче на испуњење преузетих међународних обавеза Босне и Херцеговине из Привременог споразума, те да се у конкретном случају може примјенити члан 6. Закона којим су прописана изузећа од опште забране, односно дозвољене државне помоћи.

У складу са одредбама тачке 72. Комуникације Комисије (2014/Ц 99/03) којим је прописано да је могуће да се у оправданим случајевима цијело управљање неким аеродромом сматра услугама од општег економског интереса, Савјет је најприје у поступку утврђивао да ли у конкретном случају постоји могућност примјене изузећа на основу члана 6. став (1) тачка ц) Закона, који се односи на државне помоћи правним и физичким лицима којима је, у складу са посебним правилима, повјерено обављање услуга од општег економског интереса или додијељено искључиво право обављања одређених дјелатности ако би у случају непостојања такве помоћи ова лица била онемогућена у обављању посебних задатака који су им повјерени и под условом да је државна помоћ само накнада за обављање и спровођење тих задатака и под условом да се тиме у већој мјери не нарушава тржишна конкуренција и испуњавање преузетих међународних обавеза.

Да би се на државну помоћ, која је у облику субвенције намијењена кориснику ЈП "Аеродром Тузла", могло примјенити изузеће из члана 6. став (1) тачка ц) Закона, потребно је да се испуне услови наведени у чл. 2., 3., 4., 5. и 6. Одлуке Комисије 2012/21/ЕУ, како то произлази из тачке 75. Комуникације Комисије.

Савјет је у поступку утврдио да Закон о оснивању Јавног предузећа "Међународни аеродром Тузла" представља први правни акт на основу кога је ЈП "Аеродром Тузла", као оператору Међународног аеродрома Тузла повјерено обављање услуге од општег економског интереса. Потврда за аеродром издата ЈП "Аеродром Тузла" представља други правни акт на основу кога је ЈП "Аеродром Тузла", као оператору Међународног аеродрома Тузла, повјерено обављање услуге од општег економског интереса у периоду од 01. 01. 2014. до 31. 12. 2014. године, у складу са Законом о ваздухопловству Босне и Херцеговине и Правилником о условима и начину издавања потврде аеродромског оператора. Наведено произлази из члана 5. Правилника о условима и начину издавања потврде аеродромског оператора и Рјешења БХДЦА о испуњености услова за издавање потврде аеродромског оператора за јавну употребу, у којима се наводи да аеродром коме је издата потврда за јавну употребу, у конкретном случају Међународни аеродром Тузла, мора у вријеме отворености, а то је, према подацима из Ваздухопловних информација АИП-а БиХ, током цијеле године, и то: пonedјељком и петком у времену од 7.30 до 9.30 часова, уторком и суботом од 8.00 до 19.00 часова и сриједом и недјељом од 15.00 до 18.00 часова, бити доступан свим особама под истим условима, односно бити отворен за јавни саобраћај.

Такође је, у складу са Правилником о условима и начину издавања потврде аеродромског оператора и Потврдом за аеродром, закључено да је оператор Међународног аеродрома Тузла, односно правно лице које њиме управља, ЈП "Аеродром Тузла", јер му је БХДЦА издао потврду за аеродром којом је утврђена његова способност за извођење операција на аеродрому за јавни саобраћај, те је као ималац потврде за аеродром - оператор аеродрома за јавну употребу уједно и власник потврде, у смислу члана 7. став (2) овог правилника, па је у том својству, у складу са чланом 8. истог правилника, обавезан да предузме све неопходне радње и мјере како би аеродром и ваздушни простор који чини саставни дио аеродрома био безбједан за употребу, те да обезбједи да аеродромски објекти, опрема и запослено особље раде у складу са условима и правилима Потврде за аеродром.

Да је ЈП "Аеродром Тузла", као ималац потврде за аеродром, оператор Међународног аеродрома Тузла, односно да има право да њиме управља произлази и из чл. 37., 38. и 40. Закона о ваздухопловству Босне и Херцеговине, којима је прописано да је међународни и домаћи ваздушни саобраћај у БиХ дозвољен само аеродромима чији оператори имају потврду за аеродром издату од БХДЦА, да је један од услова за добивање потврде да је подносилац захтјева оператор аеродрома, те да са потврдом за аеродром њен носилац стиче право да управља аеродромом на комерцијалној основи и да утврђује накнаде за кориштење аеродрома и његових инсталација и објеката.

Трећи правни акт којим је ЈП "Аеродром Тузла" повјерено обављање услуге од општег економског интереса у 2014. години представља Буџет Федерације БиХ за 2014. годину којим се Влада Федерације БиХ обавезала да ће финансијски подржати ЈП "Аеродром Тузла" у 2014. години у износу од 430.000,00 КМ за покриће његових трошкова пословања, јер, у складу са одредбама члана 36. Закона о

воздухопловству Босне и Херцеговине, ентитети БиХ имају право и одговорност за изградњу и управљање аеродромима, те ово своје право могу да пренесу на било које физичко или правно лице. Међутим, с обзиром на то да наведена средства нису довољна за покриће трошкова пословања ЈП "Аеродром Тузла", што произлази из Биланса успјеха за 2014. годину, Тузлански кантон се као његов оснивач обавезао да ће га финансијски подржати у 2014. години у износу од 330.000,00 КМ. Наведена финансијска средства исплаћена су из Буџета Тузланског кантона за 2014. годину, који представља четврти правни акт којим је ЈП "Аеродром Тузла" повјерено обављање услуге од општег економског интереса у 2014. години.

Из наведеног произлази да се цјелокупно управљање Међународним аеродромом Тузла, повјерено ЈП "Аеродром Тузла", сматра услугом од општег економског интереса, јер да Влада Федерације БиХ и Тузлански кантон не финансирају његов рад, ЈП "Аеродром Тузла" не би могло пословати због малог промета, па би у том случају подручје Федерације БиХ, које покрива Међународни аеродром Тузла, тј. подручје Тузланског кантона, без наведеног аеродрома било изоловано од Европске уније, јер није повезано са Унијом брзим жељезницама или поморским везама што би спречавало како привредни и социјални развој тог подручја тако и привредни и социјални развој цијеле Федерације БиХ. Наведено је у складу са одредбама тачке 72. Комуникације Комисије (2014/Ц 99/03).

Такође, Савјет је на основу биланса успјеха за 2013. и 2014. годину предметног привредног субјекта утврдио да износ накнаде не премашује износ који је нужен за покривање трошкова који су настали приликом извршавања обавезе пружања јавних услуга, узимајући у обзир релевантне приходе и разумну добит приликом испуњавања наведених обавеза, односно да није било прекомјерне накнаде, јер је ЈП "Аеродром Тузла", и поред наведених субвенција Владе Федерације БиХ и Тузланског кантона, пословало у 2014. години са губитком од 75.424,00 КМ. Такође, наведени привредни субјекат пословао је са губитком и у претходним годинама, тако да његов губитак у 2012. години износи 142.638 КМ, а у 2013. години износи 119.231 КМ, што доказује да он не може сопственим средствима и средствима из буџета Федерације БиХ и Тузланског кантона да покрије трошкове који произлазе из обавезе обављања услуге од општег економског интереса, односно трошкове комплетног пословања, јер су дјелатности предметног предузетника ограничене на услуге од општег економског интереса. Наведено је у складу са одредбама члана 5. Одлуке Комисије.

На крају, Савјет је, с обзиром на то да промет путника у 2012. износи 4.529 путника, а у 2013. години 61.564 путника, утврдио да државна помоћ која је додијељена у облику субвенције кориснику ЈП "Аеродром Тузла" за покриће дијела његових трошкова пословања у 2014. години не нарушава у већој мјери конкуренцију и испуњавање међународних обавеза БиХ, као и да испуњава услове прописане одредбама члана 2. став (1) тачка е) и члана 3. Одлуке Комисије 2012/21/ЕУ којима је прописано да је државна помоћ у облику накнада за пружање услуга од општег економског интереса за аеродроме, у којима просјечни годишњи промет у периоду од двије (2) финансијске године које претходе години у којој је повјерено обављање услуге од општег економског интереса не прелази 200.000 путника, изузета од обавезе о пријављивању предвиђене у члану 108. став 3. УФЕУ-а ако су испуњени услови постављени у овој одлуци.

Слиједом наведеног, Савјет је у поступку утврдио да је на државну помоћ у облику субвенције која је додијељена ЈП "Аеродром Тузла", и то у износу од 330.000,00 КМ, могуће примјенити изузеће из члана 6. став (1) тачка ц) Закона које се односи на државну помоћ намијењену обављању услуга од општег економског интереса, односно да је ријеч о дозвољеној државној помоћи коју није потребно пријављивати Савјету на одобрење.

Међутим, с обзиром на то да је Министарство трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона поднијело захтјев за оцјену државне помоћи, Савјет је, у складу са наведеним, одлучио као у диспозитиву овог рјешења.

Упутство о правном лијеку

Ово рјешење је коначно у управном поступку и против њега није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може да покрене управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења.

Број УП/І 03-26-1-28-1/15
21. октобра 2015. године
Источно Сарајево

Предједавајућа
Савјета
за државну помоћ БиХ
Мира Вујева, с. р.

Na osnovu člana 12. stav (7) Zakona o sistemu državne pomoći u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12) i člana 193. Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), rješavajući u postupku ocjene usklađenosti državne pomoći s propisima o državnoj pomoći, pokrenutom na osnovu Zahtjeva Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona za odobrenje državne pomoći korisniku Javno preduzeće "Međunarodni aerodrom Tuzla" d.o.o. Živinice, za pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini, Vijeće za državnu pomoć Bosne i Hercegovine na 37. sjednici, održanoj 21. oktobra 2015. godine, donijelo je sljedeće

RJEŠENJE

1. Odobrava se *ex post* državna pomoć koja je dodijeljena korisniku Javno preduzeće "Međunarodni aerodrom Tuzla" d.o.o. Živinice u obliku subvencije u износу од 330.000,00 КМ за обављање услуге од општег економског интереса, јер је у складу са Законом о систему државне помоћи у Босни и Херцеговини.
2. Ovo rješenje bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Образложење

1. Захтјев за покретање поступка

Vijeće za državnu pomoć Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće) zaprimilo je 4.5.2015. godine, pod brojem: UP/I 03-26-1-28/15, Zahtjev Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona, akt broj: 05/1-05-8515-1/15, od 21.4.2015., za odobrenje državne pomoći u obliku subvencije u износу од 330.000,00 КМ кориснику Јавно предузеће "Међународни аеродром Тузла" д.о.о. Живинице (у даљњем тексту: ЈП "Аеродром Тузла") за покриће дијела његових трошкова пословања у 2014. години. Уз Захтјев подносилац је доставио:

- попуњен Образац за пријаву програма државне помоћи у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Образац пријаве),
- Извод из Буджета Тuzланског кантона за 2014. годину - потрошачко мјесто 22010002 ЈП "Аеродром Тузла" ("Службене новине Тuzланског кантона", број 16/14),

- Bilans stanja JP "Aerodrom Tuzla" na dan 31.12.2014. godine,
- Bilans uspjeha JP "Aerodrom Tuzla" za period 1.1.2014. do 31.12.2014. godine,
- Rješenje Općinskog suda u Tuzli o izmjenama podataka JP "Aerodrom Tuzla", broj: 032-0-Reg-14-001242, od 8.8.2014. godine,
- Obavještenje Federalnog zavoda za statistiku o razvrstavanju pravnog lica prema klasifikaciji djelatnosti, broj: 07-32.5-935/14, od 18.8.2014. godine, za JP "Aerodrom Tuzla",
- Potvrdu Direkcije za civilno zrakoplovstvo BiH za aerodrom za javnu upotrebu, No: E-7-A-003, izdatu JP "Aerodrom Tuzla" 1.6.2009. godine,
- Rješenje Direkcije za civilno zrakoplovstvo BiH, broj: 02-29-2-UP1-103-6/09, od 1.6.2009. godine,
- Zahtjev JP "Aerodrom Tuzla" za subvenciju iz Budžeta Tuzlanskog kantona za 2014. godinu, broj: 01/1164/13, od 18.10.2013. godine,
- Odluku o izmjeni i dopuni Odluke o odobravanju sredstava u operativnom planu Budžeta Tuzlanskog kantona za period 1.1.-31.3.2014. godine, broj: 07/1-14-9022/14, od 14.4.2014. godine,
- Odluku o odobravanju sredstava u operativnom planu Budžeta Tuzlanskog kantona za period 1.4.-31.6.2014. godine, broj: 07/1-14-9065/14, od 15.4.2014. godine,
- Odluku o odobravanju sredstava u operativnom planu Budžeta Tuzlanskog kantona za period 1.7.-31.9.2014. godine, broj: 07/1-14-16570/14, od 18.7.2014. godine,
- Izvještaj o poslovanju JP "Međunarodni aerodrom Tuzla" d.o.o. za period 1.1.-31.12.2014. godine,
- Izvještaj JP "Aerodrom Tuzla" o zračnom transportu za 2012. godinu i
- Izvještaj JP "Aerodrom Tuzla" o zračnom transportu za 2013. godinu.

U smislu člana 14. stav (1) Zakona o sistemu državne pomoći u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: Zakon), Federalno ministarstvo finansija je svojim aktom dalo konsultativno mišljenje, broj: 06-14-2108/15, od 24.4.2015. godine, na prijavu državne pomoći od Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona za dodjelu subvencije JP "Aerodrom Tuzla", te uz to mišljenje dostavilo Vijeću navedene priloge i Obrazac prijave, shodno odredbi člana 12. stav (2) Zakona.

Vijeće je po službenoj dužnosti sa službene internetske stranice Vlade Tuzlanskog kantona www.vladatk.kim.ba pribavilo Zakon o osnivanju Javnog preduzeća "Međunarodni aerodrom Tuzla".

Vijeće je za potrebe postupka ostvarilo uvid u Rješenje Vijeća, broj: UP/I 07-26-1-13-6/14, od 29. decembra 2014. godine, i u sljedeće akte na osnovu kojih je navedeno rješenje doneseno:

- Izvod iz Budžeta Federacije BiH za 2014. godinu - Razdjel 18 - Federalno ministarstvo prometa i komunikacija ("Službene novine Federacije BiH", broj 99/14),
- Bilans uspjeha JP "Aerodrom Tuzla" za 2013. godinu i
- Podatke iz Zrakoplovnih informacija - AIP Bosne i Hercegovine o vremenu otvorenosti Međunarodnog aerodroma Tuzla dobivene od Agencije za pružanje usluga u zračnoj plovitbi BiH.

2. Primijenjeni propisi

Vijeće je u postupku, osim Zakona, uzelo u obzir propise Bosne i Hercegovine i propise Evropske unije. Relevantni primijenjeni propisi BiH su: Uredba o namjeni, kriterijima i uslovima za dodjelu državne pomoći u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije BiH", broj 99/13) (u daljnjem tekstu: Uredba), Zakon o zrakoplovstvu BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 39/09), Zakon o osnivanju Javnog preduzeća "Međunarodni aerodrom Tuzla" ("Službene novine Tuzlanskog kantona", br. 1/98, 6/98, 11/05 i 9/10) i Pravilnik o uslovima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora ("Službeni glasnik BiH", br. 28/05, 20/11 i 76/14).

U skladu s odredbom člana 3. Uredbe kojom je propisano da se državna pomoć dodjeljuje ako program ili pojedinačni projekat državne pomoći zadovoljava uslove propisane ovom uredbom, članom 36. stav 2. Privremenog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima, potpisanog 16. juna 2008. godine između Evropske zajednice, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane ("Službeni glasnik BiH", broj 5/08 - izdanje Međunarodni ugovori) (u daljnjem tekstu: Privremeni sporazum) i članom 71. stav 2. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske zajednice i BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 10/08 - izdanje Međunarodni ugovori) (u daljnjem tekstu: SSP), Vijeće je obavezno da prilikom ocjene zahtjeva za dodjelu državne pomoći primjenjuje ne samo pravo BiH nego da na odgovarajući način primijeni i kriterije i uslove koji proizlaze iz primjene konkurencijskih pravila važećih u Zajednici i instrumenata za tumačenje koje su usvojile institucije Zajednice. Osim Uredbom, obaveza primjene navedenih kriterija i uslova Vijeću je propisana odredbom člana 36. stav 1. tačka (c) Privremenog sporazuma (član 71. SSP-a) koja glasi: Konkurencija i druge ekonomske odredbe "1. Sljedeće je nespojivo s propisanim funkcioniranjem ovog sporazuma, u mjeri u kojoj može uticati na trgovinu između Zajednice i Bosne i Hercegovine: (c) svaka državna pomoć kojom se narušava ili prijeti narušavanju konkurencije davanjem prednosti određenim preduzećima ili određenim proizvodima.", te stavom 2. istog člana koji glasi: "2. Svaka praksa suprotna ovom članu ocjenjivat će se na osnovu kriterija koji proizlaze iz primjene konkurencijskih pravila važećih u Zajednici, posebno čl. 81., 82., 86. i 87. Ugovora o osnivanju Evropske zajednice (u daljnjem tekstu: "Ugovor o EZ") i instrumenata za tumačenje koje su usvojile institucije Zajednice."

Kako Uredbom nisu propisani kriteriji i uslovi za dodjelu državne pomoći za upravljanje aerodromima, Vijeće je u konkretnom slučaju, shodno članu 36. stav 2. Privremenog sporazuma, uzelo u obzir i sljedeće propise Evropske unije u vezi s dodjelom državne pomoći aerodromima i zračnim prijevoznicima:

- Komunikaciju Komisije - Smjernice o državnoj pomoći aerodromima i zračnim prijevoznicima (Službeni list Evropske unije, serija C, broj 99, 4.4.2014.) [dalje: Komunikacija Komisije (2014/C 99/03)],
- Odluku Komisije od 20. decembra 2011. o primjeni člana 106. stav 2. Ugovora o funkcioniranju Evropske unije na državnu pomoć u obliku naknade za pružanje javnih usluga koje se dodjeljuju određenim preduzetnicima kojima je povjereno obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa (Službeni list Evropske unije, serija L, broj 7, 11.1.2012.) [dalje: Odluka Komisije 2012/21/EU],
- Presudu Evropskog suda od 24. jula 2003. godine u slučaju "Altmark" [Case C-280/00, Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark

judgment) (Službeni list Evropske unije, serija C, 226, 20.9.2003.).

3. Utvrđivanje činjenica

Na osnovu dostavljenih podataka, Vijeće je u postupku utvrdilo sljedeće:

Nadležni organi Bosne i Hercegovine i Federacije BiH povjerili su JP "Aerodrom Tuzla" obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa. JP "Aerodrom Tuzla" osnovano je Zakonom o osnivanju Javnog preduzeća "Međunarodni aerodrom Tuzla", čijim članom 1. je utvrđeno da je riječ o pružanju usluga za funkcioniranje Aerodroma u Tuzli i vršenja drugih pratećih djelatnosti osniva JP "Aerodrom Tuzla" čija je djelatnost od posebnog interesa za Tuzlanski kanton. Članom 15. istog zakona propisano je da Vlada Tuzlanskog kantona ima pravo kontrole ispunjavanja javnih interesa i zadataka zbog kojih je osnovano preduzeće, racionalnosti njegovog poslovanja, namjenskog trošenja sredstava i poslovnog uspjeha.

Potvrda Direkcije za civilno zrakoplovstvo BiH za aerodrom za javnu upotrebu, No: E-7-A-003 (u daljnjem tekstu: Potvrda za aerodrom), izdata JP "Aerodrom Tuzla", predstavlja akt na osnovu koga je navedenom preduzeću, kao operatoru Međunarodnog aerodroma Tuzla, povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa u periodu od 1.1.2014. do 31.12.2014. godine, u skladu sa Zakonom o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine i Pravilnikom o uslovima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora. Navedena potvrda izdata je JP "Aerodrom Tuzla" na osnovu Rješenja kojim je utvrđeno da JP "Aerodrom Tuzla" ispunjava uslove za izdavanje potvrde aerodromskog operatora za javnu upotrebu na neograničen period, koje je Direkcija za civilno zrakoplovstvo BiH (u daljnjem tekstu: BHDCA) donijela odlučujući po zahtjevu JP "Aerodrom Tuzla" kao aerodromskog operatora Međunarodnog aerodroma Tuzla. Naime, shodno odredbama člana 5. Pravilnika o uslovima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora, za aerodrom kome je izdata potvrda za javnu upotrebu u Zrakoplovnim informacijama AIP-a BiH mora biti navedeno vrijeme otvorenosti i aerodrom mora za vrijeme otvorenosti biti dostupan svim osobama pod istim uslovima. U skladu s Potvrdom za aerodrom, Rješenjem BHDCA o ispunjenosti uslova za izdavanje potvrde aerodromskog operatora za javnu upotrebu i podacima iz Zrakoplovnih informacija AIP-a BiH, Međunarodni aerodrom Tuzla otvoren je za javni zračni saobraćaj tokom cijele godine i mora biti dostupan svim osobama pod istim uslovima, i to: ponedjeljkom i petkom od 7.30 do 9.30 sati, utorkom i subotom od 8.00 do 19.00 sati i srijedom i nedjeljom od 15.00 do 18.00 sati.

Članom 3. Pravilnika o uslovima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora propisano je da termin "potvrda za aerodrom" predstavlja potvrdu za rad aerodroma izdatu od odgovarajuće zrakoplovne vlasti, a da je "aerodromski operator" svako fizičko ili pravno lice koje upravlja aerodromom. Odredbama člana 7. stav (2) istog pravilnika određeno je da je imalac potvrde za aerodrom - operator aerodroma za javnu upotrebu ujedno i vlasnik potvrde. Dok je članom 8. istog pravilnika propisano da je vlasnik potvrde za aerodrom obavezan da preduzme sve neophodne radnje i mjere kako bi aerodrom i zračni prostor koji čini sastavni dio aerodroma bio siguran za upotrebu, te da osigura da aerodromski objekti, oprema i zaposleno osoblje rade u skladu sa uslovima i pravilima potvrde za aerodrom.

U skladu s čl. 37. i 38. Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine, međunarodni i domaći zračni saobraćaj u BiH dozvoljen je samo aerodromima čiji operatori imaju potvrdu za aerodrom izdatu od BHDCA, a da je jedan od uslova za dobivanje potvrde da je podnosilac zahtjeva operator aerodroma.

Dok je članom 40. istog zakona propisano da potvrdom za aerodrom njen nosilac stiče pravo da upravlja aerodromom na komercijalnoj osnovi i da utvrđuje naknade za korištenje aerodroma i njegovih instalacija i objekata.

Budžetom Tuzlanskog kantona za 2014. godinu Tuzlanski kanton obavezao se da će finansijski podržati JP "Aerodrom Tuzla" u 2014. godini u iznosu od 330.000,00 KM za pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini.

S obzirom na to da, u skladu s odredbama člana 36. Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine, entiteti Bosne i Hercegovine imaju pravo i odgovornost za izgradnju i upravljanje aerodromima, te svoje navedeno pravo mogu prenijeti na bilo koje fizičko ili pravno lice, Vlada Federacije BiH je sredstvima iz budžeta Federacije BiH za 2014. godinu finansijski podržala JP "Aerodrom Tuzla" u 2014. godini u iznosu od 430.000,00 KM. Navedena finansijska sredstva odobrena su Rješenjem Vijeća, broj: UP/I 07-26-1-13-6/14, od 29. decembra 2014. godine, kao državna pomoć za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa.

Shodno odredbama tačke 72. Komunikacije Komisije (2014/C 99/03), moguće je da se u opravdanim slučajevima cijelo upravljanje nekim aerodromom smatra uslugama od općeg ekonomskog interesa, odnosno da to može biti slučaj kada bi dio područja koje aerodrom snabdijeva bez tog aerodroma bio izoliran od ostatka Unije do te mjere da bi to sprečavalo njegov socijalni i privredni razvoj, te da bi takva procjena trebala uzeti u obzir druge načine prijevoza, posebno brze željeznice ili pomorske veze koje se snabdijevaju trajektima i da u takvim slučajevima javna tijela mogu nametnuti obavezu pružanja javne usluge aerodromu kako bi se osiguralo da aerodrom ostane otvoren za komercijalni saobraćaj.

U skladu s odredbama tačke 75. Komunikacije Komisije, državna pomoć u obliku naknade za javne usluge izuzeta je od obaveze prijavljivanja predviđene u članu 108. stav 3. Ugovora o funkcioniranju Evropske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) ako su ispunjeni zahtjevi postavljeni u Odluci Komisije 2012/21/EU.

Odredbama člana 2. stav (1) tačka e) i člana 3. Odluke Komisije 2012/21/EU propisano je da je državna pomoć u obliku naknada za pružanje usluga od općeg ekonomskog interesa za aerodrome, u kojima prosječni godišnji saobraćaj u periodu od dvije (2) finansijske godine koje prethode godini u kojoj je povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa ne prelazi 200 000 putnika, izuzeta od obaveze prijavljivanja predviđene u članu 108. stav 3. UFEU-a ako su ispunjeni uslovi postavljeni u ovoj odluci.

Navedeni uslovi propisani u istoj odluci koje treba ispuniti kako bi se osiguralo ispunjavanje uslova navedenih u članu 106. stav (2) UFEU-a odnose se na ovlaštenje za povjeravanje pružanja usluga od općeg ekonomskog interesa, iznos naknade, nadzor prekomjerne naknade i mogućnost njenog povrata. U članu 4. iste odluke navodi se sljedeće: "Obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa povjerava se predmetnom preduzetniku na osnovu jednog ili više pravnih akata, o čijem obliku može odlučiti svaka država članica. Taj akt ili akti moraju sadržavati, naročito:

- (a) sadržaj i trajanje obaveza pružanja javne usluge;
- (b) preduzetnika i, kada je primjereno, predmetno državno područje;
- (c) vrstu svih isključivih ili posebnih prava koja je tom preduzetniku dodijelilo za to nadležno tijelo;
- (d) opis mehanizma naknade i parametre za obračun, kontrolu i reviziju naknade;
- (e) mjere za izbjegavanje i povrat moguće prekomjerne naknade; i
- (f) pozivanje na ovu odluku".

Nadalje, u članu 5. iste odluke propisane su odredbe o iznosu naknade za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa, u kojima, između ostalog, stoji da iznos naknade ne smije premašiti iznos koji je neophodan za pokrivanje neto troškova koji su nastali prilikom izvršavanja obaveze pružanja javnih usluga, uključujući razumnu dobit (stav 1.), te da se, ako su djelatnosti predmetnog preduzetnika ograničene na usluge od općeg ekonomskog interesa, mogu uzeti u obzir svi njegovi troškovi (stav 3. tačka a).

Članom 6. iste odluke propisan je nadzor s ciljem izbjegavanja prekomjerne naknade.

Prema izvještajima JP "Aerodrom Tuzla" o zračnom transportu za 2012. i 2013. godinu, u 2012. godini Međunarodni aerodrom Tuzla imao je promet od 4.529 putnika, a u 2013. godini promet od 61.564 putnika.

4. JP "Aerodrom Tuzla" - status, vlasnička struktura i poslovanje

Privredni subjekat JP "Aerodrom Tuzla" upisan je u sudskom registru Općinskog suda u Tuzli pod matičnim brojem subjekta upisa (MBS): 1-9924, JIB: 4209372030004, kao društvo s ograničenom odgovornošću sa sjedištem u Živinicama, Gornje Dubrave bb.

Osnovna djelatnost JP "Aerodrom Tuzla" su, prije svega, usluge u zračnom saobraćaju, te djelatnosti pobliže opisane u sudskom registru kod subjekta upisa JP "Aerodrom Tuzla": zračni prijevoz putnika, zračni prijevoz robe, skladištenje robe, preтовar tereta, djelatnosti keteringa itd.

Upisani i uplaćeni osnovni kapital JP "Aerodrom Tuzla" iznosi 10.000,00 KM, a njegov osnivač i vlasnik je Tuzlanski kanton s udjelom od 100% u osnovnom upisanom kapitalu.

Ukupan neto gubitak JP "Aerodrom Tuzla" u 2013. godini iznosi 119.231,00 KM, a u 2014. godini iznosi 75.424,00 KM.

Prema kategorizaciji iz tačke 118. a) Komunikacije Komisije (2014/C 99/03), s prometom od 4.529 putnika u 2012. godini i 61.564 putnika u 2013. godini na Međunarodnom aerodromu Tuzla, JP "Aerodrom Tuzla" upravlja kategorijom aerodroma s godišnjim prometom do 200.000 putnika, iz čega proizlazi da navedeni privredni subjekat u velikoj mjeri neće moći pokriti svoje kapitalne troškove.

5. Donošenje odluke

Vijeće je na 37. sjednici, održanoj 21.10.2015. godine, razmatralo Zahtjev Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona. Prilikom donošenja odluke, Vijeće je uzelo u obzir cjelokupnu dokumentaciju.

S obzirom na to da je Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona dodijelilo državnu pomoć, sadržanu u predmetnom zahtjevu za odobrenje državne pomoći, u obliku subvencije u iznosu od 330.000,00 KM korisniku JP "Aerodrom Tuzla" u 12 (dvanaest) tranši u periodu od 5.3.2014. do 2.12.2014. godine, Vijeće je provelo postupak *ex post* odobrenja, u skladu s članom 12. stav (7) Zakona.

Naime, Vijeće je prvenstveno tokom postupka trebalo utvrditi da li državna pomoć u obliku subvencije korisniku JP "Aerodrom Tuzla", koja se odnosi na pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini, predstavlja državnu pomoć iz člana 3. stav (1) Zakona.

Prilikom utvrđivanja da li državna pomoć u obliku subvencije za pokriće dijela troškova poslovanja JP "Aerodrom Tuzla" u 2014. godini predstavlja državnu pomoć, Vijeće je razmotrilo jesu li ispunjeni svi uslovi iz člana 3. stav (1) Zakona, odnosno da li je riječ o transferu državnih sredstava; da li sredstva predstavljaju pomoć koja korisniku pomoći donose ekonomsku prednost koju on ne bi ostvario kroz svoje redovno i normalno poslovanje; da li se predložena sredstva dodjeljuju korisniku na selektivnoj osnovi i da li dodjelom predloženih

sredstava postoji mogućnost narušavanja tržišne konkurencije davanjem prednosti na tržištu korisniku državne pomoći, naročito u mjeri u kojoj to može uticati na ispunjavanje međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine iz ove oblasti.

U konkretnom slučaju, utvrđeno je da naknada predstavlja državnu pomoć, jer su ispunjeni svi uslovi iz člana 3. stav (1) Zakona. Naime, riječ je o transferu sredstava iz budžeta Tuzlanskog kantona, sredstva donose ekonomsku prednost koju korisnik ne bi mogao ostvariti kroz redovno i normalno poslovanje, sredstva se dodjeljuju na selektivnoj osnovi, postoji mogućnost narušavanja tržišne konkurencije na širem tržištu koje čini tržište BiH i Evropske unije.

Međutim, u tački 67. Komunikacije Komisije navedeno je da, bez obzira na ispunjavanje svih uslova prema kojima se naknada smatra državnim pomoći, prema presudi Evropskog suda u slučaju "Altmark", koja čini presedan u tom pogledu, naknada za obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa ne predstavlja državnu pomoć pod pretpostavkom da su ispunjena sljedeća četiri uslova iz navedene odredbe Komunikacije Komisije:

- preduzetniku koji prima naknadu mora zaista biti povjereno ispunjavanje konkretnih javnih usluga i te usluge moraju biti jasno određene,
- parametri na osnovu kojih se naknada obračunava moraju se unaprijed utvrditi na objektivni i transparentan način,
- naknada ne smije prelaziti ono što je potrebno za pokrivanje svih ili dijela troškova nastalih prilikom izvršavanja obaveza javne usluge, uzimajući u obzir relevantne prihode i razumne dobiti za izvršenje tih obaveza, te
- preduzetnik koji se zadužuje za ispunjavanje usluge od općeg interesa mora biti odabran putem postupka javnih nabavki, a ukoliko preduzetnik koji treba izvršavati obaveze javnih usluga, u konkretnom slučaju, nije odabran u skladu s postupkom javne nabavke koji bi omogućio odabir ponuđača koji bi takve usluge mogao pružiti po najpovoljnijim uslovima, visina potrebne naknade mora se odrediti na osnovu analize troškova koji bi pri izvršavanju tih obaveza nastali u tipičnom preduzetniku kojim se dobro upravlja, uzimajući u obzir relevantne prihode i razumnu dobit od izvršavanja tih obaveza.

Vijeće je, primjenom navedenih uslova iz presude "Altmark" na JP "Aerodrom Tuzla", utvrdilo da nisu ispunjeni svi uslovi da se u konkretnom slučaju naknada ne smatra državnom pomoći, jer navedeni privredni subjekat za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa nije izabran postupkom javne nabavke.

S obzirom na to da naknada koja se odnosi na obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa predstavlja državnu pomoć, Vijeće je u daljnjem razmatranju utvrdilo da ona ne potpada pod odredbe člana 5. Zakona kojim se propisuje opća zabrana davanja državne pomoći koja narušava ili bi mogla narušiti tržišnu konkurenciju davanjem prednosti na tržištu korisnicima državne pomoći bez obzira na oblik državne pomoći u mjeri u kojoj to može uticati na ispunjenje preuzetih međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine iz Privremenog sporazuma, te da se u konkretnom slučaju može primijeniti član 6. Zakona kojim su propisana izuzeća od opće zabrane, odnosno dozvoljene državne pomoći.

U skladu s odredbama tačke 72. Komunikacije Komisije (2014/C 99/03) kojim je propisano da je moguće da se u opravdanim slučajevima cijelo upravljanje nekim aerodromom smatra uslugama od općeg ekonomskog interesa, Vijeće je najprije u postupku utvrđivalo da li u konkretnom slučaju postoji

mogućnost primjene izuzeća na osnovu člana 6. stav (1) tačka c) Zakona, koji se odnosi na državne pomoći pravnim i fizičkim licima kojima je, u skladu s posebnim pravilima, povjereno obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa ili dodijeljeno isključivo pravo obavljanja određenih djelatnosti ako bi u slučaju nepostojanja takve pomoći ova lica bila onemogućena u obavljanju posebnih zadataka koji su im povjereni i pod uslovom da je državna pomoć samo naknada za obavljanje i provođenje tih zadataka i pod uslovom da se time u većoj mjeri ne narušava tržišna konkurencija i ispunjavanje preuzetih međunarodnih obaveza.

Da bi se na državnu pomoć, koja je u obliku subvencije namijenjena korisniku JP "Aerodrom Tuzla", moglo primijeniti izuzeće iz člana 6. stav (1) tačka c) Zakona, potrebno je ispuniti uslove navedene u čl. 2., 3., 4., 5. i 6. Odluke Komisije 2012/21/EU, kako to proizlazi iz tačke 75. Komunikacije Komisije.

Vijeće je u postupku utvrdilo da Zakon o osnivanju Javnog preduzeća "Međunarodni aerodrom Tuzla" predstavlja prvi pravni akt na osnovu koga je JP "Aerodrom Tuzla", kao operatoru Međunarodnog aerodroma Tuzla povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa. Potvrda za aerodrom izdata JP "Aerodrom Tuzla" predstavlja drugi pravni akt na osnovu koga je JP "Aerodrom Tuzla", kao operatoru Međunarodnog aerodroma Tuzla, povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa u periodu od 1.1.2014. do 31.12.2014. godine, u skladu sa Zakonom o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine i Pravilnikom o uslovima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora. Navedeno proizlazi iz člana 5. Pravilnika o uslovima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora i Rješenja BHDCA o ispunjenosti uslova za izdavanje potvrde aerodromskog operatora za javnu upotrebu, u kojima se navodi da aerodrom kome je izdata potvrda za javnu upotrebu, u konkretnom slučaju Međunarodni aerodrom Tuzla, mora u vrijeme otvorenosti, a to je, prema podacima iz Zrakoplovnih informacija AIP-a BiH, tokom cijele godine, i to: ponedjeljkom i petkom u vremenu od 7.30 do 9.30 sati, utorkom i subotom od 8.00 do 19.00 sati i srijedom i nedjeljom od 15.00 do 18.00 sati, biti dostupan svim osobama pod istim uslovima, odnosno biti otvoren za javni saobraćaj.

Također je, u skladu s Pravilnikom o uslovima i načinu izdavanja potvrde aerodromskog operatora i Potvrdom za aerodrom, zaključeno da je operator Međunarodnog aerodroma Tuzla, odnosno pravno lice koje njime upravlja, JP "Aerodrom Tuzla", jer mu je BHDCA izdao potvrdu za aerodrom kojom je utvrđena njegova sposobnost za izvođenje operacija na aerodromu za javni saobraćaj, te je kao imalac potvrde za aerodrom - operator aerodroma za javnu upotrebu ujedno i vlasnik potvrde, u smislu člana 7. stav (2) ovog pravilnika, pa je u tom svojstvu, u skladu s članom 8. istog pravilnika, obavezan da preduzme sve neophodne radnje i mjere kako bi aerodrom i preduzet prostor koji čini sastavni dio aerodroma bio siguran za upotrebu, te da osigura da aerodromski objekti, oprema i zaposleno osoblje rade u skladu sa uslovima i pravilima Potvrde za aerodrom.

Da je JP "Aerodrom Tuzla", kao imalac potvrde za aerodrom, operator Međunarodnog aerodroma Tuzla, odnosno da ima pravo da njime upravlja proizlazi iz čl. 37., 38. i 40. Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine, kojima je propisano da je međunarodni i domaći zračni saobraćaj u BiH dozvoljen samo aerodromima čiji operatori imaju potvrdu za aerodrom izdatu od BHDCA, da je jedan od uslova za dobivanje potvrde da je podnosilac zahtjeva operator aerodroma, te da s potvrdom za aerodrom njen nosilac stiče pravo da upravlja aerodromom na komercijalnoj osnovi i da utvrđuje naknade za korištenje aerodroma i njegovih instalacija i objekata.

Treći pravni akt kojim je JP "Aerodrom Tuzla" povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa u 2014. godini predstavlja Budžet Federacije BiH za 2014. godinu kojim se Vlada Federacije BiH obavezala da će finansijski podržati JP "Aerodrom Tuzla" u 2014. godini u iznosu od 430.000,00 KM za pokriće njegovih troškova poslovanja, jer, u skladu s odredbama člana 36. Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine, entiteti BiH imaju pravo i odgovornost za izgradnju i upravljanje aerodromima, te ovo svoje pravo mogu prenijeti na bilo koje fizičko ili pravno lice. Međutim, s obzirom na to da navedena sredstva nisu dovoljna za pokriće troškova poslovanja JP "Aerodrom Tuzla", što proizlazi iz Bilansa uspjeha za 2014. godinu, Tuzlanski kanton se kao njegov osnivač obavezao da će ga finansijski podržati u 2014. godini u iznosu od 330.000,00 KM. Navedena finansijska sredstva isplaćena su iz Budžeta Tuzlanskog kantona za 2014. godinu, koji predstavlja četvrti pravni akt kojim je JP "Aerodrom Tuzla" povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa u 2014. godini.

Iz navedenog proizlazi da se cjelokupno upravljanje Međunarodnim aerodromom Tuzla, povjereno JP "Aerodrom Tuzla", smatra uslugom od općeg ekonomskog interesa, jer da Vlada Federacije BiH i Tuzlanski kanton ne finansiraju njegov rad, JP "Aerodrom Tuzla" ne bi moglo poslovati zbog malog prometa, pa bi u tom slučaju područje Federacije BiH, koje pokriva Međunarodni aerodrom Tuzla, tj. područje Tuzlanskog kantona, bez navedenog aerodroma bilo izolirano od Evropske unije, jer nije povezano s Unijom brzim željeznicama ili pomorskim vezama što bi sprečavalo kako privredni i socijalni razvoj tog područja tako i privredni i socijalni razvoj cijele Federacije BiH. Navedeno je u skladu s odredbama tačke 72. Komunikacije Komisije (2014/C 99/03).

Također, Vijeće je na osnovu bilansa uspjeha za 2013. i 2014. godinu predmetnog privrednog subjekta utvrdilo da iznos naknade ne premašuje iznos koji je nužan za pokrivanje troškova koji su nastali prilikom izvršavanja obaveze pružanja javnih usluga, uzimajući u obzir relevantne prihode i razumnu dobit prilikom ispunjavanja navedenih obaveza, odnosno da nije bilo prekomjerne naknade, jer je JP "Aerodrom Tuzla", i pored navedenih subvencija Vlade Federacije BiH i Tuzlanskog kantona, poslovalo u 2014. godini s gubitkom od 75.424,00 KM. Također, navedeni privredni subjekat poslovao je s gubitkom i u prethodnim godinama, tako da njegov gubitak u 2012. godini iznosi 142.638 KM, a u 2013. godini iznosi 119.231 KM, što dokazuje da on ne može vlastitim sredstvima i sredstvima iz budžeta Federacije BiH i Tuzlanskog kantona pokriti troškove koji proizlaze iz obaveze obavljanja usluge od općeg ekonomskog interesa, odnosno troškove kompletnog poslovanja, jer su djelatnosti predmetnog preduzetnika ograničene na usluge od općeg ekonomskog interesa. Navedeno je u skladu s odredbama člana 5. Odluke Komisije.

Na kraju, Vijeće je, s obzirom na to da promet putnika u 2012. iznosi 4.529 putnika, a u 2013. godini 61.564 putnika, utvrdilo da državna pomoć koja je dodijeljena u obliku subvencije korisniku JP "Aerodrom Tuzla" za pokriće dijela njegovih troškova poslovanja u 2014. godini ne narušava u većoj mjeri konkurenciju i ispunjavanje međunarodnih obaveza BiH, kao i da ispunjava uslove propisane odredbama člana 2. stav (1) tačka e) i člana 3. Odluke Komisije 2012/21/EU kojima je propisano da je državna pomoć u obliku naknada za pružanje usluga od općeg ekonomskog interesa za aerodrome, u kojima prosječni godišnji promet u periodu od dvije (2) finansijske godine koje prethode godini u kojoj je povjereno obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa ne prelazi 200.000 putnika, izuzeta od obaveze o prijavljivanju predviđene u članu 108. stav 3. UFEU-a ako su ispunjeni uslovi postavljeni u ovoj odluci.

Slijedom navedenog, Vijeće je u postupku utvrdilo da je na državnu pomoć u obliku subvencije koja je dodijeljena JP "Aerodrom Tuzla", i to u iznosu od 330.000,00 KM, moguće primijeniti izuzeće iz člana 6. stav (1) tačka c) Zakona koje se odnosi na državnu pomoć namijenjenu obavljanju usluga od općeg ekonomskog interesa, odnosno da je riječ o dozvoljenoj državnoj pomoći koju nije potrebno prijavljivati Vijeću na odobrenje.

Međutim, s obzirom na to da je Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja Tuzlanskog kantona podnijelo zahtjev za ocjenu državne pomoći, Vijeće je, u skladu s navedenim, odlučilo kao u dispozitivu ovog rješenja.

Uputstvo o pravnom lijeku

Ovo rješenje je konačno u upravnom postupku i protiv njega nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema ovog rješenja.

Broj UP/I 03-26-1-28-1/15
21. oktobra 2015. godine
Istočno Sarajevo

Predsjedavajuća
Vijeća za državnu pomoć BiH
Mira Vujeva, s. r.

USTAVNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE

987

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 2784/15**, rješavajući apelaciju **G.Ö.**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) točka b), članka 59. st. (1) i (2) i članka 62. stavak (1) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine - prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Ćeman, predsjednik
Mato Tadić, dopredsjednik
Zlatko M. Knežević, dopredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudac
Seada Palavrić, sutkinja

na sjednici održanoj 14. listopada 2015. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Usvaja se apelacija **G.Ö.**

Utvrđuje se povreda prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Ukida se Rješenje Vrhovnog suda Republike Srpske broj 95 0 P 032853 14 Rev od 12. veljače 2015. godine.

Predmet se vraća Vrhovnom sudu Republike Srpske, koji je dužan po žurnom postupku donijeti novu odluku, sukladno članku II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članku 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Nalaže se Vladi Republike Srpske da, sukladno članku 74. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, **G.Ö.**, u roku od tri mjeseca od dostave ove odluke, isplati iznos od 10.000,00 KM na ime naknade nematerijalne štete zbog odvojenog života od sina za vrijeme postupka po zahtjevu za djetetov povratak uz obvezu da, nakon isteka ovog roka, plati **G.Ö.** zakonsku zateznu kamatu na eventualno neisplaćeni iznos ili dio iznosa naknade određene ovom odlukom.

Nalaže se Vrhovnom sudu da, sukladno članku 72. stavak 5. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana dostave ove odluke obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i

Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. G.Ö. (u daljnjem tekstu: apelant), kojeg zastupa Emir Kaknjašević, odvjetnik iz Sarajeva, podnio je 4. lipnja 2015. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Rješenja Vrhovnog suda Republike Srpske (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud) broj 95 0 P 032853 14 Rev od 12. veljače 2015. godine, Rješenja Okružnog suda u Trebinju (u daljnjem tekstu: Okružni sud) broj 95 0 P 032853 14 Gž od 23. rujna 2014. godine i Rješenja Osnovnog suda u Trebinju (u daljnjem tekstu: Osnovni sud) broj 95 0 P 032853 14 P od 4. srpnja 2014. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. Pravila Ustavnog suda, od Vrhovnog suda, Okružnog suda, Osnovnog suda i N.O., kao suprotne strane u postupku (u daljnjem tekstu: tužena), zatraženo je 9. srpnja 2015. godine da dostave odgovore na apelaciju.

3. Vrhovni sud je dostavio odgovor na apelaciju 16. srpnja 2015. godine, a ostali sudionici nisu dostavili odgovore u ostavljenom roku koji je istekao.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantovih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način:

5. Osnovni sud je donio Rješenje broj 95 0 P 032853 14 P od 4. srpnja 2014. godine kojim je odbio kao neutemeljen apelantov zahtjev za vraćanje malodobnog djeteta K.O. "u Republiku Mađarsku", koje se nalazi kod majke (tužene) u Bosni i Hercegovini.

6. U obrazloženju rješenja Osnovni sud je naveo da je apelant putem Ministarstva za upravu i pravosuđe Mađarske, pozivajući se na odredbe Konvencije o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece (od 25. listopada 1980. godine, u daljnjem tekstu: Konvencija), podnio Ministarstvu pravde BiH zahtjev za povratak njegovog nezakonito zadržanog malodobnog djeteta koje se nalazi kod tužene u Trebinju. Osnovni sud je istaknuo da je po apelantovom zahtjevu za vraćanje malodobnog djeteta donio odluku sukladno odredbama Konvencije, a ne Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), u kojem slučaju se, primjenom odredaba Konvencije, dokazuje isključivo da podnositelj zahtjeva, dakle apelant kao otac djeteta, ima pravo na brigu i staranje i da je dijete nezakonito odvedeno, "jer je primjena Konvencije koja propisuje najuspješniji i raspoloživi postupak u odredbi članka 2. stavak 2. obvezna".

7. Osnovni sud je istaknuo da je, nakon što je saslušao parnične stranke i ocjenjujući posebice nalaz Centra za socijalni rad Trebinje, kao i ocjenjujući materijalne dokaze, a posebice vodeći računa o zaštiti interesa djeteta, zaključio da je podneseni prijedlog neutemeljen. Osnovni sud je naveo da je u tijeku postupka saslušao apelanta i tuženu, majku malodobnog K.O., potom, da je izvršio uvid u dokumentaciju. Osnovni sud je istaknuo da je apelant, otac malodobnog djeteta, naveo (u tužbi i u svom iskazu pred sudom) da je majka odvela dijete bez njegove suglasnosti, da je sud u Mađarskoj, nakon otmice djeteta, donio odluku o viđanju djeteta, koju majka ne poštuje, da apelant trenutačno živi u Zagrebu, ali bi se vratio u Mađarsku ukoliko bi dijete bilo vraćeno, kao i da je dijete išlo u dvojezični vrtić i učilo mađarski i srpski jezik, dok mu je u Trebinju to onemogućeno, da je apelantu jedno vrijeme bilo onemogućeno viđati dijete čak i putem skypa, a samo jednom je nakon odvođenja kontaktirao sa djetetom. Apelant je tražio da sud postupi sukladno članku 12.

Konvencije. Tužena, majka malodobnog K.O., navela je da je apelant bio upoznat sa činjenicom da će ona odvesti dijete, u prilog čemu je dostavila SMS poruke, da joj je apelant ostavio novac za put, kao i da su njegovi roditelji došli pozdraviti se sa djetetom, da je o svemu obavijestila i socijalnu službu u Segedinu, gdje joj je rečeno da nema prepreka za odlazak, te je navela da je prijavila svoj i djetetov boravak u Trebinju, da omogućava kontakt djeteta i oca putem Skypa, ali ne želi da apelant vidi dijete, jer joj nije predao mađarsku putovnicu i stavio je zabranu na izdavanje putovnice Bosne i Hercegovine, zbog čega objektivno i ne može vidati dijete u Čilipima (kako je odredio sud u Mađarskoj). Također, tužena je navela da je apelant pokazao nebrigu za dijete, jer nije uplaćivao iznos od 70 eura koji je naložio sud u Mađarskoj. Tužena je istaknula formalne prigovore na zahtjev za vraćanje djeteta (da je zahtjev bez potpisa i pečata), te tražila da se pribavi sudski spis suda u Mađarskoj, odnosno rješenje o privremenom povjeravanju djeteta majci. Osnovni sud je istaknuo da je, posebice vodeći računa o zaštiti interesa djeteta, pribavio mišljenje Centra za socijalni rad Trebinje "o uvjetima u kojima dijete živi i trenutačnoj brizi o malodobnom K.O.", kao i da je uključio centar u cjelokupni postupak.

8. Osnovni sud se najprije pozvao na članak 3. Konvencije, te je istaknuo da se odvođenje smatra nezakonitim ako predstavlja povredu prava na brigu što je dobila osoba, institucija ili bilo koje drugo tijelo prema zakonu države u kojoj je dijete bilo nastanjeno prije odvođenja ili zadržavanja. Dalje, Osnovni sud je utvrdio iz zapisnika o održanim javnim raspravama pred sudom u Segedinu da je u tijeku postupak rastave braka i povjeravanja djeteta. Također, Osnovni sud je naveo da sud u Segedinu nije donio odluku o smještaju djeteta, ali je donio privremenu mjeru kojom regulira način viđanja apelanta sa djetetom (parnim vikendima od petka do nedjelje na aerodromu Čilipi). Dalje, Osnovni sud je naveo da, "kako je tužena dijete odvela 12. listopada 2013. godine, nije povrijedila pravo na brigu, jer ga otac nije ni dobio". Nakon toga Osnovni sud je naveo da smatra da je tužena dijete nezakonito odvela, jer apelant, kao otac djeteta, iako je znao za odvođenje, nije dao suglasnost, što je sud zaključio iz apelantovog iskaza, kao i materijalnih dokaza, odnosno činjenice da nije predao djetetovu mađarsku putovnicu, kao i da je stavio zabranu na izdavanje bh. putovnice za dijete.

9. Dalje, Osnovni sud se pozvao na članak 13. stavak 1. točka b) Konvencije kojim je propisano da sudsko ili upravno tijelo kojem se šalje zahtjev nije dužno narediti povratak djeteta ako osoba, institucija ili drugo tijelo koje se suprotstavlja njegovom povratku dokaže da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi, ili na drugi način doveo dijete u nepovoljan položaj. Dalje, sud je naveo da se, sukladno članku 19. Konvencije, nije upuštao u meritum odluka o bilo kojem pitanju osim što je odlučivao o apelantovom podnesenom zahtjevu za vraćanje djeteta. Sud je, također, istaknuo da je postupak proveo sukladno načelu najboljeg interesa djeteta, sukladno članku 2. stavak 2, članku 3. i članku 7. stavak 2. Konvencije o pravima djeteta. Uzimajući u obzir činjenicu da je dijete u dobi od četiri godine, da je bračna zajednica raskinuta kada su djetetu bile tri godine i četiri mjeseca, od kada dijete u kontinuitetu živi sa majkom, da je otac (apelant) često mijenjao mjesto boravka radi uposlenja, sud je zaključio da je prvenstveno u interesu djeteta da živi sa majkom koja sa njim može ostvariti svakodnevni kontakt, budući da ni apelant tijekom postupka nije osporio roditeljske vrijednosti majke.

10. Osim toga, iz provedenih dokaza, a posebice opservacije sredine u kojoj živi malodobno dijete, koju je sačinilo tijelo starateljstva, proizlazi da se dijete potpuno adaptiralo sredini, da je dijete dobro, da njegov psiho-fizički razvoj odgovara uzrastu, da pokazuje privrženost majci, da je odnos majke i djeteta topao i obostrano emotivno obojen, da obitelj u kojoj se dijete nalazi

dobro funkcioniра, a majka (tužena) dobro brine o djetetu i prepoznaje njegove potrebe, te na njih adekvatno odgovara. Odvajanje od majke bi se traumatično odrazilo na psiho-fizički razvoj djeteta obzirom na to da je dijete već prošlo fazu prilagođavanja od prekida bračne zajednice. Osim toga, sud je posebice ocijenio činjenicu da je apelant, koji se sada nalazi u Zagrebu, dijete upisao u vrtić u Zagrebu, što upućuje da uopće nema namjeru dijete vratiti u Mađarsku. Sud je naveo da je ocijenio uzrast djeteta, pa se pozvao na sudsku praksu da dijete u dobi do 10 godina nije spremno izraziti želju u slučaju kad sud odlučuje sa kojim će od roditelja dijete živjeti. Sud je zaključio da je uzrast djeteta od četiri godine dob kada su mu majčina ljubav i briga nezamjenjive.

11. Sud je, dalje, naveo da "Europska konvencija o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, te Konvencija o pravima djeteta ne isključuju primjenu odredaba domaćeg zakonodavstva, konkretno članka 90. stavak 1. Obiteljskog zakona". Sud je naveo da je u najboljem interesu djeteta, koji je ispred svega, da živi sa majkom u Trebinju, a svoju odluku je donio pozivom na članak 13. Konvencije i odredbe članka 3. Konvencije o pravima djeteta, odnosno u najboljem interesu djeteta. Osim toga, Osnovni sud je naveo da "temeljni razlog za svoju odluku sud nalazi u članku 13. Konvencije prema kojoj sud nije dužan narediti povratak djeteta ako osoba, institucija ili tijelo koje se suprotstavlja povratku dokaže, što predviđa točka b) ovog članka, da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili na drugi način doveo dijete u nejednakopravan položaj, i navedenoj odredbi članka 3. Konvencije o pravima djeteta. Na temelju izloženog odlučeno je kao u izreci rješenja samo sa jednim ciljem a to je da se zaštiti interes djeteta i spriječe traume i druge psihičke posljedice, koje bi moglo imati sa bilo kakvim mjerama prinude i prisile koje bi bile neophodne".

12. Okružni sud, rješavajući po apelantovom prizivu, donio je Rješenje broj 95 0 P 032853 14 Gž od 23. rujna 2014. godine kojim je priziv odbio i prvostupanjsku presudu potvrdio.

13. U obrazloženju rješenja Okružni sud je naveo da je prvostupanjska odluka pravilna i da, i prema mišljenju Okružnog suda, nisu ispunjeni uvjeti iz Konvencije da se malodobno dijete vrati u Republiku Mađarsku. Na temelju činjenica utvrđenih pred prvostupanjskim sudom povratkom djeteta u Republiku Mađarsku i odvajanjem od majke nastala bi ozbiljna opasnost da se dijete dovede u nepovoljan položaj u smislu članka 13. Konvencije. Okružni sud je citirao odredbu članka 13. Konvencije, te naveo da navodima apelantovog priziva nije doveden u pitanje zaključak prvostupanjskog suda "da je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom (tuženom) u Trebinju", te se pravilno pozvao na odredbu članka 3. stavak 1. Konvencije o pravima djeteta. Okružni sud smatra da prvostupanjski sud pravilno uzima u obzir uzrast djeteta, kao i činjenicu kontinuiteta života djeteta sa majkom i da otac često mijenja mjesto boravka zbog posla, kao i kada je prekinuta bračna zajednica (od kada dijete živi sa majkom). Osim toga, opravdan je, prema mišljenju Okružnog suda, zaključak Osnovnog suda da apelant uopće nema namjeru dijete vratiti u Republiku Mađarsku, već bi dijete boravilo u Zagrebu, gdje je sada apelant uposlen. Prvostupanjski sud je, s tim u svezi, posebice ocijenio činjenicu da je apelant upisao dijete u vrtić u Zagrebu u kojem bi pohađalo dvojezični hrvatsko-mađarski program za predškolsku djecu pripadnika mađarske nacionalne manjine. Stoga, prizivom nije doveden u pitanje zaključak da je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom čak ni pri činjenici koju je isticao apelant - da će dijete tako biti onemogućeno da uči mađarski jezik. Naime, ni sam apelant u tijeku postupka nije osporio roditeljske vrijednosti tužene, majke djeteta, niti ih je osporio Centar za socijalni rad, pa je pravilan zaključak prvostupanjskog suda o interesu djeteta da živi sa majkom. Također, Okružni sud je naveo da je prvostupanjski sud ovlašten samo odlučiti o vraćanju djeteta iz

Bosne i Hercegovine u Republiku Mađarsku, a ne o bilo kojem drugom pitanju koje se tiče viđanja djeteta s ocem sukladno odluci suda u Segedinu, prema kojoj apelant ima pravo na viđanje djeteta svakog drugog vikenda na aerodromu u Čilipima u Republici Hrvatskoj.

14. Vrhovni sud je donio Rješenje broj 95 0 P 032853 14 Rev od 12. veljače 2015. godine kojim je apelantovu reviziju odbio.

15. U obrazloženju presude Vrhovni sud je ponovio činjenično utvrđenje, kao i zaključke nižestupanijskih sudova. Vrhovni sud je istaknuo da je odredbom članka 3. Konvencije određeno pod kojim uvjetima će se odvođenje ili zadržavanje djeteta smatrati nezakonitim. Dalje, Vrhovni sud se pozvao na članak 12. stavak 1. Konvencije kojim je propisano da, ukoliko je dijete nezakonito odvedeno ili zadržano (u smislu članka 3. Konvencije), a na dan početka postupka pred sudskim ili upravnim tijelom države ugovornice u kojoj se dijete nalazi je proteklo manje od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja ili zadržavanja, nadležno tijelo će narediti žurno vraćanje djeteta, a stavkom 2. istog članka je utvrđeno da će nadležno tijelo i nakon proteka roka od godinu dana, također, narediti povratak ukoliko se ne dokaže da se dijete prilagodilo novoj sredini. Prema odredbi članka 13. Konvencije, sudsko ili upravno tijelo države kojoj se šalje zahtjev nije dužno narediti povratak djeteta ako osoba, institucija ili drugo tijelo dokaže da postoji (pod b) ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete ozbiljnoj fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili na drugi način doveo dijete u nepovoljan položaj. Vrhovni sud je, također, citirao članak 13. stavak 3. Konvencije kojim je propisano da će prilikom razmatranja okolnosti iz ovog članka sudsko ili upravno tijelo uzeti u obzir podatke koji se odnose na socijalno podrijetlo djeteta "dobivene od centralnog izvršnog tijela ili nekog drugog nadležnog tijela države u kojoj je mjesto stalnog boravka djeteta". Vrhovni sud se pozvao i na članak 19. Konvencije, te je naveo da odluka na temelju Konvencije nije meritorna odluka o pitanju prava na staranje.

16. Vrhovni sud je naveo da su nižestupanijski sudovi utvrdili da je tužena u studenom 2013. godine nezakonito odvela malodobno dijete iz Republike Mađarske i da se radi o otmici djeteta iz članka 3. Konvencije. Prema utvrđenim činjenicama, u tijeku je postupak pred sudom u Republici Mađarskoj radi rastave braka između apelanta i tužene i povjeravanja djeteta na zaštitu, staranje i odgoj. Malodobno dijete sada živi sa majkom (tuženom) u Trebinju, u jednosobnom stanu. Prema izvješću Centra za socijalni rad u Trebinju, uvjeti stanovanja su zadovoljavajući, odnos majke (tužene) i djeteta je dobar i dijete pokazuje privrženost majci. Sredina u kojoj dijete živi ispunjava uvjete za njegovo adekvatno zbrinjavanje. Apelant živi u Zagrebu, gdje je uposlen. Vrhovni sud je, dalje, istaknuo da je drugostupanijska odluka pravilna, jer je drugostupanijski sud uzeo u obzir sve okolnosti slučaja kada je potvrdio prvostupanijsku odluku kojom je odbijen apelantov zahtjev za vraćanje djeteta. Vrhovni sud je naveo da nisu utemeljeni revizijski navodi da je dijete trebalo žurno vratiti u Mađarsku sukladno odredbi članka 12. stavak 1. Konvencije, jer su ispunjeni uvjeti iz članka 13. stavak 1.b) Konvencije. Prema mišljenju Vrhovnog suda, drugostupanijski sud je dao jasno obrazloženje, uzimajući u obzir okolnosti cjelokupnog slučaja, te je naveo jasne razloge "zašto je u interesu djeteta da živi sa majkom i odluka je utemeljena na odredbi članka 13. stavak 1.b) Konvencije", što je prihvatio i Vrhovni sud. Dakle, i prema mišljenju Vrhovnog suda, za pravilnost odluke od značaja je uzrast djeteta (četiri godine), činjenica da je sa majkom, a da je bračna zajednica prekinuta kada je dijete imalo tri godine i četiri mjeseca (od kada je sa majkom), da je apelant često mijenjao mjesto boravka u potrazi za uposlenjem, da bi dijete u slučaju povratka boravilo u Zagrebu obzirom na to da ga je apelant upisao

u vrtić u Zagrebu. Zbog navedenog, ni apelantovim revizijskim navodima nije doveden u sumnju zaključak nižestupanijskih sudova da je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom, pogotovo pri činjenici da roditeljske vrijednosti majke nisu osporene, odnosno da su potvrđene u izvješću Centra za socijalni rad u Trebinju.

17. Također, Vrhovni sud je istaknuo da osporeno rješenje ni u kojem slučaju ne prejudicira odluku o meritumu o pravu na staranje, suglasno članku 19. Konvencije, pa stoga nisu od značaja navodi koje je apelant isticao u svezi sa viđanjem djeteta, koje je određeno po odluci suda u Segedinu. Vrhovni sud je istaknuo da je "rješenjem drugostupanijskog suda od 23. rujna 2014. godine apelantov priziv uvažen a protiv Rješenja broj 95 0 P 032853 14 P od 12. lipnja 2014. godine, te je ukinuto prvostupanijsko rješenje i predmet vraćen na ponovni postupak s uputom prvostupanijskom sudu da radi provedbe odluke o viđanju djeteta sud može na prijedlog Centra za socijalni rad omogućiti apelantu viđanje djeteta u Trebinju", kao i da se na taj način smatra provedenom odluka suda u Segedinu od 17. siječnja 2014. godine. Također, Vrhovni sud je naveo da pobijana odluka ne sprečava apelanta da sudjeluje u zaštiti i odgoju djeteta i da ostvaruje kontakte sa njim do donošenja odluka nadležnog suda u Mađarskoj. Vrhovni sud je, također, ocijenio neutemeljenim apelantov navod o diskriminaciji, zbog njegovog državljanstva, spola, jezika i vjeroispovijesti, te je naveo da je apelant jednakopravno sudjelovao u postupku, a činjenica da nije uspio u postupku ne predstavlja povredu apelantovog prava iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije. Također, sud je naveo da nema utjecaja na odlučanje apelantov navod da suci nisu posebice obučeni za primjenu Konvencije, te da je to rezultiralo donošenjem nezakonite i nepravilne odluke, jer sud poznaje pravo.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

18. Apelant smatra da mu je osporenim odlukama povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija), pravo na privatni i obiteljski život iz članka II/3.(f) i članka 8. Europske konvencije, kao i pravo na zabranu diskriminacije iz članka 14. Europske konvencije. Navodi da su redoviti sudovi arbitramo primijenili materijalno pravo, a posebice odredbe članka 13. stavak 1. točka b) Konvencije. Apelant ukazuje da su sudovi nepobitno utvrdili da je u pitanju otmica djeteta, ali da su samo paušalno, bez provedbe dokaza na te okolnosti, utvrdili da će za dijete nastupiti šteta vraćanjem u Mađarsku. Osim toga, apelant se pozvao na stajalište Europskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Europski sud) u predmetu *X protiv Latvije*. Apelant u svezi sa navedenim ističe i povredu članka 9. Konvencije o pravima djeteta, jer je malodobno dijete otmicom odvedeno od oca. Osim toga, ovakvim postupanjem redovitih sudova povrijeđeno je i apelantovo pravo na privatni i obiteljski život. Prema apelantovom mišljenju, dijete treba vratiti u Mađarsku, u kojoj se raspravlja i o pitanju povjeravanja djeteta. Osim toga, sudovi u Mađarskoj su "najpozvaniji" da utvrde najbolji interes djeteta. Sudovi u Bosni i Hercegovini, prema apelantovom mišljenju, trebali su postupiti prema Konvenciji i udovoljiti apelantovom zahtjevu. S tim u svezi, apelant ukazuje na stajalište Europskog suda u predmetu *Maumousseau i Washington protiv Francuske*. Apelant navodi i da su sudovi postupali stereotipno čime su ga diskriminirali u odnosu na tuženu po osnovi spola i nacionalnog podrijetla. Apelant je istaknuo da, sukladno navedenom, traži da Ustavni sud naredi žuran povratak malodobnog K.O. u Mađarsku, te traži da mu se plate troškovi pred postupajućim sudovima, kao i troškovi sastava apelacije i naknadu nematerijalne štete zbog duševne boli

zbog odvojenog života od djeteta za vrijeme trajanja postupka u iznosu od 10.000,00 KM.

b) Odgovor na apelaciju

19. Vrhovni sud je u odgovoru na apelaciju naveo da je, protivno navodima iz priziva, sud dao detaljno obrazloženje, te da ostaje pri razlozima.

V. Relevantni propisi

20. **Konvencija o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece - Haag, 25. listopada 1980. godine** ("Službeni list SFRJ" - Međunarodni ugovori broj 7/91), koja je u Bosni i Hercegovini preuzeta notifikacijom o sukcesiji međunarodnih ugovora SFRJ, u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

Ciljevi ove Konvencije su:

a) *da osigura što hitniji povratak djece nezakonito odvedene ili zadržane u nekoj državi ugovornici;*

b) *da osigura da se prava na staranje i viđenje sa djetetom po zakonu jedne od država ugovornica stvarno poštuju u drugoj državi ugovornici.*

Član 3.

Odvođenje ili zadržavanje djeteta će se smatrati nezakonitim:

a) *ako predstavlja povredu prava na staranje koje je dobilo lice, institucija ili bilo koji drugi organ, kolektivno ili pojedinačno, po zakonu države u kojoj je dijete bilo stalno nastanjeno prije odvođenja ili zadržavanja;*

b) *ako su se u vrijeme odvođenja ili zadržavanja ta prava ostvarivala kolektivno ili pojedinačno, ili bi se bila ostvarivala da nije došlo do odvođenja ili zadržavanja;*

[...]

Član 6.

Država ugovornica će odrediti centralni izvršni organ koji će izvršavati obaveze koje Konvencija predviđa za takav organ.

[...]

Član 12.

1) *Ako je dijete nezakonito odvedeno ili zadržano u smislu člana 3, a na dan početka postupka pred sudskim ili upravnim organom države ugovornice u kojoj se dijete nalazi proteklo je manje od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja ili zadržavanja, odnosni nadležni organ će naložiti hitan povratak djeteta.*

2) *Sudski ili upravni organ, čak i ako je pravni postupak pokrenut nakon isteka roka od godinu dana spomenutog u prethodnom stavu, također će naložiti povratak djeteta ako se ne dokaže da se dijete prilagodilo novoj sredini.*

[...]

Član 13.

1) *Bez obzira na odredbe prethodnog člana, sudski ili upravni organ države kojoj se upućuje zahtjev nije dužan da naloži povratak djeteta ako lice, institucija ili drugi organ koji se suprotstavlja njegovom povratku dokaže:*

a) *da lice, institucija ili drugi organ koji se stara o ličnosti djeteta nije stvarno ostvarivao pravo na staranje u vrijeme odvođenja ili zadržavanja, ili da se bio saglasio ili naknadno pristao na odvođenje ili zadržavanje;*

b) *da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili ga na drugi način doveo u nepovoljan položaj.*

[...]

3) *Prilikom razmatranja okolnosti spomenutih u ovom članu, sudski i upravni organ će uzeti u obzir podatke koji se odnose na socijalno porijeklo djeteta dobijene od centralnog*

izvršnog organa ili nekog drugog nadležnog organa države u kojoj se nalazi mjesto djetetovog stalnog boravka.

Član 19.

Odluka na temelju ove Konvencije u vezi sa povratkom djeteta neće se smatrati meritornom odlukom u bilo kojem pitanju u vezi sa pravom na staranje.

21. U presudi Europskog suda X protiv Latvije (vidi presudu Europskog suda X protiv Latvije, predstavka broj 27853/09, od 26. studenog 2013. godine) naveden je sljedeći tekst:

Izvjешće sa objašnjenjima uz Haašku konvenciju o otmici djece iz 1980, koji je pripremila Elisa Pérez-Vera, koje je objavila Haaška konferencija o međunarodnom privatnom pravu (*The Hague Conference on Private International Law - HCCH*) 1982, nastoji istaknuti načela koja čine osnovu Konvencije iz 1980. i opskrbiti one koji moraju primjenjivati ovu konvenciju iscrpnim komentarima o njezinim odredbama. Iz izvješća proizlazi da ova konvencija, radi sprečavanja mogućnosti da roditelj koji izvrši otmicu ozakoni svoju radnju u državi u koju je dijete odvedeno, osim svog preventivnog aspekta, sadrži i mogućnost povratka u prethodno stanje kroz izricanje naredbe o žurnom povratku djeteta, čime se omogućava vraćanje u stanje koje je bilo jednostrano i nezakonito promijenjeno. Poštivanje prava na staranje je gotovo u potpunosti izostavljeno iz opsega ove konvencije, jer je to pitanje koje trebaju razmatrati nadležni sudovi u državi u kojoj je dijete imalo stalni boravak prije odvođenja. Filozofija (Haaške) Konvencije fokusirana je na borbu protiv širenja pojave međunarodnih otmica, uvijek sa željom da zaštiti djecu, djelujući kao tumač njihovih stvarnih interesa. Sukladno tome, svrha sprečavanja i žurnog povratka korespondira s konkretnim konceptom "najboljeg interesa djeteta". Međutim, kako odvođenje djeteta može biti opravdano objektivnim razlozima, koji imaju veze sa njegovom ili njezinom ličnošću, ili sa okruženjem sa kojim je on ili ona blisko povezana, ova konvencija predviđa određene iznimke od općih obveza koje se nameću državama da osiguraju žurni povratak (stavak 25). Budući da je povratak djeteta temeljno načelo Konvencije, iznimci od opće obveze osiguravanja povratka predstavljaju veoma važan element u razumijevanju točnog opsega ove obveze, a moguće je razlikovati i iznimke koje svoje opravdanje crpe iz tri različita načela (stavak 27). Prvo, vlasti države kojoj je upućen zahtjev nisu obvezne naložiti povratak djeteta ukoliko osoba koja zahtijeva povratak nije stvarno ostvarivala pravo na staranje ili gdje ponašanje te osobe ukazuje na prihvatanje te nove situacije (stavak 28). Drugo, st. 1.b i 2. članka 13. sadrže iznimke koje jasno proizlaze iz razmatranja interesa djeteta, čiji je konačni sadržaj dan u Konvenciji. Dakle, interes djeteta da ne bude odvedeno iz mjesta svog stalnog boravka bez odgovarajućih garancija stabilnosti u novom okruženju ustupa prednost primarnom interesu bilo koje osobe da ne bude izložena fizičkoj opasnosti ili psihološkoj traumi ili stavljanju u nepodnošljivi položaj (stavak 29). Na koncu, ne postoji obveza povratka djeteta ako, u uvjetima članka 20, njegov povratak "ne bi bio dopušten sukladno temeljnim načelima države kojoj je upućen zahtjev, koji se odnose na zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda" (stavak 31). Izvjешće sa objašnjenjima, također, ističe polje slobodne procjene koje je svojstveno sudačkoj funkciji. Godine 2003. HCCH je objavila drugi dio "Vodiča kroz dobre prakse (Haaške) Konvencije o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece od 25. listopada 1980." Iako je prvenstveno namijenjen novim državama ugovornicama i nema obvezujući učinak, naročito u pogledu sudskih tijela, ovaj dokument nastoji olakšati provedbu Konvencije kroz brojne preporuke i pojašnjenja. Vodič u više navrata naglašava važnost Izvjешća sa obrazloženjima uz (Haašku) Konvenciju iz 1980, koje je poznatije kao Izvjешće Pérez-Vera, u suvislom tumačenju i razumijevanju Konvencije iz 1980. (vidi, primjerice, toč. 3.3.2 "Implikacije transformacijskog

pristupa" i 8.1 "Izvješće sa objašnjenjima uz Konvenciju: izvješće Pérez-Vera"). Konkretno, ono naglašava da sudska i upravna tijela imaju obvezu, između ostalog, zahtjeve za povratak obraditi u što kraćem roku, kao i u prizivnom postupku (točka 1.5 "Ekspeditivni postupci"). Ekspeditivne postupke treba promatrati kao postupke koji su i brzi i učinkoviti: brzo donošenje odluka na temelju Europske konvencije u najboljem je interesu djece (točka 6.4 "Upravljanje predmetima"). Vodič dobre prakse navodi da kašnjenje u provedbi naredbi, odnosno njihovo neizvršenje u nekim državama ugovornicama predstavlja veliku zabrinutost i preporučuje da države ugovornice osiguraju jednostavne i učinkovite mehanizme za izvršenje naredbi za povratak djece unutar svojih domaćih sustava, ističući da se povratak, zapravo, mora i izvršiti, a ne samo naložiti (točka 6.7 "Izvršenje").

VI. Dopustivost

22. Sukladno članku VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacijsku nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmetom spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

23. Sukladno članku 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi učinkoviti pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnositelj apelacije primio odluku o posljednjem učinkovitom pravnom lijeku kojeg je koristio.

24. U konkretnom slučaju predmet osporavanja apelacijom je presuda Vrhovnog suda protiv koje nema drugih učinkovitih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Potom, osporenu presudu apelant je primio 8. travnja 2015. godine a apelacija je podnesena 4. lipnja 2015. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz članka 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neutemeljena.

25. Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

26. Apelant pobija navedena rješenja, tvrdeći da su povrijeđena njegova prava iz članka II/3.(e) i (f) Ustava Bosne i Hercegovine i čl. 6, 8. i 14. Europske konvencije.

27. Članak II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sve osobe na teritoriju Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i temeljne slobode iz ovog članka, stavak 2, što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima, i druga prava vezana za krivične postupke.

28. Članak 6. stavak 1. Europske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

1. *Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred neovisnim i nepristranim, zakonom ustanovljenim sudom. [...]*

29. Ustavni sud zapaža da apelant u osporenim rješenjima vidi povredu prava na pravično suđenje u pogrešnoj primjeni materijalnog prava, prije svega odredaba Konvencije, kao i u paušalnoj ocjeni dokaza i nedostatku obrazloženja presude.

30. U svezi s tim, Ustavni sud ukazuje da, prema praksi Europskog suda i Ustavnog suda, zadatak ovih sudova nije da preispituju zaključke redovitih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primjene materijalnog prava (vidi, Europski sud, *Pronina protiv Rusije*, odluka o dopustivosti od 30. lipnja 2005. godine,

aplikacija broj 65167/01). Naime, Ustavni sud nije nadležan supstituirati redovite sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je općenito zadatak redovitih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (vidi, Europski sud, *Thomas protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 10. svibnja 2005. godine, aplikacija broj 19354/02). Zadatak Ustavnog suda je ispitati je li eventualno došlo do povrede ili zanemarivanja ustavnih prava (pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu, pravo na učinkovit pravni lijek i dr.), te je li primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminacijska.

31. Također, Ustavni sud ukazuje na to da, prema ustaljenoj praksi Europskog suda i Ustavnog suda, članak 6. stavak 1. Europske konvencije obvezuje sudove da, između ostalog, obrazlože svoje presude. Ova obveza, međutim, ne može biti shvaćena kao obveza da se u presudi iznesu svi detalji i daju odgovori na sva postavljena pitanja i iznesene argumente (vidi, Ustavni sud, odluke br. *U 62/01* od 5. travnja 2002. godine i *AP 352/04* od 23. ožujka 2005. godine). Mjera u kojoj ova obveza postoji ovisi o naravi odluke (vidi, Europski sud, *Ruiz Torija protiv Španjolske*, presuda od 9. prosinca 1994. godine, Serija A broj 303-A, stavak 29). Europski sud i Ustavni sud su u brojnim odlukama ukazali na to da domaći sudovi imaju određenu diskrecijsku ocjenu u svezi s tim koje će argumente i dokaze prihvatiti u određenom predmetu, ali, istodobno, imaju obvezu obrazložiti svoju odluku tako što će navesti jasne i razumljive razloge na kojima su tu odluku utemeljili (vidi, Europski sud, *Suominen protiv Finske*, presuda od 1. srpnja 2003. godine, aplikacija broj 37801/97, stavak 36, i, *mutatis mutandis*, Ustavni sud, Odluka broj *AP 5/05* od 14. ožujka 2006. godine).

32. Uzimajući u obzir navedene standarde i navode iz apelacije, Ustavni sud će ispitati je li u konkretnom slučaju došlo do proizvoljne primjene relevantnih odredaba Konvencije, kao i domaćeg zakona. Naime, Ustavni sud primjećuje da je Osnovni sud jasno naveo da se postupak radi vraćanja djeteta u konkretnom slučaju vodi prema odredbama Konvencije. Ustavni sud mora primijetiti da se u konkretnom slučaju, odista, radi o situaciji kada domaći sudovi odluku o vraćanju djeteta donose primjenom odredaba Konvencije. Dalje, Ustavni sud podsjeća da je u Bosni i Hercegovini ratifikacijom navedene konvencije ona postala sastavni dio domaćeg pravnog sustava, bez donošenja daljih akata o njezinoj provedbi, dakle, izravno se primjenjuje kao dio nacionalnog zakonodavstva. S tim u svezi je iznimno važno shvatiti samu bit Konvencije. Imajući u vidu Pravila Pérez-Vera, kojima se ističu pravila i daju upute u primjeni Konvencije, proizlazi da je duh Konvencije da se spriječi otmica djece, odnosno da se spriječi "legalizacija" otmice, koje se vrši putem žurnog postupanja i putem naloga da se dijete vrati u mjesto svog posljednjeg (stalnog) boravišta, odnosno da se vrati u prethodno stanje, tj. u stanje prije otmice, kako bi se spriječio negativan utjecaj otmice na dijete. Međutim, *ratio* Konvencije, pored borbe protiv otmice djece, jeste zaštita djece i njihovih temeljnih interesa. Stoga, u interesu djeteta postoje i iznimke predviđene člankom 13. Konvencije (i drugim člancima) koje sadrže iznimke od općeg pravila povratka djeteta u mjesto boravka prije otmice.

33. Dakle, Ustavni sud primjećuje da od pravila obveznog i žurnog povratka otetog djeteta postoje iznimke koje opravdavaju odluku kojom se odbija povratak djeteta. Također, Ustavni sud podsjeća na praksu Europskog suda, koji je u sličnim predmetima, koji su uključivali i primjenu odredaba Konvencije, zaključio da sud države kojoj je upućen zahtjev radi povratka djeteta mora istinski uzeti u obzir čimbenike koji mogu predstavljati iznimku od nalažanja žurnog povratka (u smislu čl. 12, 13. i 20. Konvencije), naročito ako ih je iznijela jedna od strana u postupku, konkretno strana koja se protivi vraćanju djeteta. Također, Europski sud je istaknuo da sud države kojoj je upućen zahtjev radi povratka djeteta mora donijeti odluku koja je dovoljno

obrazložena. Imajući u vidu primjenu Konvencije, to znači da osoba koja se protivi povratku djeteta mora predočiti dovoljno dokaza kojima će potkrijepiti navode o postojanju opasnosti, a naročito "ozbiljne" opasnosti u smislu članka 13.b) Konvencije. Pri tome "ozbiljna opasnost" ne obuhvaća samo fizičku opasnost ili psihološku traumu već i nepovoljan položaj (ili "nepodnošljivu situaciju", termin koji je koristio i Europski sud), ali ne obuhvaća sve neugodnosti koje su nužno vezane za povratak djeteta, već se tiče samo situacija koje nadilaze ono što bi dijete moglo razumno podnijeti (vidi, Europski sud, presuda *X protiv Latvije*).

34. Imajući u vidu sve navedeno, posebice imajući u vidu odredbe Konvencije, Ustavni sud primjećuje da redoviti sudovi nisu na adekvatan način primijenili materijalno pravo u konkretnom slučaju, jer nisu, prema rezultatima postupka koji su proveli, naredili žuran povratak djeteta apelantu.

35. Prije svega, Ustavni sud primjećuje da su redoviti sudovi zaključili da je nepobitno u pitanju otmica djeteta prema članku 3. Konvencije, jer je (iako je majka djeteta (tužena) to osporavala) dijete odvedeno preko granice Mađarske bez suglasnosti oca o čemu su sudovi dali jasna obrazložjenja, bez obzira na to što je, kako proizlazi iz osporenih odluka, pokrenuta brakorazvodna parnica, jer su apelant i tužena još bili u braku, te zajedničko staranje o djetetu (u vrijeme odvođenja djeteta) u postupku ničim nije dovedeno u pitanje.

36. Ustavni sud zapaža da i u situaciji kada su utvrdili da je otmica izvršena 12. listopada 2013. godine, a postupak pred nadležnim tijelom države ugovornice počeo 12. svibnja 2014. godine, tj. da je od otmice djeteta proteklo manje od jedne godine, redoviti sudovi nisu primijenili temeljno načelo iz članka 12. stavak 1. Konvencije prema kojem: "Ako je dijete nezakonito odvedeno ili zadržano u smislu članka 3, a na dan početka postupka pred sudskim ili upravnim tijelom države ugovornice u kojoj se dijete nalazi proteklo je manje od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja ili zadržavanja, odnosno nadležno tijelo će naložiti žuran povratak djeteta." Istina, Ustavni sud, kao što je već rečeno, ima u vidu da su redoviti sudovi bili dužni ispitati i eventualno postojanje iznimki propisanih člankom 13. Konvencije. Ustavni sud zapaža da su redoviti sudovi, ispitujući eventualno postojanje iznimaka od obveze da nalože povratak otetog djeteta, pozivom na članak 13. stavak 1.b) Konvencije, zaključili da nisu ispunjeni uvjeti za povratak djeteta.

37. Naime, argumentacija za odlučenje redovitih sudova da odbiju zahtjev za povratak djeteta apelantu (koja je sumirana u odluci Vrhovnog suda) jeste da je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom, što je, prema mišljenju tih sudova, utemeljeno na odredbi članka 13. stavak 1.b) Konvencije. Za pravilnost odluke je, prema obrazloženju osporenih odluka, od značaja uzrast djeteta u dobi od četiri godine, da je bračna zajednica prekinuta kada je dijete imalo tri godine i četiri mjeseca, od kada živi sa majkom, da je otac djeteta (apelant) stalno mijenjao mjesto boravka, da bi dijete, u slučaju povratka, boravilo u Zagrebu, pa je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom, jer roditeljske vrijednosti majke nisu dovedene u pitanje.

38. Ustavni sud, međutim, zapaža da se u postupku na sve tri instance redovitih sudova konstantno koristi termin "u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom". S druge strane, Ustavni sud ima u vidu da se u postupku pred redovitim sudovima odlučivalo o povratku djeteta apelantu kao ocu u Mađarsku, dakle, jednom posebnom *sui generis* postupku čiji je cilj spriječiti, prije svega, otmice djece i odvođenje djece iz zemlje stalnog prebivališta, te u slučaju da se otmica, ipak, dogodi, osigurati njihov žuran povratak u zemlju stalnog prebivališta. Dalje, Ustavni sud primjećuje da majka djeteta (tužena), iako se očigledno protivi povratku djeteta u Republiku Mađarsku, nije istaknula niti jedan konkretan razlog zbog čega se dijete ne treba vratiti, već je istaknula samo formalne prigovore na zahtjev. Ipak, postupak je proveden i u njega je, radi

utvrđivanja najboljeg interesa djeteta, uključen Centar za socijalni rad, koji je dao mišljenje iz kojeg, također, proizlazi protivljenje koje se ogleda u stajalištu Centra da bi se odvajanje djeteta od majke "svakako traumatično odrazilo na psiho-socijalni razvoj djeteta", što nepobitno predstavlja konkretan razlog koji je sud trebao detaljno ispitati, što je u konkretnom slučaju i urađeno, pa je zahtjev za povratak djeteta odbijen.

39. Ustavni sud, također, primjećuje da su redoviti sudovi, odnosno Centar za socijalni rad, do zaključka "o najboljem interesu djeteta" došli na temelju mišljenja Centra, koji je nastao opservacijom djeteta i majke, kao i uvjeta za život djeteta u Trebinju, kada je zaključeno da je dijete privrženo majci i da bi odvajanje od nje izazvalo traumu.

40. Ustavni sud, međutim, podsjeća da, prema odredbama članka 13. Konvencije, sudsko ili upravno tijelo države kojoj se upućuje zahtjev za vraćanje otetog djeteta nije dužno naložiti povratak djeteta bez obzira na temeljno načelo nalaganja da se dijete žurno vrati iz članka 12. Konvencije ako osoba koja se suprotstavlja njegovom povratku (u konkretnom slučaju tužena kao majka) dokaže: da u konkretnom slučaju apelant kao otac nije stvarno ostvarivao pravo na staranje u vrijeme odvođenja, ili da se bio suglasio, ili naknadno pristao na odvođenje, da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi, ili ga na drugi način doveo u nepovoljan položaj s tim što su, prema stavku (3) članka 13. Konvencije, prilikom razmatranja okolnosti koje je isticala tužena redoviti sudovi morali uzeti u obzir podatke koji se odnose na socijalno podrijetlo djeteta dobivene od središnjeg izvršnog tijela ili nekog drugog nadležnog tijela Mađarske kao države u kojoj se nalazi mjesto djetetovog stalnog boravka.

41. U konkretnom slučaju Ustavni sud iz osporenih odluka redovitih sudova zapaža da se prilikom razmatranja okolnosti koje bi isključile obvezu suda da naloži vraćanje djeteta apelantu redoviti sudovi uopće nisu bavili pitanjem uvjeta za život djeteta u Mađarskoj, gdje bi se dijete "prema pravilu" moralo žurno vratiti, niti je, iako se Vrhovni sud pozvao na odredbu članka 13. stavak (3) Konvencije, pribavljeno mišljenje nadležnog tijela Mađarske o uvjetima za život djeteta u Mađarskoj kao mjestu djetetovog stalnog boravka. Također, ni redoviti sudovi, niti Centar za socijalni rad nisu se bavili pitanjem, odnosno ispitali odnos apelanta kao oca sa djetetom.

42. Ustavni sud, stoga, zapaža da je cijeli postupak koji se vodio po zahtjevu apelanta kao oca za žurno vraćanje otetog djeteta u Mađarsku, kao mjesto djetetovog stalnog boravka, i koji je trebao primjenom Konvencije rezultirati prvenstveno nalogom suda da se dijete žurno vrati u Mađarsku, ili da se utvrdi postojanje uvjeta propisanih Konvencijom zbog kojih redoviti sudovi nisu dužni narediti da se dijete vrati u Mađarsku, pretvoren u postupak dokazivanja da je djetetu bolje u Trebinju "i sa majkom", što, prema mišljenju Ustavnog suda, nikako ne može voditi zaključku da su odredbe Konvencije pravilno primijenjene. Argumentacija koju su iznijeli redoviti sudovi za odbijanje zahtjeva za povratak djeteta, prema odredbi članka 12. stavak 2. Konvencije, eventualno bi mogla biti relevantna da je postupak za povratak otetog djeteta započeo nakon isteka roka od godinu dana od dana odvođenja, jer, prema navedenoj odredbi: "Sudsko ili upravno tijelo, čak i ako je pravni postupak pokrenut nakon isteka roka od godinu dana spomenutog u prethodnom stavku, također će naložiti povratak djeteta ako se ne dokaže da se dijete prilagodilo novoj sredini." Iz navedenog slijedi da bi utvrđivanje je li se dijete prilagodilo novoj sredini bilo relevantno samo u slučaju da je apelant postupak za povratak djeteta započeo nakon isteka roka od godinu dana od dana njegovog nezakonitog odvođenja, pa obzirom na to da u konkretnom predmetu nije takav slučaj, redoviti sudovi očito nisu ni mogli utvrđivati navedenu činjenicu.

43. Naprotiv, prema mišljenju Ustavnog suda, zadaća redovitih sudova je bila utvrditi relevantne činjenice u pravcu, ukoliko tužena (majka), kao osoba koja se suprotstavlja povratku djeteta, tvrdi da apelant kao otac nije stvarno ostvarivao pravo na staranje u vrijeme nezakonitog odvođenja djeteta, ili da se bio suglasio, ili naknadno pristao na odvođenje ili zadržavanje djeteta (situacija propisana člankom 13. stavak (1) točka a) Konvencije), ili da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi, ili ga na drugi način doveo u nepovoljan položaj (situacija propisana člankom 13. stavak (1) točka b) Konvencije), i to samo nakon što pribave i uzmu u obzir podatke koji se odnose na socijalno podrijetlo djeteta dobivene od središnjeg izvršnog tijela ili nekog drugog nadležnog tijela Mađarske kao države u kojoj se nalazi mjesto djetetovog stalnog boravka (obveza propisana člankom 13. stavak (3) Konvencije).

44. Zbog navedenog, prema mišljenju Ustavnog suda, postupak je, umjesto nalaganja žurnog postupka povratka nezakonito odvedenog djeteta u Mađarsku (članak 12. stavak 1), odnosno eventualnog ispitivanja uvjeta za odbijanje zahtjeva za povratak, koji su predviđeni iznimcima članka 13. stavak 1.b) Konvencije, pretvoren u postupak dokazivanja da se dijete adaptiralo novoj sredini, propisan člankom 12. stavak 2. Konvencije, koji bi, kao što je već rečeno, bio relevantan u slučaju da je zahtjev za povratak djeteta podnesen nakon isteka roka od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja iako za to nisu bili ispunjeni uvjeti, jer je apelant postupak pokrenuo u roku kraćem od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja djeteta, tj. u roku od sedam mjeseci, pa se navedeni uvjet iz odredbe stavka (2) članka 12. Konvencije nije ni trebao ispitivati. Pri tome valja imati na umu da i ta odredba predviđa prvenstveno nalaganje da se vrati dijete, a odbijanje zahtjeva samo u slučaju da se dokaže da se dijete, zbog proteka vremena, prilagodilo novoj sredini.

45. Iz navedenog slijedi da redoviti sudovi ne samo da nisu utvrdili niti jedan od razloga zbog kojih bi mogli primijeniti iznimke propisane člankom 13. stavak (1) toč. a) i b) Konvencije i odbiti apelantov zahtjev za povratak otegotog djeteta, već nisu, kako bi uopće mogli razmatrati okolnosti koje bi eventualno dovele do primjene navedenih odredaba Konvencije, uzeli u obzir podatke koji se odnose na socijalno podrijetlo djeteta koje bi dalo središnje izvršno tijelo ili neko drugo nadležno tijelo Mađarske u kojoj se nalazi mjesto djetetovog stalnog boravka, štoviše, nisu ih ni pribavili.

46. Osim toga, Ustavni sud primjećuje da su redoviti sudovi, iako tužena kao majka nije isticala, a niti Centar za socijalni rad nije utvrdio niti jednu roditeljsku nepodobnost apelanta, tijekom cijelog postupka navodili da apelant nije dokazao roditeljske nesposobnosti majke (kao razlog da dijete ne ostane sa majkom u Trebinju). Time je, protivno odredbama Konvencije, postupak dokazivanja bio na apelantu kao osobi koja traži povratak djeteta umjesto da osoba (ili tijelo) koja se protivi povratku dokazuje zbog čega ne treba udovoljiti apelantovom zahtjevu za povratak djeteta "u Republiku Mađarsku", što je apelant i tražio postavljenim zahtjevom. Zbog svega navedenog, Ustavni sud primjećuje da osporene odluke, uslijed proizvoljnog tumačenja i primjene odredaba Konvencije, sadrže nedostatke koji nepobitno utječu na pravilnost odluke, te dovode u pitanje sam zaključak sudova u veoma delikatnoj situaciji, kada se odista odlučuje o najvažnijim pitanjima kako za pojedinca - dijete, tako i za roditelje djeteta, kao i za cijelo društvo, jer je zaštita djeteta osnovni cilj svakog civiliziranog društva.

47. Konačno, Ustavni sud podsjeća da se, prema članku 19. Konvencije, odluka donesena primjenom Konvencije u svezi sa povratkom djeteta neće smatrati meritornom odlukom u bilo kojem pitanju u svezi sa pravom na staranje. To pitanje je ostavljeno da se riješi u drugom postupku primjenom nacionalnog obiteljskog zakona.

48. Zbog svega navedenog, Ustavni sud zaključuje da je osporena odluka rezultat proizvoljne primjene materijalnog prava, konkretno relevantnih odredaba Konvencije i postupka koji sud po njoj mora provesti, čime je povrijeđeno apelantovo pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije.

Naknada nematerijalne štete

49. Ustavni sud zapaža da je apelant zatražio naknadu troškova postupka pred redovitim sudovima (i sastava apelacije), te naknadu nematerijalne štete zbog odvojenog života od sina za vrijeme trajanja postupka u iznosu od 10.000,00 KM. U odnosu na troškove postupka pred redovitim sudovima, imajući u vidu da se ukida presuda Vrhovnog suda i predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje, Ustavni sud podsjeća da će Vrhovni sud u postupku provedbe odluke Ustavnog suda odlučiti i o tom pitanju. U odnosu na zahtjev za sastav apelacije, Ustavni sud podsjeća da takva naknada nije propisana Pravilima Ustavnog suda.

50. Međutim, kada je riječ o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete zbog odvojenog života apelanta od sina za vrijeme trajanja postupka u iznosu od 10.000,00 KM, Ustavni sud podsjeća da, u smislu članka 74. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može u odluci kojom usvaja apelaciju odrediti naknadu nematerijalne štete, koja se, u smislu stavka (2) navedenog članka, određuje na temelju pravednosti, uzimajući u obzir standarde koji proizlaze iz prakse Ustavnog suda. Imajući u vidu okolnosti konkretnog slučaja i duševnu bol koju je apelant neminovno trpio zbog odvojenosti od sina, kao i način kako je do toga došlo, te činjenicu da je utvrđeno kršenje apelantovog prava na pravično suđenje u postupku za povratak djeteta apelantu, Ustavni sud smatra da je pravično dosuditi apelantu naknadu nematerijalne štete u cjelokupnom iznosu kako je tražio, tj. u iznosu od 10.000,00 KM.

51. Navedeni iznos apelantu je dužna isplatiti Vlada Republike Srpske u roku od tri mjeseca od dana dostave ove odluke. Ova odluka Ustavnog suda u dijelu koji se odnosi na naknadu nematerijalne štete predstavlja izvršnu ispravu.

Ostali navodi

52. Imajući u vidu zaključak Ustavnog suda u svezi sa povredom prava na pravično suđenje, Ustavni sud ne nalazi da je potrebno dodatno ispitivati ostale apelantove navode.

VIII. Zaključak

53. Ustavni sud zaključuje da postoji kršenje prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije kada su redoviti sudovi proizvoljno protumačili i primijenili relevantne odredbe Konvencije i u pogledu primjene materijalnog prava i u pogledu postupka kakav su trebali provesti, pogotovo u ovako senzibilnom slučaju u kojem su u pitanju interesi i zaštita djeteta od svih vrsta postupaka koji mogu štetiti djeci.

54. Na temelju članka 59. st. (1) i (2) i članka 62. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

55. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Mirsad Čeman, v. r.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 2784/15**, рјешавајући апелацију **G.Ö.**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - прецишћени

текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

Мирсад Теман, предсједник
Мато Тадић, потпредсједник
Златко М. Кнежевић, потпредсједник
Валерија Галић, судија
Миодраг Симовић, судија
Сеада Палаврић, судија
на сједници одржаној 14. октобра 2015. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација **Г.Љ.**

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Рјешење Врховног суда Републике Српске број 95 0 П 032853 14 Рев од 12. фебруара 2015. године.

Предмет се враћа Врховном суду Републике Српске, који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку, у складу са чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Влади Републике Српске да, у складу са чланом 74 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, **Г.Љ.**, у року од три мјесеца од достављања ове одлуке, исплати износ од 10.000,00 КМ на име накнаде нематеријалне штете због одвојеног живота од сина за вријеме поступка по захтјеву за дјететов повратак уз обавезу да, након истека овог рока, плати **Г.Љ.** законску затезну камату на евентуално неисплаћени износ или дио износа накнаде одређене овом одлуком.

Налаже се Врховном суду да, у складу са чланом 72 став 5 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. **Г.Љ.** (у даљњем тексту: апелант), ког заступа Емир Какњашевић, адвокат из Сарајева, поднио је 4. јуна 2015. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Рјешења Врховног суда Републике Српске (у даљњем тексту: Врховни суд) број 95 0 П 032853 14 Рев од 12. фебруара 2015. године, Рјешења Окружног суда у Требињу (у даљњем тексту: Окружни суд) број 95 0 П 032853 14 Гж од 23. септембра 2014. године и Рјешења Основног суда у Требињу (у даљњем тексту: Основни суд) број 95 0 П 032853 14 П од 4. јула 2014. године.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Врховног суда, Окружног суда, Основног суда и Н.О., као супротне стране у поступку (у даљњем тексту: тужена), затражено је 9. јула 2015. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Врховни суд је доставио одговор на апелацију 16. јула 2015. године, а остали учесници нису доставили одговоре у остављеном року који је истекао.

III. Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин:

5. Основни суд је донио Рјешење број 95 0 П 032853 14 П од 4. јула 2014. године којим је одбио као неоснован апелантов захтјев за враћање малодобног дјетета К.О. "у Републику Мађарску", које се налази код мајке (тужене) у Босни и Херцеговини.

6. У образложењу рјешења Основни суд је навео да је апелант путем Министарства за управу и правосуђе Мађарске, позивајући се на одредбе Конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице дјеце (од 25. октобра 1980. године, у даљњем тексту: Конвенција), поднио Министарству правде БиХ захтјев за повратак његовог незаконито задржаног малодобног дјетета које се налази код тужене у Требињу. Основни суд је истакао да је по апелантовом захтјеву за враћање малодобног дјетета донио одлуку у складу са одредбама Конвенције, а не Закона о парничном поступку (у даљњем тексту: ЗПП), у којем случају се, примјеном одредби Конвенције, доказује искључиво да подносилац захтјева, дакле апелант као отац дјетета, има право на бригу и старање и да је дијете незаконито одведено, "јер је примјена Конвенције која прописује најуспјешнији и расположиви поступак у одредби члана 2 став 2 обавезна".

7. Основни суд је истакао да је, након што је саслушао парничне странке и оцјењујући посебно налаз Центра за социјални рад Требиње, као и оцјењујући материјалне доказе, а посебно водећи рачуна о заштити интереса дјетета, закључио да је поднесени приједлог неоснован. Основни суд је навео да је у току поступка саслушао апеланта и тужену, мајку малодобног К.О., затим, да је извршио увид у документацију. Основни суд је истакао да је апелант, отац малодобног дјетета, навео (у тужби и у свом исказу пред судом) да је мајка одвела дијете без његове сагласности, да је суд у Мађарској, након отмице дјетета, донио одлуку о виђању дјетета, коју мајка не поштује, да апелант тренутно живи у Загребу, али би се вратио у Мађарску уколико би дијете било враћено, као и да је дијете ишло у двојезички вртић и учило мађарски и српски језик, док му је у Требињу то онемогућено, да је апеланту једно вријеме било онемогућено да виђа дијете чак и путем скура, а само једном је након одвођења контактирао са дјететом. Апелант је тражио да суд поступи у складу са чланом 12 Конвенције. Тужена, мајка малодобног К.О., навела је да је апелант био упознат са чињеницом да ће она одвести дијете, у прилог чему је доставила СМС поруке, да јој је апелант оставио новац за пут, као и да су његови родитељи дошли да се поздраве са дјететом, да је о свему обавијестила и социјалну службу у Сегедину, гдје јој је речено да нема препрека за одлазак, те је навела да је пријавила свој и дјететов боравак у Требињу, да омогућава контакт дјетета и оца путем скура, али не жели да апелант виђа дијете, јер јој није предао мађарски пасош и ставио је забрану на издавање пасоша Босне и Херцеговине, због чега објективно и не може да виђа дијете у Њилипима (како је одредио суд у Мађарској). Такође, тужена је навела да је апелант показао небригу за дијете, јер није уплаћивао износ од 70 евра који је наложио суд у Мађарској. Тужена је истакла формалне приговоре на захтјев за враћање дјетета (да је захтјев без потписа и печата), те тражила да се прибави судски спис суда у Мађарској, односно рјешење о привременом повјеравању дјетета мајци. Основни суд је истакао да је, посебно водећи рачуна о заштити интереса дјетета, прибавио мишљење Центра за социјални рад Требиње "о условима у којима дијете живи и тренутној бризи

о малолетном К.О.", као и да је укључио центар у цијелокупни поступак.

8. Основни суд се најприје позвао на члан 3 Конвенције, те је истакао да се одвођење сматра незаконитим ако представља повреду права на бригу што је добило лице, институција или било који други орган према закону државе у којој је дијете било настављено прије одвођења или задржавања. Даље, Основни суд је утврдио из записника о одржаним јавним расправама пред судом у Сегедину да је у току поступак развода брака и повјеравања дјетета. Такође, Основни суд је навео да суд у Сегедину није донио одлуку о смјештају дјетета, али је донио привремену мјеру којом регулише начин виђања апеланта са дјететом (парним викендима од петка до недјеље на аеродрому Ћилипи). Даље, Основни суд је навео да, "како је тужена дијете одвела 12. октобра 2013. године, није повриједила право на бригу, јер га отац није ни добио". Након тога Основни суд је навео да сматра да је тужена дијете незаконито одвела, јер апелант, као отац дјетета, иако је знао за одвођење, није дао сагласност, што је суд закључио из апелантовог исказа, као и материјалних доказа, односно чињенице да није предао дјететов мађарски пасош, као и да је ставио забрану на издавање бх. пасоша за дијете.

9. Даље, Основни суд се позвао на члан 13 став 1 тачка б) Конвенције којим је прописано да судски или управни орган којем се шаље захтјев није дужан да нареди повратак дјетета ако лице, институција или други орган који се супротставља његовом повратку докаже да постоји озбиљна опасност да би повратак изложио дијете физичкој опасности или психичкој трауми, или на други начин довео дијете у неповољан положај. Даље, суд је навео да се, у складу са чланом 19 Конвенције, није упуштао у меритум одлука о било којем питању осим што је одлучивао о апелантовом поднесеном захтјеву за враћање дјетета. Суд је, такође, истакао да је поступак спровео у складу са начелом најбољег интереса дјетета, у складу са чланом 2 став 2, чланом 3 и чланом 7 став 2 Конвенције о правима дјетета. Узимајући у обзир чињеницу да је дијете у доби од четири године, да је брачна заједница раскинута када су дјетету биле три године и четири мјесеца, од када дијете у континуитету живи са мајком, да је отац (апелант) често мијењао мјесто боравка ради запослења, суд је закључио да је првенствено у интересу дјетета да живи са мајком која са њим може да оствари свакодневни контакт, будући да ни апелант током поступка није оспорио родитељске вриједности мајке.

10. Осим тога, из спроведених доказа, а посебно опсервације средине у којој живи малодобно дијете, коју је сачинио орган старатељства, произилази да се дијете потпуно адаптирало средини, да је дијете добро, да његов психо-физички развој одговара узрасту, да показује приврженост мајци, да је однос мајке и дјетета топао и обострано емотивно обојен, да породица у којој се дијете налази добро функционише, а мајка (тужена) добро брине о дјетету и препознаје његове потребе, те на њих адекватно одговара. Одвајање од мајке би се трауматично одразило на психо-физички развој дјетета с обзиром на то да је дијете већ прошло фазу прилагођавања од прекида брачне заједнице. Осим тога, суд је посебно оцијенио чињеницу да је апелант, који се сада налази у Загребу, дијете уписао у вртић у Загребу, што упућује да уопште нема намјеру да дијете врати у Мађарску. Суд је навео да је оцијенио узраст дјетета, па се позвао на судску праксу да дијете у добио до 10 година није спремно да изрази жељу у случају кад суд одлучује са којим ће од родитеља дијете да живи. Суд је закључио да је узраст дјетета од четири године доб када су му мајчина љубав и брига незамењиве.

11. Суд је, даље, навео да "Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода, те Конвенција о правима дјетета не искључују примјену одредаба домаћег законодавства, конкретно члана 90 став 1 Породичног закона". Суд је навео да је у најбољем интересу дјетета, који је испред свега, да живи са мајком у Требињу, а своју одлуку је донио позивом на члан 13 Конвенције и одредбе члана 3 Конвенције о правима дјетета, односно у најбољем интересу дјетета. Осим тога, Основни суд је навео да "темељни разлог за своју одлуку суд налази у члану 13 Конвенције према којој суд није дужан да нареди повратак дјетета ако лице, институција или орган који се супротставља повратку докаже, што предвиђа тачка б) овог члана, да постоји озбиљна опасност да би повратак изложио дијете физичкој опасности или психичкој трауми или на други начин довео дијете у неравноправан положај, и наведеној одредби члана 3 Конвенције о правима дјетета. На основу изложеног одлучено је као у изреци рјешења само са једним циљем а то је да се заштити интерес дјетета и спријече трауме и друге психичке последице, које би могло да има са било каквим мјерама принуде и присиле које би биле неопходне".

12. Окружни суд, рјешавајући по апелантовој жалби, донио је Рјешење број 95 0 П 032853 14 Гж од 23. септембра 2014. године којим је жалбу одбио и првостепену пресуду потврдио.

13. У образложењу рјешења Окружни суд је навео да је првостепена одлука правилна и да, и према мишљењу Окружног суда, нису испуњени услови из Конвенције да се малодобно дијете врати у Републику Мађарску. На основу чињеница утврђених пред првостепеним судом повратком дјетета у Републику Мађарску и одвајањем од мајке настала би озбиљна опасност да се дијете доведе у неповољан положај у смислу члана 13 Конвенције. Окружни суд је цитирао одредбу члана 13 Конвенције, те навео да наводима апелантове жалбе није доведен у питање закључак првостепеног суда "да је у најбољем интересу дјетета да живи са мајком (туженом) у Требињу", те се правилно позвао на одредбу члана 3 став 1 Конвенције о правима дјетета. Окружни суд сматра да првостепени суд правилно узима у обзир узраст дјетета, као и чињеницу континуитета живота дјетета са мајком и да отац често мијења мјесто боравка због посла, као и када је прекинута брачна заједница (од када дијете живи са мајком). Осим тога, оправдан је, према мишљењу Окружног суда, закључак Основног суда да апелант уопште нема намјеру да дијете врати у Републику Мађарску, већ би дијете боравило у Загребу, гдје је сада апелант запослен. Првостепени суд је, с тим у вези, посебно оцијенио чињеницу да је апелант уписао дијете у вртић у Загребу у којем би похађало двојезички хрватско-мађарски програм за предшколску дјецу припадника мађарске националне мањине. Стога, жалбом није доведен у питање закључак да је у најбољем интересу дјетета да живи са мајком чак ни при чињеници коју је истицао апелант - да ће дијете тако бити онемогућено да учи мађарски језик. Наиме, ни сам апелант у току поступка није оспорио родитељске вриједности тужене, мајке дјетета, нити их је оспорио Центар за социјални рад, па је правилан закључак првостепеног суда о интересу дјетета да живи са мајком. Такође, Окружни суд је навео да је првостепени суд овлашћен само да одлучи о враћању дјетета из Босне и Херцеговине у Републику Мађарску, а не о било којем другом питању које се тиче виђања дјетета са оцем у складу са одлуком суда у Сегедину, према којој апелант има право на виђање дјетета сваког другог викенда на аеродрому у Ћилипима у Републици Хрватској.

14. Врховни суд је донио Рјешење број 95 0 П 032853 14 Рев од 12. фебруара 2015. године којим је апелантову ревизију одбио.

15. У образложењу пресуде Врховни суд је поновио чињенично утврђење, као и закључке нижестепених судова. Врховни суд је истакао да је одредбом члана 3 Конвенције одређено под којим условима ће се одвођење или задржавање дјетета сматрати незаконитим. Даље, Врховни суд се позвао на члан 12 став 1 Конвенције којим је прописано да, уколико је дијете незаконито одведено или задржано (у смислу члана 3 Конвенције), а на дан почетка поступка пред судским или управним органом државе уговорнице у којој се дијете налази је протекло мање од годину дана од дана незаконитог одвођења или задржавања, надлежни орган ће наредити хитно враћање дјетета, а ставом 2 истог члана је утврђено да ће надлежни орган и након протекла рока од годину дана, такође, наредити повратак уколико се не докаже да се дијете прилагодило новој средини. Према одредби члана 13 Конвенције, судски или управни орган државе којој се шаље захтјев није дужан да нареди повратак дјетета ако лице, институција или други орган докаже да постоји (под б) озбиљна опасност да би повратак изложио дијете озбиљној физичкој опасности или психичкој трауми или на други начин довео дијете у неповољан положај. Врховни суд је, такође, цитирао члан 13 став 3 Конвенције којим је прописано да ће приликом разматрања околности из овог члана судски или управни орган узети у обзир податке који се односе на социјално поријекло дјетета "добивене од централног извршног органа или неког другог надлежног органа државе у којој је мјесто сталног боравка дјетета". Врховни суд се позвао и на члан 19 Конвенције, те је навео да одлука на основу Конвенције није мериторна одлука о питању права на старање.

16. Врховни суд је навео да су нижестепени судови утврдили да је тужена у новембру 2013. године незаконито одвела малодобно дијете из Републике Мађарске и да се ради о отмици дјетета из члана 3 Конвенције. Према утврђеним чињеницама, у току је поступак пред судом у Републици Мађарској ради развода брака између апеланта и тужене и повјеравања дјетета на заштиту, старање и васпитање. Малодобно дијете сада живи са мајком (туженом) у Требињу, у једнособном стану. Према извјештају Центра за социјални рад у Требињу, услови становања су задовољавајући, однос мајке (тужене) и дјетета је добар и дијете показује приврженост мајци. Средина у којој дијете живи испуњава услове за његово адекватно збрињавање. Апелант живи у Загребу, гдје је запослен. Врховни суд је, даље, истакао да је другостепена одлука правилна, јер је другостепени суд узео у обзир све околности случаја када је потврдио првостепену одлуку којом је одбијен апелантов захтјев за враћање дјетета. Врховни суд је навео да нису основани ревизиони наводи да је дијете требало хитно вратити у Мађарску у складу са одредбом члана 12 став 1 Конвенције, јер су испуњени услови из члана 13 став 1б) Конвенције. Према мишљењу Врховног суда, другостепени суд је дао јасно образложење, узимајући у обзир околности цијелокупног случаја, те је навео јасне разлоге "зашто је у интересу дјетета да живи са мајком и одлука је заснована на одредби члана 13 став 1б) Конвенције", што је прихватио и Врховни суд. Дакле, и према мишљењу Врховног суда, за правилност одлуке од значаја је узраст дјетета (четири године), чињеница да је са мајком, а да је брачна заједница прекинута када је дијете имало три године и четири мјесеца (од када је са мајком), да је апелант често мијењао мјесто боравка у потрази за запослењем, да би дијете у случају повратка боравило у Загребу с обзиром на то да га је апелант уписао у вртић у Загребу. Због наведеног, ни

апелантовим ревизионим наводима није доведен у сумњу закључак нижестепених судова да је у најбољем интересу дјетета да живи са мајком, поготово при чињеници да родитељске вриједности мајке нису оспорене, односно да су потврђене у извјештају Центра за социјални рад у Требињу.

17. Такође, Врховни суд је истакао да оспорено рјешење ни у којем случају не прејудуира одлуку о меритуму о праву на старање, сагласно члану 19 Конвенције, па стога нису од значаја наводи које је апелант истицао у вези са виђањем дјетета, које је одређено по одлуци суда у Сегедину. Врховни суд је истакао да је "рјешењем другостепеног суда од 23. септембра 2014. године апелантова жалба уважена а против Рјешења број 95 0 П 032853 14 П од 12. јуна 2014. године, те је укинута првостепено рјешење и предмет враћен на поновни поступак с упутом првостепеном суду да ради спровођења одлуке о виђању дјетета суд може на приједлог Центра за социјални рад да омогући апеланту виђање дјетета у Требињу", као и да се на тај начин сматра спроведеном одлука суда у Сегедину од 17. јануара 2014. године. Такође, Врховни суд је навео да побијања одлука не спречава апеланта да учествује у заштити и васпитању дјетета и да остварује контакте са њим до доношења одлука надлежног суда у Мађарској. Врховни суд је, такође, оцијенио неоснованим апелантов навод о дискриминацији, због његовог држављанства, пола, језика и вјероисповијести, те је навео да је апелант равноправно учествовао у поступку, а чињеница да није успио у поступку не представља повреду апелантовог права из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције. Такође, суд је навео да нема утицаја на одлучење апелантов навод да судије нису посебно обучене за примјену Конвенције, те да је то резултирало доношењем незаконите и неправилне одлуке, јер суд познаје право.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

18. Апелант сматра да му је оспореним одлукама повријеђено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција), право на приватан и породичан живот из члана II/3ф) и члана 8 Европске конвенције, као и право на забрану дискриминације из члана 14 Европске конвенције. Наводи да су редовни судови арбитрарно примијенили материјално право, а посебно одредбе члана 13 став 1 тачка б) Конвенције. Апелант указује да су судови неспорно утврдили да је у питању отмица дјетета, али да су само паушално, без спровођења доказа на те околности, утврдили да ће за дијете наступити штета враћањем у Мађарску. Осим тога, апелант се позвао на став Европског суда за људска права (у даљњем тексту: Европски суд) у предмету *X против Латвије*. Апелант у вези са наведеним истиче и повреду члана 9 Конвенције о правима дјетета, јер је малодобно дијете отмицом одведено од оца. Осим тога, оваквим поступањем редовних судова повријеђено је и апелантово право на приватни и породични живот. Према апелантовом мишљењу, дијете треба вратити у Мађарску, у којој се расправља и о питању повјеравања дјетета. Осим тога, судови у Мађарској су "најпозванији" да утврде најбољи интерес дјетета. Судови у Босни и Херцеговини, према апелантовом мишљењу, требали су поступити према Конвенцији и удовољити апелантовом захтјеву. С тим у вези, апелант указује на становиште Европског суда у предмету *Maitousseau и Washington против Француске*. Апелант наводи и да су судови поступали стереотипно чиме су га дискриминисали у односу на тужену по основу пола и

националног поријекла. Апелант је истакао да, сходно наведеном, тражи да Уставни суд нареди хитан повратак малодобног К.О. у Мађарску, те тражи да му се плате трошкови пред поступајућим судовима, као и трошкови састављања апелације и накнаду нематеријалне штете због душевне боли због одвојеног живота од дјетета за вријеме трајања поступка у износу од 10.000,00 КМ.

б) Одговор на апелацију

19. Врховни суд је у одговору на апелацију навео да је, супротно наводима из жалбе, суд дао детаљно образложење, те да остаје при разлозима.

V. Релевантни прописи

20. Конвенција о грађанскоправним аспектима међународне отмице дјете - Хаг, 25. октобар 1980. године ("Службени лист СФРЈ" - Међународни уговори број 7/91), која је у Босни и Херцеговини преузета нотификацијом о сукцесији међународних уговора СФРЈ, у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Циљеви ове Конвенције су:

а) да осигура што хитнији повратак дјете незаконито одведене или задржане у некој држави уговорници;

б) да осигура да се права на старање и виђење са дјететом по закону једне од држава уговорница стварно поштују у другој држави уговорници.

Члан 3.

Одвођење или задржавање дјетета ће се сматрати незаконитим:

а) ако представља повреду права на старање које је добило лице, институција или било који други орган, колективно или појединачно, по закону државе у којој је дјете било стално настањено прије одвођења или задржавања;

б) ако су се у вријеме одвођења или задржавања та права остваривала колективно или појединачно, или би се била остваривала да није дошло до одвођења или задржавања;

[...]

Члан 6.

Држава уговорница ће одредити централни извршни орган који ће извршавати обавезе које Конвенција предвиђа за такав орган.

[...]

Члан 12.

1) Ако је дјете незаконито одведено или задржано у смислу члана 3, а на дан почетка поступка пред судским или управним органом државе уговорнице у којој се дјете налази протекло је мање од годину дана од дана незаконитог одвођења или задржавања, односни надлежни орган ће наложити хитан повратак дјетета.

2) Судски или управни орган, чак и ако је правни поступак покренут након истека рока од годину дана споменутог у претходном ставу, такођер ће наложити повратак дјетета ако се не докаже да се дјете прилагодило новој средини.

[...]

Члан 13.

1) Без обзира на одредбе претходног члана, судски или управни орган државе којој се упућује захтјев није дужан да наложи повратак дјетета ако лице, институција или други орган који се супротставља његовом повратку докаже:

а) да лице, институција или други орган који се стара о личности дјетета није стварно остваривао право на

старање у вријеме одвођења или задржавања, или да се био сагласио или накнадно пристао на одвођење или задржавање;

б) да постоји озбиљна опасност да би повратак изложио дјете физичкој опасности или психичкој трауми или га на други начин довео у неповољан положај.

[...]

3) Приликом разматрања околности споменутих у овом члану, судски и управни орган ће узети у обзир податке који се односе на социјално поријекло дјетета добијене од централног извршног органа или неког другог надлежног органа државе у којој се налази мјесто дјететовог сталног борава.

Члан 19.

Одлука на основу ове Конвенције у вези са повратком дјетета неће се сматрати мериторном одлуком у било којем питању у вези са правом на старање.

21. У пресуди Европског суда Х против Латвије (види пресуду Европског суда *Х против Латвије*, представка број 27853/09, од 26. новембра 2013. године) наведен је следећи текст:

Извјештај са објашњењима уз Хашку конвенцију о отмици дјете из 1980, који је припремила Elisa Pérez-Vera, који је објавила Хашка конференција о међународном приватном праву (*The Hague Conference on Private International Law - HCCH*) 1982, настоји да истакне начела која чине основу Конвенције из 1980. и да опскрби оне који морају да примјењују ову конвенцију исцрпним коментарима о њеним одредбама. Из извјештаја произилази да ова конвенција, ради спречавања могућности да родитељ који изврши отмицу озакони своју радњу у држави у коју је дјете одведено, осим свог превентивног аспекта, садржи и могућност повратка у претходно стање кроз изрицање наредбе о хитном повратку дјетета, чиме се омогућава враћање у стање које је било једнострано и незаконито промијењено. Поштивање права на старање је готово у потпуности изостављено из опсега ове конвенције, јер је то питање које треба да разматрају надлежни судови у држави у којој је дјете имало стални боравак прије одвођења. Филозофија (Хашке) Конвенције фокусирана је на борбу против ширења појаве међународних отмица, увијек са жељом да заштити дјецу, дјелујући као тумач њихових стварних интереса. Сходно томе, сврха спречавања и хитног повратка кореспондира с конкретним концептом "најбољег интереса дјетета". Међутим, како одвођење дјетета може да буде оправдано објективним разлозима, који имају везе са његовом или њеном личношћу, или са окружењем са којим је он или она блиско повезана, ова конвенција предвиђа одређене изузетке од општих обавеза које се намећу државама да обезбиједе хитни повратак (став 25). Будући да је повратак дјетета основно начело Конвенције, изузеци од опште обавезе обезбјеђивања повратка представљају веома важан елемент у разумијевању тачног опсега ове обавезе, а могуће је разликовати и изузетке који своје оправдање црпе из три различита начела (став 27). Прво, власти државе којој је упућен захтјев нису обавезне да наложе повратак дјетета уколико лице које захтијева повратак није стварно остваривало право на старање или гдје понашање тог лица указује на прихватање те нове ситуације (став 28). Друго, ст. 16 и 2 члана 13 садрже изузетке који јасно произилазе из разматрања интереса дјетета, чија је коначна садржина дата у Конвенцији. Дакле, интерес дјетета да не буде одведено из мјеста свог сталног борава без одговарајућих гаранција стабилности у новом окружењу уступа предност примарном интересу било ког лица да не буде изложено физичкој опасности или психолошкој трауми или стављању у

неподношљиви положај (став 29). На крају, не постоји обавеза повратак дјетета ако, у условима члана 20, његов повратак "не би био допуштен у складу са основним начелима државе којој је упућен захтјев, који се односе на заштиту људских права и основних слобода" (став 31). Извјештај са објашњењима, такође, истиче поље слободне процјене које је својствено судијској функцији. Године 2003. НССН је објавила други дио "Водича кроз добре праксе (Хашке) Конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице дјеце од 25. октобра 1980." Иако је првенствено намијењен новим државама уговорницама и нема обавезујући учинак, нарочито у погледу судских органа, овај документ настоји да олакша спровођење Конвенције кроз бројне препоруке и појашњења. Водич у више наврата наглашава важност Извјештаја са образложењима уз (Хашку) Конвенцију из 1980, који је познатији као Извјештај Pérez-Vera, у сувислом тумачењу и разумијевању Конвенције из 1980. (види, на примјер, тач. 3.3.2 "Импликације трансформацијског приступа" и 8.1 "Извјештај са објашњењима уз Конвенцију: извјештај Pérez-Vera"). Конкретно, он наглашава да судски и управни органи имају обавезу, између осталог, да захтјева за повратак обраде у што краћем року, као и у жалбеном поступку (тачка 1.5 "Експедитивни поступци"). Експедитивне поступке треба посматрати као поступке који су и брзи и дјелотворни: брзо доношење одлука на основу Европске конвенције у најбољем је интересу дјеце (тачка 6.4 "Управљање предметима"). Водич добре праксе наводи да кашњење у спровођењу наредби, односно њихово неизвршење у неким државама уговорницама представља велику забринутост и препоручује да државе уговорнице обезбиједе једноставне и дјелотворне механизме за извршење наредби за повратак дјеце унутар својих домаћих система, истичући да се повратак, заправо, мора и да изврши, а не само да наложи (тачка 6.7 "Извршење").

VI. Допустивост

22. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

23. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку ког је користио.

24. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је пресуда Врховног суда против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апелант је примио 8. априла 2015. године а апелација је поднесена 4. јуна 2015. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда, јер не постоји неки формални разлог због ког апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

25. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VII. Меритум

26. Апелант побија наведена рјешења, тврдећи да су повријеђена његова права из члана II/3е) и ф) Устава Босне и Херцеговине и чл. 6, 8 и 14 Европске конвенције.

27. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

28. Члан 6 став 1 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основаности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом. [...]

29. Уставни суд запажа да апелант у оспореним рјешењима види повреду права на правично суђење у погрешној примјени материјалног права, прије свега одредаба Конвенције, као и у паушалној оцјени доказа и недостатку образложења пресуде.

30. У вези с тим, Уставни суд указује да, према пракси Европског суда и Уставног суда, задатак ових судова није да преиспитују закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене материјалног права (види, Европски суд, *Pronina против Русије*, одлука о допуштивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је уопштено задатак редовних судова да оцјене чињенице и доказе које су извели (види, Европски суд, *Thomas против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли је евентуално дошло до повреде или занемаривања уставних права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била, евентуално, произвољна или дискриминациона.

31. Такође, Уставни суд указује на то да, према устаљеној пракси Европског суда и Уставног суда, члан 6 став 1 Европске конвенције обавезује судове да, између осталог, образложе своје пресуде. Ова обавеза, међутим, не може да буде схваћена као обавеза да се у пресуди изнесу сви детаљи и дају одговори на сва постављена питања и изнесене аргументе (види, Уставни суд, одлуке бр. У 62/01 од 5. априла 2002. године и АП 352/04 од 23. марта 2005. године). Мјера у којој ова обавеза постоји зависи од природе одлуке (види, Европски суд, *Ruiz Torija против Шпаније*, пресуда од 9. децембра 1994. године, Серија А број 303-А, став 29). Европски суд и Уставни суд су у бројним одлукама указали на то да домаћи судови имају одређену дискрециону оцјену у вези с тим које ће аргументе и доказе прихватити у одређеном предмету, али, истовремено, имају обавезу да образложе своју одлуку тако што ће навести јасне и разумљиве разлоге на којима су ту одлуку засновали (види, Европски суд, *Suominen против Финске*, пресуда од 1. јула 2003. године, апликација број 37801/97, став 36, и, *mutatis mutandis*, Уставни суд, Одлука број АП 5/05 од 14. марта 2006. године).

32. Узимајући у обзир наведене стандарде и наводе из апелације, Уставни суд ће испитати да ли је у конкретном случају дошло до произвољне примјене релевантних одредаба Конвенције, као и домаћег закона. Наиме, Уставни суд примјећује да је Основни суд јасно навео да се поступак

ради враћања дјетета у конкретном случају води према одредбама Конвенције. Уставни суд мора да примијети да се у конкретном случају, заиста, ради о ситуацији када домаћи судови одлуку о враћању дјетета доносе примјеном одредаба Конвенције. Даље, Уставни суд подсјећа да је у Босни и Херцеговини ратификацијом наведене конвенције она постала саставни дио домаћег правног система, без доношења даљњих аката о њеном спровођењу, дакле, директно се примјењује као дио националног законодавства. С тим у вези је изузетно важно схватити саму суштину Конвенције. Имајући у виду Правила Pérez-Vera, којима се истичу правила и дају упутства у примјени Конвенције, произилази да је дух Конвенције да се спријечи отмица дјете, односно да се спријечи "легализација" отмица, које се врши путем хитног поступања и путем налога да се дијете врати у мјесто свог посљедњег (сталног) боравишта, односно да се врати у претходно стање, тј. у стање прије отмице, како би се спријечио негативан утицај отмице на дијете. Међутим, *ratio* Конвенције, поред борбе против отмица дјете, јесте заштита дјете и њихових основних интереса. Стога, у интересу дјетета постоје и изузеци предвиђени чланом 13 Конвенције (и другим члановима) који садрже изузетке од општег правила повратка дјетета у мјесто боравка прије отмице.

33. Дакле, Уставни суд примјењује да од правила обавезног и хитног повратка отетог дјетета постоје изузеци који оправдавају одлуку којом се одбија повратак дјетета. Такође, Уставни суд подсјећа на праксу Европског суда, који је у сличним предметима, који су укључивали и примјену одредаба Конвенције, закључио да суд државе којој је упућен захтјев ради повратка дјетета мора истински да узме у обзир факторе који могу да представљају изузетак од налагања хитног повратка (у смислу чл. 12, 13 и 20 Конвенције), нарочито ако их је изнијела једна од страна у поступку, конкретно страна која се противи враћању дјетета. Такође, Европски суд је истакао да суд државе којој је упућен захтјев ради повратка дјетета мора да донесе одлуку која је довољно образложена. Имајући у виду примјену Конвенције, то значи да лице које се противи повратку дјетета мора да предочи довољно доказа којима ће поткријепити наводе о постојању опасности, а нарочито "озбиљне" опасности у смислу члана 13(б) Конвенције. При томе "озбиљна опасност" не обухвата само физичку опасност или психолошку трауму већ и неповољан положај (или "неподношљиву ситуацију", термин који је користио и Европски суд), али не обухвата све неугодности које су нужно везане за повратак дјетета, већ се тиче само ситуација које надилазе оно што би дијете могло разумно да поднесе (види, Европски суд, пресуда *X против Латвије*).

34. Имајући у виду све наведено, посебно имајући у виду одредбе Конвенције, Уставни суд примјењује да редовни судови нису на адекватан начин примијенили материјално право у конкретном случају, јер нису, према резултатима поступка који су спровели, наредили хитан повратак дјетета апеланту.

35. Прије свега, Уставни суд примјењује да су редовни судови закључили да је неспорно у питању отмица дјетета према члану 3 Конвенције, јер је (иако је мајка дјетета (тужена) то оспоравала) дијете одведено преко границе Мађарске без сагласности оца о чему су судови дали јасна образложења, без обзира на то што је, како произилази из оспорених одлука, покренута бракоразводна парница, јер су апелант и тужена још били у браку, те заједничко старање о дјетету (у вријеме одвођења дјетета) у поступку ничим није доведено у питање.

36. Уставни суд запажа да и у ситуацији када су утврдили да је отмица извршена 12. октобра 2013. године, а

поступак пред надлежним органом државе уговорнице почео 12. маја 2014. године, тј. да је од отмице дјетета протекло мање од једне године, редовни судови нису примијенили основни принцип из члана 12 став 1 Конвенције према којем: "Ако је дијете незаконито одведено или задржано у смислу члана 3, а на дан почетка поступка пред судским или управним органом државе уговорнице у којој се дијете налази протекло је мање од годину дана од дана незаконитог одвођења или задржавања, односно надлежни орган ће наложити хитан повратак дјетета." Истина, Уставни суд, као што је већ речено, има у виду да су редовни судови били дужни да испитају и евентуално постојање изузетака прописаних чланом 13 Конвенције. Уставни суд запажа да су редовни судови, испитујући евентуално постојање изузетака од обавезе да наложе повратак отетог дјетета, позивом на члан 13 став 1(б) Конвенције, закључили да нису испуњени услови за повратак дјетета.

37. Наиме, аргументација за одлучење редовних судова да одбију захтјев за повратак дјетета апеланту (која је сумирана у одлуци Врховног суда) јесте да је у најбољем интересу дјетета да живи са мајком, што је, према мишљењу тих судова, утемељено на одредби члана 13 став 1(б) Конвенције. За правилност одлуке је, према образложењу оспорених одлука, од значаја узраст дјетета у доби од четири године, да је брачна заједница прекинута када је дијете имало три године и четири мјесеца, од када живи са мајком, да је отац дјетета (апелант) стално мијењао мјесто боравка, да би дијете, у случају повратка, боравило у Загребу, па је у најбољем интересу дјетета да живи са мајком, јер родитељске вриједности мајке нису доведене у питање.

38. Уставни суд, међутим, запажа да се у поступку на све три инстанце редовних судова константно користи термин "у најбољем интересу дјетета да живи са мајком". С друге стране, Уставни суд има у виду да се у поступку пред редовним судовима одлучивало о повратку дјетета апеланту као оцу у Мађарску, дакле, једном посебном *sui generis* поступку чији је циљ да спријечи, прије свега, отмице дјете и одвођење дјете из земље сталног пребивалишта, те у случају да се отмица, ипак, догоди, обезбједи њихов хитан повратак у земљу сталног пребивалишта. Даље, Уставни суд примјењује да мајка дјетета (тужена), иако се очигледно противи повратку дјетета у Републику Мађарску, није истакла нити један конкретан разлог због чега дијете не треба да се врати, већ је истакла само формалне приговоре на захтјев. Ипак, поступак је спроведен и у њега је, ради утврђивања најбољег интереса дјетета, укључен Центар за социјални рад, који је дао мишљење из ког, такође, произилази противљење које се огледа у ставу Центра да би се одвајање дјетета од мајке "свакако трауматично одразило на психо-социјални развој дјетета", што неспорно представља конкретан разлог који је суд требало детаљно да испита, што је у конкретном случају и урађено, па је захтјев за повратак дјетета одбијен.

39. Уставни суд, такође, примјењује да су редовни судови, односно Центар за социјални рад, до закључка "о најбољем интересу дјетета" дошли на основу мишљења Центра, који је настао опсервацијом дјетета и мајке, као и услова за живот дјетета у Требињу, када је закључено да је дијете привржено мајци и да би одвајање од ње изазвало трауму.

40. Уставни суд, међутим, подсјећа да, према одредбама члана 13 Конвенције, судски или управни орган државе којој се упућује захтјев за враћање отетог дјетета није дужан да наложи повратак дјетета без обзира на основни принцип налагања да се дијете хитно врати из члана 12 Конвенције ако лице које се супротставља његовом повратку (у конкретном

случају тужена као мајка) докаже: да у конкретном случају апелант као отац није стварно остваривао право на старање у вријеме одвођења, или да се био сагласио, или накнадно пристао на одвођење, да постоји озбиљна опасност да би повратак изложио дијете физичкој опасности или психичкој трауми, или га на други начин довео у неповољан положај с тим што су, према ставу (3) члана 13 Конвенције, приликом разматрања околности које је истицала тужена редовни судови морали да узму у обзир податке који се односе на социјално поријекло дјетета добијене од централног извршног органа или неког другог надлежног органа Мађарске као државе у којој се налази мјесто дјететовог сталног боравка.

41. У конкретном случају Уставни суд из оспорених одлука редовних судова запажа да се приликом разматрања околности које би искључиле обавезу суда да наложи враћање дјетета апеланту редовни судови уопште нису бавили питањем услова за живот дјетета у Мађарској, гдје би се дијете "према правилу" морало хитно да врати, нити је, иако се Врховни суд позвао на одредбу члана 13 став (3) Конвенције, прибављено мишљење надлежног органа Мађарске о условима за живот дјетета у Мађарској као мјесту дјететовог сталног боравка. Такође, ни редовни судови, нити Центар за социјални рад нису се бавили питањем, односно испитали однос апеланта као оца са дјететом.

42. Уставни суд, стога, запажа да је цијели поступак који се водио по захтјеву апеланта као оца за хитно враћање отетог дјетета у Мађарску, као мјесто дјететовог сталног боравка, и који је требало примјеном Конвенције резултирати првенствено налогом суда да се дијете хитно врати у Мађарску, или да се утврди постојање услова прописаних Конвенцијом због којих редовни судови нису дужни да нареду да се дијете врати у Мађарску, претворен у поступак доказивања да је дјетету боље у Требињу "и са мајком", што, према мишљењу Уставног суда, никако не може да води закључку да су одредбе Конвенције правилно примјењене. Аргументација коју су изнијели редовни судови за одбијање захтјева за повратак дјетета, према одредби члана 12 став 2 Конвенције, евентуално би могла да буде релевантна да је поступак за повратак отетог дјетета започео након истека рока од годину дана од дана одвођења, јер, према наведеној одредби: "Судски или управни орган, чак и ако је правни поступак покренут након истека рока од годину дана поменутог у претходном ставу, такође ће наложити повратак дјетета ако се не докаже да се дијете прилагодило новој средини." Из наведеног слиједи да би утврђивање да ли се дијете прилагодило новој средини било релевантно само у случају да је апелант поступак за повратак дјетета започео након истека рока од годину дана од дана његовог незаконитог одвођења, па с обзиром на то да у конкретном предмету није такав случај, редовни судови очито нису ни могли да утврђују наведену чињеницу.

43. Напротив, према мишљењу Уставног суда, задаћа редовних судова је била да утврде релевантне чињенице у правцу, уколико тужена (мајка), као лице које се супротставља повратку дјетета, тврди да апелант као отац није стварно остваривао право на старање у вријеме незаконитог одвођења дјетета, или да се био сагласио, или накнадно пристао на одвођење или задржавање дјетета (ситуација прописана чланом 13 став (1) тачка а) Конвенције), или да постоји озбиљна опасност да би повратак изложио дијете физичкој опасности или психичкој трауми, или га на други начин довео у неповољан положај (ситуација прописана чланом 13 став (1) тачка б) Конвенције), и то само након што прибаве и узму у обзир податке који се односе на социјално поријекло дјетета добијене од централног

извршног органа или неког другог надлежног органа Мађарске као државе у којој се налази мјесто дјететовог сталног боравка (обавеза прописана чланом 13 став (3) Конвенције).

44. Због наведеног, према мишљењу Уставног суда, поступак је, умјесто налагања хитног поступка повратка незаконитог одведеног дјетета у Мађарску (члан 12 став 1), односно евентуалног испитивања услова за одбијање захтјева за повратак, који су предвиђени изузецима члана 13 став 1б) Конвенције, претворен у поступак доказивања да се дијете адаптирало новој средини, прописан чланом 12 став 2 Конвенције, који би, као што је већ речено, био релевантан у случају да је захтјев за повратак дјетета поднесен након истека рока од годину дана од дана незаконитог одвођења иако за то нису били испуњени услови, јер је апелант поступак покренуо у року краћем од годину дана од дана незаконитог одвођења дјетета, тј. у року од седам мјесеци, па се наведени услов из одредбе става (2) члана 12 Конвенције није ни требало да испитује. При томе ваља имати на уму да и та одредба предвиђа првенствено налагање да се врати дијете, а одбијање захтјева само у случају да се докаже да се дијете, због протекла времена, прилагодило новој средини.

45. Из наведеног слиједи да редовни судови не само да нису утврдили нити један од разлога због којих би могли да примјене изузетке прописане чланом 13 став (1) тач. а) и б) Конвенције и да одбију апелантов захтјев за повратак отетог дјетета, већ нису, како би уопште могли да разматрају околности које би евентуално довеле до примјене наведених одредаба Конвенције, узели у обзир податке који се односе на социјално поријекло дјетета које би дао централни извршни орган или неки други надлежни орган Мађарске у којој се налази мјесто дјететовог сталног боравка, штавише, нису их ни прибавили.

46. Осим тога, Уставни суд примјећује да су редовни судови, иако тужена као мајка није истицала, а нити Центар за социјални рад није утврдио нити једну родитељску неподобност апеланта, током цијелог поступка наводили да апелант није доказао родитељске неспособности мајке (као разлог да дијете не остане са мајком у Требињу). Тиме је, супротно одредбама Конвенције, поступак доказивања био на апеланту као лицу које тражи повратак дјетета умјесто да лице (или орган) које се противи повратку доказује због чега не треба удовољити апелантовом захтјеву за повратак дјетета "у Републику Мађарску", што је апелант и тражио постављеним захтјевом. Због свега наведеног, Уставни суд примјећује да оспорене одлуке, услијед произвољног тумачења и примјене одредаба Конвенције, садрже недостатке који неспорно утичу на правилност одлуке, те доводе у питање сам закључак судова у веома деликатној ситуацији, када се заиста одлучује о најважнијим питањима како за појединца – дијете, тако и за родитеље дјетета, као и за цијело друштво, јер је заштита дјетета основни циљ сваког цивилизованог друштва.

47. Коначно, Уставни суд подсјећа да се, према члану 19 Конвенције, одлука донесена примјеном Конвенције у вези са повратком дјетета неће сматрати мериторном одлуком у било којем питању у вези са правом на старање. То питање је остављено да се ријеши у другом поступку примјеном националног породичног закона.

48. Због свега наведеног, Уставни суд закључује да је оспорена одлука резултат произвољне примјене материјалног права, конкретно релевантних одредаба Конвенције и поступка који суд по њој мора да спроведе, чиме је повријеђено апелантово право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције.

Накнада нематеријалне штете

49. Уставни суд запажа да је апелант затражио накнаду трошкова поступка пред редовним судовима (и састава апелације), те накнаду нематеријалне штете због одвојеног живота од сина за вријеме трајања поступка у износу од 10.000,00 KM. У односу на трошкове поступка пред редовним судовима, имајући у виду да се укида пресуда Врховног суда и предмет враћа том суду на поновно одлучивање, Уставни суд подсјећа да ће Врховни суд у поступку спровођења одлуке Уставног суда одлучити и о том питању. У односу на захтјев за састављање апелације, Уставни суд подсјећа да таква накнада није прописана Правилима Уставног суда.

50. Међутим, када је ријеч о захтјеву за накнаду нематеријалне штете због одвојеног живота апеланта од сина за вријеме трајања поступка у износу од 10.000,00 KM, Уставни суд подсјећа да, у смислу члана 74 Правила Уставног суда, Уставни суд може у одлуци којом усваја апелацију да одреди накнаду нематеријалне штете, која се, у смислу става (2) наведеног члана, одређује на основу праведности, узимајући у обзир стандарде који произилазе из праксе Уставног суда. Имајући у виду околности конкретне случаја и душевну бол коју је апелант неминовно трпио због одвојености од сина, као и начин како је до тога дошло, те чињеницу да је утврђено кршење апелантовог права на правично суђење у поступку за повратак дјетета апеланту, Уставни суд сматра да је правично да апеланту досуди накнаду нематеријалне штете у цијелокупном износу како је тражио, тј. у износу од 10.000,00 KM.

51. Наведени износ апеланту је дужна да исплати Влада Републике Српске у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке. Ова одлука Уставног суда у дијелу који се односи на накнаду нематеријалне штете представља извршну исправу.

Остали наводи

52. Имајући у виду закључак Уставног суда у вези са повредом права на правично суђење, Уставни суд не налази да је потребно додатно испитивати остале апелантове наводе.

VIII. Закључак

53. Уставни суд закључује да постоји кршење права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције када су редовни судови произвољно протумачили и примјенили релевантне одредбе Конвенције и у погледу примјене материјалног права и у погледу поступка какав су требали да спроведу, поготово у овако сензибилном случају у којем су у питању интереси и заштита дјетета од свих врста поступака који могу да штете дјечи.

54. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

55. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине
Мирсад Ћеман, с. р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вјећу, у предмету број **AP 2784/15**, рјешавајући апелацију **G.Ö.**, на основу члана VI/3.b) Устава Босне и Херцеговине, члана 57. став (2) таčka б), члана 59. ст. (1) и (2) и члана 62. став (1) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - преčiшчени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

Мирсад Ћеман, предсједник

Мато Тодић, потпредсједник
Златко М. Кнежевић, потпредсједник
Валерија Галић, судија
Миодраг Симоновић, судија
Сеада Палаврић, судија
на сједници одржаној 14. октобра 2015. године донио је

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Усваја се апелација **G.Ö.**

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана II/3.e) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Рјешење Врховног суда Републике Српске број 95 0 P 032853 14 Rev од 12. фебруара 2015. године.

Предмет се враћа Врховном суду Републике Српске, који је дужан да по hitnom поступку донесе нову одлуку, у складу са чланом II/3.e) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Влади Републике Српске да, у складу са чланом 74. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, **G.Ö.**, у року од три мјесеца од достављања ове одлуке, исплати износ од 10.000,00 KM на име накнаде нематеријалне штете због одвојеног живота од сина за вријеме поступка по захтјеву за дјететов повратак уз обавезу да, након истека овог рока, плати **G.Ö.** законску затезну камату на eventualno неисплаћени износ или дио износа накнаде одређене овом одлуком.

Налаже се Врховном суду да, у складу са чланом 72. став 5. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке обавјести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

OBRAZLOŽENJE**I. Uvod**

1. G.Ö. (у даљњем тексту: апелант), којег заступа Emir Kaknjašević, адвокат из Сарајева, подnio је 4. јуна 2015. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Рјешења Врховног суда Републике Српске (у даљњем тексту: Врховни суд) број 95 0 P 032853 14 Rev од 12. фебруара 2015. године, Рјешења Округног суда у Требињу (у даљњем тексту: Округни суд) број 95 0 P 032853 14 Gž од 23. септембра 2014. године и Рјешења Основног суда у Требињу (у даљњем тексту: Основни суд) број 95 0 P 032853 14 P од 4. јула 2014. године.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. На основу члана 23. Правила Уставног суда, од Врховног суда, Округног суда, Основног суда и Н.О., као супротне стране у поступку (у даљњем тексту: тужена), затражено је 9. јула 2015. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Врховни суд је доставио одговор на апелацију 16. јула 2015. године, а остали учесници нису доставили одговоре у остављеном року који је истекао.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta које произлазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу се сумирати на слjedeћи начин:

5. Основни суд је донио Рјешење број 95 0 P 032853 14 P од 4. јула 2014. године којим је одбио као неоснован апелантов захтјев за враћање малодобног дјетета К.О. "у Републику Мађарску", које се налази код мајке (тужене) у Босни и Херцеговини.

6. У образложењу рјешења Основни суд је навео да је апелант путем Министарства за управу и правосуде Мађарске,

pozivajući se na odredbe Konvencije o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece (od 25. oktobra 1980. godine, u daljnjem tekstu: Konvencija), podnio Ministarstvu pravde BiH zahtjev za povratak njegovog nezakonito zadržanog malodobnog djeteta koje se nalazi kod tužene u Trebinju. Osnovni sud je istakao da je po apelantovom zahtjevu za vraćanje malodobnog djeteta donio odluku u skladu sa odredbama Konvencije, a ne Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), u kojem slučaju se, primjenom odredaba Konvencije, dokazuje isključivo da podnosilac zahtjeva, dakle apelant kao otac djeteta, ima pravo na brigu i staranje i da je dijete nezakonito odvedeno, "jer je primjena Konvencije koja propisuje najuspješniji i raspoloživi postupak u odredbi člana 2. stav 2. obavezna".

7. Osnovni sud je istakao da je, nakon što je saslušao parnične stranke i ocjenjujući posebno nalaz Centra za socijalni rad Trebinje, kao i ocjenjujući materijalne dokaze, a posebno vodeći računa o zaštiti interesa djeteta, zaključio da je podneseni prijedlog neosnovan. Osnovni sud je naveo da je u toku postupka saslušao apelanta i tuženu, majku malodobnog K.O., zatim, da je izvršio uvid u dokumentaciju. Osnovni sud je istakao da je apelant, otac malodobnog djeteta, naveo (u tužbi i u svom iskazu pred sudom) da je majka odvela dijete bez njegove saglasnosti, da je sud u Mađarskoj, nakon otmice djeteta, donio odluku o viđanju djeteta, koju majka ne poštuje, da apelant trenutno živi u Zagrebu, ali bi se vratio u Mađarsku ukoliko bi dijete bilo vraćeno, kao i da je dijete išlo u dvojezični vrtić i učilo mađarski i srpski jezik, dok mu je u Trebinju to onemogućeno, da je apelantu jedno vrijeme bilo onemogućeno da viđa dijete čak i putem skypa, a samo jednom je nakon odvođenja kontaktirao sa djetetom. Apelant je tražio da sud postupi u skladu sa članom 12. Konvencije. Tužena, majka malodobnog K.O., navela je da je apelant bio upoznat sa činjenicom da će ona odvesti dijete, u prilog čemu je dostavila SMS poruke, da joj je apelant ostavio novac za put, kao i da su njegovi roditelji došli da se pozdrave sa djetetom, da je o svemu obavijestila i socijalnu službu u Segedinu, gdje joj je rečeno da nema prepreka za odlazak, te je navela da je prijavila svoj i djetetov boravak u Trebinju, da omogućava kontakt djeteta i oca putem Skypa, ali ne želi da apelant viđa dijete, jer joj nije predao mađarski pasoš i stavio je zabranu na izdavanje pasoša Bosne i Hercegovine, zbog čega objektivno i ne može da viđa dijete u Čilipima (kako je odredio sud u Mađarskoj). Također, tužena je navela da je apelant pokazao nebrigu za dijete, jer nije uplaćivao iznos od 70 eura koji je naložio sud u Mađarskoj. Tužena je istakla formalne prigovore na zahtjev za vraćanje djeteta (da je zahtjev bez potpisa i pečata), te tražila da se pribavi sudski spis suda u Mađarskoj, odnosno rješenje o privremenom povjeravanju djeteta majci. Osnovni sud je istakao da je, posebno vodeći računa o zaštiti interesa djeteta, pribavio mišljenje Centra za socijalni rad Trebinje "o uvjetima u kojima dijete živi i trenutnoj brizi o maloljetnom K.O.", kao i da je uključio centar u cjelokupni postupak.

8. Osnovni sud se najprije pozvao na član 3. Konvencije, te je istakao da se odvođenje smatra nezakonitim ako predstavlja povredu prava na brigu što je dobilo lice, institucija ili bilo koje drugo tijelo prema zakonu države u kojoj je dijete bilo nastanjeno prije odvođenja ili zadržavanja. Dalje, Osnovni sud je utvrdio iz zapisnika o održanim javnim raspravama pred sudom u Segedinu da je u toku postupak razvoda braka i povjeravanja djeteta. Također, Osnovni sud je naveo da sud u Segedinu nije donio odluku o smještaju djeteta, ali je donio privremenu mjeru kojom regulira način viđanja apelanta sa djetetom (parnim vikendima od petka do nedjelje na aerodromu Čilipi). Dalje, Osnovni sud je naveo da, "kako je tužena dijete odvela 12. oktobra 2013. godine, nije povrijedila pravo na brigu, jer ga otac nije ni dobio". Nakon toga Osnovni sud je naveo da smatra da je tužena dijete

nezakonito odvela, jer apelant, kao otac djeteta, iako je znao za odvođenje, nije dao saglasnost, što je sud zaključio iz apelantovog iskaza, kao i materijalnih dokaza, odnosno činjenice da nije predao djetetov mađarski pasoš, kao i da je stavio zabranu na izdavanje bh. pasoša za dijete.

9. Dalje, Osnovni sud se pozvao na član 13. stav 1. tačka b) Konvencije kojim je propisano da sudski ili upravni organ kojem se šalje zahtjev nije dužan narediti povratak djeteta ako lice, institucija ili drugo tijelo koje se suprotstavlja njegovom povratku dokaže da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi, ili na drugi način doveo dijete u nepovoljan položaj. Dalje, sud je naveo da se, u skladu sa članom 19. Konvencije, nije upuštao u meritum odluka o bilo kojem pitanju osim što je odlučivao o apelantovom podnesenom zahtjevu za vraćanje djeteta. Sud je, također, istakao da je postupak proveo u skladu sa načelom najboljeg interesa djeteta, u skladu sa članom 2. stav 2, članom 3. i članom 7. stav 2. Konvencije o pravima djeteta. Uzimajući u obzir činjenicu da je dijete u dobi od četiri godine, da je bračna zajednica raskinuta kada su djetetu bile tri godine i četiri mjeseca, od kada dijete u kontinuitetu živi sa majkom, da je otac (apelant) često mijenjao mjesto boravka radi zaposlenja, sud je zaključio da je prvenstveno u interesu djeteta da živi sa majkom koja sa njim može ostvariti svakodnevni kontakt, budući da ni apelant tokom postupka nije osporio roditeljske vrijednosti majke.

10. Osim toga, iz provedenih dokaza, a posebno opservacije sredine u kojoj živi malodobno dijete, koju je sačinio organ starateljstva, proizlazi da se dijete potpuno adaptiralo sredini, da je dijete dobro, da njegov psiho-fizički razvoj odgovara uzrastu, da pokazuje privrženost majci, da je odnos majke i djeteta topao i obostrano emotivno obojen, da porodica u kojoj se dijete nalazi dobro funkcioniše, a majka (tužena) dobro brine o djetetu i prepoznaje njegove potrebe, te na njih adekvatno odgovara. Odvajanje od majke bi se traumatično odrazilo na psiho-fizički razvoj djeteta s obzirom na to da je dijete već prošlo fazu prilagođavanja od prekida bračne zajednice. Osim toga, sud je posebno ocijenio činjenicu da je apelant, koji se sada nalazi u Zagrebu, dijete upisao u vrtić u Zagrebu, što upućuje da uopće nema namjeru dijete vratiti u Mađarsku. Sud je naveo da je ocijenio uzrast djeteta, pa se pozvao na sudsku praksu da dijete u dobi do 10 godina nije spremno izraziti želju u slučaju kad sud odlučuje sa kojim će od roditelja dijete živjeti. Sud je zaključio da je uzrast djeteta od četiri godine dob kada su mu majčina ljubav i briga nezamjenjive.

11. Sud je, dalje, naveo da "Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, te Konvencija o pravima djeteta ne isključuju primjenu odredaba domaćeg zakonodavstva, konkretno člana 90. stav 1. Porodičnog zakona". Sud je naveo da je u najboljem interesu djeteta, koji je ispred svega, da živi sa majkom u Trebinju, a svoju odluku je donio pozivom na član 13. Konvencije i odredbe člana 3. Konvencije o pravima djeteta, odnosno u najboljem interesu djeteta. Osim toga, Osnovni sud je naveo da "temeljni razlog za svoju odluku sud nalazi u članu 13. Konvencije prema kojoj sud nije dužan narediti povratak djeteta ako lice, institucija ili tijelo koje se suprotstavlja povratku dokaže, što predviđa tačka b) ovog člana, da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili na drugi način doveo dijete u neravnotežan položaj, i navedenoj odredbi člana 3. Konvencije o pravima djeteta. Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izreci rješenja samo sa jednim ciljem a to je da se zaštiti interes djeteta i spriječe traume i druge psihičke posljedice, koje bi moglo da ima sa bilo kakvim mjerama prinude i prisile koje bi bile neophodne".

12. Okružni sud, rješavajući po apelantovoj žalbi, donio je Rješenje broj 95 0 P 032853 14 Gž od 23. septembra 2014. godine kojim je žalbu odbio i prvostepenu presudu potvrdio.

13. U obrazloženju rješenja Okružni sud je naveo da je prvostepena odluka pravilna i da, i prema mišljenju Okružnog suda, nisu ispunjeni uvjeti iz Konvencije da se malodobno dijete vrati u Republiku Mađarsku. Na osnovu činjenica utvrđenih pred prvostepenim sudom povratkom djeteta u Republiku Mađarsku i odvajanjem od majke nastala bi ozbiljna opasnost da se dijete dovede u nepovoljan položaj u smislu člana 13. Konvencije. Okružni sud je citirao odredbu člana 13. Konvencije, te naveo da navodima apelantove žalbe nije doveden u pitanje zaključak prvostepenog suda "da je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom (tuženom) u Trebinju", te se pravilno pozvao na odredbu člana 3. stav 1. Konvencije o pravima djeteta. Okružni sud smatra da prvostepeni sud pravilno uzima u obzir uzrast djeteta, kao i činjenicu kontinuiteta života djeteta sa majkom i da otac često mijenja mjesto boravka zbog posla, kao i kada je prekinuta bračna zajednica (od kada dijete živi sa majkom). Osim toga, opravdan je, prema mišljenju Okružnog suda, zaključak Osnovnog suda da apelant uopće nema namjeru dijete vratiti u Republiku Mađarsku, već bi dijete boravilo u Zagrebu, gdje je sada apelant zaposlen. Prvostepeni sud je, s tim u vezi, posebno ocijenio činjenicu da je apelant upisao dijete u vrtić u Zagrebu u kojem bi pohađalo dvojezički hrvatsko-mađarski program za predškolsku djecu pripadnika mađarske nacionalne manjine. Stoga, žalbom nije doveden u pitanje zaključak da je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom čak ni pri činjenici koju je isticao apelant - da će dijete tako biti onemogućeno da uči mađarski jezik. Naime, ni sam apelant u toku postupka nije osporio roditeljske vrijednosti tužene, majke djeteta, niti ih je osporio Centar za socijalni rad, pa je pravilan zaključak prvostepenog suda o interesu djeteta da živi sa majkom. Također, Okružni sud je naveo da je prvostepeni sud ovlašten samo da odluči o vraćanju djeteta iz Bosne i Hercegovine u Republiku Mađarsku, a ne o bilo kojem drugom pitanju koje se tiče viđanja djeteta s ocem u skladu sa odlukom suda u Segedinu, prema kojoj apelant ima pravo na viđanje djeteta svakog drugog vikenda na aerodromu u Čilipima u Republici Hrvatskoj.

14. Vrhovni sud je donio Rješenje broj 95 0 P 032853 14 Rev od 12. februara 2015. godine kojim je apelantovu reviziju odbio.

15. U obrazloženju presude Vrhovni sud je ponovio činjenično utvrđenje, kao i zaključke nižestepnih sudova. Vrhovni sud je istakao da je odredbom člana 3. Konvencije određeno pod kojim uvjetima će se odvođenje ili zadržavanje djeteta smatrati nezakonitim. Dalje, Vrhovni sud se pozvao na član 12. stav 1. Konvencije kojim je propisano da, ukoliko je dijete nezakonito odvedeno ili zadržano (u smislu člana 3. Konvencije), a na dan početka postupka pred sudskim ili upravnim organom države ugovornice u kojoj se dijete nalazi je proteklo manje od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja ili zadržavanja, nadležni organ će narediti hitno vraćanje djeteta, a stavom 2. istog člana je utvrđeno da će nadležni organ i nakon proteka roka od godinu dana, također, narediti povratak ukoliko se ne dokaže da se dijete prilagodio novoj sredini. Prema odredbi člana 13. Konvencije, sudski ili upravni organ države kojoj se šalje zahtjev nije dužan narediti povratak djeteta ako lice, institucija ili drugo tijelo dokaže da postoji (pod b) ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete ozbiljnoj fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili na drugi način doveo dijete u nepovoljan položaj. Vrhovni sud je, također, citirao član 13. stav 3. Konvencije kojim je propisano da će prilikom razmatranja okolnosti iz ovog člana sudski ili upravni organ uzeti u obzir podatke koji se odnose na socijalno porijeklo djeteta "dobivene od centralnog izvršnog organa ili nekog drugog nadležnog organa države u kojoj je mjesto stalnog boravka djeteta". Vrhovni sud se pozvao i na član 19. Konvencije, te je naveo da odluka na temelju Konvencije nije meritorna odluka o pitanju prava na staranje.

16. Vrhovni sud je naveo da su nižestepeni sudovi utvrdili da je tužena u novembru 2013. godine nezakonito odvela malodobno dijete iz Republike Mađarske i da se radi o otmici djeteta iz člana 3. Konvencije. Prema utvrđenim činjenicama, u toku je postupak pred sudom u Republici Mađarskoj radi razvoda braka između apelanta i tužene i povjeravanja djeteta na zaštitu, staranje i odgoj. Malodobno dijete sada živi sa majkom (tuženom) u Trebinju, u jednosobnom stanu. Prema izvještaju Centra za socijalni rad u Trebinju, uvjeti stanovanja su zadovoljavajući, odnos majke (tužene) i djeteta je dobar i dijete pokazuje privrženost majci. Sredina u kojoj dijete živi ispunjava uvjete za njegovo adekvatno zbrinjavanje. Apelant živi u Zagrebu, gdje je zaposlen. Vrhovni sud je, dalje, istakao da je drugostepena odluka pravilna, jer je drugostepeni sud uzeo u obzir sve okolnosti slučaja kada je potvrdio prvostepenu odluku kojom je odbijen apelantov zahtjev za vraćanje djeteta. Vrhovni sud je naveo da nisu osnovani revizioni navodi da je dijete trebalo hitno vratiti u Mađarsku u skladu sa odredbom člana 12. stav 1. Konvencije, jer su ispunjeni uvjeti iz člana 13. stav 1.b) Konvencije. Prema mišljenju Vrhovnog suda, drugostepeni sud je dao jasno obrazloženje, uzimajući u obzir okolnosti cjelokupnog slučaja, te je naveo jasne razloge "zašto je u interesu djeteta da živi sa majkom i odluka je utemeljena na odredbi člana 13. stav 1.b) Konvencije", što je prihvatio i Vrhovni sud. Dakle, i prema mišljenju Vrhovnog suda, za pravilnost odluke od značaja je uzrast djeteta (četiri godine), činjenica da je sa majkom, a da je bračna zajednica prekinuta kada je dijete imalo tri godine i četiri mjeseca (od kada je sa majkom), da je apelant često mijenjao mjesto boravka u potrazi za zaposlenjem, da bi dijete u slučaju povratka boravilo u Zagrebu s obzirom na to da ga je apelant upisao u vrtić u Zagrebu. Zbog navedenog, ni apelantovim revizionim navodima nije doveden u sumnju zaključak nižestepnih sudova da je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom, pogotovo pri činjenici da roditeljske vrijednosti majke nisu osporene, odnosno da su potvrđene u izvještaju Centra za socijalni rad u Trebinju.

17. Također, Vrhovni sud je istakao da osporeno rješenje ni u kojem slučaju ne prejudicira odluku o meritumu o pravu na staranje, saglasno članu 19. Konvencije, pa stoga nisu od značaja navodi koje je apelant isticao u vezi sa viđanjem djeteta, koje je određeno po odluci suda u Segedinu. Vrhovni sud je istakao da je "rješenjem drugostepenog suda od 23. septembra 2014. godine apelantova žalba uvažena a protiv Rješenja broj 95 0 P 032853 14 P od 12. juna 2014. godine, te je ukinuto prvostepeno rješenje i predmet vraćen na ponovni postupak s uputom prvostepenom sudu da radi provođenja odluke o viđanju djeteta sud može na prijedlog Centra za socijalni rad omogućiti apelantu viđanje djeteta u Trebinju", kao i da se na taj način smatra provedenom odluka suda u Segedinu od 17. januara 2014. godine. Također, Vrhovni sud je naveo da pobijana odluka ne sprečava apelanta da učestvuje u zaštiti i odgoju djeteta i da ostvaruje kontakte sa njim do donošenja odluka nadležnog suda u Mađarskoj. Vrhovni sud je, također, ocijenio neosnovanim apelantov navod o diskriminaciji, zbog njegovog državljanstva, spola, jezika i vjeroispovijesti, te je naveo da je apelant ravnopravno učestvovao u postupku, a činjenica da nije uspio u postupku ne predstavlja povredu apelantovog prava iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije. Također, sud je naveo da nema utjecaja na odlučanje apelantov navod da sudije nisu posebno obučene za primjenu Konvencije, te da je to rezultiralo donošenjem nezakonite i nepravilne odluke, jer sud poznaje pravo.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

18. Apelant smatra da mu je osporenim odlukama povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za

zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija), pravo na privatni i porodičan život iz člana II/3.f) i člana 8. Evropske konvencije, kao i pravo na zabranu diskriminacije iz člana 14. Evropske konvencije. Navodi da su redovni sudovi arbitramo primijenili materijalno pravo, a posebno odredbe člana 13. stav 1. tačka b) Konvencije. Apelant ukazuje da su sudovi nesporno utvrdili da je u pitanju otmičar djeteta, ali da su samo paušalno, bez provođenja dokaza na te okolnosti, utvrdili da će za dijete nastupiti šteta vraćanjem u Mađarsku. Osim toga, apelant se pozvao na stav Evropskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud) u predmetu *X protiv Latvije*. Apelant u vezi sa navedenim ističe i povredu člana 9. Konvencije o pravima djeteta, jer je malodobno dijete otmicom odvedeno od oca. Osim toga, ovakvim postupanjem redovnih sudova povrijeđeno je i apelantovo pravo na privatni i porodični život. Prema apelantovom mišljenju, dijete treba vratiti u Mađarsku, u kojoj se raspravlja i o pitanju povjeravanja djeteta. Osim toga, sudovi u Mađarskoj su "najpozvaniji" da utvrde najbolji interes djeteta. Sudovi u Bosni i Hercegovini, prema apelantovom mišljenju, trebali su postupiti prema Konvenciji i udovoljiti apelantovom zahtjevu. S tim u vezi, apelant ukazuje na stav Evropskog suda u predmetu *Maumousseau i Washington protiv Francuske*. Apelant navodi i da su sudovi postupali stereotipno čime su ga diskriminirali u odnosu na tuženu po osnovu spola i nacionalnog porijekla. Apelant je istakao da, shodno navedenom, traži da Ustavni sud naredi hitan povratak malodobnog K.O. u Mađarsku, te traži da mu se plate troškovi pred postupajućim sudovima, kao i troškovi sastavljanja apelacije i naknadu nematerijalne štete zbog duševne boli zbog odvojenog života od djeteta za vrijeme trajanja postupka u iznosu od 10.000,00 KM.

b) Odgovor na apelaciju

19. Vrhovni sud je u odgovoru na apelaciju naveo da je, suprotno navodima iz žalbe, sud dao detaljno obrazloženje, te da ostaje pri razlozima.

V. Relevantni propisi

20. **Konvencija o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece - Hag, 25. oktobar 1980. godine** ("Službeni list SFRJ" - Međunarodni ugovori broj 7/91), koja je u Bosni i Hercegovini preuzeta notifikacijom o sukcesiji međunarodnih ugovora SFRJ, u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

Ciljevi ove Konvencije su:

- a) *da osigura što hitniji povratak djece nezakonito odvedene ili zadržane u nekoj državi ugovornici;*
- b) *da osigura da se prava na staranje i viđenje sa djetetom po zakonu jedne od država ugovornica stvarno poštuju u drugoj državi ugovornici.*

Član 3.

Odvođenje ili zadržavanje djeteta će se smatrati nezakonitim:

- a) *ako predstavlja povredu prava na staranje koje je dobilo lice, institucija ili bilo koji drugi organ, kolektivno ili pojedinačno, po zakonu države u kojoj je dijete bilo stalno nastanjeno prije odvođenja ili zadržavanja;*
- b) *ako su se u vrijeme odvođenja ili zadržavanja ta prava ostvarivala kolektivno ili pojedinačno, ili bi se bila ostvarivala da nije došlo do odvođenja ili zadržavanja;*

[...]

Član 6.

Država ugovornica će odrediti centralni izvršni organ koji će izvršavati obaveze koje Konvencija predviđa za takav organ.

[...]

Član 12.

1) *Ako je dijete nezakonito odvedeno ili zadržano u smislu člana 3, a na dan početka postupka pred sudskim ili upravnim organom države ugovornice u kojoj se dijete nalazi proteklo je manje od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja ili zadržavanja, odnosno nadležni organ će naložiti hitan povratak djeteta.*

2) *Sudski ili upravni organ, čak i ako je pravni postupak pokrenut nakon isteka roka od godinu dana spomenutog u prethodnom stavu, također će naložiti povratak djeteta ako se ne dokaže da se dijete prilagodilo novoj sredini.*

[...]

Član 13.

1) *Bez obzira na odredbe prethodnog člana, sudski ili upravni organ države kojoj se upućuje zahtjev nije dužan da naloži povratak djeteta ako lice, institucija ili drugi organ koji se suprotstavlja njegovom povratku dokaže:*

a) *da lice, institucija ili drugi organ koji se stara o ličnosti djeteta nije stvarno ostvarivao pravo na staranje u vrijeme odvođenja ili zadržavanja, ili da se bio saglasio ili naknadno pristao na odvođenje ili zadržavanje;*

b) *da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili ga na drugi način doveo u nepovoljan položaj.*

[...]

3) *Prilikom razmatranja okolnosti spomenutih u ovom članu, sudski i upravni organ će uzeti u obzir podatke koji se odnose na socijalno porijeklo djeteta dobijene od centralnog izvršnog organa ili nekog drugog nadležnog organa države u kojoj se nalazi mjesto djetetovog stalnog boravka.*

Član 19.

Odluka na osnovu ove Konvencije u vezi sa povratkom djeteta neće se smatrati meritornom odlukom u bilo kojem pitanju u vezi sa pravom na staranje.

21. U presudi Evropskog suda X protiv Latvije (vidi presudu Evropskog suda X protiv Latvije, predstavka broj 27853/09, od 26. novembra 2013. godine) naveden je sljedeći tekst:

Izvještaj sa objašnjenjima uz Hašku konvenciju o otmici djece iz 1980, koji je pripremila Elisa Pérez-Vera, koji je objavila Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu (*The Hague Conference on Private International Law - HCCH*) 1982, nastoji istaći načela koja čine osnovu Konvencije iz 1980. i opskrbiti one koji moraju primjenjivati ovu konvenciju iscrpnim komentarima o njezinim odredbama. Iz izvještaja proizlazi da ova konvencija, radi sprečavanja mogućnosti da roditelj koji izvrši otmiču ozakoni svoju radnju u državi u koju je dijete odvedeno, osim svog preventivnog aspekta, sadrži i mogućnost povratka u prethodno stanje kroz izricanje naredbe o hitnom povratku djeteta, čime se omogućava vraćanje u stanje koje je bilo jednostrano i nezakonito promijenjeno. Poštivanje prava na staranje je gotovo u potpunosti izostavljeno iz opsega ove konvencije, jer je to pitanje koje treba da razmatraju nadležni sudovi u državi u kojoj je dijete imalo stalni boravak prije odvođenja. Filozofija (Haške) Konvencije fokusirana je na borbu protiv širenja pojave međunarodnih otmica, uvijek sa željom da zaštiti djecu, djelujući kao tumač njihovih stvarnih interesa. Shodno tome, svrha sprečavanja i hitnog povratka korespondira s konkretnim konceptom "najboljeg interesa djeteta". Međutim, kako odvođenje djeteta može biti opravdano objektivnim razlozima, koji imaju veze sa njegovom ili njezinom ličnošću, ili sa okruženjem sa kojim je on ili ona blisko povezana, ova konvencija predviđa određene izuzetke od općih obaveza koje se nameću državama da osiguraju hitni povratak (stav 25). Budući da je povratak djeteta osnovno načelo Konvencije, izuzeci od opće obaveze osiguravanja povratka predstavljaju veoma važan element u razumijevanju

tačnog opsega ove obaveze, a moguće je razlikovati i izuzetke koji svoje opravdanje crpe iz tri različita načela (stav 27). Prvo, vlasti države kojoj je upućen zahtjev nisu obavezne naložiti povratak djeteta ukoliko lice koje zahtijeva povratak nije stvarno ostvarivalo pravo na staranje ili gdje ponašanje tog lica ukazuje na prihvatanje te nove situacije (stav 28). Drugo, st. 1.b i 2. člana 13. sadrže izuzetke koji jasno proizlaze iz razmatranja interesa djeteta, čiji je konačni sadržaj dat u Konvenciji. Dakle, interes djeteta da ne bude odvedeno iz mjesta svog stalnog boravka bez odgovarajućih garancija stabilnosti u novom okruženju ustupa prednost primarnom interesu bilo kojeg lica da ne bude izloženo fizičkoj opasnosti ili psihološkoj traumi ili stavljanju u nepodnošljivi položaj (stav 29). Na kraju, ne postoji obaveza povratka djeteta ako, u uvjetima člana 20, njegov povratak "ne bi bio dopušten u skladu sa temeljnim načelima države kojoj je upućen zahtjev, koji se odnose na zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda" (stav 31). Izvještaj sa objašnjenjima, također, ističe polje slobodne procjene koje je svojstveno sudijskoj funkciji. Godine 2003. HCCH je objavila drugi dio "Vodiča kroz dobre prakse (Haške) Konvencije o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece od 25. oktobra 1980." Iako je prvenstveno namijenjen novim državama ugovornicama i nema obavezujući učinak, naročito u pogledu sudskih organa, ovaj dokument nastoji olakšati provođenje Konvencije kroz brojne preporuke i pojašnjenja. Vodič u više navrata naglašava važnost Izvještaja s obrazloženjima uz (Hašku) Konvenciju iz 1980, koji je poznatiji kao Izvještaj Pérez-Vera, u suvislom tumačenju i razumijevanju Konvencije iz 1980. (vidi, naprimjer, tač. 3.3.2 "Implikacije transformacijskog pristupa" i 8.1 "Izvještaj sa objašnjenjima uz Konvenciju: izvještaj Pérez-Vera"). Konkretno, on naglašava da sudski i upravni organi imaju obavezu, između ostalog, da zahtjeve za povratak obrade u što kraćem roku, kao i u žalbenom postupku (tačka 1.5 "Ekspeditivni postupci"). Ekspeditivne postupke treba posmatrati kao postupke koji su i brzi i djelotvorni: brzo donošenje odluka na osnovu Evropske konvencije u najboljem je interesu djece (tačka 6.4 "Upravljanje predmetima"). Vodič dobre prakse navodi da kašnjenje u provođenju naredbi, odnosno njihovo neizvršenje u nekim državama ugovornicama predstavlja veliku zabrinutost i preporučuje da države ugovornice osiguraju jednostavne i djelotvorne mehanizme za izvršenje naredbi za povratak djece unutar svojih domaćih sistema, ističući da se povratak, zapravo, mora i izvršiti, a ne samo naložiti (tačka 6.7 "Izvršenje").

VI. Dopustivost

22. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

23. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku kojeg je koristio.

24. U konkretnom slučaju predmet osporavanja apelacijom je presuda Vrhovnog suda protiv koje nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Zatim, osporenu presudu apelant je primio 8. aprila 2015. godine a apelacija je podnesena 4. juna 2015. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neosnovana.

25. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

26. Apelant pobija navedena rješenja, tvrdeći da su povrijeđena njegova prava iz člana II/3.e) i f) Ustava Bosne i Hercegovine i čl. 6, 8. i 14. Evropske konvencije.

27. Član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima i druga prava u vezi sa krivičnim postupkom.

28. Član 6. stav 1. Evropske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. [...]

29. Ustavni sud zapaža da apelant u osporenim rješenjima vidi povredu prava na pravično suđenje u pogrešnoj primjeni materijalnog prava, prije svega odredaba Konvencije, kao i u paušalnoj ocjeni dokaza i nedostatku obrazloženja presude.

30. U vezi s tim, Ustavni sud ukazuje da, prema praksi Evropskog suda i Ustavnog suda, zadatak ovih sudova nije da preispituju zaključke redovnih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primjene materijalnog prava (vidi, Evropski sud, *Pronina protiv Rusije*, odluka o dopustivosti od 30. juna 2005. godine, aplikacija broj 65167/01). Naime, Ustavni sud nije nadležan da supstituirá redovne sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je općenito zadatak redovnih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (vidi, Evropski sud, *Thomas protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 10. maja 2005. godine, aplikacija broj 19354/02). Zadatak Ustavnog suda je da ispita da li je eventualno došlo do povrede ili zanemarivanja ustavnih prava (pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu, pravo na djelotvoran pravni lijek i dr.), te da li je primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminacijska.

31. Također, Ustavni sud ukazuje na to da, prema ustaljenoj praksi Evropskog suda i Ustavnog suda, član 6. stav 1. Evropske konvencije obavezuje sudove da, između ostalog, obrazlože svoje presude. Ova obaveza, međutim, ne može biti shvaćena kao obaveza da se u presudi iznesu svi detalji i daju odgovori na sva postavljena pitanja i iznesene argumente (vidi, Ustavni sud, odluke br. U 62/01 od 5. aprila 2002. godine i AP 352/04 od 23. marta 2005. godine). Mjera u kojoj ova obaveza postoji zavisi od prirode odluke (vidi, Evropski sud, *Ruiz Torija protiv Španije*, presuda od 9. decembra 1994. godine, Serija A broj 303-A, stav 29). Evropski sud i Ustavni sud su u brojnim odlukama ukazali na to da domaći sudovi imaju određenu diskrecionu ocjenu u vezi s tim koje će argumente i dokaze prihvatiti u određenom predmetu, ali, istovremeno, imaju obavezu da obrazlože svoju odluku tako što će navesti jasne i razumljive razloge na kojima su tu odluku zasnovali (vidi, Evropski sud, *Suominen protiv Finske*, presuda od 1. jula 2003. godine, aplikacija broj 37801/97, stav 36, i, *mutatis mutandis*, Ustavni sud, Odluka broj AP 5/05 od 14. marta 2006. godine).

32. Uzimajući u obzir navedene standarde i navode iz apelacije, Ustavni sud će ispitati da li je u konkretnom slučaju došlo do proizvoljne primjene relevantnih odredaba Konvencije, kao i domaćeg zakona. Naime, Ustavni sud primjećuje da je Osnovni sud jasno naveo da se postupak radi vraćanja djeteta u konkretnom slučaju vodi prema odredbama Konvencije. Ustavni

sud mora primijetiti da se u konkretnom slučaju, zaista, radi o situaciji kada domaći sudovi odluku o vraćanju djeteta donose primjenom odredaba Konvencije. Dalje, Ustavni sud podsjeća da je u Bosni i Hercegovini ratifikacijom navedene konvencije ona postala sastavni dio domaćeg pravnog sistema, bez donošenja daljnjih akata o njenom provođenju, dakle, direktno se primjenjuje kao dio nacionalnog zakonodavstva. S tim u vezi je izuzetno važno shvatiti samu suštinu Konvencije. Imajući u vidu Pravila Pérez-Vera, kojima se ističu pravila i daju uputstva u primjeni Konvencije, proizlazi da je duh Konvencije da se spriječi otmica djece, odnosno da se spriječi "legalizacija" otmica, koje se vrši putem hitnog postupanja i putem naloga da se dijete vrati u mjesto svog posljednjeg (stalnog) boravišta, odnosno da se vrati u prethodno stanje, tj. u stanje prije otmice, kako bi se spriječio negativan utjecaj otmice na dijete. Međutim, *ratio* Konvencije, pored borbe protiv otmica djece, jeste zaštita djece i njihovih osnovnih interesa. Stoga, u interesu djeteta postoje i izuzeci predviđeni članom 13. Konvencije (i drugim članovima) koji sadrže izuzetke od općeg pravila povratka djeteta u mjesto boravka prije otmice.

33. Dakle, Ustavni sud primjećuje da od pravila obaveznog i hitnog povratka otag djeteta postoje izuzeci koji opravdavaju odluku kojom se odbija povratak djeteta. Također, Ustavni sud podsjeća na praksu Evropskog suda, koji je u sličnim predmetima, koji su uključivali i primjenu odredaba Konvencije, zaključio da sud države kojoj je upućen zahtjev radi povratka djeteta mora istinski uzeti u obzir faktore koji mogu predstavljati izuzetak od nalađanja hitnog povratka (u smislu čl. 12, 13. i 20. Konvencije), naročito ako ih je iznijela jedna od strana u postupku, konkretno strana koja se protivi vraćanju djeteta. Također, Evropski sud je istakao da sud države kojoj je upućen zahtjev radi povratka djeteta mora donijeti odluku koja je dovoljno obrazložena. Imajući u vidu primjenu Konvencije, to znači da lice koje se protivi povratku djeteta mora predložiti dovoljno dokaza kojima će potkrijepiti navode o postojanju opasnosti, a naročito "ozbiljne" opasnosti u smislu člana 13.b) Konvencije. Pri tome "ozbiljna opasnost" ne obuhvata samo fizičku opasnost ili psihološku traumu već i nepovoljan položaj (ili "nepodnošljivu situaciju", termin koji je koristio i Evropski sud), ali ne obuhvata sve neugodnosti koje su nužno vezane za povratak djeteta, već se tiče samo situacija koje nadilaze ono što bi dijete moglo razumno podnijeti (vidi, Evropski sud, presuda *X protiv Latvije*).

34. Imajući u vidu sve navedeno, posebno imajući u vidu odredbe Konvencije, Ustavni sud primjećuje da redovni sudovi nisu na adekvatan način primijenili materijalno pravo u konkretnom slučaju, jer nisu, prema rezultatima postupka koji su proveli, naredili hitan povratak djeteta apelantu.

35. Prije svega, Ustavni sud primjećuje da su redovni sudovi zaključili da je nesporno u pitanju otmica djeteta prema članu 3. Konvencije, jer je (iako je majka djeteta (tužena) to osporavala) dijete odvedeno preko granice Mađarske bez saglasnosti oca o čemu su sudovi dali jasna obrazloženja, bez obzira na to što je, kako proizlazi iz osporenih odluka, pokrenuta brakorazvodna parnica, jer su apelant i tužena još bili u braku, te zajedničko staranje o djetetu (u vrijeme odvođenja djeteta) u postupku ničim nije dovedeno u pitanje.

36. Ustavni sud zapaža da i u situaciji kada su utvrdili da je otmica izvršena 12. oktobra 2013. godine, a postupak pred nadležnim organom države ugovornice počeo 12. maja 2014. godine, tj. da je od otmice djeteta proteklo manje od jedne godine, redovni sudovi nisu primijenili osnovni princip iz člana 12. stav 1. Konvencije prema kojem: "Ako je dijete nezakonito odvedeno ili zadržano u smislu člana 3, a na dan početka postupka pred sudskim ili upravnim organom države ugovornice u kojoj se dijete nalazi proteklo je manje od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja ili zadržavanja, odnosno nadležni organ će naložiti hitan

povratak djeteta." Istina, Ustavni sud, kao što je već rečeno, ima u vidu da su redovni sudovi bili dužni ispitati i eventualno postojanje izuzetaka propisanih članom 13. Konvencije. Ustavni sud zapaža da su redovni sudovi, ispitujući eventualno postojanje izuzetaka od obaveze da nalože povratak otag djeteta, pozivom na član 13. stav 1.b) Konvencije, zaključili da nisu ispunjeni uvjeti za povratak djeteta.

37. Naime, argumentacija za odlučenje redovnih sudova da odbiju zahtjev za povratak djeteta apelantu (koja je sumirana u odluci Vrhovnog suda) jeste da je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom, što je, prema mišljenju tih sudova, utemeljeno na odredbi člana 13. stav 1.b) Konvencije. Za pravilnost odluke je, prema obrazloženju osporenih odluka, od značaja uzrast djeteta u dobi od četiri godine, da je bračna zajednica prekinuta kada je dijete imalo tri godine i četiri mjeseca, od kada živi sa majkom, da je otac djeteta (apelant) stalno mijenjao mjesto boravka, da bi dijete, u slučaju povratka, boravilo u Zagrebu, pa je u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom, jer roditeljske vrijednosti majke nisu dovedene u pitanje.

38. Ustavni sud, međutim, zapaža da se u postupku na sve tri instance redovnih sudova konstantno koristi termin "u najboljem interesu djeteta da živi sa majkom". S druge strane, Ustavni sud ima u vidu da se u postupku pred redovnim sudovima odlučivalo o povratku djeteta apelantu kao ocu u Mađarsku, dakle, jednom posebnom *sui generis* postupku čiji je cilj da spriječi, prije svega, otmice djece i odvođenje djece iz zemlje stalnog prebivališta, te u slučaju da se otmica, ipak, dogodi, osigura njihov hitan povratak u zemlju stalnog prebivališta. Dalje, Ustavni sud primjećuje da majka djeteta (tužena), iako se očigledno protivi povratku djeteta u Republiku Mađarsku, nije istakla niti jedan konkretan razlog zbog čega dijete ne treba da se vrati, već je istakla samo formalne prigovore na zahtjev. Ipak, postupak je proveden i u njega je, radi utvrđivanja najboljeg interesa djeteta, uključen Centar za socijalni rad, koji je dao mišljenje iz kojeg, također, proizlazi protivljenje koje se ogleda u stavu Centra da bi se odvajanje djeteta od majke "svakako traumatično odrazilo na psiho-socijalni razvoj djeteta", što nesporno predstavlja konkretan razlog koji je sud trebalo detaljno da ispita, što je u konkretnom slučaju i urađeno, pa je zahtjev za povratak djeteta odbijen.

39. Ustavni sud, također, primjećuje da su redovni sudovi, odnosno Centar za socijalni rad, do zaključka "o najboljem interesu djeteta" došli na osnovu mišljenja Centra, koji je nastao opservacijom djeteta i majke, kao i uvjeta za život djeteta u Trebinju, kada je zaključeno da je dijete privrženo majci i da bi odvajanje od nje izazvalo traumu.

40. Ustavni sud, međutim, podsjeća da, prema odredbama člana 13. Konvencije, sudski ili upravni organ države kojoj se upućuje zahtjev za vraćanje otag djeteta nije dužan naložiti povratak djeteta bez obzira na osnovni princip nalađanja da se dijete hitno vrati iz člana 12. Konvencije ako lice koje se suprotstavlja njegovom povratku (u konkretnom slučaju tužena kao majka) dokaže: da u konkretnom slučaju apelant kao otac nije stvarno ostvarivao pravo na staranje u vrijeme odvođenja, ili da se bio saglasio, ili naknadno pristao na odvođenje, da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi, ili ga na drugi način doveo u nepovoljan položaj s tim što su, prema stavu (3) člana 13. Konvencije, prilikom razmatranja okolnosti koje je isticala tužena redovni sudovi morali uzeti u obzir podatke koji se odnose na socijalno porijeklo djeteta dobijene od centralnog izvršnog organa ili nekog drugog nadležnog organa Mađarske kao države u kojoj se nalazi mjesto djetetovog stalnog boravka.

41. U konkretnom slučaju Ustavni sud iz osporenih odluka redovnih sudova zapaža da se prilikom razmatranja okolnosti koje bi isključile obavezu suda da naloži vraćanje djeteta apelantu redovni sudovi uopće nisu bavili pitanjem uvjeta za život djeteta u

Mađarskoj, gdje bi se dijete "prema pravilu" moralo hitno vratiti, niti je, iako se Vrhovni sud pozvao na odredbu člana 13. stav (3) Konvencije, pribavljeno mišljenje nadležnog organa Mađarske o uvjetima za život djeteta u Mađarskoj kao mjestu djetetovog stalnog boravka. Također, ni redovni sudovi, niti Centar za socijalni rad nisu se bavili pitanjem, odnosno ispitali odnos apelanta kao oca sa djetetom.

42. Ustavni sud, stoga, zapaža da je cijeli postupak koji se vodio po zahtjevu apelanta kao oca za hitno vraćanje otetog djeteta u Mađarsku, kao mjesto djetetovog stalnog boravka, i koji je trebalo primjenom Konvencije rezultirati prvenstveno nalogom suda da se dijete hitno vrati u Mađarsku, ili da se utvrdi postojanje uvjeta propisanih Konvencijom zbog kojih redovni sudovi nisu dužni narediti da se dijete vrati u Mađarsku, pretvoren u postupak dokazivanja da je djetetu bolje u Trebinju "i sa majkom", što, prema mišljenju Ustavnog suda, nikako ne može voditi zaključku da su odredbe Konvencije pravilno primijenjene. Argumentacija koju su iznijeli redovni sudovi za odbijanje zahtjeva za povratak djeteta, prema odredbi člana 12. stav 2. Konvencije, eventualno bi mogla biti relevantna da je postupak za povratak otetog djeteta započeo nakon isteka roka od godinu dana od dana odvođenja, jer, prema navedenoj odredbi: "Sudski ili upravni organ, čak i ako je pravni postupak pokrenut nakon isteka roka od godinu dana spomenutog u prethodnom stavu, također će naložiti povratak djeteta ako se ne dokaže da se dijete prilagodilo novoj sredini." Iz navedenog slijedi da bi utvrđivanje da li se dijete prilagodilo novoj sredini bilo relevantno samo u slučaju da je apelant postupak za povratak djeteta započeo nakon isteka roka od godinu dana od dana njegovog nezakonitog odvođenja, pa s obzirom na to da u konkretnom predmetu nije takav slučaj, redovni sudovi očito nisu ni mogli utvrđivati navedenu činjenicu.

43. Naprotiv, prema mišljenju Ustavnog suda, zadaća redovnih sudova je bila da utvrde relevantne činjenice u pravcu, ukoliko tužena (majka), kao lice koje se suprotstavlja povratku djeteta, tvrdi da apelant kao otac nije stvarno ostvarivao pravo na staranje u vrijeme nezakonitog odvođenja djeteta, ili da se bio saglasio, ili naknadno pristao na odvođenje ili zadržavanje djeteta (situacija propisana članom 13. stav (1) tačka a) Konvencije), ili da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi, ili ga na drugi način doveo u nepovoljan položaj (situacija propisana članom 13. stav (1) tačka b) Konvencije), i to samo nakon što pribave i uzmu u obzir podatke koji se odnose na socijalno porijeklo djeteta dobijene od centralnog izvršnog organa ili nekog drugog nadležnog organa Mađarske kao države u kojoj se nalazi mjesto djetetovog stalnog boravka (obaveza propisana članom 13. stav (3) Konvencije).

44. Zbog navedenog, prema mišljenju Ustavnog suda, postupak je, umjesto nalažanja hitnog postupka povratka nezakonito odvedenog djeteta u Mađarsku (član 12. stav 1), odnosno eventualnog ispitivanja uvjeta za odbijanje zahtjeva za povratak, koji su predviđeni izuzecima člana 13. stav 1.b) Konvencije, pretvoren u postupak dokazivanja da se dijete adaptiralo novoj sredini, propisan članom 12. stav 2. Konvencije, koji bi, kao što je već rečeno, bio relevantan u slučaju da je zahtjev za povratak djeteta podnesen nakon isteka roka od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja iako za to nisu bili ispunjeni uvjeti, jer je apelant postupak pokrenuo u roku kraćem od godinu dana od dana nezakonitog odvođenja djeteta, tj. u roku od sedam mjeseci, pa se navedeni uvjet iz odredbe stava (2) člana 12. Konvencije nije ni trebalo da ispituje. Pri tome valja imati na umu da i ta odredba predviđa prvenstveno nalažanje da se vrati dijete, a odbijanje zahtjeva samo u slučaju da se dokaže da se dijete, zbog proteka vremena, prilagodilo novoj sredini.

45. Iz navedenog slijedi da redovni sudovi ne samo da nisu utvrdili niti jedan od razloga zbog kojih bi mogli primijeniti izuzetke propisane članom 13. stav (1) tač. a) i b) Konvencije i

odbiti apelantov zahtjev za povratak otetog djeteta, već nisu, kako bi uopće mogli razmatrati okolnosti koje bi eventualno dovele do primjene navedenih odredaba Konvencije, uzeli u obzir podatke koji se odnose na socijalno porijeklo djeteta koje bi dao centralni izvršni organ ili neki drugi nadležni organ Mađarske u kojoj se nalazi mjesto djetetovog stalnog boravka, štaviše, nisu ih ni pribavili.

46. Osim toga, Ustavni sud primjećuje da su redovni sudovi, iako tužena kao majka nije isticala, a niti Centar za socijalni rad nije utvrdio niti jednu roditeljsku nepodobnost apelanta, tokom cijelog postupka navodili da apelant nije dokazao roditeljske nesposobnosti majke (kao razlog da dijete ne ostane sa majkom u Trebinju). Time je, suprotno odredbama Konvencije, postupak dokazivanja bio na apelantu kao licu koje traži povratak djeteta umjesto da lice (ili organ) koje se protivi povratku dokazuje zbog čega ne treba udovoljiti apelantovom zahtjevu za povratak djeteta "u Republiku Mađarsku", što je apelant i tražio postavljenim zahtjevom. Zbog svega navedenog, Ustavni sud primjećuje da osporene odluke, uslijed proizvoljnog tumačenja i primjene odredaba Konvencije, sadrže nedostatke koji nesporno utječu na pravilnost odluke, te dovode u pitanje sam zaključak sudova u veoma delikatnoj situaciji, kada se zaista odlučuje o najvažnijim pitanjima kako za pojedinca – dijete, tako i za roditelje djeteta, kao i za cijelo društvo, jer je zaštita djeteta osnovni cilj svakog civiliziranog društva.

47. Konačno, Ustavni sud podsjeća da se, prema članu 19. Konvencije, odluka donesena primjenom Konvencije u vezi sa povratkom djeteta neće smatrati meritornom odlukom u bilo kojem pitanju u vezi sa pravom na staranje. To pitanje je ostavljeno da se riješi u drugom postupku primjenom nacionalnog porodičnog zakona.

48. Zbog svega navedenog, Ustavni sud zaključuje da je osporena odluka rezultat proizvoljne primjene materijalnog prava, konkretno relevantnih odredaba Konvencije i postupka koji sud po njoj mora provesti, čime je povrijeđeno apelantovo pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije.

Naknada nematerijalne štete

49. Ustavni sud zapaža da je apelant zatražio naknadu troškova postupka pred redovnim sudovima (i sastava apelacije), te naknadu nematerijalne štete zbog odvojenog života od sina za vrijeme trajanja postupka u iznosu od 10.000,00 KM. U odnosu na troškove postupka pred redovnim sudovima, imajući u vidu da se ukida presuda Vrhovnog suda i predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje, Ustavni sud podsjeća da će Vrhovni sud u postupku provođenja odluke Ustavnog suda odlučiti i o tom pitanju. U odnosu na zahtjev za sastav apelacije, Ustavni sud podsjeća da takva naknada nije propisana Pravilima Ustavnog suda.

50. Međutim, kada je riječ o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete zbog odvojenog života apelanta od sina za vrijeme trajanja postupka u iznosu od 10.000,00 KM, Ustavni sud podsjeća da, u smislu člana 74. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može u odluci kojom usvaja apelaciju odrediti naknadu nematerijalne štete, koja se, u smislu stava (2) navedenog člana, određuje na osnovu pravednosti, uzimajući u obzir standarde koji proizlaze iz prakse Ustavnog suda. Imajući u vidu okolnosti konkretnog slučaja i duševnu bol koju je apelant neminovno trpio zbog odvojenosti od sina, kao i način kako je do toga došlo, te činjenicu da je utvrđeno kršenje apelantovog prava na pravično suđenje u postupku za povratak djeteta apelantu, Ustavni sud smatra da je pravično dosuditi apelantu naknadu nematerijalne štete u cjelokupnom iznosu kako je tražio, tj. u iznosu od 10.000,00 KM.

51. Navedeni iznos apelantu je dužna isplatiti Vlada Republike Srpske u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja ove odluke. Ova odluka Ustavnog suda u dijelu koji se odnosi na naknadu nematerijalne štete predstavlja izvršnu ispravu.

Ostali navodi

52. Imajući u vidu zaključak Ustavnog suda u vezi sa povredom prava na pravično suđenje, Ustavni sud ne nalazi da je potrebno dodatno ispitivati ostale apelantove navode.

VIII. Zaključak

53. Ustavni sud zaključuje da postoji kršenje prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije kada su redovni sudovi proizvoljno protumačili i primijenili relevantne odredbe Konvencije i u

pogledu primjene materijalnog prava i u pogledu postupka kakav su trebali provesti, pogotovo u ovako senzibilnom slučaju u kojem su u pitanju interesi i zaštita djeteta od svih vrsta postupaka koji mogu štetiti djeci.

54. Na osnovu člana 59. st. (1) i (2) i člana 62. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

55. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Mirsad Ćeman, s. r.

K A Z A L O

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

- 967 Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće pričuve (hrvatski jezik) 1
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (srpski jezik) 1
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (bosanski jezik) 2
968 Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće pričuve (hrvatski jezik) 2
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (srpski jezik) 2
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (bosanski jezik) 3
969 Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće pričuve (hrvatski jezik) 3
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (srpski jezik) 3
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (bosanski jezik) 4
970 Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće pričuve (hrvatski jezik) 4
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (srpski jezik) 4
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (bosanski jezik) 4

VIJEĆE MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE

- 971 Odluka o imenovanju članova Mješovitog povjerenstva za znanstveno-tehnolojsku saradnju između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore (hrvatski jezik) 5
Odluka o imenovanju članova Mješovite komisije za naučno-tehnološku saradnju između Savjeta ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore (srpski jezik) 5
Odluka o imenovanju članova Mješovite komisije za naučno-tehnološku saradnju između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Crne Gore (bosanski jezik) 6
972 Odluka o dodjeli sredstava za sufinansiranje projekta obilježavanja Evropskog dana borbe protiv trgovine ljudima, 18. listopada (hrvatski jezik) 6

- Odluka o dodjeli sredstava za sufinansiranje projekta obilježavanja Evropskog dana borbe protiv trgovine ljudima, 18. oktobra (srpski jezik) 7
Odluka o dodjeli sredstava za sufinansiranje projekta obilježavanja Evropskog dana borbe protiv trgovine ljudima, 18. oktobra (bosanski jezik) 7
973 Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće proračunske pričuve (hrvatski jezik) 8
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće budžetske rezerve (srpski jezik) 8
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće budžetske rezerve (bosanski jezik) 8
974 Rješenje o imenovanju direktora Državne agencije za istrage i zaštitu (hrvatski jezik) 9
Rješenje o imenovanju direktora Državne agencije za istrage i zaštitu (srpski jezik) 9
Rješenje o imenovanju direktora Državne agencije za istrage i zaštitu (bosanski jezik) 9

MINISTARSTVO CIVILNIH POSLOVA BOSNE I HERCEGOVINE

- 975 Rješenje o imenovanju vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 9
Rješenje o imenovanju vršioца дужности чланова управног и надзорног одбора Националне и универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине (srpski jezik) 10
Rješenje o imenovanju vršioца дужности чланова управног и надзорног одбора Nacionalne i univerzitetske biblioteke Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 12
976 Rješenje o imenovanju vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 13
Rješenje o imenovanju vršioца дужности чланова управног и надзорног одбора Библиотеке за слијепа и слабовидна лица Босне и Херцеговине (srpski jezik) 14
Rješenje o imenovanju vršioца дужности чланова управног и надзорног одбора Biblioteke za slijepe i slabovidna lica Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 16

977	Rješenje o imenovanju vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine (srpski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)		
978	Rješenje o imenovanju vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine (srpski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)		
979	Rješenje o imenovanju vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine (srpski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Historijskog muzeja Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)		
980	Rješenje o imenovanju vršitelja dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine (srpski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)		
981	Rješenje o imenovanju vršitelja dužnosti članova upravnog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine (srpski jezik)		
	Rješenje o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)		
		SREDIŠNJE IZBORNO POVJERENSTVO BOSNE I HERCEGOVINE	
17	982	Ovjerene kandidacijske liste za sudjelovanje na prijevremenim izborima za načelnika Općine Bosansko Grahovo i Općine Milići koji se održavaju 06.12.2015. godine (hrvatski jezik)	36
18		Ovjerene kandidatske liste za učestvovanje na prijevremenim izborima za načelnika Opštine Bosansko Grahovo i Opštine Milići koji se održavaju 06.12.2015. godine (srpski jezik)	37
20		Ovjerene kandidatske liste za učešće na prijevremenim izborima za načelnika Općine Bosansko Grahovo i Općine Milići koji se održavaju 06.12.2015. godine (bosanski jezik)	37
21			
22		POVJERENSTVO ZA OČUVANJE NACIONALNIH SPOMENIKA BOSNE I HERCEGOVINE	
23	983	Odluka broj 03.1-02.9-63/15 (hrvatski jezik)	37
		Odluka broj 03.1-02.9-63/15 (srpski jezik)	38
		Odluka broj 03.1-02.9-63/15 (bosanski jezik)	38
25	984	Odluka o o izmjenama i dopunama Poslovnika o radu Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika (hrvatski jezik)	38
26		Odluka o izmjenama i dopunama Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika (srpski jezik)	40
27		Odluka o izmjenama i dopunama Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika (bosanski jezik)	42
		KONKURENCIJSKO VIJEĆE BOSNE I HERCEGOVINE	
29	985	Rješenje broj 05-26-1-032-5-II/15 (hrvatski jezik)	44
		Rješenje broj 05-26-1-032-5-II/15 (srpski jezik)	47
		Rješenje broj 05-26-1-032-5-II/15 (bosanski jezik)	49
30		VIJEĆE ZA DRŽAVNU POTPORU BOSNE I HERCEGOVINE	
	986	Rješenje broj UP/I 03-26-1-28-1/15 (hrvatski jezik)	52
31		Rješenje broj UP/I 03-26-1-28-1/15 (srpski jezik)	56
		Rješenje broj UP/I 03-26-1-28-1/15 (bosanski jezik)	61
33		USTAVNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE	
34	987	Odluka broj AP 2784/15 (hrvatski jezik)	66
		Odluka broj AP 2784/15 (srpski jezik)	73
35		Odluka broj AP2784/15 (bosanski jezik)	80

Nakladnik: Ovlaštena služba Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, Trg BiH 1, Sarajevo - Za nakladnika: tajnik Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine Bojan Ninković - Priprema i distribucija: JP NIO Službeni list BiH Sarajevo, Džemala Bijedića 39/III - Ravatelj: Dragan Prusina - Telefoni: Centrala: 722-030 - Ravatelj: 722-061 - Pretplata: 722-054, faks: 722-071 - Oglasni odjel: 722-049, 722-050 faks: 722-074 - Služba za pravne i opće poslove: 722-051 - Računovodstvo: 722-044, 722-046 - Komercijala: 722-042 - Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa: UNICREDIT BANK d.d. 338-320-22000052-11, VAKUFKA BANKA d.d. Sarajevo 160-200-00005746-51, HYPO-ALPE-ADRIA-BANK A.D. Banja Luka, filijala Brčko 552-000-00000017-12, RAIFFEISEN BANK d.d. BiH Sarajevo 161-000-00071700-57 - Tisak: GIK "OKO" d.d. Sarajevo - Za tiskaru: Mevludin Hamzić - Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska glasila.

"Službeni glasnik BiH" je upisan u evidenciju javnih glasila pod rednim brojem 731.

Upis u sudski registar kod Kantonalnog suda u Sarajevu, broj UF/I - 2168/97 od 10.07.1997. godine. - Identifikacijski broj 4200226120002. - Porezni broj 01071019. - PDV broj 200226120002. Molimo pretplatnike da obvezno dostave svoj PDV broj radi izdavanja poreske fakture.

Pretplata za II polugodište 2015. za "Službeni glasnik BiH" i "Međunarodne ugovore" 120,00 KM, "Službene novine Federacije BiH" 110,00 KM.

Web izdanje: <http://www.sluzbenilist.ba> - godišnja pretplata 200,00 KM